

REGULAMENT DE PROCEDURĂ

A șaptea legislatură

iunie 2012

RO

Unită în diversitate

RO

În atenția cititorilor:

În conformitate cu decizia Parlamentului privind folosirea în documentele sale a unui limbaj neutru din punct de vedere al genului, Regulamentul de procedură a fost adaptat pentru a lua în considerare orientările privind acest subiect aprobate de Grupul la nivel înalt privind egalitatea de gen și diversitatea la 13 februarie 2008 și confirmate de Birou la 19 mai 2008.

Textele cu caractere *cursive* corespund unor interpretări (în sensul articolului 211) ale unor dispoziții din prezentul regulament.

CUPRINS

TITLUL I DEPUTAȚI, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1 DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1	Parlamentul European
Articolul 2	Independența mandatului
Articolul 3	Verificarea prerogativelor
Articolul 4	Durata mandatului parlamentar
Articolul 5	Privilegii și imunități
Articolul 6	Ridicarea imunității
Articolul 7	Proceduri privind imunitatea
Articolul 8	Punerea în aplicare a Statutului deputaților
Articolul 9	Interesele financiare ale deputaților, regulile de conduită, registrul de transparență obligatoriu și accesul în Parlament
Articolul 10	Anchete interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)
Articolul 11	Observatori

CAPITOLUL 2 MANDATE

Articolul 12	Președintele provizoriu
Articolul 13	Candidaturi și dispoziții generale
Articolul 14	Alegerea Președintelui – Discursul inaugural
Articolul 15	Alegerea vicepreședinților
Articolul 16	Alegerea chestorilor
Articolul 17	Durata mandatelor
Articolul 18	Locuri vacante
Articolul 19	Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen

CAPITOLUL 3 ORGANE ȘI FUNCȚII

Articolul 20	Funcțiile Președintelui
Articolul 21	Funcțiile vicepreședinților
Articolul 22	Componenta Biroului
Articolul 23	Funcțiile Biroului
Articolul 24	Componenta Conferinței președinților
Articolul 25	Funcțiile Conferinței președinților
Articolul 26	Funcțiile chestorilor
Articolul 27	Conferința președinților de comisie
Articolul 28	Conferința președinților de delegație
Articolul 29	Accesul publicului la deciziile Biroului și ale Conferinței președinților

CAPITOLUL 4 GRUPURI POLITICE

Articolul 30	Constituirea grupurilor politice
Articolul 31	Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice
Articolul 32	Intergrupurile
Articolul 33	Deputații neafiliați
Articolul 34	Repartizarea locurilor în sala de ședințe

TITLUL II PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE ȘI DE ALT TIP

CAPITOLUL 1 PROCEDURI LEGISLATIVE – DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 35	Programul de lucru al Comisiei
Articolul 36	Respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
Articolul 37	Verificarea temeiului juridic
Articolul 37a	Delegarea competențelor legislative
Articolul 38	Verificarea compatibilității financiare
Articolul 38a	Examinarea respectării principiului subsidiarității
Articolul 39	Informarea și accesul Parlamentului la documente
Articolul 40	Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului
Articolul 41	Drepturile de inițiativă conferite Parlamentului prin tratate
Articolul 42	Inițiativa prevăzută la articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Articolul 43	Examinarea documentelor legislative
Articolul 44	Procedurile legislative privind inițiativele prezentate de state membre

CAPITOLUL 2 PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 45	Rapoarte legislative
Articolul 46	Procedura simplificată
Articolul 47	Rapoarte fără caracter legislativ
Articolul 48	Rapoarte din proprie inițiativă
Articolul 49	Avizele comisiilor
Articolul 50	Procedura comisiilor asociate
Articolul 51	Procedura reuniunilor comune ale comisiilor
Articolul 52	Modalități de elaborare a rapoartelor

CAPITOLUL 3 PRIMA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 53	Modificarea unei propuneri de act legislativ
Articolul 54	Poziția Comisiei și a Consiliului privind amendamentele

Stadiul examinării în plen

Articolul 55	Încheierea primei lecturi
Articolul 56	Respingerea unei propuneri a Comisiei
Articolul 57	Adoptarea de amendamente la o propunere a Comisiei

Procedura de urmărire

Articolul 58	Urmărirea poziției Parlamentului
Articolul 59	Sesizarea repetată a Parlamentului
Articolul 60	eliminat

CAPITOLUL 4 A DOUA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 61	Comunicarea poziției Consiliului
Articolul 62	Prelungirea termenelor
Articolul 63	Trimiterea la comisia competentă și procedura de examinare în cadrul acesteia

Stadiul examinării în plen

Articolul 64	Încheierea celei de-a doua lecturi
Articolul 65	Respingerea poziției Consiliului
Articolul 66	Amendamente la poziția Consiliului

CAPITOLUL 5 A TREIA LECTURĂ

Concilierea

Articolul 67 Convocarea comitetului de conciliere

Articolul 68 Delegația la comitetul de conciliere

Stadiul examinării în plen

Articolul 69 Proiectul comun

CAPITOLUL 6 ÎNCHEIEREA PROCEDURII LEGISLATIVE

Articolul 70 Negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative

Articolul 71 Acordul în primă lectură

Articolul 72 Acordul în a doua lectură

Articolul 73 Cerințe privind redactarea actelor legislative

Articolul 74 Semnarea actelor adoptate

CAPITOLUL 6a ASPECTE CONSTITUȚIONALE

Articolul 74a Revizuirea ordinară a tratatelor

Articolul 74b Revizuirea simplificată a tratatelor

Articolul 74c Tratatate de aderare

Articolul 74d Retragerea din Uniune

Articolul 74e Încălcarea principiilor fundamentale de către un stat membru

Articolul 74f Componenta Parlamentului

Articolul 74g Cooperarea consolidată dintre statele membre

CAPITOLUL 7 PROCEDURI BUGETARE

Articolul 75 Cadrul financiar multianual

Articolul 75a Documente de lucru

Articolul 75b Examinarea proiectului de buget – prima etapă

Articolul 75c Trilogul financiar

Articolul 75d Concilierea bugetară

Articolul 75e Adoptarea definitivă a bugetului

Articolul 75f Regimul douăsprezecimilor provizorii

Articolul 76 Descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară

Articolul 77 Alte proceduri de descărcare de gestiune

Articolul 78 Controlul Parlamentului asupra execuției bugetare

CAPITOLUL 8 PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 79 Estimarea bugetului Parlamentului

Articolul 79a Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului

Articolul 80 Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor

CAPITOLUL 9 PROCEDURA DE APROBARE

Articolul 81 Procedura de aprobare

CAPITOLUL 10 eliminat

Articolul 82 eliminat

CAPITOLUL 11 ALTE PROCEDURI

Articolul 83 Procedura de emitere a avizului în sensul articolului 140 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Articolul 84 Proceduri privind dialogul social

Articolul 85 Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare

Articolul 86 Codificarea

Articolul 87 Reformarea

Articolul 87a	Acte delegate
Articolul 88	Acte și măsuri de punere în aplicare
Articolul 88a	Examinarea în cadrul procedurii cu comisii asociate sau cea cu reuniuni comune ale comisiilor

TITLUL IIa RELAȚII EXTERNE

CAPITOLUL 12 ACORDURI INTERNAȚIONALE

Articolul 89	eliminat
Articolul 90	Acorduri internaționale
Articolul 91	Proceduri întemeiate pe articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în caz de aplicare provizorie sau de suspendare a acordurilor internaționale sau de stabilire a poziției Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional

CAPITOLUL 13 REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

Articolul 92	eliminat
Articolul 93	Reprezentanți speciali
Articolul 94	eliminat
Articolul 95	Reprezentarea internațională
Articolul 96	Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comune
Articolul 97	Recomandări în cadrul politicii externe și de securitate comune
Articolul 98	Încălcarea drepturilor omului

CAPITOLUL 14 eliminat

Articolul 99	eliminat
Articolul 100	eliminat
Articolul 101	eliminat

CAPITOLUL 15 eliminat

Articolul 102	eliminat
---------------	----------

TITLUL III TRANSPARENȚA LUCRĂRILOR

Articolul 103	Transparența activităților Parlamentului
Articolul 104	Accesul public la documente

TITLUL IV RELAȚIILE CU CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANE

CAPITOLUL 1 NUMIRI

Articolul 105	Alegerea Președintelui Comisiei
Articolul 106	Alegerea Comisiei
Articolul 107	Moțiunea de cenzură împotriva Comisiei
Articolul 107a	Numirea judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene
Articolul 108	Numirea membrilor Curții de Conturi
Articolul 109	Numirea membrilor Comitetului Director al Băncii Centrale Europene

CAPITOLUL 2 DECLARAȚII

Articolul 110	Declarațiile Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European
Articolul 111	Explicarea deciziilor Comisiei

Articolul 112	Declarațiile Curții de Conturi
Articolul 113	Declarațiile Băncii Centrale Europene
Articolul 114	Recomandarea privind orientările generale ale politicilor economice
CAPITOLUL 3	ÎNTREBĂRI PARLAMENTARE
Articolul 115	Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri
Articolul 116	Timpul afectat întrebărilor
Articolul 117	Întrebări cu solicitare de răspuns scris
Articolul 118	Întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate Băncii Centrale Europene
CAPITOLUL 4	RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII
Articolul 119	Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții
CAPITOLUL 5	REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI
Articolul 120	Propuneri de rezoluție
Articolul 121	Recomandări adresate Consiliului
Articolul 122	Dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept
Articolul 123	Declarații scrise
Articolul 124	Consultarea Comitetului Economic și Social European
Articolul 125	Consultarea Comitetului Regiunilor
Articolul 126	Cereri adresate agențiilor europene
CAPITOLUL 6	ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE
Articolul 127	Acorduri interinstituționale
CAPITOLUL 7	SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
Articolul 128	Proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene
Articolul 129	eliminat
TITLUL V	RELAȚIILE CU PARLAMENTELE NAȚIONALE
Articolul 130	Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce
Articolul 131	Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)
Articolul 132	Conferințe ale parlamentelor
TITLUL VI	SESIUNI
CAPITOLUL 1	SESIUNILE PARLAMENTULUI
Articolul 133	Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, ședințe
Articolul 134	Convocarea Parlamentului
Articolul 135	Locul de desfășurare a ședințelor și a reuniunilor
Articolul 136	Participarea la ședințe
CAPITOLUL 2	ORDINEA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI
Articolul 137	Proiectul de ordine de zi
Articolul 138	Procedura în plen fără amendamente și dezbateri
Articolul 139	Prezentare succintă
Articolul 140	Adoptarea și modificarea ordinii de zi
Articolul 141	Dezbatere extraordinară
Articolul 142	Procedura de urgență
Articolul 143	Dezbatere în comun

Articolul 144	Termene
CAPITOLUL 3	REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINȚELOR
Articolul 145	Accesul în sala de ședințe
Articolul 146	Regimul lingvistic
Articolul 147	Dispoziție tranzitorie
Articolul 148	Distribuirea documentelor
Articolul 149	Repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt și lista vorbitorilor
Articolul 150	Intervenții cu durata de un minut
Articolul 151	Intervenții pentru chestiuni de ordin personal
CAPITOLUL 4	MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUITĂ APLICABILE DEPUTAȚILOR
Articolul 152	Măsuri imediate
Articolul 153	Sancțiuni
Articolul 154	Căi de atac interne
CAPITOLUL 5	CVORUM ȘI VOT
Articolul 155	Cvorumul
Articolul 156	Depunerea și prezentarea amendamentelor
Articolul 157	Admisibilitatea amendamentelor
Articolul 158	Procedura de vot
Articolul 159	Egalitatea de voturi
Articolul 160	Baza de votare
Articolul 161	Ordinea de votare a amendamentelor
Articolul 162	Examinarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen
Articolul 163	Votul pe părți
Articolul 164	Dreptul de vot
Articolul 165	Votul
Articolul 166	Votul final
Articolul 167	Votul prin apel nominal
Articolul 168	Votul electronic
Articolul 169	Votul secret
Articolul 170	Explicații privind votul
Articolul 171	Contestarea votului
CAPITOLUL 6	INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA
Articolul 172	Moțiuni de procedură
Articolul 173	Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură
Articolul 174	Chestiunea preliminară
Articolul 175	Retrimiteria la comisie
Articolul 176	Închiderea dezbaterii
Articolul 177	Amânarea dezbaterii sau a votului
Articolul 178	Suspendarea sau ridicarea ședinței
CAPITOLUL 7	PUBLICAREA LUCRĂRILOR
Articolul 179	Procesul-verbal
Articolul 180	Textele adoptate
Articolul 181	Stenograma
Articolul 182	Înregistrarea audiovizuală a dezbaterilor
TITLUL VII COMISII ȘI DELEGAȚII	

CAPITOLUL 1	COMISII – CONSTITUIRE ȘI ATRIBUȚII
Articolul 183	Constituirea comisiilor permanente
Articolul 184	Constituirea comisiilor speciale
Articolul 185	Comisiile de anchetă
Articolul 186	Componența comisiilor
Articolul 187	Membrii supleanți
Articolul 188	Atribuțiile comisiilor
Articolul 189	Comisia competentă cu verificarea prerogativelor
Articolul 190	Subcomisiile
Articolul 191	Birourile comisiilor
Articolul 192	Coordonatori în cadrul comisiei și raportori alternativi
CAPITOLUL 2	COMISII – FUNCȚIONARE
Articolul 193	Reuniunile comisiilor
Articolul 194	Procesele-verbale ale reuniunilor comisiilor
Articolul 195	Votul în comisie
Articolul 196	Dispoziții privind ședința plenară aplicabile în comisie
Articolul 197	Timpul afectat întrebărilor în comisie
Articolul 197a	Audierile publice consacrate inițiativelor cetățenești
CAPITOLUL 3	DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE
Articolul 198	Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare
Articolul 199	Cooperarea cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei
Articolul 200	Comisiile parlamentare mixte
TITLUL VIII PETIȚII	
Articolul 201	Dreptul de petiționare
Articolul 202	Examinarea petițiilor
Articolul 203	Accesul publicului la petiții
Articolul 203a	Inițiativa cetățenească
TITLUL IX OMBUDSMANUL	
Articolul 204	Alegerea Ombudsmanului
Articolul 205	Activitatea Ombudsmanului
Articolul 206	Destituirea Ombudsmanului
TITLUL X SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI	
Articolul 207	Secretariatul General
TITLUL XI COMPETENȚELE PRIVIND PARTIDELE POLITICE LA NIVEL EUROPEAN	
Articolul 208	Competențele Președintelui
Articolul 209	Competențele Biroului
Articolul 210	Competențele comisiei competente și ale Parlamentului în ședința plenară
TITLUL XII APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ	
Articolul 211	Aplicarea Regulamentului de procedură
Articolul 212	Modificarea Regulamentului de procedură
TITLUL XIII DISPOZIȚII DIVERSE	
Articolul 213	Simbolurile Uniunii
Articolul 214	Chestiuni pendinte
Articolul 215	Structura anexelor

Articolul 216	Rectificări
ANEXA I	Codul de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese
ANEXA II	Desfășurarea timpului afectat întrebărilor, prevăzut la articolul 116
ANEXA III	Orientări privind întrebările cu solicitare de răspuns scris adresate în temeiul articolelor 117 și 118
ANEXA IV	Orientări și criteriile generale pentru alegerea subiectelor care urmează a fi înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept prevăzute la articolul 122
ANEXA V	eliminată
ANEXA VI	Procedura care se aplică pentru examinarea și adoptarea deciziilor privind acordarea descărcării de gestiune
ANEXA VII	Atribuțiile comisiilor parlamentare permanente
ANEXA VIII	Documente și informații confidențiale și sensibile
ANEXA IX	Modalități de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European
ANEXA X	Registrul de transparență
ANEXA XI	Exercitarea funcțiilor Ombudsmanului
ANEXA XII	Investigațiile interne în domeniul prevenirii fraudei, corupției și oricărei activități ilegale care prejudiciază interesele Comunităților
ANEXA XIII	Acord între Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, modificată prin Decizia 2006/512/CE
ANEXA XIV	Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană
ANEXA XV	Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente
ANEXA XVI	Orientări privind interpretarea regulilor de conduită aplicabile deputaților
ANEXA XVII	Orientări pentru aprobarea Comisiei
ANEXA XVIII	Procedura de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă
ANEXA XIX	Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

ANEXA XX **Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie (articolul 251 din Tratatul CE)**

ANEXA XXI **Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare**

TITLUL I

DEPUTAȚI, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1

DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1

Parlamentul European

(1) Parlamentul European este adunarea aleasă în conformitate cu tratatele, cu Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și cu legislațiile naționale adoptate în aplicarea tratatelor.

(2) Denumirea reprezentanților aleși în Parlamentul European este următoarea:

- „Членове на Европейския парламент” în bulgară,
- „Diputados al Parlamento Europeo” în spaniolă,
- „Poslanci Evropského parlamentu” în cehă,
- „Medlemmer af Europa-Parlamentet” în daneză,
- „Mitglieder des Europäischen Parlaments” în germană,
- „Euroopa Parlamendi liikmed” în estoniană,
- „Βουλευτες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου” în greacă,
- „Members of the European Parliament” în engleză,
- „Députés au Parlement européen” în franceză,
- „Feisirí de Pharlaimint na hEorpa” în irlandeză,
- „Deputati al Parlamento europeo” în italiană,
- „Eiropas Parlamenta deputāti” în letonă,
- „Europos Parlamento nariai” în lituaniană,
- „Európai Parlamenti Képviselek” în maghiară,
- „Membri tal-Parlament Ewropew” în malteză,
- „Leden van het Europees Parlement” în olandeză,
- „Posłowie do Parlamentu Europejskiego” în poloneză,
- „Deputados ao Parlamento Europeu” în portugheză,
- „Deputați în Parlamentul European” în română,
- „Poslanci Európskeho parlamentu” în slovacă,
- „Poslanci Evropskega parlamenta” în slovenă,

„Euroopan parlamentin jäsenet” în finlandeză,

„Ledamöter av Europaparlamentet” în suedeză.

Articolul 2

Independența mandatului

Deputații în Parlamentul European își exercită mandatul în mod independent. Aceștia nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ.

Articolul 3

Verificarea prerogativelor

(1) În urma alegerilor pentru Parlamentul European, Președintele invită autoritățile competente ale statelor membre să comunice Parlamentului, în cel mai scurt timp, numele deputaților aleși, pentru ca aceștia să poată participa la lucrările Parlamentului încă de la deschiderea primei ședințe de după alegeri.

În același timp, Președintele le atrage atenția acestor autorități cu privire la dispozițiile pertinente din Actul din 20 septembrie 1976 și le invită să ia măsurile necesare pentru a evita orice incompatibilitate cu mandatul de deputat în Parlamentul European.

(2) Orice deputat a cărui alegere este notificată Parlamentului trebuie să declare în scris, înainte de a participa la lucrările parlamentare, că nu deține o funcție incompatibilă cu cea de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976. După alegerile generale, această declarație trebuie făcută, în măsura posibilului, cu cel mult șase zile înainte de ședința constitutivă a Parlamentului. Orice deputat participă la lucrările Parlamentului și ale organelor acestuia cu exercitarea deplină a drepturilor atât timp cât prerogativele sale nu au fost verificate sau nu s-a luat o hotărâre în legătură cu o eventuală contestație, cu condiția să fi efectuat în prealabil declarația menționată anterior.

În cazul în care s-a stabilit, pe baza unor date verificabile și din surse accesibile publicului, că un deputat exercită o funcție incompatibilă cu calitatea de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Parlamentul constată, pe baza informațiilor furnizate de Președintele său, că locul este vacant.

(3) Pe baza unui raport al comisiei competente pentru verificarea prerogativelor, Parlamentul efectuează în cel mai scurt timp verificarea prerogativelor și statuează asupra validității mandatului fiecărui membru nou ales, precum și în privința eventualelor contestații formulate în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976, cu excepția celor întemeiate pe legislația electorală națională.

(4) Raportul comisiei competente se întemeiază pe comunicarea oficială, de către fiecare stat membru, a rezultatelor electorale în ansamblul lor, cu precizarea numelor candidaților aleși, precum și a eventualelor supleanți în ordinea clasării rezultate în urma votului.

Mandatul unui deputat va putea fi validat numai după prezentarea declarațiilor scrise prevăzute la prezentul articol, precum și în anexa I la prezentul regulament.

Pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul se poate pronunța în orice moment asupra oricărei contestații referitoare la validitatea mandatului unuia dintre membri.

(5) În cazul în care numirea unui deputat are loc ca urmare a retragerii candidaților care figurează pe aceeași listă, comisia competentă pentru verificarea prerogativelor se asigură că

retragerea se face în spiritul și în litera Actului din 20 septembrie 1976, precum și în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament.

(6) Comisia competentă se asigură că orice informație care ar putea aduce atingere exercitării mandatului unui deputat în Parlamentul European sau ordinii de clasare a supleanților este comunicată în cel mai scurt timp Parlamentului de către autoritățile statelor membre sau ale Uniunii, cu menționarea datei de la care aceasta produce efecte în cazul unei numiri.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre inițiază o procedură care ar putea conduce la invalidarea mandatului unui deputat, Președintele le solicită o informare periodică privind stadiul acesteia. Președintele sesizează în legătură cu aceasta comisia competentă, la propunerea căreia Parlamentul poate adopta o decizie.

Articolul 4

Durata mandatului parlamentar

(1) Mandatul începe și expiră în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976. De asemenea, mandatul încetează în caz de deces sau demisie.

(2) Orice deputat rămâne în funcție până la deschiderea primei ședințe a Parlamentului care urmează după alegeri.

(3) Orice deputat demisionar notifică Președintelui demisia sa, precum și data la care aceasta își produce efectele, dată care nu poate depăși trei luni de la notificare. Această notificare îmbracă forma unui proces-verbal redactat în prezența Secretarului General ori a reprezentantului său, semnat de acesta și de deputatul în cauză și prezentat de îndată comisiei competente care îl înscrie pe ordinea de zi a primei reuniuni care urmează primirii documentului respectiv.

În cazul în care consideră că demisia este incompatibilă cu spiritul sau litera Actului din 20 septembrie 1976, comisia competentă informează Parlamentul, pentru ca acesta să hotărască constatarea sau nu a existenței locului vacant.

În caz contrar, constatarea existenței locului vacant intervine începând cu data menționată de deputatul demisionar în procesul-verbal de demisie. În acest caz, Parlamentul nu trebuie să voteze.

Se instituie o procedură simplificată pentru a remedia anumite situații excepționale, în special aceea în care una sau mai multe perioade de sesiune ar avea loc între data la care demisia produce efecte și prima reuniune a comisiei competente, situație care, în lipsa constatării existenței locului vacant, ar priva grupul politic căruia îi aparține membrul demisionar de posibilitatea de a obține suplinirea membrului în cauză în timpul perioadelor de sesiune respective. Această procedură permite raportorului comisiei competente, responsabil cu dosarele respective, să examineze de îndată orice demisie corect notificată și, în cazurile în care o întârziere de orice natură în procesul de examinare a notificării ar putea avea efecte prejudiciabile, să sesizeze președintele comisiei cu privire la acest lucru, solicitând, în conformitate cu dispozițiile alineatului (3):

- *fie ca Președintele Parlamentului să fie informat, în numele acestei comisii, că poate fi constatată existența locului vacant,*
- *fie să fie convocată o reuniune extraordinară a comisiei pentru a examina orice dificultate specială menționată de raportor.*

(4) În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru notifică Președintelui încetarea mandatului unui deputat în Parlamentul European în conformitate cu dispozițiile de drept intern ale statului membru în cauză, fie din motive de incompatibilitate, în conformitate cu

dispozițiile articolului 7 alineatul (3) din Actul din 20 septembrie 1976, fie ca urmare a invalidării mandatului în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din același act, Președintele informează Parlamentul cu privire la încetarea mandatului la data comunicată de către statul membru și invită statul membru respectiv să ia măsuri pentru ocuparea locului vacant în cel mai scurt timp.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau deputatul în cauză notifică Președintelui o numire sau o alegere într-o funcție incompatibilă cu exercitarea mandatului de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Președintele informează Parlamentul, care constată că locul este vacant.

(5) Autoritățile statelor membre sau ale Uniunii informează Președintele în legătură cu orice misiune pe care intenționează să o încredințeze unui deputat. Președintele sesizează comisia competentă pentru a examina compatibilitatea misiunii preconizate cu spiritul și litera Actului din 20 septembrie 1976. Președintele aduce la cunoștința Parlamentului, a deputatului și a autorităților în cauză concluziile comisiei.

(6) Se consideră ca dată de încetare a unui mandat și ca dată de la care existența locului vacant produce efecte:

- în caz de demisie: data la care Parlamentul a constatat existența unui loc vacant, în conformitate cu procesul-verbal de demisie,
- în cazul numirii sau alegerii în funcții incompatibile cu mandatul de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatul (1) sau (2) din Actul din 20 septembrie 1976: data notificată de autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau de către deputatul în cauză.

(7) În cazul în care Parlamentul constată că un loc este vacant, acesta informează statul membru interesat cu privire la aceasta și îl invită să ia măsuri pentru ocuparea locului vacant în cel mai scurt timp.

(8) Orice contestație privind validitatea mandatului unui deputat ale cărui prerogative au fost verificate se trimite comisiei competente care are sarcina de a prezenta de îndată Parlamentului un raport, cel târziu până la începutul următoarei perioade de sesiune.

(9) Parlamentul își rezervă dreptul de a declara invalid mandatul examinat sau de a refuza constatarea existenței locului vacant în cazul în care acceptarea sau încetarea mandatului ar putea fi bazată pe erori materiale sau pe vicii de consimțământ.

Articolul 5

Privilegiile și imunități

(1) Deputații se bucură de privilegiile și imunitățile prevăzute de Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

(2) Legitimațiile care asigură deputaților libera circulație în statele membre sunt eliberate de Președintele Parlamentului, după ce a fost primită notificarea privind alegerea acestora.

(3) Deputații au dreptul de a consulta orice dosar aflat în posesia Parlamentului sau a unei comisii, cu excepția dosarelor și conturilor personale pe care sunt autorizați să le consulte numai deputații în cauză. Excepțiile de la acest principiu în vederea tratării documentelor la care accesul publicului poate fi interzis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei sunt prevăzute în anexa VIII la prezentul regulament.

Articolul 6

Ridicarea imunității

(1) În exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul urmărește în special conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

(2) Orice cerere adresată Președintelui de o autoritate competentă a unui stat membru în vederea ridicării imunității unui deputat este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.

(3) Orice cerere adresată Președintelui de un deputat sau un fost deputat în vederea apărării imunității și privilegiilor este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.

Deputatul sau fostul deputat poate fi reprezentat de un alt deputat. Cererea nu poate fi adresată de către un alt deputat fără acordul deputatului în cauză.

(4) În cazul în care un deputat este arestat sau privat de libertatea de circulație prin presupusa încălcare a privilegiilor și imunităților sale, Președintele Parlamentului poate lua de urgență, după consultarea președintelui și a raportorului comisiei competente, o inițiativă vizând confirmarea privilegiilor și imunităților deputatului în cauză. Președintele Parlamentului comunică această inițiativă comisiei și informează Parlamentul cu privire la aceasta.

Articolul 7

Proceduri privind imunitatea

(1) Comisia competentă examinează fără întârziere și în ordinea în care i-au fost prezentate cererile de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

(2) Comisia prezintă o propunere de decizie motivată prin care se recomandă adoptarea sau respingerea cererii de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

(3) Comisia poate solicita autorității interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea. Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații, poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente și poate fi reprezentat de un alt deputat.

(4) În cazul în care cererea de ridicare a imunității conține mai multe capete de acuzare, fiecare dintre acestea poate face obiectul unei decizii distincte. În mod excepțional, raportul comisiei poate propune ca ridicarea imunității să vizeze exclusiv desfășurarea unei acțiuni penale, fără ca vreo măsură de arestare, o altă măsură privativă de libertate sau orice altă măsură care să împiedice deputatul în exercitarea funcțiilor inerente mandatului său să poată fi adoptată împotriva sa, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(5) În cazul în care un deputat este obligat să compară în calitate de martor sau de expert, nu este necesar să se solicite ridicarea imunității sale, dacă deputatul:

- nu este obligat să compară la o dată sau într-un moment care împiedică sau afectează exercitarea activității sale parlamentare sau poate să prezinte o declarație scrisă sau de orice altă natură care nu afectează îndeplinirea funcțiilor sale parlamentare,
- nu este obligat să depună mărturie în legătură cu informații obținute în mod confidențial în timpul exercitării mandatului său pe care nu consideră oportun să le divulge.

(6) În cazurile de apărare a unui privilegiu sau a unei imunități, comisia precizează dacă circumstanțele constituie un obstacol de ordin administrativ sau de altă natură în ceea ce privește, pe de o parte, libertatea de circulație a deputaților care se deplasează către sau dinspre locul de reuniune a Parlamentului sau, pe de altă parte, exprimarea unei opinii sau a unui vot în exercitarea mandatului, sau dacă se încadrează în aspectele prevăzute la articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile care nu se află sub incidența dreptului intern și prezintă o propunere prin care invită autoritatea în cauză să tragă concluziile care se impun.

(7) Comisia poate emite un aviz motivat privind competența autorității în cauză și admisibilitatea cererii, dar nu se pronunță în niciun caz asupra vinovăției sau nevinovăției deputatului sau asupra oportunității sau inoportunității urmăririi penale a deputatului pentru opiniile sau actele care îi sunt imputate, chiar dacă examinarea solicitării îi permite comisiei să dobândească o cunoaștere aprofundată a cauzei.

(8) Raportul comisiei este înscris din oficiu la primul punct de pe ordinea de zi a primei ședințe care urmează depunerii acestuia. Nu se admit amendamente la propunerea sau propunerile de decizie.

Dezbaterea are ca subiect doar motivele pro și contra fiecărei propuneri de ridicare, menținere sau apărare a unui privilegiu sau a imunității.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 151, deputatul ale cărui privilegii sau imunități fac obiectul unei examinări nu poate interveni în dezbateri.

Propunerea sau propunerile de decizie conținute în raport sunt supuse la vot în cursul votării care urmează dezbaterii.

După examinarea de către Parlament, se procedează la vot separat pentru fiecare propunere conținută în raport. În cazul respingerii unei propuneri, decizia contrară se consideră adoptată.

(9) Președintele comunică imediat decizia Parlamentului deputatului în cauză și autorității competente a statului membru interesat și solicită să fie informat în legătură cu derularea procedurii și cu hotărârile judecătorești care se pronunță. Imediat după ce a primit aceste informații, Președintele le comunică Parlamentului în forma pe care o consideră cea mai adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

(10) În cazul în care Președintele face uz de competențele care îi sunt conferite prin articolul 6 alineatul (4), comisia competentă ia act de inițiativa Președintelui în cursul reuniunii următoare. Dacă este necesar, comisia poate întocmi un raport care să fie prezentat Parlamentului.

(11) Comisia tratează aceste chestiuni și examinează toate documentele primite cu cea mai mare confidențialitate.

(12) După consultarea statelor membre, comisia poate întocmi o listă orientativă a autorităților statelor membre abilitate să prezinte o solicitare de ridicare a imunității unui deputat.

(13) Orice cerere privind domeniul de aplicare a privilegiilor sau imunităților unui deputat, adresată de o autoritate competentă, este examinată în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Articolul 8

Punerea în aplicare a Statutului deputaților

Parlamentul adoptă Statutul deputaților în Parlamentul European și orice modificare a acestuia pe baza unei propuneri a comisiei competente. Articolul 138 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*. Biroul răspunde de aplicarea acestor prevederi și decide cu privire la pachetele financiare pe baza bugetului anual.

Articolul 9

Interesele financiare ale deputaților, regulile de conduită, registrul de transparență obligatoriu și accesul în Parlament

(1) Parlamentul elaborează norme în materie de transparență privind interesele financiare ale membrilor săi, sub forma unui cod de conduită adoptat cu majoritatea membrilor care îl compun, în conformitate cu articolul 232 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și anexat la prezentul regulament¹.

Aceste norme nu pot să împiedice sau să limiteze în niciun fel exercitarea mandatului și a activităților politice sau de altă natură pe care le presupune acesta.

(2) Comportamentul deputaților este caracterizat de respect reciproc, se bazează pe valorile și principiile definite în textele fundamentale ale Uniunii Europene, păstrează demnitatea Parlamentului și nu trebuie să compromită buna desfășurare a lucrărilor parlamentare, nici liniștea în oricare dintre incintele Parlamentului. Deputații respectă normele Parlamentului privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale.

Nerespectarea acestor principii și norme poate conduce la aplicarea unor măsuri în conformitate cu articolele 152, 153 și 154.

(3) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere în niciun fel ritmului dezbaterilor parlamentare sau libertății de exprimare a deputaților.

Aceasta se întemeiază pe respectul deplin al prerogativelor deputaților, astfel cum sunt definite în dreptul primar și în Statutul deputaților.

Aceasta are drept bază principiul transparenței și garantează că orice dispoziție în materie este adusă la cunoștința deputaților, care sunt informați în mod individual cu privire la drepturile și obligațiile lor.

(4) Chestorii stabilesc la începutul fiecărei legislaturi numărul maxim de asistenți pe care îi poate acredita fiecare deputat (asistenți acreditați).

(5) Ecusoanele de acces pe termen lung se eliberează pentru persoanele din afara instituțiilor Uniunii sub răspunderea chestorilor. Aceste ecusoane au o durată maximă de valabilitate de un an, cu posibilitatea de reînnoire. Modalitățile de utilizare a acestor ecusoane sunt stabilite de Birou.

Ecusoanele de acces se pot elibera:

- persoanelor care sunt înscrise în registrul de transparență² sau care reprezintă sau lucrează în cadrul organizațiilor înscrise în registru; cu toate acestea, înregistrarea nu acordă un drept automat la acest tip de ecusoane de acces;
- persoanelor care doresc să intre frecvent în incintele Parlamentului, dar care nu se încadrează în domeniul de aplicare a Acordului privind înființarea registrului de transparență³;

¹A se vedea anexa I.

²Registru instituit prin acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui Registru de transparență pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene (a se vedea anexa X partea B).

³A se vedea anexa X partea B.

- asistenților locali ai deputaților, precum și persoanelor care îi asistă pe membrii Comitetului Economic și Social European și ai Comitetului Regiunilor.
- (6) În cadrul relațiilor cu Parlamentul, persoanele înscrise în registrul de transparență trebuie să respecte:
- codul de conduită anexat la acord⁴;
 - procedurile și alte obligații stabilite de acord, și
 - dispozițiile prezentului articol împreună cu normele de aplicare a acestuia.
- (7) Chestorii stabilesc în ce măsură codul de conduită se poate aplica persoanelor care, deși sunt în posesia unui ecuson de acces pe termen lung, nu sunt vizate de respectivul acord.
- (8) Chestorii emit o decizie motivată de retragere a ecusonului de acces în următoarele cazuri:
- radierea din registrul de transparență, cu excepția cazului în care există motive importante pentru care ecusonul nu trebuie retras;
 - încălcări grave ale obligațiilor prevăzute la alineatul (6).
- (9) Biroul, la propunerea Secretarului General, adoptă măsurile necesare pentru a pune în aplicare registrul de transparență, în conformitate cu dispozițiile acordului privind înființarea respectivului registru.

Normele de aplicare a alineatelor (5)-(8) sunt stabilite în anexă⁵.

- (10) Regulile de conduită, drepturile și privilegiile foștilor deputați sunt stabilite printr-o decizie a Biroului. Între foștii deputați nu se stabilește nicio diferență de tratament.

Articolul 10

Anchete interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Regimul comun prevăzut de Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), care cuprinde măsurile necesare pentru facilitarea bunei desfășurări a investigațiilor efectuate de Oficiu, se aplică în cadrul Parlamentului, în conformitate cu decizia Parlamentului anexată la prezentul regulament⁶.

Articolul 11

Observatori

- (1) În cazul semnării unui tratat de aderare a unui stat la Uniunea Europeană, Președintele poate, după ce a obținut acordul Conferinței președinților, să invite parlamentul statului aderent să desemneze dintre membrii săi un număr de observatori egal cu numărul de locuri în Parlamentul European atribuite în viitor statului respectiv.
- (2) Observatorii respectivi iau parte la lucrările Parlamentului, până la intrarea în vigoare a tratatului de aderare, și au dreptul de a lua cuvântul în cadrul comisiilor și al grupurilor politice. Ei nu au drept de vot sau dreptul de a participa la alegeri pentru funcții în cadrul Parlamentului. Participarea lor nu are niciun efect juridic asupra lucrărilor Parlamentului.

⁴A se vedea anexa 3 la acord, preluată în anexa X partea B.

⁵A se vedea anexa X partea A.

⁶A se vedea anexa XII.

(3) Modalitatea de tratament în cazul acestora va fi similară cu cea a unui deputat în Parlament în ceea ce privește utilizarea facilităților Parlamentului și rambursarea costurilor ocazionate de activitățile lor în calitate de observatori.

(4) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*, până la intrarea în vigoare a aranjamentului⁷ prin care un număr de locuri suplimentare în Parlament este alocat anumitor state membre până la sfârșitul celei de-a șaptea legislaturi. Statele membre respective sunt invitate să își desemneze observatorii, în conformitate cu dispozițiile din dreptul intern.

CAPITOLUL 2

MANDATE

Articolul 12

Președintele provizoriu

(1) În cadrul ședinței prevăzute la articolul 134 alineatul (2), precum și în orice altă ședință consacrată alegerii Președintelui și Biroului, Președintele aflat la sfârșit de mandat, sau, în lipsa acestuia sau acesteia, unul dintre vicepreședinții aflați la sfârșit de mandat în ordinea precedenței, sau, în lipsa unuia dintre aceștia, deputatul care a deținut mandatul pentru perioada cea mai lungă ocupă funcția de președinte, până la declararea alegerii Președintelui.

(2) Sub președinția deputatului care ocupă funcția în mod provizoriu în temeiul alineatului (1) nu se poate desfășura nicio altă dezbateră decât cea privind alegerea Președintelui sau verificarea prerogativelor.

Deputatul care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul alineatului (1) exercită competențele Președintelui menționate la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf. Orice altă chestiune legată de verificarea prerogativelor care se ridică sub președinția acestuia sau acesteia este trimisă comisiei competente pentru verificarea prerogativelor.

Articolul 13

Candidaturi și dispoziții generale

(1) Președintele, vicepreședinții și chestorii sunt aleși prin vot secret, în conformitate cu dispozițiile articolului 169. Candidaturile trebuie să fie prezentate cu acordul celor interesați. Ele pot fi prezentate numai de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați. Cu toate acestea, în cazul în care numărul de candidaturi nu depășește numărul de locuri care urmează a fi ocupate, candidații pot fi aleși prin aclamare.

În cazul în care trebuie înlocuit un singur vicepreședinte și există numai un candidat, acesta poate fi ales prin aclamare. Președintele decide în mod discreționar dacă alegerea se desfășoară prin aclamare sau prin vot secret. Candidatul ales ocupă, în ordinea precedenței, locul ocupat de vicepreședintele înlocuit.

(2) La alegerea Președintelui, a vicepreședinților și a chestorilor, trebuie să se țină seama de o reprezentare globală echitabilă a statelor membre și a tendințelor politice.

⁷În conformitate cu Concluziile Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008.

Articolul 14

Alegerea Președintelui – Discursul inaugural

(1) Se procedează mai întâi la alegerea Președintelui. Înainte de fiecare tur de scrutin, candidaturile trebuie prezentate deputatului care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul articolului 12, care le aduce la cunoștința Parlamentului. În cazul în care, după trei tururi de scrutin, niciun candidat nu întrunește majoritatea absolută a voturilor exprimate, la al patrulea tur de scrutin, pot candida numai primii doi clasați care au întrunit cel mai mare număr de voturi la al treilea tur de scrutin. În cazul în care numărul de voturi este egal, este declarat ales candidatul cel mai în vârstă.

(2) Imediat după alegerea Președintelui, deputatul care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul articolului 12 îi cedează locul. Numai Președintele ales poate pronunța un discurs inaugural.

Articolul 15

Alegerea vicepreședinților

(1) După alegerea Președintelui, se procedează la alegerea vicepreședinților pe un buletin comun. Sunt declarați aleși în primul tur, în limita celor 14 locuri, candidații care întrunesc majoritatea absolută a voturilor exprimate în ordinea numărului de voturi obținute. În cazul în care numărul candidaților aleși este mai mic decât numărul de locuri care urmează a fi ocupate, se procedează la un al doilea tur de scrutin, în aceleași condiții, pentru ocuparea locurilor rămase. În cazul în care este necesar un al treilea tur de scrutin, pentru locurile care mai trebuie ocupate, alegerea se face cu majoritate relativă. În cazul egalității de voturi, sunt declarați aleși candidații cei mai în vârstă.

Cu toate că, spre deosebire de articolul 14 alineatul (1), prezentarea de noi candidaturi între diferitele tururi de scrutin nu este prevăzută în mod expres pentru alegerea vicepreședinților, acest lucru intervine de drept, în temeiul suveranității Parlamentului, care trebuie să hotărască în legătură cu orice posibilă candidatură, cu atât mai mult cu cât lipsa acestei posibilități ar putea împiedica buna desfășurare a alegerilor.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 18 alineatul (1), ordinea precedenței vicepreședinților se stabilește în funcție de ordinea în care au fost aleși și, în caz de egalitate de voturi, în funcție de vârstă.

În cazul în care alegerea nu are loc în urma unui vot secret, ordinea precedenței corespunde ordinii în care sunt prezentați de Președinte.

Articolul 16

Alegerea chestorilor

După alegerea vicepreședinților, Parlamentul procedează la alegerea a cinci chestori.

Această alegere se desfășoară în conformitate cu aceleași reguli care se aplică în cazul alegerii vicepreședinților.

Articolul 17

Durata mandatelor

(1) Durata mandatului Președintelui, al vicepreședinților și al chestorilor este stabilită la doi ani și jumătate.

În cazul în care un deputat trece la alt grup politic, deputatul în cauză își păstrează locul pe care îl ocupă eventual în cadrul Biroului sau al Colegiului chestorilor până la încheierea mandatului de doi ani și jumătate.

(2) În cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, un loc devine vacant, deputatul ales ca supleant asigură funcțiile numai pentru perioada rămasă din mandat.

Articolul 18

Locuri vacante

(1) În cazul în care trebuie înlocuit Președintele, un vicepreședinte sau un chestor, se procedează la alegerea supleantului în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Noul vicepreședinte ocupă, în ordinea precedenței, locul ocupat de vicepreședintele suplinit.

(2) În cazul în care locul vacant este cel al Președintelui, primul vicepreședinte exercită funcția de președinte până la alegerea noului Președinte.

Articolul 19

Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen

Hotărând cu o majoritate de trei cincimi din voturile exprimate, reprezentând cel puțin trei grupuri politice, Conferința președinților poate propune Parlamentului să pună capăt mandatului Președintelui, al unui vicepreședinte, al unui chestor, al președintelui sau vicepreședintelui unei comisii, al președintelui sau vicepreședintelui unei delegații interparlamentare sau al oricărui alt titular al unui mandat, ales în Parlament, în cazul în care consideră că deputatul în cauză a comis o abatere gravă. Parlamentul ia o decizie cu privire la această propunere cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate reprezentând majoritatea membrilor care îl compun.

În cazul în care un raportor încalcă dispozițiile codului de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese, anexat la prezentul Regulament de procedură, comisia care l-a numit poate, la inițiativa Președintelui și la propunerea Conferinței președinților, să pună capăt mandatului acestuia. Majoritățile prevăzute la primul alineat se aplică *mutatis mutandis* la fiecare etapă a procedurii.

CAPITOLUL 3

ORGANE ȘI FUNCȚII

Articolul 20

Funcțiile Președintelui

(1) În condițiile prevăzute de prezentul regulament, Președintele conduce toate activitățile Parlamentului și ale organelor sale și dispune de toate competențele pentru a prezida dezbaterile Parlamentului și pentru a asigura buna desfășurare a acestora.

Prezenta dispoziție poate fi interpretată în sensul că printre competențele conferite de aceasta este prevăzută și aceea de a pune capăt recurgerii excesive la moțiuni, cum ar fi solicitările de respectare a Regulamentului de procedură, moțiunile de procedură, explicațiile privind votul, precum și solicitările de vot separat, de vot pe părți sau de vot prin apel nominal, în cazul în care Președintele consideră că acestea au scopul deliberat de a cauza și vor avea ca efect o obstrucționare prelungită și gravă a procedurilor Parlamentului sau a exercitării drepturilor altor deputați.

Printre competențele conferite prin prezenta dispoziție se numără și aceea de a supune la vot textele în altă ordine decât ordinea de vot stabilită în documentul care face obiectul votului. Prin analogie cu dispozițiile articolului 161 alineatul (7), Președintele poate solicita, în acest scop, acordul prealabil al Parlamentului.

(2) Președintele deschide, suspendă și închide ședințele. Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor, asupra întrebărilor adresate Consiliului și Comisiei și asupra conformității rapoartelor cu prezentul regulament. Președintele asigură respectarea prezentului regulament, menține ordinea, dă cuvântul vorbitorilor, declară închise dezbaterile, supune la vot chestiunile și anunță rezultatele votului. Președintele adresează comisiilor comunicările care sunt de resortul acestora.

(3) Președintele poate lua cuvântul în cadrul unei dezbateri numai pentru a face un rezumat al chestiunii în cauză și a cere să se revină la subiect; în cazul în care dorește să participe la dezbateri, Președintele părăsește fotoliul, pe care îl poate reocupa numai după încheierea dezbaterii privind chestiunea respectivă.

(4) În relațiile internaționale, la ceremonii, în chestiunile administrative, judiciare sau financiare, Parlamentul este reprezentat de Președinte, care poate delega aceste competențe.

Articolul 21

Funcțiile vicepreședinților

(1) În caz de absență, de imposibilitate de exercitare a funcției sau în cazul în care dorește să participe la dezbateri în conformitate cu articolul 20 alineatul (3), Președintele este înlocuit de unul dintre vicepreședinți în conformitate cu articolul 15 alineatul (2).

(2) De asemenea, vicepreședinții exercită funcțiile care le sunt atribuite prin articolul 23, articolul 25 alineatele (3) și (5) și articolul 68 alineatul (3).

(3) Președintele poate delega vicepreședinților orice funcție, precum reprezentarea Parlamentului cu ocazia unor ceremonii sau acte determinate. În special, Președintele poate desemna un vicepreședinte care să exercite responsabilitățile conferite Președintelui de articolul 116 alineatul (3) și de articolul 117 alineatul (2).

Articolul 22

Componența Biroului

(1) Biroul este compus din Președinte și cei 14 vicepreședinți ai Parlamentului.

(2) Chestorii sunt membri ai Biroului cu funcție consultativă.

(3) În cadrul deliberărilor Biroului, în caz de egalitate de voturi, Președintele are votul decisiv.

Articolul 23

Funcțiile Biroului

(1) Biroul își îndeplinește sarcinile care îi revin prin regulament.

(2) Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind organizarea internă a Parlamentului, Secretariatul și organele Parlamentului.

(3) Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind deputații pe baza unei propuneri a Secretarului General sau a unui grup politic.

(4) Biroul reglementează chestiunile privind desfășurarea ședințelor.

Desfășurarea ședințelor include chestiunile privind comportamentul deputaților în cadrul tuturor incintelor Parlamentului.

(5) Biroul adoptă dispozițiile prevăzute la articolul 33 privind deputații neafiliați.

(6) Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și normele privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

(7) Biroul stabilește un proiect preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.

(8) Biroul adoptă orientările pentru chestori în conformitate cu articolul 26.

(9) Biroul este organul competent pentru autorizarea reuniunilor comisiilor în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, a audierilor, precum și a călătoriilor de studiu și de informare efectuate de raportori.

În cazul în care astfel de reuniuni sau întâlniri sunt autorizate, regimul lingvistic se stabilește în funcție de limbile oficiale utilizate și solicitate de membrii titulari și supleanți din comisia în cauză.

Această situație este valabilă și în cazul delegațiilor, cu excepția situației în care membrii titulari și supleanți în cauză ajung la un alt acord.

(10) Biroul numește Secretarul General în conformitate cu articolul 207.

(11) Biroul stabilește modalitățile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european și îndeplinește, în cadrul punerii în aplicare a regulamentului menționat, sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament.

(12) Biroul stabilește normele privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale de către Parlament și organismele sale, precum și de către titularii de mandat și alți deputați, luând în considerare toate acordurile interinstituționale încheiate în materie. Respectivele norme se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și se anexează la prezentul Regulament de procedură⁸.

(13) Președintele și/sau Biroul pot încredința unuia sau mai multor membri ai Biroului sarcini generale sau speciale care țin de competența Președintelui și/sau a Biroului. În același timp, se stabilesc modalitățile de executare a acestor sarcini.

(14) Biroul numește doi vicepreședinți responsabili cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale.

Aceștia prezintă periodic Conferinței președinților un raport privind activitățile desfășurate în acest domeniu.

(15) Cu ocazia fiecărei noi alegeri a Parlamentului, Biroul aflat la sfârșit de mandat rămâne în funcție până la prima ședință a noului Parlament.

⁸A se vedea anexa VIII partea E.

Articolul 24

Componența Conferinței președinților

(1) Conferința președinților este compusă din Președintele Parlamentului și președinții grupurilor politice. Președintele unui grup politic poate fi reprezentat de un membru al grupului din care face parte.

(2) Președintele Parlamentului invită unul dintre deputații neafiliați să participe la reuniunile Conferinței președinților, fără a avea drept de vot.

(3) Conferința președinților vizează realizarea consensului în ceea ce privește chestiunile asupra cărora este sesizată.

În cazul în care nu se realizează consensul, se procedează la un vot ponderat în funcție de numărul de membri ai fiecărui grup politic.

Articolul 25

Funcțiile Conferinței președinților

(1) Conferința președinților își asumă sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului de procedură.

(2) Conferința președinților hotărăște cu privire la organizarea lucrărilor Parlamentului și la chestiunile aferente programării legislative.

(3) Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile referitoare la relațiile cu alte organe și instituții ale Uniunii Europene, precum și cu parlamentele naționale ale statelor membre.

(4) Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile aferente relațiilor cu țările terțe și cu instituțiile sau organizațiile din afara Uniunii.

(5) Conferința președinților este organul competent în ceea ce privește organizarea unor consultări structurate cu societatea civilă europeană asupra unor chestiuni de mare însemnătate. Aceasta poate include organizarea de dezbateri publice, deschise participării cetățenilor interesați, pe marginea unor subiecte de interes general european. Biroul numește un vicepreședinte responsabil cu desfășurarea acestor consultări, care prezintă un raport Conferinței președinților.

(6) Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pentru perioadele de sesiune ale Parlamentului.

(7) Conferința președinților este organul competent în ceea ce privește componența și competențele comisiilor și ale comisiilor de anchetă, precum și ale comisiilor parlamentare mixte, ale delegațiilor permanente și ale delegațiilor ad hoc.

(8) Conferința președinților hotărăște repartizarea locurilor în sala de ședințe în conformitate cu articolul 34.

(9) Conferința președinților este organul competent pentru autorizarea rapoartelor din proprie inițiativă.

(10) Conferința președinților prezintă propuneri Biroului în ceea ce privește chestiunile administrative și bugetare ale grupurilor politice.

Articolul 26

Funcțiile chestorilor

Chestorii sunt însărcinați cu îndeplinirea sarcinilor administrative și financiare care îi vizează în mod direct pe deputați, în conformitate cu orientările adoptate de Birou.

Articolul 27

Conferința președinților de comisie

(1) Conferința președinților de comisie este compusă din președinții tuturor comisiilor permanente sau speciale. Conferința își alege președintele.

În cazul în care președintele este absent, reuniunile Conferinței sunt prezidate de decanul de vârstă sau, dacă și acesta din urmă este absent, de deputatul cel mai în vârstă prezent.

(2) Conferința președinților de comisie poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările comisiilor și stabilirea ordinii de zi în perioadele de sesiune.

(3) Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de comisie.

Articolul 28

Conferința președinților de delegație

(1) Conferința președinților de delegație este compusă din președinții tuturor delegațiilor interparlamentare permanente. Conferința își alege președintele.

În cazul în care președintele este absent, reuniunile Conferinței sunt prezidate de decanul de vârstă sau, dacă și acesta din urmă este absent, de deputatul cel mai în vârstă prezent.

(2) Conferința președinților de delegație poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările delegațiilor.

(3) Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de delegație.

Articolul 29

Accesul publicului la deciziile Biroului și ale Conferinței președinților

(1) Procesele-verbale ale Biroului și ale Conferinței președinților se traduc în limbile oficiale, se imprimă și se distribuie tuturor deputaților și sunt accesibile publicului, cu excepția cazului în care, cu titlu excepțional, Biroul sau Conferința președinților adoptă o decizie contrară privind anumite puncte din procesele-verbale, în vederea păstrării confidențialității, pentru motivele definite la articolul 4 alineatele (1) - (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) Orice deputat poate adresa întrebări în legătură cu activitățile Biroului, ale Conferinței președinților și ale chestorilor. Aceste întrebări sunt prezentate în scris Președintelui, notificate deputaților și publicate, însoțite de răspunsuri, pe site-ul internet al Parlamentului în termen de 30 de zile de la prezentare.

CAPITOLUL 4

GRUPURI POLITICE

Articolul 30

Constituirea grupurilor politice

(1) Deputații se pot organiza în grupuri pe baza afinităților politice.

În mod normal, nu este necesar ca Parlamentul să evalueze afinitățile politice ale membrilor unui grup. În cazul constituirii unui grup în aplicarea prezentului articol, deputații în cauză recunosc, prin definiție, că au aceleași afinități politice. Numai în cazul în care deputații în cauză neagă că au aceleași afinități politice este necesar ca Parlamentul să aprecieze dacă grupul a fost constituit în conformitate cu regulamentul.

(2) Un grup politic este constituit din deputați aleși în cel puțin un sfert din statele membre. Numărul minim necesar de deputați pentru a constitui un grup politic este de douăzeci și cinci.

(3) În cazul în care numărul de membri ai unui grup scade sub pragul necesar, Președintele, cu acordul Conferinței președinților, poate permite grupului în cauză să continue să funcționeze până la următoarea ședință constitutivă a Parlamentului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- membrii grupului reprezintă în continuare cel puțin o cincime din statele membre;
- grupul există de cel puțin un an.

Președintele nu aplică această derogare în cazurile în care există dovezi suficiente pentru a se presupune că se abuzează de ea.

(4) Un deputat poate aparține unui singur grup politic.

(5) Constituirea unui grup politic trebuie adusă la cunoștința Președintelui printr-o declarație. În această declarație trebuie menționată denumirea grupului și numele membrilor, precum și componența biroului.

(6) Declarația de constituire a unui grup politic se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31

Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice

(1) Grupurile politice își exercită funcțiile în cadrul activităților Uniunii, inclusiv sarcinile care le revin în temeiul Regulamentului de procedură. În cadrul organigramei Secretariatului General, grupurile politice dispun de un secretariat, de facilități administrative și de creditele prevăzute în bugetul Parlamentului.

(2) Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, punerea în aplicare și controlul acestor facilități și credite, precum și cele privind delegarea competențelor de execuție bugetară aferente.

(3) În aceste norme sunt prevăzute consecințele administrative și financiare ale dizolvării grupurilor politice.

Articolul 32

Intergrupurile

(1) Deputații individuali pot forma intergrupuri sau alte grupări neoficiale ale deputaților pentru a organiza schimburi de opinii informale în legătură cu chestiuni specifice între diferite grupuri politice, cu atragerea membrilor unor comisii parlamentare diferite, și pentru a promova contactul între deputați și societatea civilă.

(2) Grupările de acest tip nu se pot implica în activități care pot genera confuzii în raport cu activitățile oficiale ale Parlamentului sau ale organelor sale. Sub rezerva respectării condițiilor prevăzute în normele privind constituirea unor astfel de grupări, astfel cum au fost adoptate de Birou, grupurile politice pot facilita activitățile intergrupurilor punându-le la dispoziție sprijin logistic.

Aceste grupări sunt obligate să declare orice sprijin, în numerar sau în natură (de exemplu, asistența pentru secretariat), care, dacă ar fi fost oferit deputaților în mod individual, ar fi trebuit să fie declarat în conformitate cu anexa I.

Chestorii țin un registru al declarațiilor menționate la al doilea paragraf. Acest registru este publicat pe site-ul de internet al Parlamentului. Chestorii adoptă modalitățile referitoare la aceste declarații.

Articolul 33

Deputații neafiliați

(1) Deputații care nu aderă la un grup politic dispun de un secretariat. Modalitățile sunt stabilite de Birou la propunerea Secretarului General.

(2) Statutul și drepturile parlamentare ale acestor deputați sunt reglementate de Birou.

(3) De asemenea, Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, executarea și controlul creditelor înscrise în bugetul Parlamentului pentru a acoperi cheltuielile de secretariat și facilitățile administrative ale deputaților neafiliați.

Articolul 34

Repartizarea locurilor în sala de ședințe

Conferința președinților decide în privința repartizării locurilor în sala de ședințe pentru grupurile politice, deputații neafiliați și instituțiile Uniunii Europene.

TITLUL II

PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE ȘI DE ALT TIP

CAPITOLUL 1

PROCEDURI LEGISLATIVE — DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 35

Programul de lucru al Comisiei

(1) Parlamentul alături de Comisie și Consiliu contribuie la definirea programării legislative a Uniunii Europene.

Parlamentul și Comisia cooperează la pregătirea programului de lucru al Comisiei, care constituie contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii, pe baza calendarului și a modalităților convenite între cele două instituții și precizate în anexă.⁹

(2) În situații de urgență sau neprevăzute, o instituție poate propune, din proprie inițiativă și în conformitate cu procedurile stabilite de tratate, adăugarea unei măsuri legislative la cele propuse în programul de lucru al Comisiei.

(3) Președintele transmite rezoluția adoptată de Parlament celorlalte instituții care participă la procedura legislativă a Uniunii Europene, precum și parlamentelor statelor membre.

Președintele solicită Consiliului emiterea unui aviz privind programul de lucru al Comisiei și rezoluția Parlamentului.

(4) În cazul în care o instituție se află în imposibilitatea de a respecta calendarul stabilit, aceasta informează celelalte instituții în legătură cu motivele întârzierii și propune un nou calendar.

Articolul 36

Respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

(1) În toate activitățile sale, Parlamentul respectă pe deplin drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Parlamentul respectă, de asemenea, pe deplin drepturile și principiile înscrise la articolul 2 și la articolul 6 alineatele (2) și (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(2) În cazul în care comisia competentă pentru subiectul în cauză, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați consideră că o propunere de act legislativ sau părți ale unei astfel de propuneri nu respectă drepturile înscrise în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, chestiunea este trimisă, la cererea acestora, comisiei competente pentru interpretarea Cartei. Avizul comisiei competente pentru subiectul în cauză se anexează raportului comisiei competente.

Articolul 37

Verificarea temeiului juridic

(1) Pentru orice propunere de act legislativ sau orice alt document cu caracter legislativ, comisia competentă pentru subiectul în cauză verifică mai întâi temeiul juridic.

⁹A se vedea anexa XIV.

(2) În cazul în care comisia respectivă contestă validitatea sau relevanța temeiului juridic — inclusiv în contextul verificării în temeiul articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană — aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiuni juridice.

(3) Comisia competentă pentru chestiuni juridice se poate, de asemenea, sesiza din proprie inițiativă referitor la chestiunile privind temeiul juridic al propunerilor de act legislativ. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauză.

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice hotărăște să conteste validitatea sau relevanța temeiului juridic, aceasta își prezintă concluziile Parlamentului. Parlamentul supune la vot concluziile, înainte de a vota asupra fondului propunerii.

(5) Sunt inadmisibile amendamentele prezentate în plen care au ca scop să modifice temeiul juridic al unei propuneri de act legislativ fără ca validitatea sau relevanța temeiului juridic să fi fost contestată de comisia competentă pentru subiectul în cauză sau de comisia competentă pentru chestiuni juridice.

(6) În cazul în care Comisia nu acceptă să-și modifice propunerea pentru a se conforma temeiului juridic aprobat de Parlament, raportorul sau președintele comisiei competente pentru chestiuni juridice sau al comisiei competente pentru subiectul în cauză poate propune amânarea votului asupra fondului propunerii până la o ședință ulterioară.

Articolul 37a

Delegarea competențelor legislative

(1) Atunci când examinează o propunere de act legislativ prin care se delegă Comisiei competențe în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul acordă o atenție deosebită obiectivelor, conținutului, domeniului de aplicare și duratei delegării, precum și condițiilor cărora aceasta trebuie să li se supună.

(2) Comisia competentă pentru subiectul în cauză poate solicita în orice moment avizul comisiei competente pentru interpretarea și aplicarea dreptului UE.

(3) Comisia competentă pentru interpretarea și aplicarea dreptului UE poate, de asemenea, din proprie inițiativă, să preia chestiunile legate de delegarea competențelor legislative. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauză.

Articolul 38

Verificarea compatibilității financiare

(1) În cazul în care o propunere de act legislativ are implicații financiare, Parlamentul stabilește dacă sunt prevăzute resurse financiare suficiente.

(2) Fără a aduce atingere articolului 43, comisia competentă pentru subiectul în cauză verifică, pentru orice propunere de act legislativ sau orice alt document cu caracter legislativ, compatibilitatea financiară a actului cu cadrul financiar multianual.

(3) În cazul în care comisia competentă pentru subiectul în cauză modifică resursele financiare atribuite actului examinat, aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

(4) Comisia competentă pentru chestiuni bugetare se poate, de asemenea, sesiza, din proprie inițiativă, referitor la chestiunile privind compatibilitatea financiară a propunerilor de acte legislative. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauză.

(5) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni bugetare hotărăște să conteste compatibilitatea financiară a actului, aceasta își prezintă concluziile Parlamentului, care le supune la vot.

(6) Un act declarat incompatibil poate fi adoptat de către Parlament sub rezerva deciziilor autorității bugetare.

Articolul 38a

Examinarea respectării principiului subsidiarității

(1) La examinarea unei propuneri de act legislativ, Parlamentul acordă o atenție deosebită respectării principiilor subsidiarității și proporționalității.

(2) Comisia competentă pentru respectarea principiului subsidiarității poate decide să facă recomandări în atenția comisiei competente în legătură cu orice propunere de act legislativ.

(3) În cazul în care un parlament național trimite Președintelui un aviz motivat în conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și cu articolul 6 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, avizul respectiv se trimite comisiei competente pentru subiectul în cauză și se transmite spre informare comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității.

(4) Cu excepția cazurilor urgente menționate la articolul 4 din Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, comisia competentă pentru subiectul în cauză nu va proceda la votul său final înainte de expirarea termenului de opt săptămâni prevăzut la articolul 6 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

(5) În cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către o propunere de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o treime din totalul voturilor atribuite parlamentelor naționale sau o pătrime în cazul unei propuneri de act legislativ prezentat în temeiul articolului 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul nu adoptă nicio decizie înainte ca autorul propunerii să declare modalitatea în care intenționează să procedeze.

(6) În cazul în care, în cadrul procedurii legislative ordinare, avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o majoritate simplă din voturile atribuite parlamentelor naționale, comisia competentă pentru subiectul în cauză, după examinarea avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale și de Comisie și după audierea opiniilor comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității, fie recomandă Parlamentului să respingă propunerea din motive de nerespectare a principiului subsidiarității, fie adresează Parlamentului orice altă recomandare, care poate include sugestii de amendamente privind respectarea principiului subsidiarității. Avizul comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității se anexează la orice astfel de recomandare.

Recomandarea este prezentată Parlamentului spre a fi dezbătută și votată. În cazul adoptării unei recomandări de respingere a propunerii cu majoritatea voturilor exprimate, Președintele declară procedura încheiată. În cazul în care Parlamentul nu respinge propunerea, procedura continuă, luându-se în considerare orice recomandări aprobate de Parlament.

Articolul 39

Informarea și accesul Parlamentului la documente

(1) Pe durata întregii proceduri legislative, Parlamentul și comisiile acestuia solicită accesul la toate documentele privind propunerile de acte legislative în aceleași condiții ca și Consiliul și grupurile de lucru ale acestuia.

(2) În timpul examinării unei propuneri de act legislativ, comisia competentă invită Comisia și Consiliul să o informeze în legătură cu stadiul propunerii în cadrul Consiliului și al grupurilor sale de lucru, în special în legătură cu orice posibilitate de compromis care ar putea conduce la o modificare substanțială a propunerii inițiale sau în legătură cu intenția autorului de a-și retrage propunerea.

Articolul 40

Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului

În cazul în care Consiliul invită Parlamentul să participe la o reuniune a Consiliului în cursul căreia acesta intervine în calitate de legislator, Președintele Parlamentului solicită președintelui sau raportorului comisiei competente sau altui deputat desemnat de comisie să reprezinte Parlamentul.

Articolul 41

Drepturile de inițiativă conferite Parlamentului prin tratate

În cazurile în care tratatele conferă un drept de inițiativă Parlamentului, comisia competentă poate decide să elaboreze un raport din proprie inițiativă.

Acest raport conține:

- (a) o propunere de rezoluție;
- (b) dacă este necesar, un proiect de decizie sau de propunere;
- (c) o expunere de motive care să includă, dacă este necesar, o situație financiară.

În cazurile în care adoptarea unui act de către Parlament necesită aprobarea sau acordul Consiliului și avizul sau acordul Comisiei, Parlamentul, după votul asupra actului propus și la propunerea raportorului, poate decide să amâne votul asupra propunerii de rezoluție până când Consiliul sau Comisia își prezintă poziția.

Articolul 42

Inițiativa prevăzută la articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

(1) Parlamentul poate solicita Comisiei, în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să îi prezinte orice propunere adecvată în vederea adoptării unui act nou sau a modificării unui act existent, prin adoptarea unei rezoluții pe baza unui raport din proprie inițiativă întocmit de comisia competentă în conformitate cu articolul 48. Rezoluția se adoptă la votul final cu majoritatea membrilor care compun Parlamentul. În același timp, Parlamentul poate fixa un termen pentru prezentarea propunerii.

(2) Fiecare membru poate prezenta o propunere de act al Uniunii în baza dreptului de inițiativă al Parlamentului în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Propunerea trebuie prezentată Președintelui, care o trimite spre examinare comisiei competente. Înaintea unei astfel de trimiteri, propunerea este tradusă în acele limbi oficiale pe care

președintele comisiei respective le consideră necesare în vederea unei examinări sumare. Comisia decide cu privire la procedura de urmat în termen de trei luni de la trimitere și după audierea autorului propunerii.

În cazul în care comisia parlamentară decide să prezinte Parlamentului propunerea în conformitate cu procedura descrisă la articolul 48, autorul propunerii este specificat în titlul raportului.

(4) Rezoluția Parlamentului indică temeiul juridic pertinent și cuprinde recomandări detaliate privind conținutul propunerii solicitate, care trebuie să respecte drepturile fundamentale și principiul subsidiarității.

(5) În cazul în care propunerea solicitată are implicații financiare, Parlamentul indică modalitățile de asigurare a unor resurse financiare suficiente.

(6) Comisia competentă urmărește parcursul fiecărei propuneri de act legislativ elaborate în urma unei solicitări speciale a Parlamentului.

Articolul 43

Examinarea documentelor legislative

(1) Președintele trimite comisiei competente propunerile de acte legislative sau alte documente cu caracter legislativ în vederea examinării.

În cazul în care există incertitudini, Președintele poate aplica articolul 188 alineatul (2) înainte de anunțul în Parlament privind trimiterea la comisia competentă.

În cazul în care o propunere este prevăzută în programul de lucru al Comisiei, comisia competentă poate decide numirea unui raportor responsabil cu urmărirea elaborării acesteia.

Pentru a examina propunerea în cauză, Președintele transmite comisiei competente rezultatele consultărilor de la Consiliu sau cererile de aviz prezentate de Comisie.

Dispozițiile articolelor 36-42, 53-59 și 71 privind prima lectură se aplică propunerilor de acte legislative, indiferent dacă acestea necesită una, două sau trei lecturi.

(2) Pozițiile Consiliului sunt trimise, în vederea examinării, comisiei competente în primă lectură.

Dispozițiile articolelor 61-66 și 72 privind a doua lectură se aplică pozițiilor Consiliului.

(3) Nu se pot efectua retrimiteri la comisie în cursul procedurii de conciliere dintre Parlament și Consiliu care urmează celei de-a doua lecturi.

Dispozițiile articolelor 67, 68 și 69 privind a treia lectură se aplică procedurii de conciliere.

(4) Articolele 45, 46, 49, 55 alineatele (1) și (3) și articolele 56, 57 și 175 nu se aplică în a doua și a treia lectură.

(5) În caz de conflict între o dispoziție a regulamentului privind a doua și a treia lectură și orice altă dispoziție din regulament, dispoziția privind a doua și a treia lectură prevalează.

Articolul 44

Procedurile legislative privind inițiativele prezentate de state membre

- (1) Inițiativele prezentate de state membre în conformitate cu articolul 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt examinate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol și ale articolelor 36-39, 43 și 55 din prezentul regulament.
- (2) Comisia competentă poate invita reprezentanți ai statelor membre inițiatoare să îi prezinte inițiativa respectivă. Reprezentanții pot fi însoțiți de Președinția Consiliului.
- (3) Înainte de a proceda la vot, comisia competentă întreabă Comisia dacă aceasta pregătește un aviz cu privire la inițiativă. În caz afirmativ, comisia nu își adoptă raportul înainte de a primi avizul Comisiei.
- (4) În cazul în care două sau mai multe propuneri inițiate de Comisie sau de către un stat membru, având același obiectiv legislativ, au fost prezentate Parlamentului simultan sau într-o perioadă scurtă de timp, acestea fac obiectul unui raport unic. Comisia competentă precizează în acest raport textul la care se referă amendamentele propuse și menționează toate celelalte texte în rezoluția legislativă.

CAPITOLUL 2

PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 45

Rapoarte legislative

- (1) Președintele comisiei căreia i-a fost trimisă o propunere de act legislativ propune comisiei respective procedura de urmat.
- (2) După luarea deciziei privind procedura de urmat și în cazul în care articolul 46 nu se aplică, comisia desemnează dintre membrii titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru propunerea de act legislativ, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru, pe baza programului de lucru al Comisiei convenit în conformitate cu articolul 35.
- (3) Raportul comisiei cuprinde:
 - (a) eventualele amendamente la propunere, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte care țin de responsabilitatea raportorului și nu sunt supuse la vot;
 - (b) un proiect de rezoluție legislativă, în conformitate cu dispozițiile articolului 55 alineatul (2);
 - (c) dacă este necesar, o expunere de motive incluzând o fișă financiară care stabilește amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului și compatibilitatea cu cadrul financiar multianual.

Articolul 46

Procedura simplificată

- (1) La sfârșitul unei prime dezbateri pe marginea unei propuneri de act legislativ, președintele poate propune aprobarea acesteia fără amendamente. Dacă nu există opoziție din partea a cel puțin o zecime dintre membrii comisiei, președintele acesteia prezintă Parlamentului un raport privind aprobarea propunerii. Se aplică articolul 138 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (2) și (4).

(2) Președintele poate propune, ca alternativă, ca președintele sau raportorul să redacteze o serie de amendamente care să reflecte dezbaterile comisiei. În cazul în care comisia aprobă această propunere, amendamentele sunt transmise membrilor comisiei. În cazul în care, în termen de cel puțin 21 de zile de la transmitere, nu s-a formulat nicio obiecție de către cel puțin o zecime dintre membrii comisiei, raportul se consideră adoptat de comisie. În acest caz, proiectul de rezoluție legislativă și amendamentele sunt supuse aprobării Parlamentului fără dezbateri, în conformitate cu articolul 138 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (2) și (4).

(3) În cazul în care cel puțin o zecime dintre membrii comisiei se opun, amendamentele sunt supuse la vot în cursul următoarei reuniuni a comisiei.

(4) Alineatul (1) prima și a doua teză, alineatul (2) prima, a doua și a treia teză, precum și alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* avizelor comisiilor, în sensul articolului 49.

Articolul 47

Rapoarte fără caracter legislativ

(1) În cazul în care o comisie elaborează un raport fără caracter legislativ, aceasta desemnează un raportor dintre membrii săi titulari sau supleanți permanenți.

(2) Raportorul are sarcina de a pregăti raportul comisiei și de a-l prezenta în numele acesteia în ședință plenară.

(3) Raportul comisiei cuprinde:

- (a) o propunere de rezoluție;
- (b) o expunere de motive incluzând o fișă financiară care stabilește amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului și compatibilitatea cu cadrul financiar multianual;
- (c) textul propunerilor de rezoluție care trebuie prevăzute în aplicarea articolului 120 alineatul (4).

Articolul 48

Rapoarte din proprie inițiativă

(1) În cazul în care, fără a fi fost sesizată printr-o consultare sau printr-o cerere de aviz în temeiul articolului 188 alineatul (1), o comisie are intenția de a întocmi un raport asupra unui subiect care intră în competența sa și de a prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție în domeniu, aceasta trebuie să solicite în prealabil autorizarea Conferinței președinților. Un eventual refuz al acesteia trebuie să fie întotdeauna motivat. Dacă raportul conține o propunere depusă de un deputat în conformitate cu articolul 42 alineatul (2), autorizația poate fi refuzată doar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 5 din Statutul deputaților și la articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Conferința președinților hotărăște asupra solicitărilor privind autorizarea de a întocmi un raport în sensul alineatului (1) în conformitate cu dispozițiile de aplicare pe care le stabilește ea însăși. În cazul în care unei comisii care a solicitat autorizarea de a întocmi un raport îi este contestată competența, Conferința președinților hotărăște într-un termen de șase săptămâni în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisii sau, în lipsa recomandării, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care, în acest termen, Conferința președinților nu a adoptat o decizie, recomandarea este considerată ca fiind adoptată.

(2) Propunerile de rezoluție conținute în rapoartele din proprie inițiativă sunt examinate de Parlament, în conformitate cu procedura prezentării succinte, prevăzută la articolul 139. Amendamentele la astfel de propuneri de rezoluție sunt admisibile în vederea examinării în plen doar dacă au fost depuse de raportor pentru a fi luate în considerare informații noi sau au fost depuse de cel puțin o zecime dintre deputați. Grupurile politice pot prezenta propuneri de rezoluție de înlocuire, în conformitate cu articolul 157 alineatul (4). Articolele 163 și 167 se aplică în cazul propunerii de rezoluție a comisei și în cazul amendamentelor la aceasta. Articolul 167 se aplică, de asemenea, în cazul votului unic asupra propunerilor de rezoluție de înlocuire.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care obiectul raportului necesită o dezbateră prioritară în plen, în cazul în care raportul este întocmit în temeiul dreptului de inițiativă menționat la articolul 41 sau la articolul 42 sau în cazul în care raportul a fost autorizat drept raport strategic¹⁰

(3) În cazul în care obiectul unui raport intră sub incidența dreptului de inițiativă menționat la articolul 41, autorizația poate fi refuzată numai pe motiv că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în tratate.

(4) În cazurile menționate la articolul 41 și la articolul 42, Conferința președinților ia o decizie în termen de două luni.

Articolul 49

Avizele comisiilor

(1) În cazul în care comisia sesizată inițial cu privire la o chestiune dorește să cunoască avizul unei alte comisii sau în cazul în care o altă comisie dorește să-și dea avizul cu privire la raportul comisiei sesizate inițial, acestea pot solicita Președintelui Parlamentului ca, în conformitate cu articolul 188 alineatul (3), una dintre comisii să fie desemnată drept comisie competentă, iar cealaltă să fie sesizată pentru aviz.

(2) În cazul documentelor cu caracter legislativ, în sensul articolului 43 alineatul (1), avizul constă în amendamente la textul pentru care a fost sesizată comisia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte. Aceste justificări țin de responsabilitatea raportorului pentru aviz și nu se supun la vot. În cazul în care este necesar, comisia sesizată pentru aviz poate prezenta o justificare scrisă succintă pentru întregul aviz.

În cazul textelor fără caracter legislativ, avizul constă în sugestii pentru propunerea de rezoluție a comisiei competente.

Comisia competentă supune la vot propunerile de modificare sau sugestiile.

Avizele se referă numai la chestiunile care intră în competența comisiei sesizate pentru aviz.

(3) Comisia competentă stabilește un termen în care comisia sesizată pentru aviz trebuie să se pronunțe astfel încât avizul să fie luat în considerare de comisia competentă. Aceasta notifică imediat orice modificare a calendarului anunțat comisiei sau comisiilor sesizate pentru aviz. Comisia competentă nu își prezintă concluziile înainte de expirarea acestui termen.

(4) Toate avizele adoptate se anexează raportului comisiei competente.

(5) Comisia competentă este singura abilitată să prezinte amendamente în plen.

¹⁰A se vedea Decizia Conferinței președinților cu privire la această chestiune, inclusă în anexa XVIII la Regulamentul de procedură.

(6) Președintele și raportorul comisiei sesizate pentru aviz sunt invitați să participe la reuniunile comisiei competente cu funcție consultativă în măsura în care aceste reuniuni dezbate chestiunea comună.

Articolul 50

Procedura comisiilor asociate

În cazul în care Conferința președinților este sesizată cu privire la o chestiune de competență, în conformitate cu articolul 188 alineatul (2) sau cu articolul 48, iar Conferința președinților consideră, în temeiul anexei VII, că subiectul intră, într-o măsură aproape egală, în competența a două sau a mai multor comisii, sau că diferite aspecte ale subiectului intră în competența a două sau a mai multor comisii, se aplică articolul 49 și următoarele dispoziții complementare:

- calendarul se stabilește de comun acord de către comisiile implicate,
- raportorii în cauză se informează reciproc și încearcă să se pună de acord asupra textelor pe care le propun comisiilor respective, precum și asupra pozițiilor pe care le adoptă în cazul amendamentelor,
- președinții și raportorii în cauză identifică împreună părțile din text care intră în competențele lor exclusive sau comune și convin asupra modalităților precise de cooperare. În cazul unui dezacord cu privire la delimitarea competențelor, chestiunea este supusă, la cererea uneia dintre comisiile implicate, Conferinței președinților, care poate decide cu privire la competențele respective sau cu privire la aplicarea procedurii reuniunilor comune ale comisiilor, în conformitate cu articolul 51; articolul 188 alineatul (2) al doilea paragraf se aplică *mutatis mutandis*,
- comisia competentă acceptă fără a supune la vot amendamentele unei comisii asociate în cazul în care acestea se referă la subiecte ce sunt de competența exclusivă a comisiei asociate. În cazul în care amendamentele care privesc subiecte care intră în competența comună a comisiei competente și a unei comisii asociate sunt respinse de prima dintre acestea, cealaltă comisie poate prezenta amendamentele direct plenului,
- în eventualitatea în care are loc o procedură de conciliere cu privire la o propunere, delegația Parlamentului include raportorul oricărei comisii asociate.

Textul prezentului articol nu prevede nicio limitare privind domeniul său de aplicare. Sunt admisibile cererile de aplicare a procedurii comisiilor asociate privind rapoartele fără caracter legislativ întemeiate pe articolul 48 alineatul (1) și pe articolul 119 alineatele (1) și (2).

În scopul examinării acordurilor internaționale în temeiul articolului 90, procedura comisiilor asociate stabilită la prezentul articol nu poate fi aplicată în ceea ce privește procedura de aprobare în temeiul articolului 81.

Decizia Conferinței președinților de a recurge la procedura comisiilor asociate se aplică în toate stadiile procedurii în cauză.

Drepturile care decurg din statutul de „comisie competentă” se exercită de către comisia principală. În exercitarea acestor drepturi, comisia principală trebuie să respecte prerogativele comisiei asociate, în special obligația de a coopera în mod loial cu privire la stabilirea calendarului, precum și dreptul comisiei asociate de a decide ce amendamente din sfera sa de competență exclusivă vor fi prezentate în plen.

În cazul în care comisia principală nu recunoaște prerogativele comisiei asociate, deciziile luate de comisia principală rămân valabile, dar comisia asociată poate prezenta amendamente direct plenului, în limita competenței sale exclusive.

Articolul 51

Procedura reuniunilor comune ale comisiilor

(1) În cazul în care este sesizată cu privire la o chestiune în materie de competență, în temeiul articolului 188 alineatul (2), Conferința președinților poate decide că trebuie aplicată procedura reuniunilor comune ale comisiilor și cu vot comun, dacă:

- subiectul ține în mod inseparabil de competența mai multor comisii, în temeiul anexei VII, și
- aceasta consideră că problema este de importanță majoră.

(2) În acest caz, raportorii respectivi întocmesc un singur proiect de raport, care este examinat și votat de comisiile implicate în cadrul unor reuniuni comune prezidate în comun de președinții comisiilor în cauză.

În toate stadiile procedurii, drepturile care decurg din statutul de comisie competentă sunt exercitate de comisiile implicate doar acționând împreună. Comisiile implicate pot institui grupuri de lucru pentru a pregăti reuniunile și voturile.

(3) În a doua lectură din cadrul procedurii legislative ordinare, poziția Consiliului este examinată în cursul unei reuniuni comune a comisiilor implicate care, în lipsa unui acord între președinții acestora, are loc în ziua de miercuri din prima săptămână prevăzută pentru reuniunile organismelor parlamentare care urmează comunicării poziției Consiliului către Parlament. În lipsa unui acord în ceea ce privește convocarea unei reuniuni ulterioare, aceasta este convocată de președintele Conferinței președinților de comisie. Recomandarea pentru a doua lectură se supune la vot în reuniune comună, pe baza unui proiect comun, elaborat de raportorii respectivi ai comisiilor implicate sau, în lipsa unui proiect comun, pe baza amendamentelor prezentate în cadrul comisiilor în cauză.

În a treia lectură din cadrul procedurii legislative ordinare, președinții și raportorii comisiilor implicate sunt membri din oficiu ai comitetului de conciliere.

Prezentul articol poate fi aplicat în cazul procedurii care conduce la prezentarea unei recomandări de a aproba sau respinge încheierea unui acord internațional în conformitate cu articolul 90 alineatul (5) și cu articolul 81 alineatul (1), atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol.

Articolul 52

Modalități de elaborare a rapoartelor

(1) Expunerea de motive se redactează sub responsabilitatea raportorului și nu se supune la vot. Cu toate acestea, expunerea de motive trebuie să fie conformă cu textul propunerii de rezoluție votate și cu eventualele amendamente propuse de comisie. În caz contrar președintele comisiei poate elimina expunerea de motive.

(2) Rezultatul votului privind ansamblul raportului se menționează în cuprinsul acestuia. De asemenea, la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii prezenți exprimată în momentul votului, raportul indică votul fiecărui membru.

(3) În cazul în care nu există unanimitate în cadrul comisiei, raportul trebuie, de asemenea, să prezinte opiniile minoritare. Exprimare cu ocazia votului pentru textul în ansamblu, opiniile minoritare, la cererea autorilor, se pot constitui într-o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, anexată la expunerea de motive.

Președintele arbitrează litigiile cauzate de punerea în aplicare a acestor dispoziții.

(4) La propunerea propriului birou, comisia poate stabili un termen în care raportorul să prezinte proiectul de raport. Acest termen poate fi prelungit sau se poate numi un alt raportor.

(5) La expirarea termenului, comisia poate însărcina președintele să solicite înscrierea chestiunii pentru care a fost sesizată pe ordinea de zi a uneia dintre următoarele ședințe ale Parlamentului. În acest caz, dezbaterile se pot desfășura pe baza unui simplu raport oral al comisiei interesate.

CAPITOLUL 3

PRIMA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 53

Modificarea unei propuneri de act legislativ

(1) În cazul în care Comisia informează Parlamentul sau în cazul în care comisia competentă ia cunoștință pe orice altă cale despre intenția Comisiei de a-și modifica propunerea, comisia competentă suspendă examinarea chestiunii până la primirea noii propuneri sau a modificărilor Comisiei.

(2) În cazul în care Consiliul modifică substanțial propunerea de act legislativ, se aplică dispozițiile articolului 59.

Articolul 54

Poziția Comisiei și a Consiliului privind amendamentele

(1) Înainte de a proceda la votul final privind o propunere de act legislativ, comisia competentă îi solicită acestuia să-și prezinte poziția privind toate amendamentele la propunerea prezentată, adoptate în comisie, iar Consiliului să-și prezinte comentariile.

(2) În cazul în care Comisia nu este în măsură să facă acest lucru sau declară că nu este dispusă să accepte toate amendamentele adoptate de comisia competentă, aceasta din urmă are posibilitatea să amâne votul final.

(3) Dacă este necesar, poziția Comisiei se inserează în raport.

Stadiul examinării în plen

Articolul 55

Încheierea primei lecturi

(1) Parlamentul examinează propunerea de act legislativ pe baza raportului elaborat de comisia competentă în conformitate cu articolul 45.

(2) Parlamentul votează mai întâi amendamentele la propunerea care servește drept bază pentru raportul comisiei competente, apoi propunerea eventual modificată, apoi amendamentele la

proiectul de rezoluție legislativă și, în final, întregul proiect de rezoluție legislativă care conține numai o declarație prin care se indică dacă Parlamentul aprobă propunerea de act legislativ, o respinge sau propune amendamente, precum și cereri de deschidere a unei proceduri.

Adoptarea proiectului de rezoluție legislativă încheie prima lectură. În cazul în care Parlamentul nu adoptă rezoluția legislativă, propunerea se retrimite comisiei competente.

Orice raport prezentat în cadrul procedurii legislative trebuie să fie conform cu dispozițiile articolelor 37, 43 și 45. Prezentarea unei rezoluții fără caracter legislativ de către o comisie trebuie să se facă în cadrul unei sesizări specifice, astfel cum este prevăzută la articolul 48 sau la articolul 188.

(3) Președintele transmite Consiliului și Comisiei, sub formă de poziție a Parlamentului, textul propunerii în versiunea adoptată de Parlament, însoțit de rezoluția aferentă.

Articolul 56

Respingerea unei propuneri a Comisiei

(1) În cazul în care o propunere a Comisiei nu întrunește majoritatea voturilor exprimate sau în cazul în care se adoptă o propunere de respingere a acesteia, care poate fi depusă de comisia competentă sau de cel puțin 40 de deputați, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea înainte ca Parlamentul să voteze proiectul de rezoluție legislativă.

(2) În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele declară procedura încheiată și informează Consiliul cu privire la aceasta.

(3) În cazul în care Comisia nu își retrage propunerea, Parlamentul o retrimite comisiei competente fără a vota proiectul de rezoluție legislativă, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul supune la vot proiectul de rezoluție legislativă.

În cazul unei retrimiteri, comisia competentă decide asupra procedurii care urmează să se aplice și redactează un nou raport pe care îl prezintă oral sau în scris Parlamentului, în termenul stabilit de acesta, care nu poate să depășească două luni.

După retrimiteria la comisie în conformitate cu alineatul (3), comisia principală trebuie, înainte de luarea unei decizii asupra procedurii, să permită unei comisii asociate în conformitate cu articolul 50 să adopte propria decizie cu privire la amendamentele care sunt în sfera sa de competență exclusivă, în special în ceea ce privește alegerea amendamentelor care urmează să fie prezentate din nou în plen.

Termenul stabilit în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf se referă la prezentarea, în scris sau oral, a raportului întocmit de comisia competentă. Termenul respectiv nu afectează stabilirea de către Parlament a momentului oportun pentru a continua examinarea procedurii în cauză.

(4) În cazul în care comisia competentă nu este în măsură să respecte termenul, aceasta trebuie să solicite retrimiteria la comisie, în temeiul articolului 175 alineatul (1). Dacă este necesar, Parlamentul poate stabili un nou termen în temeiul articolului 175 alineatul (5). În cazul în care cererea de retrimiterie nu este acceptată, Parlamentul procedează la votarea proiectului de rezoluție legislativă.

Articolul 57

Adoptarea de amendamente la o propunere a Comisiei

(1) În cazul în care propunerea Comisiei este aprobată în ansamblu sub rezerva unor amendamente care au fost adoptate, votarea proiectului de rezoluție legislativă se amână până când Comisia își face cunoscută poziția privind fiecare dintre amendamentele Parlamentului.

În cazul în care Comisia nu este în măsură să facă o astfel de declarație după ce Parlamentul a votat asupra propunerii sale, aceasta informează Președintele sau comisia competentă cu privire la momentul în care va putea face declarația respectivă; propunerea se înscrie în proiectul de ordine de zi pentru perioada de sesiune care urmează acestui moment.

(2) În cazul în care Comisia informează că nu intenționează să accepte toate amendamentele Parlamentului, raportorul comisiei competente sau, în lipsă, președintele comisiei face o propunere formală Parlamentului cu privire la oportunitatea de a se proceda la votarea proiectului de rezoluție legislativă. Înainte de a face propunerea formală, raportorul sau președintele comisiei competente pot solicita Președintelui să suspende deliberarea.

În cazul în care Parlamentul decide amânarea votului, chestiunea se consideră retrimisă spre reexaminare comisiei competente.

În acest caz, comisia competentă redactează un nou raport pe care îl prezintă oral sau în scris Parlamentului, în termenul stabilit de acesta, care nu poate să depășească două luni.

În cazul în care comisia competentă nu este în măsură să respecte termenul, se aplică procedura prevăzută la articolul 56 alineatul (4).

Sunt admisibile în acest stadiu numai amendamentele depuse de comisia competentă prin care se încearcă ajungerea la un compromis cu Comisia.

(3) Aplicarea alineatului (2) nu exclude posibilitatea ca orice alt deputat să prezinte o cerere de retrimiterie în conformitate cu articolul 175.

În cazul retrimiterii în temeiul alineatului (2), comisia competentă este obligată, în primul rând, în conformitate cu termenii mandatului instituit prin această dispoziție, să întocmească un raport în termenul stabilit și, dacă este necesar, să depună amendamente prin care se încearcă ajungerea la un compromis cu Comisia, fără a fi necesară reexaminarea tuturor dispozițiilor aprobate de Parlament.

Cu toate acestea, ca urmare a efectului suspensiv al retrimiterii, comisia competentă beneficiază de cea mai mare libertate și, în cazul în care consideră necesar acest lucru pentru a se ajunge la un compromis, poate propune revenirea la dispozițiile care au obținut un vot favorabil în ședință plenară.

În acest caz, ținând seama că sunt admisibile numai amendamentele de compromis ale comisiei și cu scopul de a păstra suveranitatea Parlamentului, raportul prevăzut la alineatul (2) trebuie să prezinte clar dispozițiile deja adoptate care ar deveni caduce în cazul adoptării amendamentului sau amendamentelor propuse.

Procedura de urmărire

Articolul 58

Urmărirea poziției Parlamentului

(1) În cursul perioadei următoare adoptării de către Parlament a unei poziții privind o propunere a Comisiei, președintele și raportorul comisiei competente urmăresc derularea procedurii care conduce la adoptarea propunerii de către Consiliu, în special în scopul de a se asigura că angajamentele asumate de către Consiliu sau Comisie față de Parlament cu privire la poziția acestuia sunt respectate efectiv.

(2) Comisia competentă poate invita Comisia și Consiliul să examineze chestiunea în cadrul acesteia.

(3) În orice moment al procedurii în cauză, comisia competentă poate depune, în cazul în care consideră necesar, o propunere de rezoluție în conformitate cu prezentul articol, recomandând Parlamentului:

- să invite Comisia să își retragă propunerea, sau
- să solicite Comisiei sau Consiliului să sesizeze din nou Parlamentul, în conformitate cu articolul 59, sau Comisiei să prezinte o nouă propunere, sau
- să decidă luarea oricărei alte măsuri pe care o consideră utilă.

Această propunere se înscrie în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune care urmează luării deciziei de către comisie.

Articolul 59

Sesizarea repetată a Parlamentului

Procedura legislativă ordinară

(1) La cererea comisiei competente, Președintele solicită Comisiei să sesizeze din nou Parlamentul cu propunerea sa:

- în cazul în care, după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, Comisia își retrage propunerea inițială și o înlocuiește cu un alt text, cu excepția cazului în care retragerea propunerii se face pentru a lua în considerare poziția Parlamentului, sau
- în cazul în care Comisia își modifică sau intenționează să-și modifice substanțial propunerea inițială, cu excepția cazului în care modificarea se face pentru a lua în considerare poziția Parlamentului, sau
- în cazul în care, în timp sau ca urmare a modificării împrejurărilor, natura problemei care face obiectul propunerii Comisiei suferă modificări substanțiale, sau
- în cazul în care au avut loc noi alegeri parlamentare după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, iar Conferința președinților consideră oportună o nouă sesizare a acestuia.

(2) La cererea comisiei competente, Parlamentul solicită Consiliului să îl sesizeze din nou cu o propunere prezentată de Comisie în conformitate cu articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cazul în care Consiliul intenționează să modifice temeiul juridic al propunerii, astfel încât procedura legislativă ordinară nu ar mai fi aplicabilă.

Alte proceduri

(3) La cererea comisiei competente, Președintele invită Consiliul să consulte din nou Parlamentul în aceleași împrejurări și condiții ca cele prevăzute la alineatul (1) și, de asemenea, în cazul în care Consiliul își modifică sau intenționează să își modifice substanțial propunerea inițială cu privire la care Parlamentul a emis un aviz, cu excepția cazului în care modificarea se face în scopul inserării amendamentelor Parlamentului.

(4) Președintele solicită, de asemenea, ca Parlamentul să fie sesizat din nou cu o propunere de act, în circumstanțele prevăzute la prezentul articol, în cazul în care Parlamentul decide acest lucru la cererea unui grup politic sau a cel puțin 40 de deputați.

Articolul 60

eliminat

CAPITOLUL 4

A DOUA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 61

Comunicarea poziției Consiliului

(1) Comunicarea poziției Consiliului, în conformitate cu articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este anunțată de Președinte în ședință plenară. Președintele face anunțul, după primirea documentelor care conțin poziția propriu-zisă, toate declarațiile făcute în procesul-verbal al Consiliului atunci când acesta și-a adoptat poziția, motivele care au condus la adoptarea acesteia de către Consiliu și poziția Comisiei, traduse în mod corespunzător în limbile oficiale ale Uniunii Europene. Președintele face anunțul în cursul perioadei de sesiune care urmează primirii documentelor.

Înainte de a face anunțul, Președintele verifică, consultându-se cu președintele comisiei competente și/sau cu raportorul, dacă natura textului care i-a fost trimis reprezintă efectiv o poziție a Consiliului în primă lectură și dacă nu se aplică vreunul dintre cazurile prevăzute la articolul 59. În caz contrar, Președintele, de comun acord cu comisia competentă și, dacă este posibil, de comun acord cu Consiliul, caută soluția adecvată.

(2) Lista acestor comunicări se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului, menționându-se denumirea comisiei competente.

Articolul 62

Prelungirea termenelor

(1) La cererea președintelui comisiei competente, în ceea ce privește termenele prevăzute pentru a doua lectură, sau la cererea delegației Parlamentului la comitetul de conciliere, în ceea ce privește termenele prevăzute pentru conciliere, Președintele prelungește termenele în cauză în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită, în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

Articolul 63

Trimiterea la comisia competentă și procedura de examinare în cadrul acesteia

- (1) În ziua comunicării către Parlament în conformitate cu articolul 61 alineatul (1), poziția Consiliului se consideră transmisă din oficiu comisiei competente și comisiilor sesizate pentru aviz în primă lectură.
- (2) Poziția Consiliului se înscrie la punctul întâi pe ordinea de zi a primei reuniuni a comisiei competente de după data comunicării acesteia. Consiliul poate fi invitat să-și prezinte poziția.
- (3) Raportorul pentru a doua lectură este același cu raportorul pentru prima lectură, cu excepția unei decizii contrare.
- (4) Dispozițiile articolului 66 alineatele (2), (3) și (5) privind a doua lectură a Parlamentului se aplică în cazul deliberărilor comisiei competente. Numai membrii titulari sau supleanți permanenți ai acestei comisii pot depune propuneri de respingere sau amendamente. Comisia hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.
- (5) Înainte de a se proceda la vot, comisia îi poate invita pe președinte și pe raportor să examineze amendamentele prezentate în comisie împreună cu Președintele Consiliului sau reprezentantul său și împreună cu comisarul competent prezent. După examinare, raportorul poate prezenta amendamente de compromis.
- (6) Comisia competentă prezintă o recomandare pentru a doua lectură, propunând aprobarea, modificarea sau respingerea poziției adoptate de Consiliu. Recomandarea cuprinde o justificare concisă a deciziei propuse.

Stadiul examinării în plen

Articolul 64

Încheierea celei de-a doua lecturi

- (1) Poziția Consiliului și, în cazul în care este disponibilă, recomandarea pentru a doua lectură a comisiei competente se înscriu din oficiu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri precedă și este cea mai apropiată de data de expirare a termenului de trei luni sau, în cazul unei prelungiri a acestuia în conformitate cu articolul 62, de patru luni, cu excepția cazului în care chestiunea a fost dezbătută în cursul unei perioade de sesiune anterioare.

Întrucât recomandările pentru a doua lectură sunt texte care pot fi asimilate cu o expunere de motive prin care comisia parlamentară își justifică atitudinea cu privire la poziția Consiliului, nu se procedează la vot în cazul acestora.

- (2) A doua lectură se încheie de îndată ce, în termenele și în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul aprobă, respinge sau modifică poziția Consiliului.

Articolul 65

Respingerea poziției Consiliului

- (1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune, în scris și în termenul stabilit de Președinte, o propunere de respingere a poziției Consiliului. Pentru a fi adoptată, această propunere trebuie să întrunească votul majorității membrilor care compun Parlamentul. Propunerea de respingere a poziției Consiliului se supune la vot înainte de orice amendament.

(2) Votul defavorabil al Parlamentului cu privire la propunerea de respingere nu aduce atingere posibilității ca Parlamentul, la recomandarea raportorului, să examineze o nouă propunere de respingere, după votarea amendamentelor și audierea unei declarații a Comisiei, în conformitate cu articolul 66 alineatul (5).

(3) În cazul în care poziția Consiliului este respinsă, Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

Articolul 66

Amendamente la poziția Consiliului

(1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune amendamente la poziția Consiliului, în vederea examinării în plen.

(2) Amendamentele la poziția Consiliului sunt admisibile numai în cazul în care sunt în conformitate cu dispozițiile articolelor 156 și 157 și dacă au drept scop:

- (a) restabilirea totală sau parțială a poziției adoptate de Parlament în primă lectură, sau
- (b) ajungerea la un compromis între Consiliu și Parlament, sau
- (c) modificarea elementelor poziției Consiliului care nu erau prevăzute de propunerea prezentată în primă lectură sau al căror conținut era diferit și care nu reprezintă o modificare semnificativă, în sensul articolului 59, sau
- (d) luarea în considerare a unui fapt sau a unei situații juridice noi, apărute după prima lectură.

Decizia Președintelui privind admisibilitatea amendamentelor nu poate fi atacată.

(3) În cazul în care după prima lectură au loc noi alegeri fără să fi fost invocat articolul 59, Președintele poate hotărî derogarea de la restricțiile privind admisibilitatea, enunțate la alineatul (2).

(4) Amendamentele sunt adoptate numai dacă întrunesc majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

(5) Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

CAPITOLUL 5

A TREIA LECTURĂ

Concilierea

Articolul 67

Convocarea comitetului de conciliere

În cazul în care Consiliul informează Parlamentul că nu este în măsură să aprobe toate amendamentele acestuia la poziția Consiliului, Președintele convine împreună cu Consiliul asupra unei date și a unui loc pentru prima reuniune a comitetului de conciliere. Termenul de șase săptămâni sau, în cazul în care a fost prelungit, de opt săptămâni, prevăzut la articolul 294 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, curge de la data primei reuniuni a comitetului de conciliere.

Articolul 68

Delegația la comitetul de conciliere

- (1) Delegația Parlamentului la comitetul de conciliere este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.
- (2) Componenta politică a delegației corespunde împărțirii Parlamentului pe grupuri politice. Conferința președinților stabilește numărul exact de membri ai diferitelor grupuri politice care intră în componența delegației.
- (3) Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice pentru fiecare caz de conciliere, de preferință dintre membrii comisiilor competente, cu excepția a trei membri desemnați ca membri permanenți în delegațiile succesive pentru o perioadă de 12 luni. Grupurile politice desemnează cei trei membri permanenți dintre vicepreședinți, aceștia reprezentând cel puțin două grupuri politice diferite. Președintele și raportorul comisiei competente sunt membri ai delegației în fiecare caz.
- (4) Grupurile politice reprezentate în cadrul delegației își desemnează membrii supleanți.
- (5) Grupurile politice și deputații neafiliați care nu sunt reprezentați în cadrul delegației pot trimite fiecare câte un reprezentant la orice reuniune internă pregătitoare a delegației.
- (6) Delegația este condusă de Președinte sau de unul dintre cei trei membri permanenți.
- (7) Delegația hotărăște cu majoritatea voturilor membrilor care o compun. Dezbaterile nu sunt publice.

Conferința președinților stabilește orientările de procedură complementare privind activitatea delegației la comitetul de conciliere.

- (8) Delegația comunică Parlamentului rezultatele concilierii.

Stadiul examinării în plen

Articolul 69

Proiectul comun

- (1) În cazul în care comitetul de conciliere a căzut de acord asupra unui proiect comun, punctul se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe plenare care urmează să aibă loc în termen de șase săptămâni sau, în cazul în care termenul a fost prelungit, în termen de opt săptămâni de la data aprobării proiectului comun de către comitetul de conciliere.
- (2) Președintele delegației sau un alt membru desemnat al delegației la comitetul de conciliere face o declarație privind proiectul comun, care este însoțit de un raport.
- (3) Nu se pot depune amendamente la proiectul comun.
- (4) Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui vot unic. În cazul în care întrunește majoritatea voturilor exprimate, proiectul este aprobat.
- (5) În cazul în care nu se ajunge la un acord asupra unui proiect comun în cadrul comitetului de conciliere, președintele sau un alt membru desemnat din delegația Parlamentului la comitetul de conciliere face o declarație. Declarația este urmată de o dezbatere.

CAPITOLUL 6

ÎNCHEIEREA PROCEDURII LEGISLATIVE

Articolul 70

Negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative

(1) Negocierile cu celelalte instituții în scopul ajungerii la un acord în cursul unei proceduri legislative se desfășoară ținând seama de Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare¹¹.

(2) Înainte de deschiderea unor astfel de negocieri, comisia competentă ar trebui, în principiu, să hotărască cu majoritatea membrilor care o compun și să adopte un mandat și o serie de orientări sau priorități.

(3) În cazul în care negocierile conduc la un compromis cu Consiliul în urma adoptării raportului respectiv în comisie, aceasta din urmă este, în orice caz, consultată din nou înainte de votul în plen.

Articolul 71

Acordul în primă lectură

În cazul în care, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul informează Parlamentul că a aprobat poziția acestuia, după finalizarea în conformitate cu articolul 180, Președintele anunță în plen că propunerea este adoptată cu formularea care corespunde poziției Parlamentului.

Articolul 72

Acordul în a doua lectură

În cazul în care nu se adoptă nicio propunere de respingere a poziției Consiliului și niciun amendament la aceasta, în temeiul articolelor 65 și 66, în termenele stabilite pentru depunerea și votarea amendamentelor sau a propunerilor de respingere, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a actului propus. Împreună cu Președintele Consiliului, Președintele procedează la semnarea actului și asigură publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în conformitate cu articolul 74.

Articolul 73

Cerințe privind redactarea actelor legislative

(1) Actele adoptate în comun de către Parlament și Consiliu în conformitate cu procedura legislativă ordinară menționează tipul de act, urmat de numărul de ordine, de data adoptării și de obiectul acestuia.

(2) Actele adoptate în comun de Parlament și Consiliu conțin:

- (a) formula „Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene”;
- (b) indicarea dispozițiilor în temeiul cărora actul a fost adoptat, precedate de formula „având în vedere”;

¹¹A se vedea anexa XXI.

- (c) referirea la propunerile prezentate, precum și avizele primite și consultările care au avut loc;
 - (d) considerentele actului, începând cu cuvântul „întrucât”;
 - (e) o formulă de tipul „adoptă prezentul regulament” sau „adoptă prezenta directivă” sau „adoptă prezenta decizie” sau „decid”, urmată de corpul actului.
- (3) Actele sunt divizate în articole, eventual grupate în capitole și secțiuni.
- (4) În ultimul articol al unui act se stabilește data intrării în vigoare în cazul în care aceasta este anterioară sau ulterioară celei de-a douăzecea zi de la data publicării.
- (5) Ultimul articol al unui act este urmat de:
- formula adecvată, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale tratatelor, în ceea ce privește aplicabilitatea acestuia,
 - formula „Adoptat(ă) la ...”, urmată de data adoptării actului,
 - formula „Pentru Parlamentul European, Președintele”, „Pentru Consiliu, Președintele”, urmată de numele Președintelui Parlamentului European și al Președintelui în exercițiu al Consiliului la momentul adoptării actului.

Articolul 74

Semnarea actelor adoptate

După finalizarea textului adoptat în conformitate cu articolul 180 și după verificarea îndeplinirii tuturor procedurilor, actele adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară se semnează de Președinte și de Secretarul General și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* prin grija secretarilor generali ai Parlamentului și Consiliului.

CAPITOLUL 6a

ASPECTE CONSTITUȚIONALE

Articolul 74a

Revizuirea ordinară a tratatelor

- (1) În conformitate cu articolele 41 și 48, comisia competentă poate prezenta Parlamentului un raport conținând propuneri adresate Consiliului în vederea modificării tratatelor.
- (2) Atunci când Parlamentul este consultat în temeiul articolului 48 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la o decizie a Consiliului European favorabilă examinării modificărilor tratatelor, chestiunea este trimisă comisiei competente. Comisia respectivă întocmește un raport, care cuprinde:
- o propunere de rezoluție care indică dacă Parlamentul aprobă sau respinge decizia propusă și care poate include propuneri destinate Convenției sau Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre;
 - dacă este necesar, o expunere de motive.
- (3) În cazul în care Consiliul European decide să convoace o convenție, reprezentanții Parlamentului sunt desemnați de Parlament la propunerea Conferinței președinților.

Delegația Parlamentului își alege conducătorul și candidații pentru orice grup de coordonare sau birou instituit de convenție.

(4) În cazul în care Consiliul European solicită aprobarea Parlamentului cu privire la decizia de a nu convoca o convenție pentru examinarea propunerilor de modificare a tratatelor, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu articolul 81.

Articolul 74b

Revizuirea simplificată a tratatelor

(1) În conformitate cu articolele 41 și 48, comisia competentă poate prezenta Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană, un raport conținând propuneri adresate Consiliului European referitoare la revizuirea integrală sau parțială a dispozițiilor din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Atunci când Parlamentul este consultat în temeiul articolului 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la o propunere de decizie a Consiliului European de modificare a dispozițiilor din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 74a alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*. În acest caz, propunerea de rezoluție poate conține propuneri de amendamente referitoare doar la dispozițiile din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 74c

Tratate de aderare

(1) Orice cerere a unui stat european de a deveni membru al Uniunii Europene se trimite, spre examinare, comisiei competente.

(2) La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul poate decide să invite Consiliul sau Comisia să participe la o dezbatere înainte de începerea negocierilor cu statul solicitant.

(3) Pe parcursul negocierilor, comisia competentă este informată periodic și complet de către Consiliu și Comisie, în mod confidențial, dacă este necesar, despre stadiul negocierilor.

(4) În orice stadiu al negocierilor, pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul poate adopta recomandări solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea unui tratat de aderare a unui stat solicitant la Uniunea Europeană.

(5) La încheierea negocierilor, dar înainte de semnarea oricărui acord, proiectul de acord se prezintă Parlamentului spre aprobare, în conformitate cu articolul 81.

Articolul 74d

Retragerea din Uniune

În cazul în care un stat membru decide să se retragă din Uniune, în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente. Articolul 74c se aplică *mutatis mutandis*. Parlamentul hotărăște asupra aprobării unui acord de retragere cu majoritatea voturilor exprimate.

Articolul 74e

Încălcarea principiilor fundamentale de către un stat membru

(1) Pe baza unui raport specific al comisiei competente, întocmit în temeiul articolelor 41 și 48, Parlamentul poate:

- (a) să supună la vot o propunere motivată prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- (b) să supună la vot o propunere prin care invită Comisia sau statele membre să prezinte o propunere în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- (c) să supună la vot o propunere prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau, ulterior, cu articolul 7 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(2) Orice cerere de aprobare introdusă de Consiliu cu privire la o propunere prezentată în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, însoțită de observațiile transmise de statul membru în cauză, se comunică Parlamentului și se transmite comisiei competente, în conformitate cu articolul 81. Parlamentul se pronunță, cu excepția cazurilor urgente și justificate, la propunerea comisiei competente.

(3) Deciziile prevăzute la alineatele (1) și (2) necesită o majoritate de două treimi din voturile exprimate, constituind majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

(4) Sub rezerva autorizării de către Conferința președinților, comisia competentă poate depune o propunere de rezoluție suplimentară. O astfel de propunere de rezoluție reflectă opinia Parlamentului cu privire la o încălcare gravă de către un stat membru, precum și cu privire la sancțiunile adecvate și la modificarea sau ridicarea acestora.

(5) Comisia competentă se asigură că Parlamentul este pe deplin informat și, dacă este necesar, consultat cu privire la toate măsurile adoptate în urma avizului său conform, prezentat în conformitate cu alineatul (3). Consiliul este invitat să semnaleze orice evoluție a chestiunii. La propunerea comisiei competente, elaborată cu autorizarea Conferinței președinților, Parlamentul poate adopta recomandări adresate Consiliului.

Articolul 74f

Componența Parlamentului

În timp util înainte de sfârșitul legislaturii parlamentare, pe baza unui raport întocmit de comisia competentă în temeiul articolului 41, Parlamentul poate prezenta o propunere de modificare a componenței sale. Proiectul de decizie a Consiliului European de stabilire a componenței Parlamentului este examinat în conformitate cu articolul 81.

Articolul 74g

Cooperarea consolidată dintre statele membre

(1) Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, cererile privind instituirea unei cooperări consolidate între statele membre în conformitate cu articolul 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Dacă este cazul, se aplică articolele 37, 38, 39, 43, 53-59 și 81 din prezentul regulament.

(2) Comisia competentă verifică respectarea articolului 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 326-334 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Actele ulterioare propuse în cadrul cooperării consolidate, după ce aceasta a fost stabilită, sunt tratate în cadrul Parlamentului în conformitate cu procedurile aplicabile în cazul în care cooperarea consolidată nu se aplică. Se aplică dispozițiile articolului 43.

CAPITOLUL 7

PROCEDURI BUGETARE

Articolul 75

Cadrul financiar multianual

În cazul în care Consiliul solicită aprobarea Parlamentului cu privire la o propunere de regulament de stabilire a cadrului financiar multianual, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 81. Parlamentul aprobă propunerea cu majoritatea voturilor membrilor care îl compun.

Articolul 75a

Documente de lucru

(1) Următoarele documente sunt puse la dispoziția deputaților:

- (a) proiectul de buget prezentat de Comisie;
- (b) expunerea Consiliului privind deliberările sale cu privire la proiectul de buget;
- (c) poziția Consiliului referitoare la proiectul de buget elaborată în conformitate cu articolul 314 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- (d) orice proiect de decizie privind douăsprezecimile provizorii elaborat în conformitate cu articolul 315 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Aceste documente se trimit comisiei competente. Orice comisie interesată poate emite un aviz.

(3) În cazul în care alte comisii doresc să emită avize, Președintele stabilește termenul până la care acestea trebuie să fie comunicate comisiei competente.

Articolul 75b

Examinarea proiectului de buget – prima etapă

(1) Orice deputat poate prezenta și susține, în condițiile stabilite în continuare, proiecte de amendament la proiectul de buget.

(2) Pentru a fi admisibile, proiectele de amendament trebuie depuse în scris și semnate de un număr de cel puțin 40 de deputați sau depuse în numele unui grup politic sau al unei comisii, trebuie să indice linia bugetară la care se referă și să asigure respectarea principiului echilibrului între venituri și cheltuieli. Proiectele de amendament furnizează toate indicațiile utile pentru comentariul privind linia bugetară în cauză.

Toate proiectele de amendament la proiectul de buget trebuie să fie însoțite de o justificare scrisă.

(3) Președintele stabilește termenul de depunere a proiectelor de amendament.

(4) Comisia competentă își dă avizul cu privire la textele astfel depuse, înainte de dezbaterile acestora în plen.

Proiectele de amendament care au fost respinse în cadrul comisiei competente se supun la vot în plen numai în cazul în care o comisie sau un număr de cel puțin 40 de deputați solicită în scris acest lucru, într-un termen stabilit de Președinte; acest termen trebuie să fie de cel puțin 24 de ore înainte de începerea votului.

(5) Proiectele de amendament la estimarea bugetului Parlamentului care sunt asemănătoare cu cele deja respinse de Parlament la întocmirea estimării bugetului se dezbate numai în cazul în care avizul comisiei competente este favorabil.

(6) Prin derogare de la dispozițiile articolului 55 alineatul (2), Parlamentul se pronunță prin voturi separate și succesive cu privire la:

- fiecare proiect de amendament;
- fiecare secțiune a proiectului de buget,
- o propunere de rezoluție privind proiectul de buget.

Dispozițiile articolului 161 alineatele (4)-(8) sunt, cu toate acestea, aplicabile.

(7) Articolele, capitolele, titlurile și secțiunile proiectului de buget pentru care nu s-au depus proiecte de amendament se consideră adoptate.

(8) În vederea adoptării, proiectele de amendament trebuie să întrunească voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

(9) În cazul în care Parlamentul a modificat proiectul de buget, proiectul de buget astfel modificat se trimite Consiliului și Comisiei însoțit de justificări.

(10) Procesul-verbal al ședinței în cursul căreia Parlamentul s-a pronunțat cu privire la proiectul de buget se trimite Consiliului și Comisiei.

Articolul 75c

Trilogul financiar

Președintele participă la întâlniri periodice între președinții Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, convocate la inițiativa Comisiei, în cadrul procedurilor bugetare prevăzute în partea a șasea titlul II din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Președintele ia toate măsurile necesare pentru a promova consultarea și apropierea pozițiilor instituțiilor, în vederea facilitării punerii în aplicare a procedurilor menționate anterior.

Președintele Parlamentului poate delega această sarcină unui vicepreședinte cu experiență în domeniul bugetar sau președintelui comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

Articolul 75d

Concilierea bugetară

(1) Președintele convoacă comitetul de conciliere în conformitate cu articolul 314 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Delegația Parlamentului la reuniunile comitetului de conciliere în cadrul procedurii bugetare este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.

(3) Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice în fiecare an, înainte de votul Parlamentului asupra poziției Consiliului, de preferință dintre membrii comisiei competente pentru chestiuni bugetare și ai celorlalte comisii interesate. Delegația este condusă de Președintele Parlamentului. Președintele poate delega acest rol unui vicepreședinte cu experiență în domeniul bugetar sau președintelui comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

(4) Se aplică articolul 68 alineatele (2), (4), (5), (7) și (8).

(5) În cazul în care comitetul de conciliere ajunge la un acord asupra unui proiect comun, chestiunea se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe a Parlamentului care urmează să aibă loc în termen de 14 zile de la data acordului. Proiectul comun este pus la dispoziția tuturor deputaților. Se aplică articolul 69 alineatele (2) și (3).

(6) Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui vot unic. Votul se efectuează prin apel nominal. Proiectul comun este considerat adoptat dacă nu este respins de majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

(7) În cazul în care Parlamentul aprobă proiectul comun, iar Consiliul îl respinge, comisia competentă poate depune toate sau unele dintre amendamentele Parlamentului la poziția Consiliului pentru a fi confirmate, în conformitate cu articolul 314 alineatul (7) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Votul de confirmare se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe plenare care urmează să aibă loc în termen de 14 zile de la data anunțării de către Consiliu a respingerii proiectului comun.

Amendamentele sunt considerate confirmate dacă sunt aprobate de majoritatea membrilor care compun Parlamentul și cu trei cincimi din totalul voturilor exprimate.

Articolul 75e

Adoptarea definitivă a bugetului

În cazul în care constată că bugetul a fost adoptat în conformitate cu dispozițiile articolului 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a bugetului. Președintele asigură publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 75f

Regimul douăsprezecimilor provizorii

(1) Orice decizie adoptată de Consiliu prin care se autorizează cheltuieli care depășesc douăsprezecimea provizorie se trimite spre examinare comisiei competente.

(2) Comisia competentă poate depune un proiect de decizie de reducere a cheltuielilor menționate la alineatul (1). Parlamentul hotărăște cu privire la aceasta în termen de 30 de zile de la adoptarea deciziei Consiliului.

(3) Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun.

Articolul 76

Descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară

Dispozițiile referitoare la procedurile pentru aplicarea deciziei privind acordarea descărcării de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară, în conformitate cu dispozițiile financiare ale

Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și cu regulamentul financiar, se anexează la prezentul regulament¹². Această anexă se adoptă în conformitate cu articolul 212 alineatul (2).

Articolul 77

Alte proceduri de descărcare de gestiune

Dispozițiile care reglementează procedura privind acordarea descărcării de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară se aplică în același mod procedurii privind descărcarea de gestiune:

- a Președintelui Parlamentului European pentru execuția bugetului Parlamentului European,
- a persoanelor răspunzătoare de execuția bugetelor altor instituții și organe ale Uniunii Europene, cum ar fi Consiliul (în calitatea sa de executiv), Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Curtea de Conturi, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor,
- a Comisiei pentru execuția bugetului Fondului European de Dezvoltare,
- a organelor responsabile cu execuția bugetului entităților independente din punct de vedere juridic care efectuează misiuni ale Uniunii, în măsura în care activitățile acestora se desfășoară în conformitate cu dispozițiile statutare care impun descărcarea de gestiune din partea Parlamentului European.

Articolul 78

Controlul Parlamentului asupra execuției bugetare

(1) Parlamentul efectuează controlul execuției bugetare în curs. El încredințează această sarcină comisiilor competente pentru buget și control bugetar, precum și altor comisii interesate.

(2) Parlamentul examinează în fiecare an, înainte de prima lectură a proiectului de buget aferent exercițiului următor, problemele privind execuția bugetară în curs, dacă este necesar, pe baza unei propuneri de rezoluție prezentate de comisia competentă.

CAPITOLUL 8

PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 79

Estimarea bugetului Parlamentului

(1) Pe baza unui raport pregătit de Secretarul General, Biroul întocmește proiectul preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.

(2) Președintele transmite acest proiect preliminar comisiei competente care întocmește proiectul de estimare a bugetului și prezintă Parlamentului un raport în acest sens.

(3) Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor la proiectul de estimare a bugetului.

Comisia competentă își dă avizul cu privire la aceste amendamente.

(4) Parlamentul adoptă estimarea bugetului.

¹²A se vedea anexa VI.

- (5) Președintele transmite estimarea bugetului Comisiei și Consiliului.
- (6) Dispozițiile anterioare se aplică estimărilor întocmite pentru bugetele rectificative.

Articolul 79a

Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului

- (1) În ceea ce privește bugetul Parlamentului, Biroul și comisia competentă pentru chestiuni bugetare hotărăsc în etape succesive:
 - (a) organigrama;
 - (b) proiectul preliminar și proiectul de estimare a bugetului.
- (2) Deciziile privind organigrama se adoptă în conformitate cu procedura următoare:
 - (a) Biroul stabilește organigrama aferentă fiecărui exercițiu financiar;
 - (b) între Birou și comisia competentă pentru chestiuni bugetare se inițiază o procedură de conciliere în cazul în care avizul comisiei diferă de primele decizii ale Biroului;
 - (c) la sfârșitul procedurii, decizia finală privind estimarea bugetară a organigramei revine Biroului, în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) din prezentul regulament, fără a aduce atingere deciziilor luate în conformitate cu articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (3) În ceea ce privește estimarea propriu-zisă a bugetului, procedura de întocmire începe de îndată ce Biroul a hotărât definitiv cu privire la organigramă. Etapele acestei proceduri sunt cele prevăzute la articolul 79 din prezentul regulament. Se inițiază o procedură de conciliere în cazul în care comisia competentă pentru chestiuni bugetare și Biroul au poziții foarte diferite.

Articolul 80

Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor

- (1) Președintele procedează la sau determină angajarea și lichidarea cheltuielilor, în cadrul normelor financiare interne adoptate de Birou, după consultarea comisiei competente.
- (2) Președintele transmite comisiei competente proiectul de conturi anuale.
- (3) Pe baza raportului comisiei competente, Parlamentul își aprobă conturile și se pronunță cu privire la descărcarea de gestiune.

CAPITOLUL 9

PROCEDURA DE APROBARE

Articolul 81

Procedura de aprobare

- (1) În cazul în care este invitat să își dea aprobarea cu privire la un act propus, Parlamentul își adoptă decizia pe baza unei recomandări a comisiei competente pentru adoptarea sau respingerea actului respectiv.

Parlamentul se pronunță ulterior printr-un vot unic cu privire la actul care, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană sau al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, necesită aprobarea sa, fără posibilitatea depunerii vreunui amendament. Majoritatea necesară pentru

adoptarea deciziei de aprobare este cea prevăzută la articolul corespunzător din Tratatul privind Uniunea Europeană sau din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care constituie temeiul juridic al actului propus.

(2) Pentru tratatele de aderare, acordurile internaționale și constatarea unei încălcări grave și persistente a principiilor comune de către un stat membru, se aplică articolele 74c, 74e și, respectiv, 90. Pentru procedura de cooperare consolidată într-un domeniu care se află sub incidența procedurii legislative ordinare, se aplică articolul 74g din prezentul regulament.

(3) În cazul în care, pentru o propunere de act legislativ sau pentru un acord internațional preconizat, este necesară aprobarea Parlamentului, comisia competentă poate decide, în vederea ajungerii la un rezultat pozitiv în urma procedurii, să prezinte Parlamentului un raport interimar privind propunerea, care conține o propunere de rezoluție cuprinzând recomandările privind modificarea sau punerea în aplicare a actului propus.

CAPITOLUL 10

eliminat

Articolul 82

eliminat

CAPITOLUL 11

ALTE PROCEDURI

Articolul 83

Procedura de emitere a avizului în sensul articolului 140 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

(1) În cazul în care este invitat să își dea avizul cu privire la recomandările formulate de Consiliu, în conformitate cu articolul 140 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după prezentarea acestora de către Consiliu în plen, Parlamentul deliberază pe baza unei propuneri prezentate în scris sau oral de către comisia competentă, pentru adoptarea sau respingerea recomandărilor care fac obiectul consultării.

(2) Parlamentul votează apoi în bloc aceste recomandări și nu se pot depune amendamente.

Articolul 84

Proceduri privind dialogul social

(1) Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, orice document elaborat de Comisie în conformitate cu articolul 154 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau orice acord încheiat de partenerii sociali în conformitate cu articolul 155 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și propunerile prezentate de Comisie în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din tratat.

(2) În cazul în care partenerii sociali informează Comisia cu privire la intenția lor de a iniția procedura prevăzută la articolul 155 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă poate elabora un raport privind chestiunea de fond în cauză.

(3) În cazul în care partenerii sociali au încheiat un acord și solicită împreună ca acesta să fie pus în aplicare printr-o decizie a Consiliului la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă prezintă o propunere de rezoluție prin care se recomandă adoptarea sau respingerea solicitării.

Articolul 85

Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare

(1) În cazul în care Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a examina posibilitatea de a recurge la acorduri voluntare ca alternativă la legiferare, comisia competentă poate întocmi un raport privind chestiunea de fond în cauză, în conformitate cu articolul 48.

(2) În cazul în care Comisia își anunță intenția de a încheia un acord voluntar, comisia competentă poate prezenta o propunere de rezoluție prin care recomandă adoptarea sau respingerea propunerii și precizează condițiile care trebuie îndeplinite în vederea adoptării sau respingerii.

Articolul 86

Codificarea

(1) În cazul în care Parlamentul este sesizat cu o propunere privind codificarea legislației Uniunii, propunerea se trimite comisiei competente pentru chestiuni juridice. Aceasta o examinează în conformitate cu modalitățile stabilite la nivel interinstituțional¹³ pentru a se asigura că nu este decât o simplă codificare, și nu implică nicio modificare de fond.

(2) Comisia care a fost competentă pentru chestiunile care fac obiectul codificării poate, la cererea sa sau a comisiei competente pentru chestiuni juridice, să fie sesizată pentru un aviz privind oportunitatea codificării.

(3) Amendamentele la textul propunerii sunt inadmisibile.

Totuși, la cererea raportorului, președintele comisiei competente pentru chestiuni juridice poate supune aprobării acesteia amendamentele referitoare la adaptări tehnice, cu condiția ca aceste adaptări să fie necesare pentru asigurarea conformității propunerii cu normele de codificare și să nu implice nicio modificare de fond a propunerii.

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond a legislației Uniunii, aceasta o supune Parlamentului spre aprobare.

În cazul în care aceasta consideră că propunerea implică o modificare de fond, propune Parlamentului respingerea propunerii.

În ambele cazuri, Parlamentul se exprimă prin vot unic, fără amendamente și fără dezbateri.

Articolul 87

Reformarea

(1) În cazul în care Parlamentul este sesizat cu o propunere privind reformarea legislației Uniunii, propunerea se trimite comisiei competente pentru chestiuni juridice și comisiei competente pentru subiectul în cauză.

¹³Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994, Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative, punctul 4 (JO C 102, 4.4.1996, p. 2).

(2) Comisia competentă pentru chestiuni juridice examinează propunerea în conformitate cu modalitățile convenite la nivel interinstituțional¹⁴ pentru a se asigura că aceasta nu implică nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare.

În cadrul acestei examinări, amendamentele la textul propunerii sunt inadmisibile. Totuși, în ceea ce privește dispozițiile care au rămas neschimbate în propunerea de reformare, se aplică articolul 86 alineatul (3) al doilea paragraf.

(3) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond în afara celor identificate ca atare, aceasta informează comisia competentă cu privire la acest lucru.

În acest caz, în afara condițiilor stabilite la articolele 156 și 157, în cadrul comisiei competente pentru subiectul în cauză sunt admisibile doar amendamentele referitoare la acele părți din propunere care conțin modificări.

Cu toate acestea, în cazul în care, în conformitate cu punctul 8 din Acordul interinstituțional, comisia competentă intenționează să depună amendamente referitoare la părțile codificate ale propunerii, aceasta notifică imediat intenția sa Consiliului și Comisiei, iar aceasta din urmă informează comisia, înainte de votul în temeiul articolului 54, cu privire la poziția sa privind aceste amendamente și dacă intenționează sau nu să retragă propunerea de reformare.

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea implică modificări de fond în afara celor care au fost identificate ca atare, aceasta propune Parlamentului respingerea propunerii și informează comisia competentă pentru subiectul în cauză cu privire la acest lucru.

În acest caz, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea. În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele constată că procedura a rămas fără obiect și informează Consiliul cu privire la acest lucru. În cazul în care Comisia nu își retrage propunerea, Parlamentul o retrimite comisiei competente pentru subiectul în cauză, care o examinează în conformitate cu procedura obișnuită.

Articolul 87a

Acte delegate

(1) Atunci când Comisia trimite Parlamentului un act delegat, Președintele îl transmite comisiei competente pentru actul legislativ de bază, care poate hotărî să numească un raportor pentru examinarea unuia sau a mai multor acte delegate.

(2) Președintele comunică Parlamentului data la care actul delegat a fost primit în toate limbile oficiale și termenul în care se pot formula obiecțiuni. Termenul începe să curgă de la data menționată.

Comunicarea se publică în procesul-verbal al ședinței, menționându-se comisia competentă.

(3) Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, respectând dispozițiile actului legislativ de bază și, dacă apreciază că ar fi oportun, după consultarea oricărei alte comisii interesate. Propunerea de rezoluție respectivă specifică motivele obiecțiunilor formulate de Parlament și poate să includă o cerere adresată Comisiei de a prezenta un nou act delegat, ținând cont de recomandările formulate de Parlament.

¹⁴Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative, punctul 9 (JO C 77, 28.3.2002, p. 1).

(4) În cazul în care comisia competentă nu prezintă nicio propunere de rezoluție cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri cade înainte și cel mai aproape de expirarea termenului stipulat la alineatul (5), un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot prezenta o propunere de rezoluție referitoare la chestiunea în cauză, spre a fi înscrisă pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate mai sus.

(5) Parlamentul se pronunță, în termenul prevăzut în actul legislativ de bază, asupra oricărei propuneri de rezoluție depuse, cu majoritatea prevăzută la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care comisia competentă nu prezintă nicio propunere de rezoluție cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri cade înainte și cel mai aproape de expirarea termenului stipulat la alineatul (5), un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot prezenta o propunere de rezoluție referitoare la chestiunea în cauză, spre a fi înscrisă pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate mai sus.

(6) În cazul în care comisia competentă recomandă ca, înainte de expirarea termenului prevăzut în actul legislativ de bază, Parlamentul să declare că nu formulează obiecțiuni în legătură cu actul delegat:

- aceasta informează președintele Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată și depune o recomandare în acest sens;
- dacă, în cursul reuniunii următoare a Conferinței președinților de comisie sau, în caz de urgență, printr-o procedură scrisă, nu este formulată nicio obiecțiune, președintele acesteia aduce faptul la cunoștința Președintelui Parlamentului, care informează plenul în consecință, în cel mai scurt timp;
- dacă, în termen de douăzeci și patru de ore de la anunțul făcut în plen, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați se opun recomandării, aceasta din urmă este supusă la vot;
- dacă, în același termen, nu se exprimă nicio opoziție, se consideră că recomandarea propusă este aprobată;
- adoptarea unei astfel de recomandări atrage după sine inadmisibilitatea oricărei propuneri ulterioare de obiecțiune în legătură cu actul delegat.

(7) Cu respectarea dispozițiilor din actul legislativ de bază, comisia competentă poate lua inițiativa de a prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată de revocare, integral sau parțial, a delegării de competențe prevăzută în actul respectiv. Parlamentul se pronunță cu majoritatea prevăzută la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(8) Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la pozițiile asumate în temeiul prezentului articol.

Articolul 88

Acte și măsuri de punere în aplicare

(1) În cazul în care Comisia transmite Parlamentului un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare, Președintele îl transmite comisiei competente în ceea ce privește actul legislativ de bază, care poate hotărî să numească un raportor pentru examinarea unuia sau a mai multor proiecte de acte sau de măsuri de punere în aplicare.

(2) Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, semnalând că un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare depășește competențele de

executare prevăzute în actul legislativ de bază sau că nu este în conformitate cu dreptul Uniunii din alte motive.

(3) Propunerea de rezoluție poate cuprinde o cerere adresată Comisiei, solicitând retragerea actului, a măsurii sau a proiectului de act sau de măsură, modificarea acestora luând în considerație obiecțiunile formulate de Parlament sau prezentarea unei noi propuneri legislative. Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la poziția adoptată.

(4) În cazul în care măsurile de punere în aplicare preconizate de Comisie intră sub incidența procedurii de reglementare cu control prevăzută prin Decizia 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei, se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- (a) termenul pentru control începe să curgă din momentul în care proiectul de măsuri a fost prezentat Parlamentului în toate limbile oficiale. Atunci când se aplică termenul de control scurtat, prevăzut la articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE și în situațiile de urgență prevăzute la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, cu excepția cazului în care președintele comisiei competente ridică obiecții, termenul pentru control începe să curgă de la data primirii de către Parlament a proiectului final de măsuri de punere în aplicare în versiunile lingvistice în care a fost prezentat membrilor comitetului instituit în conformitate cu Decizia 1999/468/CE. În acest caz, articolul 146 nu se aplică;
- (b) dacă proiectul de măsură de punere în aplicare se întemeiază pe articolul 5a alineatul (5) sau alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, care prevede termene mai scurte în care Parlamentul European își poate exprima opoziția, președintele comisiei competente poate prezenta o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsură, în cazul în care comisia nu a putut să se întrunească în termenul prevăzut;
- (c) Parlamentul, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, se poate opune adoptării proiectului de măsură de punere în aplicare, indicând că proiectul depășește competențele de punere în aplicare prevăzute de actul de bază, sau că nu este compatibil cu obiectivul sau conținutul actului de bază sau că nu respectă principiile subsidiarității sau proporționalității;
- (d) în cazul în care comisia competentă, în urma unei cereri corespunzător motivate din partea Comisiei, îi recomandă președintelui Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată, ca Parlamentul să declare că nu se opune măsurii propuse înainte de expirarea termenului normal, prevăzut la articolul 5a alineatul (3) litera (c) și/sau la articolul 5a alineatul (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura prevăzută la articolul 87a alineatul (6) din prezentul regulament.

Articolul 88a

Examinarea în cadrul procedurii cu comisii asociate sau cea cu reuniuni comune ale comisiilor

(1) În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 50, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de măsuri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- actul delegat sau proiectul de act sau de măsură de punere în aplicare se transmite comisiei competente în fond și comisiei asociate;

- președintele comisiei competente în fond stabilește un termen în limitele căruia comisia asociată poate formula propuneri în legătură cu aspectele ce țin de competența sa exclusivă sau de competența comună a acestor două comisii;
- dacă actul delegat sau proiectul de act sau de măsură de punere în aplicare este, în esență, de competența exclusivă a comisiei asociate, comisia competentă reia propunerile acesteia fără a le supune la vot; în caz contrar, Președintele poate autoriza comisia asociată să prezinte Parlamentului o propunere de rezoluție.

(2) În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 51, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de măsuri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- la primirea actului delegat sau a proiectului de act sau de măsură de punere în aplicare, Președintele stabilește comisia competentă sau comisiile de a căror competență comună este examinarea, ținând cont de criteriile stabilite la articolul 51 și de eventualele acorduri dintre președinții comisiilor în cauză;
- dacă un act delegat sau un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare a fost trimis pentru examinare prin procedura cu reuniuni comune, fiecare comisie poate solicita convocarea unei reuniuni comune pentru examinarea unei propuneri de rezoluție. În lipsa unui acord între președinții comisiilor în cauză, reuniunea comună este convocată de președintele Conferinței președinților de comisie.

TITLUL IIa

RELAȚII EXTERNE

CAPITOLUL 12

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Articolul 89

eliminat

Articolul 90

Acorduri internaționale

(1) În cazul în care se intenționează deschiderea negocierilor privind încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, comisia competentă poate decide să redacteze un raport sau să monitorizeze în alt fel procedura și să informeze Conferința președinților de comisie cu privire la respectiva decizie. Atunci când este cazul, poate fi solicitat avizul altor comisii, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1). După caz, se aplică articolul 188 alineatul (2), articolul 50 sau articolul 51.

Președinții și raportorii comisiei competente și ai comisiilor asociate adoptă împreună măsuri adecvate pentru a garanta că Parlamentului i se furnizează imediat și în mod regulat informații complete, în mod confidențial, dacă este necesar, în toate stadiile de negociere și încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv proiectele și textele adoptate definitiv ale directivelor de negociere, precum și informațiile menționate la alineatul (3),

- de către Comisie, în conformitate cu obligațiile acesteia în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și cu angajamentele sale în temeiul Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, și
- de către Consiliu, în conformitate cu obligațiile acestuia în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul poate solicita Consiliului să nu autorizeze deschiderea negocierilor înainte ca Parlamentul să se pronunțe, pe baza unui raport al comisiei competente, asupra mandatului de negociere.

(3) În momentul în care se intenționează deschiderea negocierilor, comisia competentă solicită Comisiei informații cu privire la temeiul juridic avut în vedere pentru încheierea acordului internațional de tipul prevăzut la alineatul (1). Comisia competentă verifică, în conformitate cu articolul 37, temeiul juridic ales. În cazul în care Comisia nu precizează niciun temei juridic sau dacă validitatea temeiului este pusă la îndoială, se aplică dispozițiile articolului 37.

(4) În orice moment al negocierilor, pe baza unui raport al comisiei competente și după examinarea oricărei propuneri relevante depuse în conformitate cu articolul 121, Parlamentul poate adopta recomandări, solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea acordului internațional examinat.

(5) La încheierea negocierilor, dar înainte de semnarea oricărui acord, proiectul de acord se prezintă Parlamentului pentru aprobare. Pentru procedura de aprobare se aplică articolul 81.

(6) Înainte de votul privind aprobarea, comisia competentă, un grup politic sau cel puțin o zecime dintre deputați pot propune ca Parlamentul să solicite avizul Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea acordului internațional cu tratatele. Dacă Parlamentul aprobă propunerea, votul privind aprobarea se amână până la emiterea avizului Curții¹⁵.

(7) Parlamentul își dă avizul sau aprobarea cu privire la încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional sau a unui protocol financiar încheiat de Uniunea Europeană, pronunțându-se prin vot unic cu majoritatea voturilor exprimate. Nu sunt admisibile amendamente la textul acordului sau protocolului.

(8) În cazul în care avizul Parlamentului este negativ, Președintele solicită Consiliului să nu încheie acordul.

(9) În cazul în care Parlamentul nu își dă aprobarea cu privire la un acord internațional, Președintele informează Consiliul că acordul în cauză nu poate fi încheiat.

Articolul 91

Proceduri întemeiate pe articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în caz de aplicare provizorie sau de suspendare a acordurilor internaționale sau de stabilire a poziției Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional

În cazul în care Comisia, în conformitate cu obligațiile ce îi revin în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și în temeiul Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, informează Parlamentul și Consiliul cu privire la intenția sa de a propune aplicarea provizorie sau suspendarea unui acord internațional, se face o declarație și se organizează o dezbatere în plen. Parlamentul poate formula recomandări în conformitate cu articolul 90 sau cu articolul 97.

Se aplică aceeași procedură atunci când Comisia informează Parlamentul cu privire la o propunere referitoare la pozițiile ce urmează a fi adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional.

CAPITOLUL 13

REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

Articolul 92

eliminat

Articolul 93

Reprezentanți speciali

(1) În cazul în care Consiliul are intenția de a numi un reprezentant special în temeiul articolului 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Președintele, la cererea comisiei competente, invită Consiliul să facă o declarație și să răspundă la întrebările privind mandatul, obiectivele și celelalte aspecte pertinente ale misiunii și rolului pe care trebuie să îl îndeplinească un reprezentant special.

¹⁵A se vedea, de asemenea, interpretarea de la articolul 128

(2) După numire, dar înainte de a-și prelua funcția, reprezentantul special poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările acesteia.

(3) În termen de trei luni de la această audiere, comisia competentă poate propune, în conformitate cu articolul 121, o recomandare care se referă direct la declarația reprezentantului special și la răspunsurile sale.

(4) Reprezentantul special este invitat să informeze Parlamentul la intervale regulate cu privire la executarea practică a mandatului său.

(5) Un reprezentant special numit de Consiliu cu un mandat referitor la chestiuni politice speciale poate fi invitat de către Parlament sau poate solicita să fie invitat pentru a face o declarație în fața comisiei competente.

Articolul 94

eliminat

Articolul 95

Reprezentarea internațională

(1) În cazul numirii unui șef al unei delegații externe a Uniunii, candidatul poate fi invitat să se prezinte în fața organului competent al Parlamentului pentru a face o declarație și a răspunde la întrebări.

(2) În termen de trei luni de la data audierii prevăzute la alineatul (1), comisia competentă poate adopta o rezoluție sau emite o recomandare care se referă direct la declarația și răspunsurile la întrebări.

Articolul 96

Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comune

(1) În cazul în care Parlamentul este consultat în conformitate cu 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană, chestiunea este trimisă comisiei competente, care poate prezenta recomandări în conformitate cu articolul 97 din prezentul regulament.

(2) Comisiile în cauză fac tot posibilul pentru ca Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să le furnizeze periodic și în timp util informații cu privire la evoluția și punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune a Uniunii, cu privire la costul prevăzut, de fiecare dată când se adoptă, în domeniul acestei politici, o decizie cu implicații financiare, precum și cu privire la toate celelalte aspecte financiare privind derularea acțiunilor din domeniul acestei politici. În mod excepțional, la cererea Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant, o comisie poate organiza dezbateri cu ușile închise.

(3) De două ori pe an are loc o dezbatere cu privire la documentul consultativ elaborat de Vicepreședinte/Înaltul Reprezentant, în care sunt prezentate principalele aspecte și orientările fundamentale ale politicii externe și de securitate comune, inclusiv politica comună de securitate și apărare și implicațiile financiare ale acestora pentru bugetul Uniunii. Se aplică procedurile prevăzute la articolul 110.

(A se vedea de asemenea interpretarea de la articolul 121.)

(4) Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant este invitat la fiecare dezbateră în plen privind aspectele de politică externă, de securitate și de apărare.

Articolul 97

Recomandări în cadrul politicii externe și de securitate comune

(1) După autorizarea de către Conferința președinților sau ca urmare a unei propuneri în sensul articolului 121, comisia competentă în domeniul politicii externe și de securitate comune poate formula recomandări adresate Consiliului în cadrul domeniului său de competență.

(2) În caz de urgență, autorizarea prevăzută la alineatul (1) poate fi acordată de către Președinte, care poate autoriza și întrunirea de urgență a comisiei în cauză.

(3) În cadrul procesului de adoptare a recomandărilor, care trebuie supuse la vot sub formă de text scris, nu se aplică dispozițiile articolului 146 și pot fi prezentate amendamente orale.

Neaplicarea articolului 146 este posibilă numai în comisie și în caz de urgență. Nu se admit derogări de la dispozițiile articolului 146 nici în reuniunile comisiei care nu sunt declarate urgente, nici în plen.

Dispoziția de autorizare a prezentării de amendamente orale înseamnă că deputații nu se pot opune supunerii la vot a amendamentelor orale în comisie.

(4) Recomandările astfel formulate se înscriu pe ordinea de zi a perioadei de sesiune imediat următoare prezentării acestora. În caz de urgență hotărâtă de Președinte, recomandările se pot înscrie pe ordinea de zi a perioadei de sesiune în curs. Recomandările sunt considerate adoptate, cu excepția cazului în care un număr de cel puțin 40 de deputați s-au opus, în scris, înainte de începerea perioadei de sesiune, caz în care recomandările comisiei sunt înscrise pentru dezbateră și vot pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate. Pot depune amendamente un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați.

Articolul 98

Încălcarea drepturilor omului

În fiecare perioadă de sesiune, fiecare comisie competentă poate depune, fără a solicita autorizarea, o propunere de rezoluție privind cazuri de încălcare a drepturilor omului în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 97 alineatul (4).

CAPITOLUL 14

eliminat

Articolul 99

eliminat

Articolul 100

eliminat

Articolul 101

eliminat

CAPITOLUL 15

eliminat

Articolul 102

eliminat

TITLUL III

TRANSPARENȚA LUCRĂRILOR

Articolul 103

Transparența activităților Parlamentului

(1) Parlamentul asigură o transparență maximă a activităților sale, în conformitate cu dispozițiile articolului 1 al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, ale articolului 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ale articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(2) Dezbaterile Parlamentului sunt publice.

(3) Reuniunile comisiilor Parlamentului sunt, în mod normal, publice. Cu toate acestea, comisiile pot decide, cel târziu la momentul adoptării ordinii de zi a reuniunii respective, să împartă ordinea de zi a unei reuniuni în puncte la care accesul publicului este permis și în puncte la care accesul acestuia nu este permis. Cu toate acestea, în cazul în care o reuniune are loc cu ușile închise, comisia poate permite accesul public la documentele și la procesul-verbal al reuniunii, sub rezerva articolului 4 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului. În caz de încălcare a normelor în materie de confidențialitate, se aplică articolul 153.

(4) Examinarea de către comisia competentă, în conformitate cu articolul 7, a cererilor cu privire la procedurile privind imunitatea, se desfășoară întotdeauna cu ușile închise.

Articolul 104

Accesul public la documente

(1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul într-un stat membru are drept de acces la documentele Parlamentului, în conformitate cu articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și în conformitate cu dispozițiile specifice conținute în prezentul regulament.

Accesul la documentele Parlamentului este, în măsura posibilului, acordat în mod similar și altor persoane fizice sau juridice.

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se publică în scop informativ în același mod ca și Regulamentul de procedură al Parlamentului.

(2) În scopul accesului la documente, se înțelege prin document al Parlamentului orice conținut în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întocmit sau primit de titularii unui mandat din partea Parlamentului în sensul titlului 1 capitolul 2 din prezentul regulament, de organele Parlamentului, de comisiile și delegațiile interparlamentare, precum și de Secretariatul Parlamentului.

Documentele întocmite de deputați sau grupuri politice sunt documente ale Parlamentului în sensul accesului la documente, în cazul în care sunt depuse în conformitate cu prezentul regulament.

Biroul stabilește normele care garantează înregistrarea tuturor documentelor Parlamentului.

(3) Parlamentul ține un registru al documentelor Parlamentului. Documentele legislative și anumite alte categorii de documente sunt, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001,

direct accesibile prin intermediul registrului Parlamentului. Trimiterile la alte documente ale Parlamentului sunt, în măsura posibilului, menționate în registru.

Categoriile de documente direct accesibile sunt enumerate într-o listă adoptată de Birou și publicată pe site-ul internet al Parlamentului. Această listă nu limitează dreptul de acces la documentele care nu se înscriu în categoriile enumerate și care sunt disponibile pe bază de cerere scrisă.

Biroul poate adopta dispoziții de reglementare a modalităților de acces, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Biroul desemnează autoritățile responsabile cu soluționarea cererilor inițiale [articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] și adoptă deciziile privind cererile de confirmare (articolul 8 din regulamentul menționat) și cererile de acces la documentele sensibile (articolul 9 din regulamentul menționat).

(5) Conferința președinților numește reprezentanții Parlamentului în comisia interinstituțională creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(6) Unul dintre vicepreședinți este răspunzător de supravegherea soluționării cererilor de acces la documente.

(7) Comisia competentă a Parlamentului elaborează, pe baza informațiilor furnizate de Birou și alte surse, raportul anual prevăzut la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, pe care îl prezintă în plen.

De asemenea, comisia competentă examinează și evaluează rapoartele adoptate de celelalte instituții și agenții în conformitate cu articolul 17 din regulamentul menționat.

TITLUL IV

RELAȚIILE CU CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANE

CAPITOLUL 1

NUMIRI

Articolul 105

Alegerea Președintelui Comisiei

(1) După ce Consiliul European a propus un candidat la funcția de președinte al Comisiei, candidatul este invitat de Președinte să facă o declarație și să-și prezinte orientările politice în fața Parlamentului. Această declarație este urmată de o dezbateră.

Consiliul European este invitat să participe la dezbateră.

(2) Parlamentul alege Președintele Comisiei cu majoritatea membrilor care îl compun.

Votul este secret.

(3) În cazul în care candidatul este ales, Președintele informează Consiliul cu privire la aceasta, invitându-l să propună, de comun acord cu președintele ales, candidații pentru diferitele posturi de comisari.

(4) În cazul în care candidatul nu întrunește majoritatea necesară, Președintele invită Consiliul European să propună, în termen de o lună, un nou candidat, care este ales în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 106

Alegerea Comisiei

(1) Președintele, după consultarea Președintelui ales al Comisiei, invită candidații propuși de Președintele ales al Comisiei și de Consiliu pentru diferitele posturi de comisar să se prezinte în fața diferitelor comisii parlamentare, în funcție de domeniul lor probabil de activitate. Aceste audieri sunt publice.

(2) Președintele poate invita Președintele ales al Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la alocarea portofoliilor în cadrul colegiului comisarilor propus în conformitate cu orientările sale politice.

(3) Comisarul desemnat este invitat de comisia sau de comisiile competente să facă o declarație și să răspundă la întrebări. Audierile sunt organizate într-un mod care să permită comisarilor desemnați să divulge Parlamentului toate informațiile relevante. Dispozițiile privind organizarea audierilor sunt stabilite într-o anexă la Regulamentul de procedură¹⁶.

(4) Președintele ales prezintă colegiul comisarilor și programul acestuia în cursul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului. Această prezentare este urmată de o dezbateră.

(5) La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați poate depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 110 alineatele (3), (4) și (5).

¹⁶A se vedea anexa XVII.

După votarea propunerii de rezoluție, Parlamentul alege sau respinge Comisia cu majoritatea voturilor exprimate.

Se votează prin apel nominal.

Parlamentul poate amâna votul până la următoarea ședință.

(6) Președintele informează Consiliul cu privire la alegerea sau respingerea Comisiei.

(7) În cazul unei modificări substanțiale de portofoliu în cursul mandatului Comisiei, al ocupării unui loc vacant sau al numirii unui nou comisar ca urmare a aderării unui nou stat membru, comisarii în cauză sunt invitați să se prezinte în fața comisiilor responsabile de domeniile de competență respective, în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 107

Moțiunea de cenzură împotriva Comisiei

(1) O zecime dintre membrii care compun Parlamentul poate depune la Președintele Parlamentului o moțiune de cenzură împotriva Comisiei.

(2) Moțiunea de cenzură trebuie să poarte mențiunea „moțiune de cenzură” și să fie motivată. Aceasta se transmite Comisiei.

(3) Președintele anunță deputaților depunerea unei moțiuni de cenzură de îndată ce o primește.

(4) Dezbaterile moțiunii are loc la cel puțin douăzeci și patru de ore după anunțarea deputaților cu privire la depunerea unei moțiuni de cenzură.

(5) Votarea moțiunii de cenzură se face prin apel nominal, la cel puțin 48 de ore după începerea dezbaterii.

(6) Dezbaterile și votul au loc cel târziu în timpul perioadei de sesiune care urmează depunerii moțiunii.

(7) Moțiunea de cenzură se adoptă cu o majoritate de două treimi din totalul voturilor exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care compun Parlamentul. Rezultatul votului este notificat Președintelui Consiliului și Președintelui Comisiei.

Articolul 107a

Numirea judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene

La propunerea comisiei competente, Parlamentul desemnează o persoană pentru comitetul format din șapte persoane însărcinat să controleze capacitatea candidaților de a exercita funcțiile de judecător și avocat general în cadrul Curții de Justiție și în cadrul Tribunalului.

Articolul 108

Numirea membrilor Curții de Conturi

(1) Personalitățile desemnate ca membri ai Curții de Conturi sunt invitate să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările adresate de membri. Comisia votează separat asupra fiecărei candidaturi prin vot secret.

(2) Comisia competentă face o recomandare Parlamentului cu privire la numirea candidaților propuși sub forma unui raport care cuprinde o propunere de decizie distinctă pentru fiecare candidat.

(3) Votul în plen are loc în termen de două luni de la primirea candidaturilor, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul ia o altă decizie. Parlamentul votează separat asupra fiecărei candidaturi, prin vot secret, și se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate.

(4) În cazul în care Parlamentul emite un aviz negativ cu privire la o candidatură individuală, Președintele solicită Consiliului să retragă această candidatură și să prezinte Parlamentului o nouă candidatură.

Articolul 109

Numirea membrilor Comitetului Director al Băncii Centrale Europene

(1) Candidatul propus pentru președinția Băncii Centrale Europene este invitat să facă o declarație în fața comisiei parlamentare competente și să răspundă la întrebările adresate de membri.

(2) Comisia competentă face o recomandare Parlamentului privind aprobarea sau respingerea candidaturii propuse.

(3) Votul are loc în termen de două luni de la primirea propunerii, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul ia o altă decizie.

(4) În cazul în care Parlamentul emite un aviz negativ, Președintele solicită Consiliului să retragă această propunere și să prezinte o nouă propunere Parlamentului.

(5) Aceeași procedură se aplică în cazul candidaților propuși pentru posturile de vicepreședinte și de membri ai Comitetului Director al Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 2

DECLARAȚII

Articolul 110

Declarațiile Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European

(1) Membrii Comisiei, ai Consiliului și ai Consiliului European pot solicita Președintelui Parlamentului, în orice moment, să le fie dat cuvântul pentru a prezenta o declarație. Președintele Consiliului European face o declarație după fiecare reuniune a acestuia. Președintele Parlamentului hotărăște când poate fi prezentată declarația și dacă aceasta poate fi urmată de o dezbatere aprofundată sau de 30 de minute de întrebări scurte și precise din partea deputaților.

(2) În cazul în care se înscrie pe ordinea de zi o declarație urmată de o dezbatere, Parlamentul hotărăște dacă dezbateră se încheie sau nu printr-o rezoluție. Acest lucru nu este posibil în cazul în care un raport privind același subiect este prevăzut pentru perioada de sesiune în curs sau următoarea, cu excepția cazului în care Președintele formulează, din motive excepționale, alte propuneri. În cazul în care Parlamentul hotărăște încheierea unei dezbateri printr-o rezoluție, o comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție.

(3) Propunerile de rezoluție sunt supuse la vot în aceeași zi. Președintele hotărăște eventualele excepții de la această regulă. Se admit explicații ale votului.

(4) O propunere comună de rezoluție înlocuiește propunerile depuse anterior de semnatari, dar nu și pe acelea depuse de alte comisii, grupuri politice sau de alți deputați.

(5) După adoptarea unei propuneri de rezoluție, nicio altă propunere nu se supune la vot, cu excepția cazului în care Președintele, în mod excepțional, decide altfel.

Articolul 111

Explicarea deciziilor Comisiei

După consultarea Conferinței președinților, Președintele Parlamentului poate invita Președintele Comisiei, comisarul responsabil cu relațiile cu Parlamentul sau, în urma unui acord, un alt membru al Comisiei să prezinte o declarație în fața Parlamentului după fiecare reuniune a Comisiei, pentru a expune principalele decizii adoptate. Declarația este urmată de o dezbatere cu o durată de cel puțin treizeci de minute, în cursul căreia deputații pot adresa întrebări scurte și precise.

Articolul 112

Declarațiile Curții de Conturi

(1) Președintele Curții de Conturi poate fi invitat, în cadrul procedurii de descărcare de gestiune sau în cadrul activităților de control bugetar ale Parlamentului, să ia cuvântul pentru a prezenta observațiile conținute în raportul anual, în rapoartele speciale sau în avizele Curții, precum și pentru a explica programul de activitate al Curții.

(2) Parlamentul poate hotărî să procedeze, cu participarea Comisiei și a Consiliului, la o dezbatere separată privind orice chestiune ridicată de astfel de declarații, în special în cazul semnalării unor nereguli în gestiunea financiară.

Articolul 113

Declarațiile Băncii Centrale Europene

(1) Președintele Băncii Centrale Europene prezintă Parlamentului raportul anual al Băncii privind activitățile Sistemului European al Băncilor Centrale și politica monetară pentru anul precedent și anul în curs.

(2) Această prezentare este urmată de o dezbatere generală.

(3) Președintele Băncii Centrale Europene este invitat să participe la reuniunile comisiei competente cel puțin de patru ori pe an pentru a prezenta o declarație și a răspunde la întrebări.

(4) La cererea lor sau la cererea Parlamentului, Președintele, vicepreședintele sau alți membri ai Comitetului Director al Băncii Centrale Europene sunt invitați să participe la alte reuniuni.

(5) Stenogramele lucrărilor prevăzute la alineatele (3) și (4) se redactează în limbile oficiale.

Articolul 114

Recomandarea privind orientările generale ale politicilor economice

(1) Recomandarea Comisiei privind orientările generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Uniunii este prezentată comisiei competente care, la rândul ei, prezintă un raport în plen.

(2) Consiliul este invitat să informeze Parlamentul cu privire la conținutul recomandării și la poziția adoptată de Consiliul European.

CAPITOLUL 3

ÎNTREBĂRI PARLAMENTARE

Articolul 115

Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri

(1) O comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot adresa întrebări Consiliului sau Comisiei și pot solicita ca întrebările să fie înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului.

Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care le trimite de îndată Conferinței președinților.

Conferința președinților hotărăște dacă și în ce ordine se înscriu întrebările pe ordinea de zi. Întrebările care nu sunt înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului în termen de trei luni de la data depunerii lor devin caduce.

(2) Întrebările adresate Comisiei trebuie transmise instituției vizate cu cel puțin o săptămână înainte, iar întrebările adresate Consiliului cu cel puțin trei săptămâni înainte de ședința pe a cărei ordine de zi sunt înscrise.

(3) Întrebările care se referă la domeniile prevăzute la articolul 42 din Tratatul privind Uniunea Europeană nu trebuie să respecte termenul prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol. Consiliul este obligat să răspundă la aceste întrebări într-un termen adecvat, astfel încât Parlamentul să poată fi informat corespunzător.

(4) Unul dintre autorii întrebării are la dispoziție cinci minute pentru a o dezvolta. Răspunsul este dat de un membru al instituției în cauză.

Autorul întrebării are dreptul să folosească întregul timp afectat luării de cuvânt, menționat mai sus.

(5) Articolul 110 alineatele (2)-(5) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 116

Timpul afectat întrebărilor

(1) În fiecare perioadă de sesiune este inclus un timp afectat întrebărilor adresate Comisiei, în momente pe care Parlamentul le fixează la propunerea Conferinței președinților.

(2) În cursul perioadei de sesiune, fiecare deputat poate adresa o singură întrebare Comisiei.

(3) Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care hotărăște cu privire la admisibilitatea lor și la ordinea în care urmează a fi adresate. Această decizie se notifică de îndată autorilor întrebărilor.

(4) Procedura care trebuie urmată pentru organizarea timpului afectat întrebărilor face obiectul unor orientări stabilite într-o anexă la prezentul regulament¹⁷.

(5) În conformitate cu orientările definite de Conferința președinților, se pot prevedea perioade specifice pentru timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, Președintelui Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Președintelui Eurogrupului.

¹⁷A se vedea anexa II.

Articolul 117

Întrebări cu solicitare de răspuns scris

(1) Orice deputat poate adresa Președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei sau Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate întrebări cu solicitare de răspuns scris, în conformitate cu orientările stabilite într-o anexă la prezentul regulament¹⁸. Responsabilitatea pentru conținutul întrebărilor revine în totalitate autorilor acestora.

(2) Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care le comunică destinatarilor. În cazul în care există îndoeli privind admisibilitatea unei întrebări, decizia aparține Președintelui. Decizia sa este comunicată autorului întrebării.

(3) În cazul în care nu s-a putut răspunde la o întrebare în termenul stabilit, aceasta se înscrie, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente. Articolul 116 se aplică *mutatis mutandis*.

Întrucât președintele unei comisii parlamentare este împuternicit, în temeiul articolului 193 alineatul (1), să convoace o reuniune a comisiei, pentru a permite o bună organizare a lucrărilor, decizia cu privire la proiectul de ordine de zi a reuniunii convocate îi revine președintelui. Acest drept nu aduce atingere obligației prevăzute la articolul 117 alineatul (3) de a înscrie, o întrebare cu solicitare de răspuns scris, la cererea autorului său, o întrebare cu solicitare de răspuns scris pe proiectul de ordine de zi a reuniunii următoare a comisiei. Cu toate acestea, președintele dispune de puterea discreționară de a propune, ținând seama de prioritățile politice, ordinea lucrărilor reuniunii și normele de procedură (de exemplu o procedură fără dezbateri, eventual cu adoptarea unei decizii privind măsurile care trebuie luate sau chiar, dacă este cazul, o recomandare de a amâna punctul pentru o reuniune ulterioară).

(4) La întrebările care necesită un răspuns imediat, dar în cazul cărora nu este necesară o cercetare aprofundată (întrebări prioritare), trebuie să se răspundă în termen de trei săptămâni de la transmiterea acestora destinatarilor.

Orice deputat poate adresa o întrebare prioritară o dată pe lună. La celelalte întrebări (întrebări fără caracter prioritar) trebuie să se răspundă în termen de șase săptămâni de la transmiterea acestora destinatarilor.

Deputații precizează tipul de întrebare. Decizia în acest domeniu aparține Președintelui.

(5) Întrebările se publică, însoțite de răspuns, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 118

Întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate Băncii Centrale Europene

(1) Orice deputat poate adresa întrebări cu solicitare de răspuns scris Băncii Centrale Europene, în conformitate cu orientările stabilite într-o anexă la prezentul regulament¹⁹.

(2) Întrebările de acest tip sunt prezentate în scris președintelui comisiei competente care le comunică Băncii Centrale Europene.

(3) Întrebările și răspunsurile care le însoțesc se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

¹⁸A se vedea anexa III.

¹⁹A se vedea anexa III.

(4) În cazul în care o întrebare nu a primit răspuns în termenul stabilit, aceasta se înscrie, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente cu Președintele Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 4

RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII

Articolul 119

Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții

(1) Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții pentru care tratatele prevăd consultarea Parlamentului sau pentru care alte dispoziții juridice prevăd avizul acestuia fac obiectul unui raport prezentat în plen.

(2) Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții care nu intră sub incidența alineatului (1) se trimit comisiei competente care poate propune elaborarea unui raport în conformitate cu articolul 48.

CAPITOLUL 5

REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI

Articolul 120

Propuneri de rezoluție

(1) Orice deputat poate depune o propunere de rezoluție privind un subiect care se înscrie în activitățile Uniunii Europene.

Propunerea nu poate depăși 200 de cuvinte.

(2) Comisia competentă hotărăște procedura.

Comisia competentă poate atașa propunerea de rezoluție altor propuneri de rezoluție sau rapoarte.

Comisia competentă poate hotărî să emită un aviz, eventual sub formă de scrisoare.

Comisia competentă poate hotărî să elaboreze un raport în temeiul articolului 48.

(3) Autorii unei propuneri de rezoluție sunt informați cu privire la deciziile comisiei și ale Conferinței președinților.

(4) Raportul conține textul propunerii de rezoluție depuse.

(5) Avizele sub formă de scrisoare adresată altor instituții ale Uniunii Europene se transmit de către Președinte.

(6) Autorul sau autorii unei propuneri de rezoluție depuse în temeiul articolului 110 alineatul (2), al articolului 115 alineatul (5) sau al articolului 122 alineatul (2) pot retrage propunerea înainte de votul final asupra acesteia.

(7) O propunere de rezoluție depusă în temeiul alineatului (1) poate fi retrasă de autor sau autori sau de primul semnatar înainte ca, în temeiul alineatului (2), comisia competentă să fi hotărât elaborarea unui raport cu privire la aceasta.

În cazul în care propunerea a fost preluată sub această formă de către comisie, comisia este singura care o poate retrage înainte de începerea votului final.

(8) O propunere de rezoluție retrasă poate fi imediat preluată și depusă din nou de un grup politic, o comisie sau un număr de deputați egal cu cel necesar pentru depunerea acesteia.

Comisiilor le revine rolul de a se asigura că propunerile de rezoluție depuse în conformitate cu prezentul articol și care respectă condițiile stabilite sunt analizate și sunt menționate în documentele publicate în urma analizei.

Articolul 121

Recomandări adresate Consiliului

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot prezenta o propunere de recomandare adresată Consiliului privind domeniile tratate în titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană sau în cazul în care Parlamentul nu a fost consultat cu privire la un acord internațional în conformitate cu articolele 90 sau 91.

(2) Aceste propuneri se trimit comisiei competente în vederea examinării.

Dacă este necesar, comisia competentă sesizează Parlamentul în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Atunci când elaborează un raport, comisia competentă adresează Parlamentului o propunere de recomandare adresată Consiliului, însoțită de o scurtă expunere de motive și, dacă este necesar, de avizul comisiilor consultate.

Aplicarea prezentului alineat nu necesită autorizarea prealabilă a Conferinței președinților.

(4) Se aplică dispozițiile articolului 97.

Articolul 122

Dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

(1) La cererea prezentată în scris Președintelui de către o comisie, o delegație interparlamentară, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați, se poate iniția o dezbatere privind un caz urgent de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept [articolul 137 alineatul (3)].

(2) Conferința președinților stabilește, pe baza cererilor prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu modalitățile prevăzute la anexa IV, o listă de subiecte care se înscriu în proiectul definitiv de ordine de zi pentru următoarea dezbatere privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Numărul total al subiectelor înscrise pe ordinea de zi nu poate fi mai mare de trei, inclusiv subpunctele.

În conformitate cu dispozițiile articolului 140, Parlamentul poate hotărî eliminarea unui subiect prevăzut pentru dezbatere și înlocuirea lui cu un subiect care nu era prevăzut. Propunerile de rezoluție privind subiectele alese se depun până în seara adoptării ordinii de zi, iar Președintele stabilește termenul exact de depunere a propunerilor de rezoluție în cauză.

(3) În cadrul timpului global afectat dezbaterilor, adică cel mult 60 de minute în fiecare perioadă de sesiune, timpul global afectat luărilor de cuvânt ale grupurilor politice și ale deputaților neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 149 alineatele (4) și (5).

Timpul afectat luărilor de cuvânt care rămâne după ce se scade timpul afectat prezentării propunerilor de rezoluție și votului, precum și timpul afectat eventualelor intervenții ale Comisiei și ale Consiliului, se împarte între grupurile politice și deputații neafiliați.

(4) La încheierea dezbaterii, se procedează imediat la vot. Dispozițiile articolului 170 nu se aplică.

Votările efectuate în aplicarea prezentului articol pot fi organizate în comun, în cadrul responsabilităților Președintelui și Conferinței președinților.

(5) În cazul în care două sau mai multe propuneri de rezoluție se depun pentru același subiect, se aplică procedura prevăzută la articolul 110 alineatul (4).

(6) Președintele și președinții grupurilor politice pot hotărî supunerea la vot a unei propuneri fără dezbateri. Această hotărâre necesită acordul unanim al președinților tuturor grupurilor politice.

Dispozițiile articolelor 174, 175 și 177 nu se aplică propunerilor de rezoluție înscrise pe ordinea de zi a unei dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Propunerile de rezoluție în vederea unei dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se depun numai după adoptarea listei subiectelor. Propunerile de rezoluție care nu pot fi discutate în intervalul de timp prevăzut pentru această dezbateri devin caduce. Acest lucru este valabil și pentru propunerile de rezoluție pentru care s-a constatat neîntrunirea cvorumului, ca urmare a unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 155 alineatul (3). Deputații au dreptul să depună din nou aceste propuneri de rezoluție în vederea retrimiterii spre examinare în comisie, în conformitate cu articolul 120, sau a înscrierii în dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept din perioada de sesiune următoare.

Un subiect nu se poate înscrie pe ordinea de zi în cadrul unei dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, dacă acesta figurează deja pe ordinea de zi a perioadei de sesiune.

Nicio dispoziție a regulamentului nu autorizează dezbateri în comun a unei propuneri de rezoluție depuse în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf și a unui raport întocmit de o comisie privind același subiect.

* * *

În cazul în care se solicită constatarea cvorumului, în conformitate cu articolul 155 alineatul (3), această solicitare este valabilă numai pentru propunerea de rezoluție care trebuie supusă la vot, nu și pentru următoarele.

Articolul 123

Declarații scrise

(1) Cel mult cinci deputați pot prezenta o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte privind un subiect care se înscrie în competențele Uniunii Europene și care nu abordează chestiuni ce fac obiectului unei proceduri legislative în curs. Autorizația se acordă de Președinte de la caz la caz. Declarațiile scrise se tipăresc în limbile oficiale și se distribuie. Ele sunt înscrise într-un registru împreună cu numele semnatarilor. Acest registru este public și se păstrează în fața intrării în hemiciclu în perioadele de sesiune, iar între perioadele de sesiune într-un loc adecvat, care urmează a fi stabilit de Colegiul chestorilor.

Conținutul unei declarații scrise nu depășește cadrul unei declarații și, în special, nu conține decizii cu privire la chestiuni a căror adoptare face obiectul unor proceduri și competențe specifice stabilite în Regulamentul de procedură.

(2) Orice deputat poate semna o declarație înscrisă în registru.

(3) În cazul în care o declarație este semnată de majoritatea membrilor care compun Parlamentul, Președintele informează Parlamentul cu privire la aceasta, înscrie numele semnatarilor în procesul-verbal și asigură publicarea declarației ca text adoptat.

(4) Procedura se încheie prin transmiterea către destinatari a declarației, la sfârșitul perioadei de sesiune, indicând numele semnatarilor.

(5) O declarație scrisă înscrisă în registru de peste trei luni și care nu a fost semnată de cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul devine caducă.

Articolul 124

Consultarea Comitetului Economic și Social European

(1) În cazul în care Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea Comitetului Economic și Social, Președintele inițiază procedura de consultare și informează Parlamentul în legătură cu aceasta.

(2) O comisie poate cere consultarea Comitetului Economic și Social European pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice termenul în care Comitetul Economic și Social European va emite avizul.

Cererile de consultare a Comitetului Economic și Social European se supun aprobării Parlamentului fără dezbateri.

(3) Avizele transmise de Comitetul Economic și Social se trimit comisiei competente.

Articolul 125

Consultarea Comitetului Regiunilor

(1) În cazul în care Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea Comitetului Regiunilor, Președintele inițiază procedura de consultare și informează Parlamentul în legătură cu aceasta.

(2) O comisie poate cere consultarea Comitetului Regiunilor pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice termenul până la care Comitetul Regiunilor va emite avizul.

Cererile de consultare a Comitetului Regiunilor se supun aprobării Parlamentului fără dezbateri.

(3) Avizele transmise de Comitetul Regiunilor se trimit comisiei competente.

Articolul 126

Cereri adresate agențiilor europene

(1) În cazurile în care Parlamentul are dreptul să înainteze o cerere unei agenții europene, orice deputat poate prezenta o astfel de cerere, în scris, Președintelui Parlamentului. Cererile trebuie să se refere la chestiuni legate de misiunea agenției respective și să fie însoțite de informații cu

caracter general prin care să se explice natura chestiunii care trebuie dezbătută, precum și interesul acesteia pentru Uniune.

(2) După consultarea comisiei competente, Președintele transmite cererea agenției sau adoptă o altă măsură adecvată. Deputatul care a prezentat cererea este informat de îndată cu privire la aceasta. Orice cerere transmisă unei agenții de către Președinte are prevăzut un termen de răspuns.

(3) În cazul în care agenția consideră că nu este în măsură să dea curs cererii astfel formulate sau încearcă să o modifice, aceasta informează de îndată Președintele, care ia o măsură adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

CAPITOLUL 6

ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

Articolul 127

Acorduri interinstituționale

(1) Parlamentul poate încheia acorduri cu alte instituții în contextul aplicării tratatelor sau în scopul îmbunătățirii sau clarificării procedurilor.

Aceste acorduri se pot prezenta sub formă de declarații comune, de schimburi de scrisori sau de coduri de conduită, sau de alte instrumente adecvate. Acordurile se semnează de către Președinte, după examinarea de către comisia competentă pentru afaceri constituționale și după aprobarea Parlamentului. Acordurile se pot anexa la regulament în scop informativ.

(2) În cazul în care aceste acorduri conduc la modificări ale drepturilor și obligațiilor regulamentare, creează noi drepturi și obligații regulamentare pentru deputați sau organele Parlamentului sau conduc la modificări sau interpretări ale Regulamentului de procedură al Parlamentului, chestiunea se retrimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu articolul 211 alineatele (2)-(6), înainte de semnarea acordului.

CAPITOLUL 7

SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 128

Proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene

(1) În termenele stabilite de tratate și de statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru acțiunile introduse de instituții ale Uniunii Europene sau de persoane fizice sau juridice, Parlamentul examinează legislația Uniunii și măsurile de punere în aplicare pentru a se asigura că tratatele, în special în ceea ce privește drepturile Parlamentului, au fost respectate în totalitate.

(2) Comisia competentă prezintă un raport Parlamentului, dacă este necesar oral, în cazul în care presupune existența unei încălcări a dreptului Uniunii.

(3) Președintele introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în numele Parlamentului, în conformitate cu recomandarea comisiei competente.

Președintele poate sesiza plenul cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune. În cazul în care plenul se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate împotriva acțiunii, Președintele retrage acțiunea.

În cazul în care Președintele introduce o acțiune împotriva recomandării comisiei competente, acesta sesizează plenul cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune.

(4) Președintele depune observații sau intervine în numele Parlamentului în cadrul procedurilor în instanță, după consultarea comisiei competente.

În cazul în care intenționează să se îndepărteze de la recomandarea comisiei competente, Președintele informează comisia competentă în mod corespunzător și trimite chestiunea Conferinței președinților, prezentându-și motivele.

În cazul în care Conferința președinților consideră că, în mod excepțional, Parlamentul nu ar trebui să prezinte observații sau să intervină în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul în care este pusă în cauză validitatea unui act adoptat de Parlament, chestiunea este prezentată fără întârziere plenului.

În situații de urgență, Președintele poate lua măsuri conservatorii, pentru respectarea termenelor stabilite de instanța respectivă. În astfel de situații, procedura prevăzută la prezentul alineat este pusă în aplicare în cel mai scurt timp.

Nicio dispoziție din Regulamentul de procedură nu împiedică stabilirea de către comisia competentă a modalităților procedurale adecvate în vederea trimiterii recomandării sale în timp util, în situațiile de urgență.

Articolul 90 alineatul (6) stabilește o procedură specifică pentru decizia Parlamentului referitoare la exercitarea dreptului de a solicita Curții de Justiție, în temeiul articolului 218 alineatul (11) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, un aviz cu privire la compatibilitatea unui acord internațional cu tratatele. Această dispoziție constituie legea specială (lex specialis) care prevalează asupra legii generale prevăzută la articolul 128.

În cazul în care se exercită drepturile Parlamentului pe lângă Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar actul respectiv nu este reglementat prin articolul 128, procedura prevăzută la prezentul articol se aplică prin analogie.

Articolul 129

eliminat

TITLUL V

RELAȚIILE CU PARLAMENTELE NAȚIONALE

Articolul 130

Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce

(1) Parlamentele naționale ale statelor membre sunt informate periodic de către Parlament cu privire la activitățile sale.

(2) Organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare concrete și constante la nivelul Uniunii în temeiul articolului 9 din Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană se negociază pe baza unui mandat încredințat de Conferința președinților, după consultarea Conferinței președinților de comisie.

Parlamentul European aprobă orice acorduri în materie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 127.

(3) O comisie poate iniția direct un dialog cu parlamentele naționale la nivel de comisie, în limitele creditelor bugetare alocate în acest scop. Acesta poate include forme corespunzătoare de cooperare pre- și post-legislativă.

(4) Orice document referitor la o procedură legislativă la nivelul Uniunii care este transmis în mod oficial Parlamentului European de către un parlament național este transmis comisiei competente pentru subiectul abordat în documentul respectiv.

(5) Conferința președinților poate acorda Președintelui mandatul de a negocia facilități pentru parlamentele naționale ale statelor membre pe bază de reciprocitate și poate propune orice altă măsură care ar facilita contactele cu parlamentele naționale.

Articolul 131

Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)

(1) La propunerea Președintelui, Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la COSAC și le poate conferi acestora un mandat. Unul dintre vicepreședinții Parlamentului European însărcinați cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale și președintele comisiei competente pentru aspectele instituționale conduc delegația.

(2) Ceilalți membri ai delegației sunt aleși în funcție de subiectele care trebuie examinate cu ocazia reuniunii COSAC și trebuie să cuprindă, în măsura posibilului, reprezentanții comisiilor competente pentru subiectele respective. Delegația transmite un raport după fiecare reuniune.

(3) Se ține seama în mod corespunzător de echilibrul politic global în cadrul Parlamentului.

Articolul 132

Conferințe ale parlamentelor

Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la orice conferință sau organism echivalent la care participă reprezentanți ai parlamentelor și îi conferă acesteia un mandat în conformitate cu rezoluțiile pertinente ale Parlamentului. Delegația își alege președintele și, dacă este necesar, unul sau mai mulți vicepreședinți.

TITLUL VI

SESIUNI

CAPITOLUL 1

SESIUNILE PARLAMENTULUI

Articolul 133

Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, ședințe

- (1) Legislatura coincide cu durata mandatului deputaților prevăzută în Actul din 20 septembrie 1976.
- (2) Sesiunea corespunde unei perioade de un an, în conformitate cu dispozițiile actului menționat și ale tratatelor.
- (3) Perioada de sesiune reprezintă reuniunea pe care Parlamentul o organizează lunar, ca regulă generală. Aceasta se împarte în ședințe.

Ședințele plenare ale Parlamentului care au loc în aceeași zi se consideră o singură ședință.

Articolul 134

Convocarea Parlamentului

- (1) Parlamentul se reunește de plin drept în fiecare an, în a doua zi de marți a lunii martie, și hotărăște în mod suveran cu privire la durata întreruperilor sesiunii.
- (2) De asemenea, Parlamentul se reunește de drept în prima zi de marți după expirarea unui termen de o lună de la încheierea perioadei prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Actul din 20 septembrie 1976.
- (3) Conferința președinților poate modifica durata întreruperilor stabilite în conformitate cu alineatul (1) printr-o decizie motivată luată cu cel puțin cincisprezece zile înainte de data stabilită anterior de Parlament pentru reluarea sesiunii, fără ca această dată să poată fi amânată cu mai mult de cincisprezece zile.
- (4) La cererea majorității membrilor care compun Parlamentul sau la cererea Comisiei sau a Consiliului, Președintele, după consultarea Conferinței președinților, convoacă Parlamentul cu titlu excepțional.

De asemenea, Președintele poate convoca cu titlu excepțional Parlamentul, cu acordul Conferinței președinților, în caz de urgență.

Articolul 135

Locul de desfășurare a ședințelor și a reuniunilor

- (1) Parlamentul organizează ședințele plenare și reuniunile comisiilor în conformitate cu condițiile prevăzute în tratate.

Propunerile de perioade de sesiune suplimentare la Bruxelles, precum și orice modificare a acestora, se aprobă cu majoritatea voturilor exprimate.

- (2) Fiecare comisie poate decide să solicite ca una sau mai multe reuniuni să fie organizate în alt loc. Cererea motivată se transmite Președintelui Parlamentului, care o înaintează Biroului. În

caz de urgență, Președintele poate decide singur. În cazul în care deciziile Biroului și ale Președintelui sunt nefavorabile, acestea trebuie motivate.

Articolul 136

Participarea la ședințe

- (1) Cu ocazia fiecărei ședințe, deputații trebuie să semneze o foaie de prezență.
- (2) Numele deputaților a căror prezență este atestată de foaia de prezență sunt înscrise în procesul-verbal al fiecărei ședințe.

CAPITOLUL 2

ORDINEA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI

Articolul 137

Proiectul de ordine de zi

- (1) Înainte de fiecare perioadă de sesiune, Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pe baza recomandărilor Conferinței președinților de comisie și ținând seama de programul de lucru al Comisiei convenit, menționat la articolul 35.

La invitația Președintelui, Comisia și Consiliul pot asista la deliberările Conferinței președinților asupra proiectului de ordine de zi.

- (2) Proiectul de ordine de zi poate indica momentul în care vor fi supuse la vot anumite puncte care trebuie examinate.
- (3) Proiectul de ordine de zi poate prevedea una sau două perioade cu o durată totală de cel mult 60 de minute pentru dezbaterile unor cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, în conformitate cu articolul 122.
- (4) Proiectul definitiv de ordine de zi se distribuie deputaților cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune.

Articolul 138

Procedura în plen fără amendamente și dezbateri

- (1) Orice propunere de act legislativ (în primă lectură), precum și orice propunere de rezoluție fără caracter legislativ adoptate în comisie, în cazul în care mai puțin de o zecime dintre membrii comisiei votează împotriva textelor, se înscriu în proiectul de ordine de zi a Parlamentului pentru adoptarea fără amendamente.

Acest punct face obiectul unui vot unic, cu excepția cazului în care, înainte de întocmirea proiectului definitiv de ordine de zi, grupuri politice sau deputați în nume individual, reprezentând împreună o zecime dintre membrii Parlamentului, au cerut în scris autorizația de a depune amendamente, caz în care Președintele stabilește termenul de depunere.

- (2) Punctele înscrise în proiectul definitiv de ordine de zi în vederea votării fără amendamente nu mai formează obiectul unei dezbateri, cu excepția cazului în care Parlamentul hotărăște altfel, cu ocazia adoptării ordinii de zi la începutul perioadei de sesiune, la propunerea Conferinței președinților sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați.
- (3) În momentul întocmirii proiectului definitiv de ordine de zi a perioadei de sesiune, Conferința președinților poate propune înscrierea altor puncte fără amendamente sau dezbateri. La

adoptarea ordinii de zi, Parlamentul nu poate reține astfel de propuneri în cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați și-au manifestat în scris opoziția cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune.

(4) În cazul în care un punct se examinează fără dezbateri, raportorul sau președintele comisiei competente poate face o declarație cu o durată de cel mult două minute imediat înainte de vot.

Articolul 139

Prezentare succintă

La cererea raportorului sau la propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate decide, de asemenea, ca un punct care nu necesită o dezbateri amplă să fie examinat în plen, printr-o prezentare succintă realizată de raportor. În acest caz, Comisia are posibilitatea să răspundă, moment urmat de o perioadă de dezbateri de până la 10 minute, în cursul căreia Președintele poate da cuvântul, pentru intervenții cu durată de cel mult un minut fiecare, deputaților care îi solicită acest lucru („catch the eye”).

Articolul 140

Adoptarea și modificarea ordinii de zi

(1) Parlamentul se pronunță, la începutul fiecărei perioade de sesiune, cu privire la proiectul definitiv de ordine de zi. Propunerile de modificare pot fi prezentate de o comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați. Președintele trebuie să fie sesizat cu privire la aceste propuneri cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune. Pentru fiecare propunere, Președintele poate da cuvântul autorului, unui vorbitor în favoarea și unui vorbitor împotriva propunerii. Timpul afectat luării de cuvânt este limitat la un minut.

(2) După adoptare, ordinea de zi nu poate fi modificată, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile articolelor 142 și 174-178 sau la propunerea Președintelui.

În cazul în care se respinge o moțiune de procedură având ca obiect modificarea ordinii de zi, aceasta nu poate fi reintrodusă în aceeași perioadă de sesiune.

(3) Înainte de închiderea ședinței, Președintele comunică Parlamentului data, ora și ordinea de zi a următoarei ședințe.

Articolul 141

Dezbateri extraordinară

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot cere înscrierea pe ordinea de zi a Parlamentului a unei debateri extraordinare pe o temă de interes major privind politica Uniunii Europene. În mod normal, nu se organizează mai mult de o dezbateri extraordinară în cursul unei perioade de sesiune.

(2) Cererea trebuie prezentată în scris Președintelui cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune în cursul căreia trebuie să aibă loc dezbateri extraordinară. Votul asupra cererii are loc la începutul perioadei de sesiune, când Parlamentul adoptă ordinea de zi.

(3) Ca răspuns la evenimentele care au loc după adoptarea ordinii de zi a unei perioade de sesiune, Președintele, după consultarea președinților grupurilor politice, poate propune o dezbateri extraordinară. Orice propunere în acest sens se supune la vot la începutul unei ședințe sau în timpul normal afectat votului, după ce a fost comunicată deputaților cu cel puțin o oră înainte.

(4) Președintele stabilește momentul în care va avea loc dezbateră. Durata totală a dezbaterii nu depășește 60 de minute. Timpul afectat luărilor de cuvânt pentru grupurile politice și deputații neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 149 alineatele (4) și (5).

(5) Dezbateră se încheie fără adoptarea unei rezoluții.

Articolul 142

Procedura de urgență

(1) Președintele, o comisie, un grup politic, un număr de cel puțin 40 de deputați, Comisia sau Consiliul pot propune Parlamentului dezbateră în regim de urgență a unei propuneri care face obiectul consultării Parlamentului, în conformitate cu articolul 43 alineatul (1). În acest scop, trebuie prezentată o cerere motivată, în scris.

(2) De îndată ce Președintele este sesizat cu o cerere de dezbateră în regim de urgență, acest lucru este anunțat Parlamentului. Votul asupra cererii are loc la începutul ședinței care urmează celei în cursul căreia cererea a fost anunțată, cu condiția ca propunerea pentru care este făcută cererea să fi fost distribuită în limbile oficiale. În cazul în care există mai multe cereri pentru același subiect, adoptarea sau respingerea cererii de dezbateră în regim de urgență se referă la toate cererile legate de acest subiect.

(3) Înainte de a se proceda la vot, pot fi audiați timp de cel mult trei minute fiecare, numai autorul cererii, un vorbitor pentru, un vorbitor împotriva și președintele și/sau raportorul comisiei competente.

(4) Punctele pentru care s-a hotărât procedura de urgență au prioritate față de celelalte puncte de pe ordinea de zi. Președintele stabilește momentul dezbaterii și al votării acestora.

(5) Dezbateră în regim de urgență poate avea loc și în absența unui raport sau, în mod excepțional, pe baza unui simplu raport oral al comisiei competente.

Articolul 143

Dezbateră în comun

În orice moment, se poate decide dezbateră în comun a unor puncte de aceeași natură sau între care există un raport de fapt.

Articolul 144

Termene

Cu excepția cazurilor de urgență prevăzute la articolele 122 și 142, dezbateră și votarea unui text pot avea loc numai dacă acesta a fost distribuit cu cel puțin 24 de ore înainte.

CAPITOLUL 3

REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINTELOR

Articolul 145

Accesul în sala de ședințe

(1) Cu excepția deputaților Parlamentului, a membrilor Comisiei și ai Consiliului, a Secretarului General al Parlamentului, a membrilor personalului care îi deservește pe aceștia, a experților sau a funcționarilor Uniunii, nicio persoană nu poate intra în sala de ședințe.

(2) Numai persoanele care dețin un ecuson de acces eliberat periodic în acest scop de către Președintele sau Secretarul General sunt admise în tribune.

(3) Publicul admis în tribune rămâne așezat și păstrează liniștea. Orice persoană care își exprimă aprobarea sau dezaprobarea este imediat scoasă afară de aprozi.

Articolul 146

Regimul lingvistic

(1) Toate documentele Parlamentului se redactează în limbile oficiale.

(2) În Parlament, toți deputații au dreptul să se exprime în limba oficială pe care o aleg. Intervențiile într-una dintre limbile oficiale se interpretează simultan în fiecare dintre celelalte limbi oficiale și în orice altă limbă pe care Biroul o consideră necesară.

(3) În cursul reuniunilor comisiilor și delegațiilor interpretarea se asigură din și în limbile oficiale utilizate și solicitate de membrii titulari și supleanți ai comisiei sau ai delegației în cauză.

(4) În cursul reuniunilor comisiilor sau ale delegațiilor în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, interpretarea se asigură din și în limbile membrilor care și-au confirmat participarea la reuniune. Acest regim poate fi simplificat în mod excepțional, cu acordul membrilor comisiilor sau ai delegațiilor. În caz de dezacord, Biroul este cel care hotărăște.

În cazul în care se constată, după anunțarea rezultatelor unui vot, că textele redactate în diferitele limbi nu sunt perfect echivalente, Președintele hotărăște asupra validității rezultatului anunțat în temeiul articolului 171 alineatul (5). În cazul validării rezultatului, Președintele stabilește versiunea care trebuie considerată adoptată. Cu toate acestea, versiunea originală nu poate fi întotdeauna considerată text oficial, întrucât se poate întâmpla ca toate textele redactate în celelalte limbi să fie diferite de textul original.

Articolul 147

Dispoziție tranzitorie

(1) În cursul unei perioade de tranziție, care se va încheia la sfârșitul celei de-a șaptea legislaturi²⁰, se poate deroga de la dispozițiile articolului 146 dacă și în măsura în care, deși s-au luat toate măsurile necesare în acest sens, nu se poate dispune de un număr suficient de interpreți și traducători pentru o anumită limbă oficială.

(2) La propunerea Secretarului General, Biroul stabilește, pentru fiecare dintre limbile oficiale în cauză, dacă sunt îndeplinite condițiile definite la alineatul (1) și își revizuieste decizia la fiecare șase luni pe baza unui raport al Secretarului General privind progresele realizate. Biroul adoptă normele de aplicare necesare.

(3) Se aplică derogările temporare, stabilite de Consiliu în temeiul tratatelor, în ceea ce privește redactarea actelor legislative, cu excepția regulamentelor adoptate în comun de Parlamentul European și de Consiliu.

(4) Parlamentul, la recomandarea motivată a Biroului, poate hotărî în orice moment abrogarea anticipată a prezentului articol sau, la împlinirea termenului indicat la alineatul (1), prelungirea acestuia.

²⁰Perioadă prelungită prin decizia Parlamentului din 11 martie 2009.

Articolul 148

Distribuirea documentelor

Documentele folosite ca bază a dezbaterilor și a deciziilor Parlamentului se tipăresc și se distribuie deputaților. Lista acestor documente se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului.

Fără a aduce atingere aplicării primului paragraf, deputații și grupurile politice au acces direct la sistemul informatic intern al Parlamentului pentru consultarea oricărui document pregătitor fără caracter confidențial (proiect de raport, proiect de recomandare, proiect de aviz, document de lucru, amendamente depuse în comisie).

Articolul 149

Repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt și lista vorbitorilor

(1) Conferința președinților poate propune, în vederea derulării unei dezbateri, repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt. Parlamentul hotărăște fără dezbateri asupra acestei propuneri.

(2) Niciun deputat nu poate lua cuvântul dacă nu a fost invitat de Președinte. Vorbitorul ia cuvântul de la locul său și se adresează Președintelui. În cazul în care un vorbitor se îndepărtează de la subiect, Președintele îi atrage atenția cu privire la aceasta.

(3) Președintele poate întocmi, pentru prima parte a unei anumite dezbateri, o listă a vorbitorilor care să includă una sau mai multe runde de vorbitori de la fiecare grup politic care dorește să ia cuvântul, în ordinea mărimii lor, și un vorbitor din partea deputaților neafiliați.

(4) Timpul afectat luărilor de cuvânt pentru această parte a dezbaterii se repartizează în funcție de următoarele criterii:

- (a) o primă fracțiune din timpul afectat luărilor de cuvânt se repartizează în mod egal între toate grupurile politice;
- (b) o a doua fracțiune se repartizează între grupurile politice proporțional cu numărul lor total de membri;
- (c) deputaților neafiliați li se atribuie global un timp afectat luărilor de cuvânt calculat în funcție de fracțiunile de timp atribuite fiecărui grup politic, în conformitate cu literele (a) și (b).

(5) În cazul în care, pentru mai multe puncte de pe ordinea de zi, se stabilește o repartizare globală a timpului afectat luărilor de cuvânt, Președintele este informat de către grupurile politice cu privire la fracțiunea de timp pe care au intenția să o consacre fiecăruia dintre aceste puncte. Președintele asigură respectarea timpului afectat luărilor de cuvânt astfel repartizat.

(6) Restul timpului afectat luărilor de cuvânt pentru o dezbateri nu se repartizează în prealabil. În schimb, ca regulă generală, Președintele dă cuvântul deputaților pentru cel mult un minut. Președintele se asigură, în măsura posibilului, că intervin alternativ vorbitori reprezentând curente politice diferite și provenind din state membre diferite.

(7) La cerere, se poate acorda prioritar cuvântul președintelui sau raportorului comisiei competente și președinților de grupuri politice care se exprimă în numele grupului lor sau vorbitorilor care îi înlocuiesc.

(8) Președintele poate da cuvântul deputaților care indică, prin ridicarea unui cartonaș albastru, dorința lor de a adresa o întrebare cu o durată de cel mult o jumătate de minut unui alt deputat, în

timpul luării de cuvânt a acestuia din urmă, dacă vorbitorul este de acord și dacă Președintele este convins că acest lucru nu va întrerupe dezbaterile.

(9) Timpul afectat luărilor de cuvânt se limitează la un minut pentru intervențiile privind procesul-verbal al ședinței, moțiunile de procedură și intervențiile privind modificările proiectului definitiv de ordine de zi sau ale ordinii de zi.

(10) Fără a aduce atingere celorlalte competențe disciplinare de care dispune, Președintele poate hotărî să suprimă, din stenogramele ședințelor, intervențiile deputaților care nu au obținut în prealabil cuvântul sau care depășesc timpul atribuit.

(11) În cursul dezbaterii unui raport, Comisia și Consiliul sunt audiate, în general, imediat după prezentarea raportului de către raportor. Comisia, Consiliul și raportorul pot lua din nou cuvântul, în special pentru a răspunde la intervențiile deputaților.

(12) Deputații care nu au luat cuvântul în cursul unei dezbateri pot preda, cel mult o dată în timpul unei perioade de sesiune, o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care va fi anexată la stenograma dezbaterii.

(13) Fără a aduce atingere articolului 230 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președintele încearcă să ajungă la un acord cu Comisia, Consiliul și Președintele Consiliului European privind repartizarea adecvată a timpului afectat acestora pentru luările de cuvânt.

Articolul 150

Intervenții cu durata de un minut

În timpul primei ședințe a fiecărei perioade de sesiune, Președintele poate acorda cuvântul, pentru cel mult 30 de minute, deputaților care doresc să atragă atenția Parlamentului cu privire la o chestiune politică importantă. Timpul acordat fiecărui deputat pentru a lua cuvântul nu trebuie să depășească un minut. Președintele poate autoriza o altă perioadă similară în alt moment al aceleiași perioade de sesiune.

Articolul 151

Intervenții pentru chestiuni de ordin personal

(1) Orice deputat care solicită să intervină pentru o chestiune de ordin personal intervine la încheierea dezbaterii punctului de pe ordinea de zi examinat sau în momentul adoptării procesului-verbal al ședinței la care se referă solicitarea de intervenție.

Vorbitorul nu are dreptul să se exprime asupra fondului dezbaterii, acesta având doar dreptul de a respinge fie remarcile din cursul dezbaterii care îl privesc personal, fie opiniile care îi sunt atribuite sau de a-și rectifica propriile declarații.

(2) Nicio intervenție pentru o chestiune de ordin personal nu poate depăși trei minute, cu excepția cazului în care Parlamentul ia o altă decizie.

CAPITOLUL 4

MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUITĂ APLICABILE DEPUTAȚILOR

Articolul 152

Măsuri imediate

- (1) Președintele cheamă la ordine orice deputat care aduce atingere bunei desfășurări a ședinței sau al cărui comportament nu este compatibil cu dispozițiile pertinente prevăzute la articolul 9.
- (2) În caz de recidivă, Președintele cheamă deputatul respectiv din nou la ordine, iar acest fapt se consemnează în procesul-verbal.
- (3) Dacă perturbarea continuă, sau în cazul unei noi recidive, Președintele poate retrage dreptul la cuvânt deputatului respectiv și acesta sau aceasta poate fi exclus(ă) din sală de către Președinte pentru restul ședinței. De asemenea, în cazuri deosebit de grave, Președintele poate să recurgă la această ultimă măsură imediat, fără o a doua chemare la ordine. Secretarul General asigură, fără întârziere, punerea în aplicare a unei astfel de măsuri disciplinare cu ajutorul aprozilor și, dacă este necesar, al personalului de securitate al Parlamentului.
- (4) În cazul în care se produce agitație, iar aceasta compromite continuarea dezbaterilor, Președintele, în vederea restabilirii ordinii, suspendă ședința pentru o perioadă de timp determinată sau o închide. În cazul în care nu se poate face auzit, Președintele părăsește fotoliul prezidențial, fapt ce atrage suspendarea ședinței. Aceasta se reia la convocarea Președintelui.
- (5) Competențele prevăzute la alineatele (1)-(4) sunt atribuite, *mutatis mutandis*, președintelui de ședință al organelor, al comisiilor și al delegațiilor, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.
- (6) Dacă este cazul, luând în considerare gravitatea încălcării regulilor de conduită, președintele de ședință poate adresa Președintelui o cerere de aplicare a articolului 153, cel târziu până la următoarea perioadă de sesiune sau până la următoarea reuniune a organului, a comisiei sau a delegației în cauză.

Articolul 153

Sancțiuni

- (1) În cazul în care un deputat tulbură ședința într-un mod excepțional de grav sau perturbă lucrările Parlamentului încălcând principiile stabilite la articolul 9, Președintele, după audierea deputatului respectiv, adoptă o decizie motivată prin care pronunță sancțiunea corespunzătoare, pe care o notifică deputatului în cauză și președinților organelor, ai comisiilor și ai delegațiilor din care deputatul face parte înainte de a o aduce la cunoștința plenului.
- (2) La aprecierea comportamentelor manifestate, trebuie luat în considerare caracterul punctual, recurent sau permanent, precum și gradul de gravitate al acestora, pe baza orientărilor anexate la prezentul regulament²¹.
- (3) Sancțiunea pronunțată poate să consistă în una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
 - (a) mustrare;

²¹A se vedea anexa XVI.

- (b) pierderea dreptului la indemnizația de ședere pentru o perioadă care poate să dureze între două și zece zile;
- (c) fără a aduce atingere dreptului de vot în ședință plenară și sub rezerva, în acest caz, a respectării stricte a regulilor de conduită, suspendarea temporară a participării la toate sau la o parte din activitățile Parlamentului pentru o perioadă care poate să dureze între două și zece zile consecutive în care Parlamentul sau oricare dintre organele, comisiile sau delegațiile sale se reunesc;
- (d) supunerea în atenția Conferinței președinților, în conformitate cu articolul 19, a unei propuneri de suspendare sau de retragere a mandatului sau a mandatelor deținute în Parlament.

Articolul 154

Căi de atac interne

Deputatul în cauză poate să introducă o cale de atac internă în fața Biroului în termen de două săptămâni de la notificarea sancțiunii impuse de către Președinte. Această cale de atac suspendă aplicarea sancțiunii. Biroul poate, în cel mult patru săptămâni de la introducerea căii de atac, să anuleze, să confirme sau să reducă sancțiunea impusă, fără a aduce atingere căilor de atac externe aflate la dispoziția celui interesat. În cazul în care Biroul nu decide în termenul prevăzut, sancțiunea este declarată nulă și neavenită.

CAPITOLUL 5

CVORUM ȘI VOT

Articolul 155

Cvorumul

- (1) Parlamentul poate delibera, stabili ordinea de zi și adopta procesul-verbal, indiferent de numărul de deputați prezenți.
- (2) Cvorumul este întrunit în cazul în care în sala de ședințe se află o treime dintre membrii care compun Parlamentul.
- (3) Orice vot este valabil, indiferent de numărul de votanți, în cazul în care, în momentul votării, Președintele nu constată, la cererea prealabilă a unui număr de cel puțin 40 de deputați, că nu este întrunit cvorumul. În cazul în care, în urma votului, se constată că nu este întrunit cvorumul, votul se înscrie pe ordinea de zi a ședinței următoare.

O cerere de constatare a cvorumului poate fi prezentată numai de un număr de cel puțin 40 de deputați. O cerere prezentată în numele unui grup politic nu se admite.

Pentru a se stabili rezultatul votului, trebuie luați în calcul, în conformitate cu alineatul (2), toți deputații prezenți în sala de ședințe și, în conformitate cu alineatul (4), toți deputații care au cerut constatarea cvorumului. În acest caz, nu se utilizează sistemul electronic de vot. Nu se admite închiderea ușilor sălii de ședințe.

În cazul în care numărul deputaților prezenți necesar întrunirii cvorumului nu este atins, Președintele nu pronunță rezultatul votului, ci constată neîntrunirea cvorumului.

Alineatul (3) ultima teză nu se aplică voturilor privind moțiunile de procedură, ci se aplică doar voturilor privind chestiuni de fond.

(4) Deputații care au solicitat constatarea cvorumului sunt luați în calcul la numărarea celor prezenți, în conformitate cu alineatul (2), chiar dacă nu se mai află în sala de ședințe.

Deputații care au solicitat întrunirea cvorumului trebuie să fie prezenți în sala de ședințe atunci când se face această solicitare.

(5) În cazul în care sunt prezenți mai puțin de 40 de deputați, Președintele poate constata că nu este întrunit cvorumul.

Articolul 156

Depunerea și prezentarea amendamentelor

(1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune amendamente pentru examinare în plen.

Amendamentele trebuie depuse în scris și semnate de autori.

Amendamentele la documentele cu caracter legislativ în sensul articolului 43 alineatul (1) pot fi însoțite de justificări succinte. Autorul are responsabilitatea acestor justificări care nu se supun la vot.

(2) Fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute la articolul 157, un amendament poate viza modificarea oricărei părți a unui text, precum și eliminarea, adăugarea sau înlocuirea unor cuvinte sau cifre.

În sensul prezentului articol și al articolului 157, prin „text” se înțelege ansamblul unei propuneri de rezoluție, al unui proiect de rezoluție legislativă, al unei propuneri de decizie sau al unei propuneri de act legislativ.

(3) Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor.

(4) Un amendament poate fi prezentat în cursul dezbaterii de către autorul său sau de către orice alt deputat desemnat ca înlocuitor de autorul amendamentului.

(5) În cazul retragerii unui amendament de către autorul său, amendamentul devine caduc dacă nu este preluat imediat de un alt deputat.

(6) Cu excepția cazului în care Parlamentul adoptă o decizie contrară, amendamentele pot fi supuse la vot numai după ce au fost tipărite și distribuite în toate limbile oficiale. O decizie de acest tip nu poate fi adoptată dacă un număr de cel puțin 40 de deputați se opun. Parlamentul evită să ia decizii care ar avea drept efect dezavantajarea într-o măsură inacceptabilă a deputaților care utilizează o anumită limbă.

În cazul în care sunt prezenți mai puțin de 100 de deputați, Parlamentul nu poate adopta o decizie contrară dacă cel puțin o zecime dintre deputații prezenți se opun.

Amendamentele orale prezentate în comisie pot fi supuse la vot, cu excepția cazului în care un membru al comisiei se opune.

Articolul 157

Admisibilitatea amendamentelor

(1) Un amendament este inadmisibil în cazul în care:

(a) conținutul acestuia nu se referă în mod direct la textul vizat spre a fi modificat;

- (b) are drept scop eliminarea sau înlocuirea unui text în ansamblu;
- (c) are drept scop modificarea a mai mult de un articol sau un alineat din textul căruia i se aplică. Această dispoziție nu se aplică în cazul amendamentelor de compromis sau al amendamentelor care conduc la modificări identice ale unei formulări speciale în ansamblul textului;
- (d) se constată că, în cel puțin una dintre limbile oficiale, redactarea textului vizat de amendament nu implică modificări; în acest caz, Președintele, împreună cu persoanele interesate, caută o soluție lingvistică adecvată.

(2) Un amendament devine caduc în cazul în care este incompatibil cu deciziile luate anterior pentru același text în timpul aceluiași vot.

(3) Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor.

Decizia Președintelui, luată în temeiul alineatului (3) privind admisibilitatea amendamentelor, nu se ia doar în temeiul dispozițiilor alineatelor (1) și (2) ale prezentului articol, ci în temeiul dispozițiilor regulamentului în general.

(4) Un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție pentru înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ conținute într-un raport al unei comisii.

În acest caz, grupul sau deputații respectivi nu pot prezenta amendamente la propunerea de rezoluție a comisiei competente. Propunerea de rezoluție de înlocuire nu poate fi mai lungă decât cea a comisiei competente. Propunerea se supune fără amendamente aprobării Parlamentului printr-un vot unic.

Dispozițiile articolului 110 alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 158

Procedura de vot

- (1) Pentru votarea rapoartelor, Parlamentul aplică procedura următoare:
 - (a) se votează mai întâi eventualele amendamente la textul la care se referă raportul comisiei competente;
 - (b) ulterior, se votează textul în ansamblu, eventual modificat;
 - (c) ulterior, se votează amendamentele la propunerea de rezoluție sau la proiectul de rezoluție legislativă;
 - (d) în final, se votează propunerea de rezoluție sau proiectul de rezoluție legislativă în ansamblul lor (vot final).

Parlamentul nu votează expunerea de motive conținută în raport.

- (2) Procedura care se aplică în a doua lectură este următoarea:
 - (a) în absența unei propuneri de respingere sau de modificare a poziției Consiliului, aceasta se consideră adoptată în conformitate cu articolul 72;
 - (b) o propunere de respingere a poziției Consiliului se supune la vot înainte de orice amendament [articolul 65 alineatul (1)];

- (c) în cazul în care au fost depuse mai multe amendamente la poziția Consiliului, acestea se supun la vot în ordinea indicată la articolul 161;
 - (d) în cazul în care Parlamentul a supus la vot modificarea poziției Consiliului, un vot suplimentar privind textul în ansamblu poate avea loc numai în conformitate cu articolul 65 alineatul (2).
- (3) Procedura enunțată la articolul 69 se aplică în a treia lectură.
- (4) În momentul supunerii la vot a textelor legislative și a propunerilor de rezoluție fără caracter legislativ, într-o primă etapă se supune la vot partea dispozitivă, apoi, în etapa următoare, referirile și considerentele. Amendamentele aflate în contradicție cu un vot anterior devin caduce.
- (5) În momentul votului mai sunt autorizate doar scurte intervenții ale raportorului pentru a expune poziția comisiei pe care o reprezintă cu privire la amendamentele supuse la vot.

Articolul 159

Egalitatea de voturi

- (1) În cazul egalității de voturi într-un vot desfășurat în conformitate cu articolul 158 alineatul (1) litera (b) sau litera (d), textul în ansamblu este retrimis comisiei. Această procedură se aplică, de asemenea, în cazul voturilor desfășurate în conformitate cu articolele 3 și 7 și al voturilor finale desfășurate în conformitate cu articolele 186 și 198, iar pentru aceste ultime două articole textul se retrimite Conferinței președinților.
- (2) În caz de egalitate de voturi într-un vot privind ordinea de zi în ansamblu (articolul 140), procesul-verbal în ansamblu (articolul 179) sau un text supus votului pe părți în conformitate cu articolul 163, textul supus la vot se consideră adoptat.
- (3) În toate celelalte cazuri de egalitate de voturi, fără a aduce atingere articolelor care impun majoritatea calificată, textul sau propunerea care se supune la vot se consideră respinsă.

Articolul 160

Baza de votare

- (1) Votul privind rapoartele se bazează pe o recomandare a comisiei competente. Această comisie poate încredința această sarcină președintelui și raportorului său.
- (2) Comisia competentă poate recomanda votarea în bloc a tuturor amendamentelor sau a unora dintre acestea, adoptarea, respingerea sau anularea acestora.
- De asemenea, această comisie poate propune amendamente de compromis.
- (3) În cazul în care comisia competentă recomandă votarea în bloc, amendamentele respective sunt supuse votării primele și se votează în bloc.
- (4) În cazul în care comisia competentă propune un amendament de compromis, acesta face obiectul unui vot prioritar.
- (5) Un amendament pentru care se solicită votul prin apel nominal face obiectul unui vot separat.
- (6) Votul pe părți nu se admite în cazul supunerii la vot în bloc sau în cazul supunerii la vot a unui amendament de compromis.

Articolul 161

Ordinea de votare a amendamentelor

(1) Amendamentele au prioritate asupra textului căruia se aplică și se supun la vot înaintea acestuia.

(2) În cazul în care două sau mai multe amendamente, care se exclud reciproc, se aplică aceleiași părți de text, cel care se îndepărtează cel mai mult de textul inițial are prioritate și trebuie votat primul. Adoptarea acestuia conduce la respingerea celorlalte amendamente. În cazul respingerii acestuia, următorul amendament devine prioritar și se supune la vot, continuându-se în același mod pentru fiecare dintre amendamentele care urmează. În cazul în care există îndoieli cu privire la priorități, Președintele hotărăște. În cazul în care toate amendamentele sunt respinse, textul inițial se consideră adoptat, cu excepția cazului în care se solicită un vot separat în termenul stabilit.

(3) Președintele poate supune la vot în primul rând textul inițial sau, înainte de amendamentul care se îndepărtează cel mai mult de text, un amendament care se îndepărtează mai puțin de acesta.

În cazul în care unul sau celălalt obține majoritatea, toate celelalte amendamente referitoare la același text devin caduce.

(4) În mod excepțional, la propunerea Președintelui, amendamentele depuse după încheierea dezbaterii pot fi supuse la vot în cazul în care este vorba despre amendamente de compromis sau în cazul în care au apărut probleme tehnice. Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului pentru a le supune la vot.

În conformitate cu articolul 157 alineatul (3), Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor. Pentru amendamentele de compromis depuse după încheierea dezbaterii, în conformitate cu prezentul alineat, Președintele hotărăște asupra admisibilității de la caz la caz, asigurându-se de caracterul de compromis al amendamentului.

Cu titlu de criterii generale de admisibilitate, se poate reține că, în mod normal:

- amendamentele de compromis nu se pot referi la părți de text care nu au făcut obiectul unor amendamente înainte de expirarea termenului de depunere a amendamentelor,*
- amendamentele de compromis provin de la grupurile politice, de la președinții sau raportorii comisiilor interesate sau de la autorii altor amendamente,*
- în general, amendamentele de compromis duc la retragerea altor amendamente privind același punct.*

Numai Președintele poate propune luarea în considerare a amendamentelor de compromis. Pentru a supune amendamentul la vot, Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului și să întrebe dacă există obiecții cu privire la supunerea la vot a unui amendament de compromis. În cazul în care există obiecții, Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.

(5) În cazul în care comisia competentă a depus o serie de amendamente la un text care face obiectul raportului, Președintele le supune la vot în bloc, cu excepția cazului în care a fost solicitat un vot separat de către un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați sau în cazul în care au fost depuse alte amendamente.

(6) Președintele poate supune la vot în bloc alte amendamente în cazul în care acestea sunt complementare. În acest caz, Președintele urmează procedura prevăzută la alineatul (5). Autorii

amendamentelor de acest tip pot propune votarea în bloc, în cazul în care acestea sunt complementare.

(7) După adoptarea sau respingerea unui anumit amendament, Președintele poate hotărî supunerea la vot în bloc a altor amendamente cu un conținut sau cu obiective similare. Președintele poate primi, în acest scop, acordul prealabil al Parlamentului.

O astfel de serie de amendamente se poate raporta la diferite părți din textul inițial.

(8) Două sau mai multe amendamente identice depuse de autori diferiți se supun la vot ca un singur amendament.

Articolul 162

Examinarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen

În cazul în care au fost depuse peste 50 de amendamente și cereri de vot separat sau pe părți pentru un raport în vederea examinării în plen, Președintele poate invita comisia competentă, după consultarea președintelui acesteia, să se reunească în vederea examinării amendamentelor sau a cererilor în cauză. Amendamentul sau cererea de vot separat sau pe părți care în această etapă nu întrunește votul favorabil al unei zecimi dintre membrii comisiei nu se supune la vot în plen.

Articolul 163

Votul pe părți

(1) Votul pe părți poate fi solicitat de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați în cazul în care textul care trebuie supus la vot conține mai multe dispoziții, se referă la mai multe chestiuni sau poate fi divizat în mai multe părți care au un sens diferit și/sau o valoare normativă proprie.

(2) Cererea trebuie prezentată în cursul serii care precedă votul, cu excepția cazului în care Președintele stabilește un alt termen. Președintele hotărăște ulterior cu privire la cerere.

Articolul 164

Dreptul de vot

Dreptul de vot este un drept personal.

Deputații votează individual și personal.

Orice încălcare a prezentului articol se va considera drept o perturbare gravă a ședinței, în sensul articolului 153 alineatul (1) și va avea consecințele juridice menționate la articolul respectiv.

Articolul 165

Votul

(1) Ca regulă generală Parlamentul votează prin ridicarea mâinii.

(2) În cazul în care Președintele hotărăște că rezultatul nu este clar, Parlamentul este consultat prin vot electronic. În caz de pană a sistemului electronic de votare, Parlamentul este consultat prin „ridicare în picioare”.

(3) Rezultatul votului se înregistrează.

Articolul 166

Votul final

La votarea oricărei propuneri de act legislativ, indiferent dacă aceasta se face prin vot unic și/sau vot final, Parlamentul votează prin apel nominal, utilizând sistemul electronic de votare.

Articolul 167

Votul prin apel nominal

(1) În plus față de cazurile prevăzute la articolul 106 alineatul (5), articolul 107 alineatul (5) și articolul 166, se procedează la vot prin apel nominal în cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați au cerut în scris acest lucru în seara precedentă votului, cu excepția cazului în care Președintele a hotărât un alt termen.

(2) Votul prin apel nominal se efectuează prin sistemul electronic de votare. În cazul în care, din motive tehnice, acesta din urmă nu poate fi utilizat, apelul nominal se face în ordine alfabetică și începe cu numele deputatului tras la sorți. Președintele votează ultimul.

Se votează pronunțând cu voce tare „da”, „nu” sau „mă abțin”. Pentru adoptarea sau respingerea textului, se iau în calcul, la numărul de voturi exprimate, numai voturile „pentru” și „împotriva”. Președintele stabilește și pronunță rezultatul votului.

Rezultatul votului este consemnat în procesul-verbal al ședinței. Lista votanților se stabilește pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților și precizează, în cazul fiecărui deputat, sensul în care a fost dat votul.

Articolul 168

Votul electronic

(1) În orice moment, Președintele poate hotărî utilizarea unui sistem electronic de votare pentru voturile prevăzute la articolele 165, 167 și 169.

În cazul în care sistemul electronic nu se poate folosi din motive tehnice, votul se desfășoară în conformitate cu articolul 165, articolul 167 alineatul (2) sau articolul 169.

Modalitățile tehnice de utilizare a acestui sistem sunt reglementate de instrucțiunile Biroului.

(2) În cazul votului electronic se înregistrează numai rezultatul numeric al votului.

Cu toate acestea, în cazul în care un vot prin apel nominal a fost solicitat în conformitate cu articolul 167 alineatul (1), rezultatul votului se înregistrează nominal și se consemnează în procesul-verbal al ședinței, lista votanților fiind stabilită pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților.

(3) Votul prin apel nominal se desfășoară în conformitate cu articolul 167 alineatul (2), în cazul în care majoritatea deputaților prezenți solicită acest lucru. Pentru a constata îndeplinirea acestei condiții, se poate utiliza sistemul prevăzut la alineatul (1) al prezentului articol.

Articolul 169

Votul secret

(1) În cazul numirilor, fără a aduce atingere aplicării articolului 13 alineatul (1), a articolului 186 alineatul (1) și a articolului 191 alineatul (2) al doilea paragraf, votul este secret.

La calculul voturilor exprimate, se iau în considerare numai buletinele de vot care au menționat numele deputaților a căror candidatură a fost prezentată.

(2) Votul poate fi secret în cazul în care cel puțin o cincime dintre membrii care compun Parlamentul solicită acest lucru. Cererea trebuie prezentată înainte de deschiderea votării.

În cazul în care cel puțin o cincime din numărul membrilor care compun Parlamentul prezintă o cerere de vot secret înainte de deschiderea votului, Parlamentul are obligația de a proceda la un astfel de vot.

(3) O cerere de vot secret are prioritate față de o cerere de vot prin apel nominal.

(4) Numărarea voturilor exprimate în cazul votului secret se face de către doi până la opt observatori trași la sorți dintre deputați, cu excepția cazurilor în care se votează electronic.

În cazul voturilor care se desfășoară în conformitate cu alineatul (1), candidații nu pot fi observatori.

Numele deputaților care au luat parte la votul secret sunt înregistrate în procesul-verbal al ședinței în cursul căreia s-a desfășurat votul.

Articolul 170

Explicații privind votul

(1) Atunci când dezbaterile generale sunt încheiate, orice deputat poate face o declarație orală privind votul final cu durata de cel mult un minut sau o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care se reia în stenogramele ședințelor.

Un grup politic poate prezenta o explicație privind votul cu o durată de cel mult două minute.

Nu se mai admite nicio altă cerere de explicație privind votul din momentul începerii primei explicații.

Explicații privind votul final se admit pentru orice subiect prezentat Parlamentului. În scopurile prezentului articol, expresia „vot final” nu se referă la tipul de vot, ci înseamnă ultima votare a unui subiect.

(2) Nu se admit explicații privind votul asupra chestiunilor de procedură.

(3) În cazul în care o propunere de act legislativ sau un raport sunt înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului în conformitate cu articolul 138, deputații pot prezenta în scris explicații privind votul, în conformitate cu alineatul (1).

Explicațiile orale sau în scris privind votul trebuie să aibă o legătură directă cu textul care face obiectul votului.

Articolul 171

Contestarea votului

(1) Pentru fiecare vot în parte, Președintele declară votul deschis și, ulterior, închis.

(2) Din momentul în care Președintele a declarat votul deschis, nu se mai admite nicio intervenție, cu excepția unei intervenții a Președintelui, până în momentul în care acesta declară votul închis.

- (3) Se poate solicita respectarea Regulamentului de procedură în ceea ce privește validitatea unui vot după ce Președintele a declarat votul închis.
- (4) După anunțarea rezultatelor unui vot prin ridicarea mâinii, se poate cere o verificare a acestora prin sistemul electronic de votare.
- (5) Președintele hotărăște validitatea rezultatului anunțat. Decizia Președintelui nu poate fi contestată.

CAPITOLUL 6

INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA

Articolul 172

Moțiuni de procedură

- (1) Se acordă prioritar cuvântul pentru oricare dintre moțiunile de procedură următoare:
 - (a) prezentarea chestiunii preliminare (articolul 174);
 - (b) cererea de retrimiteră la comisie (articolul 175);
 - (c) cererea de închidere a dezbaterii (articolul 176);
 - (d) cererea de amânare a dezbaterii sau a votului (articolul 177);
 - (e) cererea de suspendare sau de ridicare a ședinței (articolul 178).

Numai autorul moțiunii, un vorbitor pentru și un vorbitor împotriva, precum și președintele sau raportorul comisiei competente pot fi audiați cu privire la aceste moțiuni.

- (2) Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.

Articolul 173

Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură

- (1) Se poate acorda cuvântul unui deputat pentru a-i atrage atenția Președintelui cu privire la nerespectarea Regulamentului de procedură. La începutul intervenției sale, deputatul trebuie să precizeze la ce articol se referă.
- (2) Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură au prioritate față de orice altă cerere de luare de cuvânt.
- (3) Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.
- (4) Președintele hotărăște imediat cu privire la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură, în conformitate cu dispozițiile acestuia, și comunică această hotărâre imediat după solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură. Hotărârea nu se supune la vot.
- (5) În mod excepțional, Președintele poate declara că decizia sa va fi comunicată ulterior, dar, în orice caz, în termen de 24 de ore de la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură. Amânarea deciziei nu provoacă amânarea dezbaterii în curs. Președintele poate înainta chestiunea comisiei competente.

Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură trebuie să se refere la punctul de pe ordinea de zi supus examinării. Președintele îl poate invita, la momentul oportun, pe autorul unei cereri de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de

procedură având un alt obiect să intervină, de exemplu după închiderea punctului de pe ordinea de zi în cauză sau înainte de suspendarea ședinței.

Articolul 174

Chestiunea preliminară

(1) Înainte de începerea unei dezbateri cu privire la un punct înscris pe ordinea de zi, se poate prezenta o moțiune având ca obiect refuzul dezbaterii punctului respectiv pe motiv de inadmisibilitate (chestiune preliminară). Această moțiune se supune imediat la vot.

Intenția de a prezenta chestiunea preliminară trebuie notificată cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

(2) În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece imediat la punctul următor de pe ordinea de zi.

Articolul 175

Retrimiteria la comisie

(1) Retrimiteria la comisie poate fi cerută de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați în momentul stabilirii ordinii de zi sau înainte de începerea dezbaterii.

Intenția de a cere retrimiteria la comisie se notifică cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui, care informează de îndată Parlamentul.

(2) Retrimiteria la comisie poate fi solicitată, de asemenea, de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați înainte sau în timpul votării. O astfel de cerere se supune imediat la vot.

(3) O cerere de retrimiterie la comisie poate fi prezentată numai o singură dată în cadrul fiecăreia dintre diferitele faze ale procedurii.

(4) Retrimiteria la comisie suspendă dezbateria asupra punctului examinat.

(5) Parlamentul poate acorda comisiei un termen pentru prezentarea concluziilor.

Articolul 176

Închiderea dezbaterii

(1) Închiderea dezbaterii înainte de epuizarea listei vorbitorilor poate fi propusă de Președinte sau solicitată de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați. Această propunere sau moțiune se supune imediat la vot.

(2) În cazul în care propunerea sau moțiunea este adoptată, mai poate lua cuvântul numai un membru al fiecărui grup care nu a intervenit încă în dezbateri.

(3) După intervențiile prevăzute la alineatul (2), dezbateria este închisă, iar Parlamentul votează punctul aflat în dezbateri, cu excepția cazului în care votul a fost stabilit, în prealabil, la un moment precis.

(4) În cazul în care propunerea sau moțiunea este respinsă, aceasta poate fi prezentată din nou în timpul aceleiași dezbateri numai de către Președinte.

Articolul 177

Amânarea dezbaterii sau a votului

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați poate prezenta, la deschiderea dezbaterii cu privire la un punct de pe ordinea de zi, o moțiune privind amânarea dezbaterii până la un moment precis. Această moțiune se supune imediat la vot.

Intenția de a cere amânarea dezbaterii trebuie notificată cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

(2) În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece la punctul următor de pe ordinea de zi. Dezbaterea amânată se reia la momentul stabilit.

(3) În cazul în care moțiunea este respinsă, aceasta nu poate fi prezentată din nou în cursul aceleiași perioade de sesiune.

(4) Înainte sau în timpul unui vot, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot prezenta o moțiune având ca obiect amânarea votului. Această moțiune se supune imediat la vot.

Decizia Parlamentului de amânare a dezbaterii pentru o perioadă de sesiune ulterioară trebuie să specifice în ce perioadă de sesiune trebuie înscrisă dezbaterea, dat fiind că ordinea de zi a perioadei de sesiune se stabilește în conformitate cu articolele 137 și 140 din regulament.

Articolul 178

Suspendarea sau ridicarea ședinței

Ședința poate fi suspendată sau ridicată în cursul unei dezbateri sau al unui vot în cazul în care Parlamentul ia această hotărâre la propunerea Președintelui sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați. Propunerea sau moțiunea se supune imediat la vot.

CAPITOLUL 7

PUBLICAREA LUCRĂRILOR

Articolul 179

Procesul-verbal

(1) Procesul-verbal al fiecărei ședințe, care prezintă procedurile, deciziile Parlamentului și numele vorbitorilor, se distribuie cu cel puțin o jumătate de oră înainte de începutul următoarei ședințe de după-amiază.

Se consideră, de asemenea, „decizii”, în cadrul procedurilor legislative, în sensul prezentei dispoziții, toate amendamentele adoptate de Parlament, chiar și în cazul respingerii finale a propunerii Comisiei, în conformitate cu articolul 56 alineatul (1), sau a poziției Consiliului, în conformitate cu articolul 65 alineatul (3).

(2) La începutul fiecărei ședințe de după-amiază, Președintele supune aprobării Parlamentului procesul-verbal al ședinței precedente.

(3) În cazul în care procesul-verbal este contestat, Parlamentul hotărăște, dacă este necesar, asupra luării în considerare a modificărilor cerute. Niciun deputat nu poate interveni mai mult de un minut asupra subiectului.

(4) Procesul-verbal poartă semnătura Președintelui și a Secretarului General și se păstrează în arhivele Parlamentului. Procesul-verbal trebuie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 180

Textele adoptate

- (1) Textele adoptate de Parlament sunt publicate imediat după vot. Acestea sunt puse la dispoziția Parlamentului împreună cu procesul verbal al ședinței respective și sunt păstrate în arhivele Parlamentului.
- (2) Textele adoptate de Parlament fac obiectul unei finalizări juridico-lingvistice sub responsabilitatea Președintelui. În cazul în care textele în cauză sunt adoptate în baza unui acord încheiat între Parlament și Consiliu, finalizarea este efectuată de cele două instituții în strânsă cooperare și de comun acord.
- (3) Procedura prevăzută la articolul 216 se aplică atunci când, pentru a asigura coerența și calitatea textului în conformitate cu dorința exprimată de Parlament, sunt necesare adaptări care depășesc nivelul corectării greșelilor de dactilografiere sau al corecturilor menite să asigure concordanța între toate versiunile lingvistice, precum și corectitudinea lingvistică și coerența terminologică a acestora.
- (4) Pozițiile adoptate de Parlament în conformitate cu procedura legislativă ordinară se prezintă sub forma unui text consolidat. În cazul în care votul Parlamentului nu a avut la bază un acord cu Consiliul, textul consolidat identifică toate amendamentele adoptate.
- (5) După finalizare, textele adoptate se semnează de către Președinte și de Secretarul General și sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 181

Stenograma

- (1) Pentru fiecare ședință se întocmește, în toate limbile oficiale, stenograma dezbaterilor.
- (2) Vorbitorii au obligația de a retrimite Secretariatului, în termen de o săptămână, corecturile făcute la textul discursurilor lor.
- (3) Stenogramele se publică sub formă de anexă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (4) Deputații pot solicita traducerea în termen scurt a unor părți din stenogramă.

Articolul 182

Înregistrarea audiovizuală a dezbaterilor

Imediat după ședință, o înregistrare audiovizuală a dezbaterilor, conținând inclusiv banda sonoră a tuturor cabinelor de interpretare, este realizată și pusă la dispoziția publicului pe internet.

TITLUL VII

COMISII ȘI DELEGAȚII

CAPITOLUL 1

COMISII – CONSTITUIRE ȘI ATRIBUȚII

Articolul 183

Constituirea comisiilor permanente

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie comisii permanente ale căror atribuții sunt prevăzute în anexa la Regulamentul de procedură²². Alegerea membrilor acestor comisii are loc în timpul primei perioade de sesiune a Parlamentului nou-ales și, din nou, la încheierea unei perioade de doi ani și jumătate.

Atribuțiile comisiilor permanente se pot stabili la o dată diferită de data constituirii acestora.

Articolul 184

Constituirea comisiilor speciale

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate constitui, în orice moment, comisii speciale, ale căror atribuții, componență și mandat sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora; mandatul acestor comisii este de cel mult 12 luni, cu excepția cazului în care, la sfârșitul acestei perioade, Parlamentul hotărăște prelungirea mandatului.

Întrucât atribuțiile, componența și mandatul comisiilor speciale sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora, Parlamentul nu poate decide ulterior modificarea atribuțiilor, nici în sensul restrângerii, nici în sensul extinderii acestora.

Articolul 185

Comisiile de anchetă

(1) Parlamentul poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii care îl compun, o comisie de anchetă pentru examinarea presupuselor încălcări ale dreptului Uniunii sau cazuri de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii, care ar reprezenta fapta fie a unei instituții sau a unui organ al Uniunii, fie a administrației publice a unui stat membru, fie a unor persoane mandatate prin dreptul Uniunii să îl pună în aplicare.

Decizia de constituire a unei comisii de anchetă se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în termen de o lună. Parlamentul ia, de asemenea, toate măsurile necesare pentru a asigura o difuzare optimă a acestei decizii.

(2) Modalitățile de funcționare a unei comisii de anchetă sunt reglementate de dispozițiile prezentului regulament aplicabile comisiilor, sub rezerva dispozițiilor speciale prevăzute de prezentul articol și de Decizia Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European, anexată la prezentul regulament²³.

(3) Cererea de constituire a unei comisii de anchetă trebuie să definească obiectul anchetei și să expună detaliat motivele care o justifică. Parlamentul, la propunerea Conferinței președinților, ia

²²A se vedea anexa VII.

²³A se vedea anexa IX.

o decizie cu privire la constituirea comisiei și, în cazul unei decizii favorabile, la componența acesteia, în conformitate cu dispozițiile articolului 186.

(4) Comisia de anchetă își încheie activitatea prin depunerea unui raport în termen de cel mult 12 luni. Parlamentul poate prelungi de două ori termenul cu încă trei luni.

În cadrul comisiei, au drept de vot numai membrii titulari sau, în cazul în care aceștia sunt absenți, membrii supleanți permanenți.

(5) Comisia de anchetă își alege președintele și doi vicepreședinți și numește unul sau mai mulți raportori. De asemenea, comisia poate încredința membrilor săi misiuni și sarcini specifice sau le poate delega competențe, aceștia fiind obligați să îi prezinte un raport detaliat.

În perioada dintre reuniuni, biroul comisiei exercită, în caz de urgență sau de necesitate, competențele comisiei, sub rezerva ratificării în timpul reuniunii următoare.

(6) În cazul în care o comisie de anchetă consideră că unul dintre drepturile sale nu a fost respectat, aceasta propune Președintelui Parlamentului întreprinderea demersurilor necesare.

(7) Comisia de anchetă se poate adresa instituțiilor sau persoanelor menționate la articolul 3 din decizia menționată la alineatul (2), în vederea unei audieri sau a primirii de documente.

Cheltuielile de deplasare și de ședere ale membrilor și funcționarilor instituțiilor și organelor Uniunii sunt suportate de către acestea. Cheltuielile de deplasare și de ședere ale altor persoane care compar în fața unei comisii de anchetă sunt rambursate de către Parlamentul European în conformitate cu modalitățile aplicabile în cazul audierii experților.

Orice persoană chemată pentru a depune mărturie în fața unei comisii de anchetă poate invoca drepturile de care ar beneficia în calitate de martor în fața unei instanțe din țara de origine. Aceste drepturi trebuie să i se aducă la cunoștință înainte de a compărea în fața comisiei.

În ceea ce privește limbile utilizate, comisia de anchetă aplică dispozițiile articolului 146. Cu toate acestea, biroul comisiei:

- poate limita serviciile de interpretare la limbile oficiale ale participanților la lucrări, în cazul în care consideră necesar acest lucru din motive de confidențialitate,
- decide cu privire la traducerea documentelor primite, astfel încât comisia să se poată achita de sarcina sa cu eficiență și rapiditate, respectând secretul și confidențialitatea impuse.

(8) Președintele comisiei de anchetă, împreună cu biroul, adoptă măsuri astfel încât secretul sau confidențialitatea lucrărilor să fie respectate și informează în timp util membrii comisiei cu privire la aceasta.

De asemenea, președintele reamintește în mod expres dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din decizia menționată anterior. Se aplică dispozițiile anexei VIII partea A la regulament.

(9) Examinarea documentelor transmise sub rezerva secretului sau a confidențialității se efectuează prin intermediul unor dispozitive tehnice care garantează accesul personal și exclusiv la aceste documente al membrilor însărcinați cu examinarea lor. Membrii în cauză își iau angajamentul solemn de a nu permite accesul niciunei alte persoane la informațiile secrete sau confidențiale în sensul prezentului articol și de a le utiliza numai pentru elaborarea raportului pe care trebuie să-l prezinte comisiei de anchetă. Reuniunile se desfășoară în săli dotate cu echipamente care nu permit ascultarea de către persoane neautorizate.

(10) La închiderea lucrărilor, comisia de anchetă prezintă Parlamentului un raport privind rezultatele acestora, menționând, dacă este cazul, opiniile minoritare, în condițiile prevăzute la articolul 52. Acest raport se publică.

La cererea comisiei de anchetă, Parlamentul organizează o dezbatere a raportului în perioada de sesiune următoare prezentării acestuia.

De asemenea, comisia de anchetă poate prezenta Parlamentului un proiect de recomandare adresată instituțiilor sau organelor Uniunii Europene sau statelor membre.

(11) Președintele Parlamentului însărcinează comisia competentă, în conformitate cu dispozițiile anexei VII, să verifice măsurile luate ca urmare a rezultatelor obținute de comisia de anchetă și, dacă este necesar, să prezinte un raport cu privire la aceasta. Președintele adoptă toate celelalte dispoziții necesare în vederea aplicării concrete a concluziilor anchetelor.

Numai propunerii Conferinței președinților privind componența unei comisii de anchetă [alineatul (3)] i se pot aduce amendamente în conformitate cu articolul 186 alineatul (2).

Nu se pot aduce amendamente obiectului anchetei, astfel cum a fost definit de un sfert dintre membrii care compun Parlamentul [alineatul (3)], sau perioadei stabilite la alineatul (4).

Articolul 186

Componența comisiilor

(1) Alegerea membrilor comisiilor și ai comisiilor de anchetă are loc după desemnarea candidaților de către grupurile politice și deputații neafiliați. Conferința președinților prezintă Parlamentului o serie de propuneri. Componența comisiilor reflectă, în măsura posibilului, componența Parlamentului.

În cazul în care un membru trece la un alt grup politic, își păstrează pentru restul mandatului de doi ani și jumătate locurile ocupate în cadrul comisiilor parlamentare. Cu toate acestea, în cazul în care schimbarea grupului de către un membru perturbă reprezentarea echitabilă a diferitelor tendințe politice în cadrul unei comisii, Conferința președinților, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (1) a doua teză, trebuie să prezinte noi propuneri cu privire la componența comisiei, sub rezerva garantării drepturilor individuale ale membrului în cauză.

Proportionalitatea locurilor în comisie distribuite între grupurile politice trebuie să respecte numărul întreg cel mai apropiat. Dacă un grup decide să nu ocupe locuri într-o comisie, locurile respective rămân vacante, iar comisia își reduce dimensiunile cu numărul corespunzător. Nu este permis schimbul de locuri între grupurile politice.

(2) Se admit amendamente la propunerile Conferinței președinților, cu condiția ca acestea să fie depuse de un număr de cel puțin 40 de deputați. Parlamentul se pronunță prin vot secret cu privire la aceste amendamente.

(3) Sunt considerați aleși deputații ale căror nume apar în propunerile Conferinței președinților, eventual modificate în conformitate cu alineatul (2).

(4) În cazul în care un grup politic omite să prezinte, în conformitate cu alineatul (1), candidați la o comisie de anchetă în termenul stabilit de Conferința președinților, aceasta prezintă Parlamentului numai candidaturile care i-au fost notificate în acest termen.

(5) Înlocuirea membrilor comisiilor ca urmare a existenței unor locuri vacante poate fi decisă provizoriu de Conferința președinților cu acordul deputaților care urmează a fi numiți și ținând seama de dispozițiile alineatului (1).

(6) Aceste modificări se supun ratificării Parlamentului în ședința următoare.

Articolul 187

Membrii supleanți

(1) Grupurile politice și deputații neafiliați pot desemna pentru fiecare comisie un număr de supleanți permanenți, egal cu numărul membrilor titulari reprezentanți ai diferitelor grupuri și ai membrilor neafiliați din cadrul comisiei. Președintele trebuie informat cu privire la aceasta. Supleanții permanenți sunt abilitați să participe la reuniunile comisiei, să ia cuvântul în cadrul acestora și, în cazul absenței unui membru titular, să participe la vot.

(2) De asemenea, în cazul absenței unui membru titular și în cazul în care nu au fost numiți supleanți permanenți sau în cazul absenței acestora din urmă, membrul titular al comisiei poate fi înlocuit la reuniuni de un alt membru cu drept de vot din același grup politic. Numele supleantului trebuie comunicat președintelui comisiei înainte de începerea votului.

Dispozițiile alineatului (2) se aplică mutatis mutandis în cazul deputaților neafiliați.

Comunicarea prealabilă prevăzută la alineatul (2) ultima teză trebuie făcută înainte de închiderea dezbaterii sau înainte de începerea votului asupra punctului (punctelor) pentru care titularul este suplinit.

* * *

Aceste dispoziții conțin două elemente clar stabilite în acest text:

- *un grup politic nu poate avea mai mulți membri supleanți permanenți decât membrii titulari în cadrul unei comisii;*
- *numai grupurile politice pot numi membri supleanți permanenți și singura condiție este de a informa Președintele cu privire la aceasta.*

În concluzie:

- *calitatea de supleant permanent depinde doar de apartenența la un grup politic determinat;*
- *în cazul modificării numărului de membri titulari de care dispune un grup politic în cadrul unei comisii, numărul maxim de membri supleanți permanenți pe care acesta îi poate numi suferă aceeași modificare;*
- *un membru care trece la alt grup politic nu-și poate păstra mandatul de supleant permanent pe care îl deținea în cadrul grupului de origine;*
- *în niciun caz, un membru al unei comisii nu poate fi supleant al unui coleg aparținând unui alt grup politic.*

Articolul 188

Atribuțiile comisiilor

(1) Comisiile permanente au misiunea de a examina chestiunile în legătură cu care au fost sesizate de Parlament sau, în timpul unei întreruperi a sesiunii, de Președinte, în numele Conferinței președinților. Misiunile comisiilor speciale și ale comisiilor de anchetă sunt stabilite în momentul constituirii acestora; aceste comisii nu pot emite avize adresate altor comisii.

(A se vedea interpretarea de la articolul 184.)

(2) În cazul în care o comisie permanentă declară că nu are competență pentru examinarea unei chestiuni sau în cazul conflictului de competență între două sau mai multe comisii permanente, Conferința președinților este sesizată cu privire la chestiunea competenței în termen de patru săptămâni de activitate de la anunțarea în plen a sesizării comisiei.

Conferința președinților hotărăște în termen de șase săptămâni în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisie sau, în lipsă, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care Conferința președinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată.

Președinții de comisie pot încheia acorduri cu alți președinți de comisie cu privire la alocarea unui subiect unei comisii anume, sub rezerva autorizării, dacă este necesar, a procedurii comisiilor asociate, în conformitate cu articolul 50.

(3) În cazul în care mai multe comisii permanente sunt competente într-o chestiune, se desemnează o comisie competentă și comisii sesizate pentru aviz.

Cu toate acestea, numărul comisiilor sesizate simultan cu privire la o chestiune nu poate fi mai mare de trei, cu excepția cazului în care, din motive justificate, s-a decis o derogare de la această regulă în condițiile prevăzute la alineatul (1).

(4) Două sau mai multe comisii sau subcomisii pot proceda la examinarea în comun a chestiunilor care intră în competența acestora, însă fără a putea lua nicio decizie.

(5) Orice comisie poate însărcina, cu acordul Biroului, unul sau mai mulți membri să efectueze o misiune de studiu sau de informare.

Articolul 189

Comisia competentă cu verificarea prerogativelor

Una dintre comisiile constituite în condițiile prevăzute în prezentul regulament este competentă să verifice prerogativele și să pregătească deciziile privind contestarea alegerilor.

Articolul 190

Subcomisiile

(1) Sub rezerva acordului prealabil al Conferinței președinților, orice comisie permanentă sau specială poate desemna, în cadrul său, în interesul lucrărilor sale, una sau mai multe subcomisii a căror componență o determină în sensul articolului 186 și căreia îi stabilește competența. Subcomisiile raportează comisiei care le-a creat.

(2) Procedura adoptată pentru comisii se aplică și subcomisiilor.

(3) Supleanții sunt admiși să facă parte din subcomisii în aceleași condiții cu cele stabilite în cazul comisiilor.

(4) Aplicarea acestor dispoziții trebuie să garanteze dependența unei subcomisii de comisia în cadrul căreia a fost constituită. În acest scop, toți membrii titulari ai unei subcomisii sunt aleși dintre membrii comisiei principale.

Articolul 191

Birourile comisiilor

(1) La prima reuniune a comisiei după alegerea membrilor comisiilor în conformitate cu articolul 186, comisia alege un președinte și, în tururi de scrutin diferite, vicepreședinți care

formează biroul comisiei. Numărul vicepreședinților care urmează a fi aleși este hotărât de către Parlament, în urma unei propuneri a Conferinței președinților.

Prezentul articol nu împiedică, ci dimpotrivă permite președintelui comisiei principale să îi implice pe președinții de subcomisie în activitatea biroului sau să le permită acestora să conducă dezbaterile cu privire la chestiuni aflate în competența specifică a subcomisiilor în cauză, cu condiția ca această modalitate de a proceda să fie supusă analizei biroului în ansamblul său și să fie aprobată de acesta.

(2) În cazul în care numărul de candidați corespunde numărului de locuri care urmează a fi ocupate, alegerile se pot desfășura prin aclamare.

În caz contrar sau la cererea unei șesimi dintre membrii comisiei, alegerile se desfășoară prin vot secret.

În cazul unei singure candidaturi, candidatul este ales cu majoritatea absolută a voturilor exprimate, însumând atât voturile pentru, cât și voturile împotriva.

În cazul mai multor candidaturi la primul tur de scrutin, este ales candidatul care obține majoritatea absolută a voturilor exprimate, astfel cum sunt definite la paragraful precedent. În al doilea tur, este ales candidatul care obține cel mai mare număr de voturi. În caz de egalitate a numărului de voturi, este ales candidatul cel mai vârstnic.

În cazul în care este necesar un al doilea tur de scrutin, se pot prezenta noi candidaturi.

Articolul 192

Coordonatori în cadrul comisiei și raportori alternativi

(1) Grupurile politice pot desemna pe unul dintre membrii lor în calitate de coordonator.

(2) Dacă este cazul, coordonatorii din cadrul unei comisii sunt convocați de către președintele comisiei pentru a pregăti deciziile care urmează a fi luate de către comisie, în special în cazul deciziilor privind procedura sau numirea raportorilor. Comisia poate să delege coordonatorilor competența de a lua anumite decizii, cu excepția deciziilor referitoare la adoptarea rapoartelor, a avizelor și a amendamentelor. Vicepreședinții pot fi invitați să participe la reuniunile coordonatorilor din cadrul comisiei, cu rol consultativ. Coordonatorii se străduiesc să ajungă la un consens. Atunci când nu se poate ajunge la un consens, aceștia pot hotărî doar cu o majoritate care reprezintă clar o majoritate largă a comisiei, ținând seama de reprezentarea proporțională a fiecărui grup politic.

(3) Coordonatorii din cadrul unei comisii sunt convocați de către președintele comisiei pentru a pregăti organizarea audierilor comisarilor desemnați. După audieri, coordonatorii se reunesc pentru a evalua candidații în conformitate cu procedura stabilită în anexa XVII.

(4) Grupurile politice pot să desemneze, pentru fiecare raport, un raportor alternativ care să urmărească evoluția raportului respectiv și să obțină compromisuri în cadrul comisiei în numele grupului său. Numele raportorilor alternativi sunt comunicate președintelui comisiei. La propunerea coordonatorilor, comisia poate decide în special să implice raportorii alternativi în eforturile de a ajunge la un acord cu Consiliul în procedurile legislative ordinare.

Deputații neafiliați nu constituie un grup politic în sensul articolului 30 și, prin urmare, nu pot desemna coordonatori, care sunt singurii deputați care pot participa de drept la reuniunile coordonatorilor.

Reuniunile coordonatorilor au sarcina de a pregăti deciziile unei comisii și nu se pot substitui reuniunilor comisiei, cu excepția unei delegări explicite. Din acest motiv, deciziile luate în cadrul

reuniunii coordonatorilor trebuie să facă obiectul unei delegări ex-ante. În absența unei asemenea delegări, coordonatorii nu pot adopta decât recomandări, care necesită o aprobare formală ex-post a comisiei.

În toate cazurile, trebuie garantat dreptul de acces la informații al deputaților neafiliați, în conformitate cu principiul nediscriminării, prin transmiterea de informații și prin prezența unui membru al secretariatului deputaților neafiliați în cadrul reuniunilor coordonatorilor.

CAPITOLUL 2

COMISII – FUNCȚIONARE

Articolul 193

Reuniunile comisiilor

(1) Comisiile se reunesc la convocarea președinților acestora sau la inițiativa Președintelui Parlamentului.

(2) Comisia și Consiliul pot participa la reuniunile comisiilor la invitația președintelui comisiei, făcută în numele acesteia.

Printr-o decizie specială a comisiei, orice altă persoană poate fi invitată să asiste la o reuniune și să ia cuvântul.

Prin analogie, decizia privind prezența asistenților deputaților la reuniunile comisiilor este lăsată la aprecierea fiecărei comisii.

Comisia competentă poate organiza, sub rezerva aprobării Biroului, o audiere a experților în cazul în care consideră că această audiere este indispensabilă pentru buna desfășurare a lucrărilor sale privind o chestiune determinată.

Dacă doresc, comisiile sesizate pentru aviz pot participa la audiere.

Dispozițiile de la prezentul alineat se interpretează în conformitate cu punctul 50 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană²⁴.

(3) Fără a aduce atingere aplicării articolului 49 alineatul (6), cu excepția unei decizii contrare a comisiei, deputații pot asista la reuniunile comisiilor din care nu fac parte, fără a putea participa la deliberări.

Cu toate acestea, deputații respectivi pot fi autorizați de către comisie să participe la lucrări cu funcție consultativă.

Articolul 194

Procesele-verbale ale reuniunilor comisiilor

Procesul-verbal al fiecărei reuniuni a comisiei se distribuie tuturor membrilor comisiei și se supune aprobării acesteia.

Articolul 195

Votul în comisie

(1) Orice deputat poate depune amendamente în vederea examinării în comisie.

²⁴A se vedea anexa XIV

(2) O comisie poate vota în mod valabil în cazul în care un sfert dintre membrii care o compun sunt efectiv prezenți. Cu toate acestea, în cazul în care o șesime dintre membrii care o compun solicită acest lucru înainte de începerea votării, votul este valabil numai cu participarea majorității membrilor comisiei.

(3) Votul în comisie se face prin ridicarea mâinii, cu excepția cazului în care un sfert dintre membrii comisiei solicită votul prin apel nominal. În acest caz se procedează la vot în conformitate cu articolul 167 alineatul (2).

(4) Președintele comisiei participă la dezbateri și la vot, fără a avea, însă, un vot decisiv.

(5) Având în vedere amendamentele depuse, comisia poate, în loc să procedeze la vot, să solicite raportorului să prezinte un nou proiect care să ia în considerare cel mai mare număr posibil de amendamente. În acest caz, se stabilește un nou termen pentru depunerea amendamentelor la respectivul proiect.

Articolul 196

Dispoziții privind ședința plenară aplicabile în comisie

Articolele 12, 13, 14, 17, 18, 36-44, 148, articolul 149 alineatele (2) și (10), articolele 152, 154, 156-159, 161, articolul 163 alineatul (1), articolele 164, 165, 168, 169, 171-174, 177 și 178 se aplică *mutatis mutandis* reuniunilor comisiilor.

Articolul 197

Timpul afectat întrebărilor în comisie

În cazul în care comisia decide astfel, un interval de timp afectat întrebărilor poate fi instituit în cadrul acesteia. Fiecare comisie își fixează procedura de urmat pentru desfășurarea respectivului interval de timp afectat întrebărilor.

Articolul 197a

Audierile publice consacrate inițiativelor cetățenești

(1) Atunci când Comisia publică o inițiativă cetățenească în registrul pertinent în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească, Președintele Parlamentului European, la propunerea președintelui Conferinței președinților de comisie:

- (a) însărcinează o comisie legislativă competentă în materie, în conformitate cu anexa VII, să organizeze audierea publică prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011; comisia competentă în materie de petiții se asociază automat comisiei legislative, în conformitate cu articolul 50 din prezentul regulament;
- (b) în cazul în care două sau mai multe inițiative cetățenești publicate în registrul pertinent, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, au un obiect similar, poate hotărî, după consultarea organizatorilor, organizarea unei audieri publice comune, în cadrul căreia toate inițiativele cetățenești în cauză să fie abordate în condiții de egalitate;

(2) Comisia competentă în fond:

- (a) stabilește dacă organizatorii au fost primiți la Comisie la un nivel corespunzător, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011;

(b) asigură, dacă este necesar cu sprijinul Conferinței președinților de comisie, implicarea corespunzătoare a Comisiei în organizarea audierii publice și reprezentarea sa la un nivel adecvat la audiere.

(3) Președintele comisiei competente în fond convoacă audierea publică la o dată adecvată, în termen de trei luni de la data la care inițiativa a fost prezentată Comisiei în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

(4) Comisia competentă în fond organizează audierea publică la Parlament, dacă este cazul în colaborare cu alte instituții și organisme ale Uniunii care doresc să participe. Comisia poate invita să participe și alte părți interesate.

Comisia competentă în fond poate invita un grup reprezentativ de organizatori, din care face parte cel puțin una dintre persoanele de contact menționate la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, să prezinte inițiativa în cadrul audierii.

(5) Conform modalităților stabilite de comun acord cu Comisia, Biroul adoptă norme privind rambursarea costurilor suportate.

(6) În temeiul acestui articol, Președintele Parlamentului și președintele Conferinței președinților de comisie își pot delega competențele unui vicepreședinte și, respectiv, unui alt președinte de comisie.

(7) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 50 sau 51, dispozițiile respective se aplică mutatis mutandis și altor comisii. Se aplică, de asemenea, și articolul 188.

Articolul 23 alineatul (9) nu se aplică audierilor publice consacrate inițiativelor cetățenești.

CAPITOLUL 3

DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE

Articolul 198

Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare

(1) La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie delegații interparlamentare permanente și stabilește natura acestora și numărul de membri în funcție de atribuțiile fiecăreia. Alegerea membrilor delegațiilor are loc în cursul celei dintâi sau celei de a doua perioade de sesiune a Parlamentului nou-ales pentru întreaga durată a legislaturii.

(2) Alegerea membrilor delegațiilor are loc după prezentarea candidaților în fața Conferinței președinților de către grupurile politice și deputații neafiliați. Conferința președinților prezintă Parlamentului propuneri care țin seama, în măsura posibilului, de o reprezentare echitabilă a statelor membre și a tendințelor politice. Se aplică articolul 186 alineatele (2), (3), (5) și (6).

(3) Birourile delegațiilor se constituie în aplicarea procedurii stabilite pentru comisiile permanente, în conformitate cu articolul 191.

(4) Competențele generale ale diferitelor delegații sunt definite de către Parlament. Acesta poate, în orice moment, să le extindă sau să le restrângă.

(5) Dispozițiile de executare privind activitatea delegațiilor se stabilesc de către Conferința președinților, la propunerea Conferinței președinților de delegație.

(6) Președintele delegației prezintă un raport de activitate comisiei competente pentru afaceri externe și securitate.

(7) Președintelui unei delegații i se oferă posibilitatea de a fi audiat de către o comisie atunci când pe ordinea de zi se află un punct care ține de domeniul de competență al delegației. Același lucru se aplică președintelui sau raportorului unei comisii în cazul reuniunilor unei delegații.

Articolul 199

Cooperarea cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei

(1) Organele Parlamentului, în special comisiile, cooperează cu organele corespondente din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei în domeniile de interes comun, în special în vederea îmbunătățirii eficacității lucrărilor și pentru a evita suprapunerile.

(2) Conferința președinților, de comun acord cu autoritățile competente ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, definește modalitățile de punere în aplicare a acestor dispoziții.

Articolul 200

Comisiile parlamentare mixte

(1) Parlamentul European poate constitui comisii parlamentare mixte împreună cu parlamentele statelor asociate la Uniune sau ale statelor cu care au fost angajate negocieri în vederea aderării.

Aceste comisii pot formula recomandări adresate parlamentelor participante. În ceea ce privește Parlamentul European, recomandările adresate acestuia se trimit comisiei competente, care prezintă propuneri în legătură cu modul în care li se va da curs.

(2) Competențele generale ale diferitelor comisii parlamentare mixte sunt definite de Parlamentul European și prin acordurile încheiate cu țările terțe.

(3) Comisiile parlamentare mixte sunt reglementate de normele de procedură prevăzute de acordul în cauză. Acestea se bazează pe paritatea dintre delegația Parlamentului European și cea a parlamentului partener.

(4) Comisiile parlamentare mixte adoptă un regulament propriu pe care îl supun aprobării Biroului Parlamentului European și a Biroului parlamentului partener.

(5) Alegerea membrilor delegațiilor Parlamentului European la comisii parlamentare mixte, precum și constituirea birourilor acestor delegații se desfășoară în conformitate cu procedura stabilită pentru delegațiile interparlamentare.

TITLUL VIII

PETIȚII

Articolul 201

Dreptul de petiționare

(1) Orice cetățean al Uniunii Europene, precum și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de a înainta cu titlu individual sau în asociere cu alți cetățeni sau persoane, o petiție Parlamentului European, privind un subiect care face parte din domeniile de activitate ale Uniunii Europene și care îl sau o privește în mod direct.

(2) Petițiile adresate Parlamentului trebuie să menționeze numele, cetățenia și domiciliul fiecăruia dintre petiționari.

(3) În cazul în care o petiție este semnată de mai multe persoane fizice sau juridice, semnatarii desemnează un reprezentant și reprezentanți supleanți care, în scopul prezentului titlu, sunt considerați a fi petiționari.

În lipsa unei asemenea desemnări, primul semnatar sau o altă persoană adecvată este considerată a fi petiționarul.

(4) Fiecare petiționar își poate retrage sprijinul pentru petiție în orice moment.

După retragerea sprijinului de către toți petiționarii, petiția devine nulă și lipsită de efecte.

(5) Petițiile trebuie redactate într-o limbă oficială a Uniunii Europene.

Petițiile redactate într-o altă limbă sunt examinate numai dacă petiționarul a anexat o traducere într-o limbă oficială. În corespondența sa cu petiționarul, Parlamentul utilizează limba oficială în care a fost tradusă petiția.

Biroul poate decide ca petițiile și corespondența cu petiționarii să poată fi redactate în alte limbi utilizate într-un stat membru.

(6) Petițiile se înscriu într-un registru general în ordinea primirii, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2). În caz contrar, petițiile se arhivează, iar petiționarului i se aduce la cunoștință motivul arhivării.

(7) Președintele trimite petițiile înscrise în registrul general comisiei competente care stabilește în primul rând dacă acestea sunt admisibile sau ia o decizie diferită în conformitate cu articolul 227 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care comisia competentă nu reușește să ajungă la un consens privind admisibilitatea petiției, aceasta este declarată admisibilă la cererea a cel puțin un sfert din membrii comisiei.

(8) Petițiile declarate inadmisibile de către comisie se arhivează. Decizia motivată se notifică petiționarului. În cazul în care este posibil, pot fi recomandate modalități alternative de soluționare.

(9) Odată înregistrate, petițiile devin, în general, documente publice, iar numele petiționarului și conținutul petiției pot fi publicate de Parlament din motive de transparență.

(10) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (9), petiționarul poate solicita ca numele său să nu fie divulgat pentru a i se proteja viața privată, iar Parlamentul trebuie, în acest caz, să respecte această solicitare.

În cazul în care reclamația petiționarului nu poate fi cercetată din motive de anonimitate, petiționarul este consultat cu privire la următoarele etape care trebuie parcurse.

(11) Petiționarul poate solicita ca petiția să fie tratată confidențial, iar în acest caz, Parlamentul ia precauțiile necesare pentru a garanta că nu este făcut public conținutul acesteia. Petiționarul este informat cu privire la condițiile exacte în care se aplică această dispoziție.

(12) În cazul în care consideră necesar acest lucru, comisia poate prezenta chestiunea Ombudsmanului.

(13) Petițiile adresate Parlamentului de către persoane fizice sau juridice care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene și nici nu au reședința sau sediul social într-un stat membru se înregistrează și se arhivează separat. Președintele adresează lunar comisiei competente în materie de petiții o situație cu înregistrările petițiilor primite în cursul lunii precedente și menționează obiectul acestora, iar comisia competentă în materie de petiții poate solicita comunicarea petițiilor pe care consideră oportun să le examineze.

Articolul 202

Examinarea petițiilor

(1) Petițiile admisibile sunt examinate de către comisia competentă în cursul activității sale obișnuite, fie printr-o discuție în cadrul unei reuniuni ordinare, fie printr-o procedură scrisă. Petiționarii pot fi invitați să participe la reuniuni ale comisiei dacă petiția acestora face obiectul discuției sau pot solicita să fie prezenți. Președintele acordă petiționarilor, în mod discreționar, dreptul de a lua cuvântul.

(2) În cazul unei petiții admisibile, comisia poate decide să elaboreze un raport din proprie inițiativă în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) sau să depună o scurtă propunere de rezoluție în Parlament, dacă nu există obiecții din partea Conferinței președinților. Astfel de propuneri de rezoluție se înscriu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune care are loc nu mai târziu de opt săptămâni de la adoptarea lor în comisie. Acestea se supun votului unic și, de asemenea, fără dezbateri, cu excepția cazului în care Conferința președinților decide în mod excepțional să aplice articolul 139.

Comisia poate solicita avizul unei alte comisii, care are competențe specifice legate de chestiunea examinată în conformitate cu articolul 49 și anexa VII.

(3) Atunci când raportul abordează în special aplicarea sau interpretarea legislației Uniunii sau modificări propuse la legislația în vigoare, comisia competentă este asociată în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) și articolul 50 prima și a doua liniuță. Comisia competentă acceptă fără vot sugestiile primite de la comisia competentă referitoare la părțile din propunerea de rezoluție care abordează aplicarea sau interpretarea legislației Uniunii, sau modificări ale legislației în vigoare. În cazul în care comisia competentă nu acceptă aceste sugestii, comisia asociată le poate prezenta direct în plen.

(4) Se stabilește un registru electronic în care cetățenii își pot exprima sau retrage sprijinul față de petiționar, punându-și semnătura electronică la sfârșitul petiției declarate admisibilă și înscrise în registru.

(5) În cadrul cercetării petițiilor, al constatării faptelor sau căutării de soluții, comisia poate organiza vizite destinate informării la fața locului în statul membru sau în regiunea în cauză.

Rapoartele asupra vizitelor sunt elaborate de participanții la acestea. Rapoartele se transmit Președintelui după aprobarea de către comisie.

(6) Comisia poate solicita asistență Comisiei Europene, în special în ceea ce privește furnizarea unor informații cu privire la aplicarea dreptului Uniunii sau la respectarea acestuia, precum și a oricăror informații sau documente relevante pentru petiție. Reprezentanții Comisiei Europene sunt invitați să asiste la reuniunile comisiei.

(7) Comisia poate să solicite Președintelui să transmită avizul sau recomandarea sa Comisiei, Consiliului sau autorității competente a statului membru în cauză, pentru a se formula un răspuns sau a se întreprinde o acțiune.

(8) Comisia informează semestrial Parlamentul cu privire la deliberările sale.

Comisia informează în special Parlamentul cu privire la măsurile luate de către Consiliu sau de către Comisia Europeană în cazul petițiilor transmise de Parlament.

(9) Petiționarul este informat cu privire la decizia luată de comisie și motivele care o justifică.

Atunci când examinarea unei petiții admisibile s-a încheiat, aceasta este declarată închisă, iar petiționarul este informat.

Articolul 203

Accesul publicului la petiții

(1) Petițiile înscrise în registrul general prevăzut la articolul 201 alineatul (6), precum și deciziile cele mai importante privind procedura de examinare a acestora se anunță în plen. Aceste comunicări sunt menționate în procesul-verbal al ședinței.

(2) Titlul și rezumatul petițiilor înscrise în registrul general, precum și avizele care însoțesc examinarea petiției și deciziile esențiale sunt puse la dispoziția publicului într-o bază de date, cu condiția ca petiționarul să își fi exprimat acordul cu privire la aceasta. Petițiile care necesită un tratament confidențial se depun la arhivele Parlamentului, unde pot fi consultate de orice deputat.

Articolul 203a

Inițiativa cetățenească

Atunci când Parlamentul este informat că Comisia a fost invitată să prezinte o propunere de act juridic în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 211/2011, comisia competentă în materie de petiții examinează dacă acest fapt îi poate afecta activitatea și, dacă este necesar, informează petiționarii care au adresat petiții pe teme conexe.

Propunerile de inițiative cetățenești care au fost înregistrate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, dar care nu pot fi prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 9 din același regulament pentru că nu au fost respectate toate procedurile și condițiile pertinente prevăzute, pot fi examinate de către comisia competentă în materie de petiții în cazul în care aceasta consideră că ar trebui să li se dea curs. Articolele 201, 202 și 203 se aplică *mutatis mutandis*.

TITLUL IX

OMBUDSMANUL

Articolul 204

Alegerea Ombudsmanului

(1) La începutul fiecărei legislaturi, imediat după alegerea sa sau în cazurile prevăzute la alineatul (8), Președintele lansează un apel la candidaturi în vederea numirii Ombudsmanului și stabilește termenul de prezentare a acestora. Apelul se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Candidaturile trebuie să fie susținute de un număr de cel puțin 40 de deputați, resortisanți ai cel puțin două state membre.

Fiecare deputat poate susține o singură candidatură.

Candidaturile trebuie să cuprindă toate documentele justificative care permit stabilirea cu certitudine a capacității candidatului de a îndeplini condițiile impuse de Statutul Ombudsmanului.

(3) Candidaturile se transmit comisiei competente care poate cere audierea celor interesați.

La aceste audieri poate participa orice deputat.

(4) Lista alfabetică a candidaturilor admisibile se supune ulterior votului Parlamentului.

(5) Votul este secret, iar decizia se adoptă cu majoritatea voturilor exprimate.

În cazul în care niciunul dintre candidați nu este ales la sfârșitul primelor două tururi, numai cei doi candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi în cel de-al doilea tur se pot menține.

În toate cazurile de egalitate de voturi, este numit candidatul cel mai vârstnic.

(6) Înainte de deschiderea votului, Președintele se asigură că sunt prezenți cel puțin o jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

(7) Persoana aleasă este invitată imediat să depună jurământul în fața Curții de Justiție.

(8) Cu excepția cazurilor de deces sau destituire, Ombudsmanul rămâne în funcție până la preluarea acesteia de către succesorul său.

Articolul 205

Activitatea Ombudsmanului

(1) Decizia privind statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului, precum și dispozițiile de executare aferente, astfel cum au fost adoptate de Ombudsman, sunt anexate la regulamentul în scop informativ²⁵.

(2) În conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din decizia menționată anterior, Ombudsmanul informează Parlamentul cu privire la cazurile de administrare defectuoasă pe care le descoperă, iar comisia competentă poate întocmi un raport în legătură cu acestea. La sfârșitul fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului un raport cu privire la rezultatele anchetelor întreprinse, în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din decizia menționată anterior. Comisia competentă întocmește un raport care se prezintă Parlamentului în scopul dezbaterii.

²⁵A se vedea anexa XI.

(3) Ombudsmanul poate, de asemenea, să furnizeze informații comisiei competente, la cererea acesteia, sau să fie audiat de către aceasta, din proprie inițiativă.

Articolul 206

Destituirea Ombudsmanului

(1) O zecime dintre membrii care compun Parlamentul pot solicita destituirea Ombudsmanului pe motiv că nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau pentru că a comis o abatere gravă.

(2) Cererea se trimite Ombudsmanului și comisiei competente care, în cazul în care majoritatea membrilor săi consideră că motivele invocate sunt întemeiate, prezintă un raport Parlamentului. La cererea sa, Ombudsmanul este audiat înainte de supunerea la vot a raportului. Parlamentul, după dezbateri, hotărăște prin vot secret.

(3) Înainte de începerea votului, Președintele se asigură de prezența a cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

(4) În cazul unui vot favorabil destituirii Ombudsmanului și în cazul în care acesta nu i-a dat curs, Președintele sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cel mai târziu în perioada de sesiune următoare votului, solicitându-i să se pronunțe în cel mai scurt timp asupra cererii vizând declararea destituirii Ombudsmanului.

Demisia voluntară a Ombudsmanului întrerupe această procedură.

TITLUL X

SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI

Articolul 207

Secretariatul General

(1) Parlamentul este asistat de un Secretar General numit de Birou.

Secretarul General își ia angajamentul solemn, în fața Biroului, de a-și exercita funcțiile în deplină imparțialitate și cu corectitudine.

(2) Secretarul General al Parlamentului conduce un secretariat ale cărui componență și organizare sunt stabilite de Birou.

(3) Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și reglementările privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

De asemenea, Biroul stabilește categoriile de funcționari și agenți în cazul cărora se aplică, integral sau parțial, articolele 11-13 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

Președintele Parlamentului transmite instituțiilor competente ale Uniunii Europene comunicările necesare.

TITLUL XI

COMPETENȚELE PRIVIND PARTIDELE POLITICE LA NIVEL EUROPEAN

Articolul 208

Competențele Președintelui

Președintele reprezintă Parlamentul în relațiile acestuia cu partidele politice la nivel european, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4).

Articolul 209

Competențele Biroului

(1) Biroul hotărăște cu privire la cererea de finanțare introdusă de un partid politic la nivel european, precum și cu privire la repartizarea creditelor între partidele politice beneficiare. Biroul stabilește lista de beneficiari și sumele alocate.

(2) Biroul hotărăște cu privire la eventuala suspendare sau reducere a unei finanțări și eventuala recuperare a sumelor acordate necorespunzător.

(3) La sfârșitul exercițiului bugetar, Biroul aprobă raportul de activitate final și situația financiară finală a partidului politic beneficiar.

(4) În condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului, Biroul poate acorda asistență tehnică partidelor politice la nivel european în conformitate cu propunerile acestora. Biroul poate delega Secretarului General anumite tipuri de decizii privind acordarea asistenței tehnice.

(5) În toate cazurile prevăzute la alineatele (1)-(4), Biroul acționează pe baza unei propuneri a Secretarului General. Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (1) și (4), înainte de a lua o decizie, Biroul audiază reprezentanții partidului politic în cauză. Biroul poate, în orice moment, solicita avizul Conferinței președinților.

(6) În cazul în care Parlamentul constată, în urma unei verificări, că un partid politic la nivel european nu mai respectă principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și al statului de drept, Biroul hotărăște excluderea partidului politic respectiv de la finanțare.

Articolul 210

Competențele comisiei competente și ale Parlamentului în ședința plenară

(1) La cererea unui sfert dintre membrii Parlamentului, reprezentând cel puțin trei grupuri politice, Președintele, după un schimb de opinii în cadrul Conferinței președinților, solicită comisiei competente să verifice dacă un partid politic la nivel european continuă să respecte, în special în programul și acțiunile sale, principiile care stau la baza Uniunii Europene, și anume principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și al statului de drept.

(2) Comisia competentă, înainte de a prezenta o propunere de decizie Parlamentului, audiază reprezentanții partidului politic în cauză. Comisia competentă solicită și examinează avizul comitetului compus din personalități independente, prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003.

(3) Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate asupra propunerii de decizie prin care se constată că partidul politic în cauză respectă sau nu principiile enunțate la alineatul (1). Nu

se pot depune amendamente. În ambele cazuri, dacă propunerea de decizie nu obține majoritatea, decizia contrară se consideră adoptată.

(4) Decizia Parlamentului produce efecte din ziua depunerii cererii prevăzute la alineatul (1).

(5) Președintele reprezintă Parlamentul în cadrul comitetului format din personalități independente.

(6) Comisia competentă elaborează raportul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea acestui regulament și activitățile finanțate, pe care îl prezintă în plen.

TITLUL XII

APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ

Articolul 211

Aplicarea Regulamentului de procedură

(1) În cazul unor îndoieli cu privire la aplicarea sau interpretarea prezentului regulament, Președintele poate trimite chestiunea spre examinare comisiei competente.

Președinții de comisie pot să procedeze în același mod atunci când astfel de îndoieli apar în timpul lucrărilor comisiei și sunt legate de acestea.

(2) Comisia competentă hotărăște cu privire la necesitatea de a propune o modificare a regulamentului. În acest caz, comisia respectă procedura prevăzută la articolul 212.

(3) În cazul în care comisia competentă hotărăște că este suficientă o interpretare a regulamentului în vigoare, aceasta transmite interpretarea Președintelui, care informează Parlamentul în cursul perioadei de sesiune următoare.

(4) În cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați se opun interpretării comisiei competente, chestiunea este înaintată Parlamentului care se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate în prezența a cel puțin o treime dintre membrii care îl compun. În caz de respingere, chestiunea este trimisă din nou comisiei.

(5) Interpretările care nu au făcut obiectul unei opoziții, precum și cele adoptate de Parlament, se notează cu caractere cursive, sub formă de observații la articolul sau articolele corespunzătoare din regulament.

(6) Aceste interpretări constituie precedente pentru aplicarea și interpretarea viitoare a articolelor în cauză.

(7) Regulamentul și interpretările se revizuiesc periodic de către comisia competentă.

(8) În cazul în care dispozițiile regulamentului conferă anumite drepturi unui număr determinat de deputați, acesta se va înlocui, din oficiu, cu numărul întreg cel mai apropiat, reprezentând același procentaj de membri ai Parlamentului, în cazul creșterii numărului total al acestora din urmă, în special ca urmare a procesului de extindere a Uniunii Europene.

Articolul 212

Modificarea Regulamentului de procedură

(1) Orice deputat poate propune amendamente la prezentul regulament și la anexele acestuia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte.

Aceste propuneri de modificare se traduc, se tipăresc, se distribuie și se trimit comisiei competente, care le examinează și hotărăște cu privire la prezentarea sau neprezentarea acestora în fața Parlamentului.

Pentru aplicarea articolelor 156, 157 și 161 la examinarea propunerilor în plen, trimerile făcute în cuprinsul acestor articole la „textul inițial” sau la „propunerea de act legislativ” se consideră a fi trimiteri la dispozițiile în vigoare.

(2) Amendamentele la prezentul regulament se adoptă numai în cazul în care acestea obțin voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

(3) Amendamentele la prezentul regulament și la anexele acestuia intră în vigoare în prima zi din perioada de sesiune care urmează adoptării acestora, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în momentul votului.

TITLUL XIII

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 213

Simbolurile Uniunii

- (1) Parlamentul recunoaște și adoptă următoarele simboluri ale Uniunii:
 - drapelul care reprezintă un cerc cu douăsprezece stele aurii pe fond albastru;
 - imnul care este extras din „Oda Bucuriei” din Simfonia a IX-a de Ludwig van Beethoven;
 - deviza „Unită în diversitate”.
- (2) Parlamentul sărbătorește Ziua Europei la 9 mai.
- (3) Drapelul este arborat în toate incintele Parlamentului și cu ocazia evenimentelor oficiale. Acesta este prezent în toate sălile de reuniune ale Parlamentului.
- (4) Imnul este interpretat la deschiderea fiecărei ședințe constitutive și cu ocazia altor ședințe solemne, în special pentru a saluta șefi de state sau de guverne sau pentru a întâmpina, după fiecare extindere, noii deputați.
- (5) Deviza este reprodusă pe documentele oficiale ale Parlamentului.
- (6) Biroul examinează alte moduri de utilizare a simbolurilor în cadrul Parlamentului. Biroul stabilește prevederi detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

Articolul 214

Chestiuni pendinte

La sfârșitul perioadei de sesiune care precedă alegerile, toate chestiunile pendinte în fața Parlamentului sunt considerate a fi devenit caduce, sub rezerva dispozițiilor celui de-al doilea paragraf al prezentului articol.

La începutul fiecărei legislaturi, Conferința președinților hotărăște cu privire la cererile motivate ale comisiilor parlamentare și ale altor instituții cu privire la reluarea sau continuarea examinării acestor chestiuni.

Aceste dispoziții nu se aplică în cazul petițiilor și textelor care nu necesită luarea unei decizii.

Articolul 215

Structura anexelor

Anexele la prezentul regulament sunt dispuse în funcție de următoarele patru rubrici:

- (a) dispoziții de aplicare a procedurilor regulamentare adoptate cu majoritatea voturilor exprimate (anexa VII);
- (b) dispoziții adoptate în aplicarea normelor specifice prevăzute de regulament și în conformitate cu procedurile și regulile privind majoritatea prevăzute de acestea (anexele I, II, III, IV, VI, anexa VIII părțile A, C, D și E și anexa X partea A);

- (c) acorduri interinstituționale sau alte dispoziții adoptate în conformitate cu tratatele și aplicabile în cadrul Parlamentului sau care prezintă interes pentru funcționarea acestuia. Înscrierea în anexă a acestor dispoziții se hotărăște de către Parlament cu majoritatea voturilor exprimate, la propunerea comisiei competente (anexa VIII partea B, anexa IX, anexa X partea B și anexele XI, XII, XIII, XIV, XV, XIX și XX).
- (d) orientări și coduri de conduită adoptate de organele relevante ale Parlamentului (anexele XVI, XVII, XVIII și XXI).

Articolul 216

Rectificări

- (1) Atunci când este identificată o eroare într-un text adoptat de Parlament, Președintele, după caz, transmite comisiei competente un proiect de rectificare.
- (2) Atunci când este identificată o eroare într-un text adoptat de Parlament și asupra căruia s-a ajuns la un acord cu alte instituții, Președintele caută să obțină acordul acestor instituții cu privire la corecturile necesare înainte de a proceda în conformitate cu alineatul (1).
- (3) Comisia competentă examinează proiectul de rectificare și îl prezintă Parlamentului în cazul în care consideră că a intervenit o eroare, care poate fi corectată în modul propus.
- (4) Rectificarea se anunță în următoarea perioadă de sesiune. Rectificarea se consideră aprobată, cu excepția cazului în care, în termen de 24 de ore de la anunțarea acesteia, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați prezintă o cerere de supunere la vot. În cazul în care rectificarea nu este aprobată, aceasta se retrimite comisiei competente, care poate să propună o rectificare modificată sau să încheie procedura.
- (5) Rectificările adoptate se publică în același mod ca și textul la care acestea se referă. Articolele 72, 73 și 74 se aplică *mutatis mutandis*.

ANEXA I

Codul de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese

Articolul 1

Principii generale

În exercițiul funcțiunii, deputații în Parlamentul European:

- (a) se orientează și acționează cu respectarea următoarelor principii generale de conduită: acțiunea dezinteresată, integritatea, transparența, conștiinciozitatea, cinstea, responsabilitatea și respectarea reputației Parlamentului;
- (b) acționează doar în interesul general, fără a obține sau a încerca să obțină vreun avantaj financiar direct sau indirect sau vreun alt beneficiu.

Articolul 2

Principalele îndatoriri ale deputaților

În cadrul mandatului lor, deputații în Parlamentul European:

- (a) nu încheie nicio înțelegere pentru a acționa sau vota în interesul unei terțe persoane fizice sau juridice, care le-ar putea compromite libertatea de vot astfel cum este consacrată la articolul 6 din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct și la articolul 2 din Statutul deputaților în Parlamentul European;
- (b) nu solicită, nu acceptă și nu primesc niciun avantaj financiar direct sau indirect, și niciun alt beneficiu în schimbul exercitării unei influențe sau al unui vot asupra unui act legislativ, unei propuneri de rezoluție, unei declarații scrise sau al adresării unor întrebări Parlamentului sau comisiilor sale, și fac dovada unei maxime scrupulozități pentru a evita orice situație susceptibilă de a fi asimilată corupției.

Articolul 3

Conflictele de interese

(1) Există un conflict de interese atunci când un deputat în Parlamentul European are un interes personal care ar putea influența nepermis exercitarea funcțiilor sale de deputat. Nu există conflict de interese atunci când deputatul beneficiază de un avantaj din simplul fapt că face parte din populație ca ansamblu sau dintr-o categorie extinsă de persoane.

(2) Orice deputat care constată că se expune unui conflict de interese ia imediat măsurile necesare pentru a remedia acest lucru, în conformitate cu principiile și dispozițiile prezentului cod de conduită. În cazul în care nu poate rezolva conflictul de interese, deputatul semnalează acest lucru în scris Președintelui. În cazurile ambigue, deputatul poate solicita, cu titlu confidențial, avizul Comitetului consultativ pentru conduita deputaților, instituit prin articolul 7.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), înainte de a se exprima sau de a vota în plen sau în cadrul organelor Parlamentului, sau atunci când sunt propuși ca raportori, deputații comunică orice conflict de interese, real sau potențial, în legătură cu chestiunea examinată, în cazul în care acesta nu rezultă în mod clar din informațiile declarate în conformitate cu articolul 4. Comunicarea respectivă se adresează în scris sau oral președintelui în cursul dezbaterilor parlamentare în cauză.

Articolul 4

Declarația deputaților

(1) Din rațiuni de transparență, deputații în Parlamentul European prezintă Președintelui o declarație de interese financiare pe propria răspundere, înaintea încheierii primei perioade de sesiune de după alegerile pentru Parlamentul European (sau, în cursul legislaturii, în termen de 30 de zile de la preluarea funcției în Parlament), utilizând formularul adoptat de Birou în conformitate cu articolul 9. Deputații informează Președintele cu privire la orice schimbare care ar putea avea o influență asupra celor declarate, în termen de 30 de zile de la schimbarea respectivă.

(2) Declarația de interese financiare include următoarele informații, furnizate de o manieră precisă:

- (a) activitățile profesionale ale deputatului în ultimii trei ani dinaintea preluării funcției în Parlament, precum și participarea sa, în aceeași perioadă, la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică;
- (b) orice indemnizație obținută pentru exercitarea unui mandat în alt parlament;
- (c) orice activitate periodică remunerată exercitată de deputat în paralel cu exercitarea funcțiilor, ca salariat sau ca lucrător independent;
- (d) participarea la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică, ori exercitarea oricărei alte activități externe de către deputat, indiferent dacă se primește sau nu o remunerație;
- (e) orice activitate externă ocazională remunerată (inclusiv scrierile de autor, conferințe sau expertize), în cazul în care remunerația totală depășește 5 000 EUR pe an calendaristic;
- (f) participarea la o întreprindere sau un parteneriat, în cazul în care există eventuale repercusiuni asupra politicii publice sau în cazul în care această participare conferă deputatului o influență semnificativă asupra activității organismului în cauză;
- (g) orice susținere financiară, în personal sau materiale, care se adaugă mijloacelor furnizate de Parlament și care este acordată deputatului în cadrul activităților sale politice de către terți, cu menționarea identității acestora;
- (h) orice alt interes financiar care ar putea avea o influență asupra exercitării funcțiilor de deputat.

Veniturile periodice încasate de deputat, corespunzând fiecăruia dintre elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, sunt plasate într-una din următoarele categorii:

- între 500 și 1 000 EUR pe lună;
- între 1 001 și 5 000 EUR pe lună;
- între 5 001 și 10 000 EUR pe lună;
- peste 10 000 EUR pe lună.

Orice alt venit încasat de deputat, legat de elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, se calculează pe an, se împarte la 12 și se încadrează într-una dintre categoriile stabilite la al doilea paragraf.

(3) Informațiile furnizate Președintelui în conformitate cu prezentul articol se publică pe site-ul internet al Parlamentului într-o formă ușor accesibilă.

(4) Deputații nu pot fi aleși în funcții în Parlament sau în organele acestuia, nu pot fi numiți raportori și nu pot participa la delegații oficiale dacă nu au prezentat declarația de interese financiare.

Articolul 5

Cadouri sau avantaje similare

(1) Deputații în Parlamentul European nu acceptă cadouri sau avantaje similare în exercițiul funcției, cu excepția celor oferite din curtoazie care au o valoare aproximativă sub 150 EUR sau a celor oferite din curtoazie atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial.

(2) Orice cadou oferit deputaților, în conformitate cu alineatul (1), atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial, este transmis Președintelui și tratat în conformitate cu măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică rambursărilor cheltuielilor de deplasare, cazare și diurnelor deputaților sau plăților directe ale acestor cheltuieli de către părți terțe atunci când deputații participă, în urma unei invitații și în exercitarea funcției, la orice eveniment organizat de terți.

Domeniul de aplicare a acestui alineat, în special normele de asigurare a transparenței, se precizează în măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

Articolul 6

Activitățile foștilor deputați

Foștii deputați în Parlamentul European care se angajează profesional în activități de lobby sau de reprezentare care au legătură directă cu procesul decizional al Uniunii nu pot beneficia pe toată durata acestui angajament de facilitățile acordate foștilor deputați, în conformitate cu normele stabilite în acest scop de Birou²⁶.

Articolul 7

Comitetul consultativ pentru conduita deputaților

(1) Se înființează un Comitet consultativ pentru conduita deputaților („Comitetul consultativ”).

(2) Comitetul consultativ este alcătuit din cinci membri numiți de Președinte, la începutul mandatului său, dintre membrii birourilor și coordonatorii Comisiei pentru afaceri constituționale și Comisiei pentru afaceri juridice, ținând cont de experiența deputaților și de echilibrul politic.

Fiecare membru al Comitetului consultativ preia președinția o dată la șase luni, prin rotație.

(3) Președintele numește, de asemenea, la începutul mandatului său, membrii de rezervă ai Comitetului consultativ, unul pentru fiecare grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ.

²⁶Decizia Biroului din 12 aprilie 1999.

În cazul în care se presupune că prezentul cod de conduită a fost încălcat de către un membru al unui grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ, membrul de rezervă în cauză devine al șaselea membru cu drepturi depline în Comitetul consultativ pentru examinarea presupusei încălcări.

(4) La cererea unui deputat, Comitetul consultativ îi oferă, în mod confidențial și în termen de 30 de zile calendaristice, orientări pentru interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului cod de conduită. Deputatul în cauză are dreptul de a se baza pe aceste orientări.

La cererea Președintelui, Comitetul consultativ evaluează, de asemenea, cazurile în care există suspiciuni de încălcare a prezentului cod de conduită și consiliază Președintele în privința eventualelor măsuri care trebuie luate.

(5) Comitetul consultativ poate solicita, după consultarea Președintelui, avizul unor experți externi.

(6) Comitetul consultativ publică un raport anual referitor la activitățile sale.

Articolul 8

Procedura în caz de eventuale încălcări ale codului de conduită

(1) În cazul în care există motive pentru a presupune că un deputat în Parlamentul European a încălcat prezentul cod de conduită, Președintele poate informa Comitetul consultativ.

(2) Comitetul consultativ examinează circumstanțele presupusei încălcări și poate audia deputatul în cauză. Pe baza concluziilor sale, adresează Președintelui o recomandare cu privire la o eventuală decizie.

(3) În cazul în care, luând în considerare această recomandare, Președintele ajunge la concluzia că deputatul respectiv a încălcat codul de conduită, acesta audiază deputatul și adoptă o hotărâre motivată prin care stabilește o sancțiune, pe care o aduce la cunoștința deputatului.

Sancțiunea pronunțată poate consta întruna sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 153 alineatul (3) din Regulamentul de procedură.

(4) Deputatul în cauză are la dispoziție căile de atac interne stabilite la articolul 154 din Regulamentul de procedură.

(5) După expirarea termenelor prevăzute la articolul 154 din Regulamentul de procedură, orice sancțiune impusă unui deputat este anunțată în plen de către Președinte și publicată vizibil pe site-ul Parlamentului pe întreaga durată a legislaturii.

Articolul 9

Punerea în aplicare

Biroul adoptă măsurile de aplicare ale prezentului cod de conduită, inclusiv o procedură de control și, dacă este cazul, actualizează sumele menționate la articolele 4 și 5.

Biroul poate prezenta propuneri de revizuire a prezentului cod de conduită.

ANEXA II

Desfășurarea timpului afectat întrebărilor, prevăzut la articolul 116

A. Orientări

(1) Întrebările se admit, cu condiția:

- să fie concise și redactate astfel încât să permită un răspuns scurt,
- să intre în competența și în sfera de responsabilitate a destinatarului și să fie de interes general,
- să se refere, în cazul întrebărilor specifice adresate Consiliului, în special la exercitarea funcțiilor sale de definire, de coordonare ori de punere în executare a politicilor Uniunii sau la atribuțiile sale în cadrul procedurilor de numire sau având legătură cu funcționarea instituțiilor, organelor și organismelor Uniunii sau cu o revizuire a tratatelor,
- să nu necesite în prealabil un studiu sau o cercetare aprofundată din partea instituției vizate,
- să fie formulate precis și să se refere la un punct concret,
- să nu conțină nicio afirmație sau apreciere,
- să nu se refere la o chestiune strict personală,
- să nu aibă drept scop obținerea de documente sau informații statistice,
- să fie prezentate sub formă interogativă.

(2) Nu poate fi acceptată o întrebare privind un subiect care figurează deja pe ordinea de zi și pentru a cărui dezbatere este prevăzută participarea instituției interesate sau o întrebare în legătură cu exercitarea funcțiilor legislativă și bugetară ale Consiliului menționate la articolul 16 alineatul (1) prima teză din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(3) Nu se admite o întrebare în cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja prezentată și a primit un răspuns în cursul ultimelor trei luni, sau în măsura în care urmărește doar obținerea de informații cu privire la măsurile întreprinse în urma unei rezoluții specifice a Parlamentului, dacă informațiile respective au fost deja furnizate de Comisie într-o comunicare scrisă, cu excepția cazului în care intervin elemente noi sau autorul întrebării dorește să obțină informații suplimentare. În primul caz, se trimite autorului o copie a întrebării și a răspunsului.

Întrebări suplimentare

(4) După primirea răspunsului, orice deputat poate adresa o întrebare suplimentară la o altă întrebare și poate adresa cel mult două întrebări suplimentare.

(5) Întrebările suplimentare fac obiectul condițiilor de admisibilitate menționate de prezentele orientări.

(6) Președintele hotărăște admisibilitatea întrebărilor suplimentare și limitează numărul acestora astfel încât fiecare deputat să poată primi răspuns la întrebarea adresată.

Președintele nu este obligat să declare admisibilă o întrebare suplimentară, chiar dacă aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate menționate anterior

- (a) în cazul în care aceasta este de natură să perturbe derularea normală a timpului afectat întrebărilor sau
- (b) în cazul în care întrebarea principală la care face trimitere a fost suficient explicitată de alte întrebări suplimentare sau
- (c) în cazul în care nu are o legătură directă cu întrebarea principală.

Răspunsuri la întrebări

- (7) Instituția vizată se asigură că răspunsurile sale sunt concise și pertinente.
- (8) În cazul în care conținutul întrebărilor permite acest lucru, Președintele poate hotărî, după consultarea autorilor întrebărilor, ca instituția vizată să dea un răspuns simultan.
- (9) Se poate răspunde la întrebări numai în prezența autorului acestora, cu excepția cazului în care, înainte de începerea timpului afectat întrebărilor, acesta a adus la cunoștința Președintelui, în scris, numele supleantului său.
- (10) În cazul absenței autorului întrebării și a supleantului acestuia, întrebarea devine caducă.
- (11) În cazul în care un deputat a adresat o întrebare, dar nici deputatul în cauză, nici supleantul său nu sunt prezenți în timpul afectat întrebărilor, Președintele îi reamintește printr-o scrisoare că este obligat să fie prezent sau suplinit. În cazul în care Președintele trebuie să trimită de trei ori această scrisoare în interval de douăsprezece luni, deputatul în cauză pierde, pentru o perioadă de șase luni, dreptul de a adresa întrebări în timpul afectat întrebărilor.
- (12) Întrebările care nu au primit niciun răspuns din lipsă de timp primesc răspuns în conformitate cu articolul 117 alineatul (4) primul paragraf, cu excepția cazului în care autorii solicită aplicarea articolului 117 alineatul (3).
- (13) Procedura privind răspunsurile scrise este reglementată de dispozițiile articolului 117 alineatele (3) și (5).

Termene

- (14) Întrebările trebuie adresate cu cel puțin o săptămână înaintea începerii timpului afectat întrebărilor. Întrebările care nu au fost adresate în acest termen pot fi dezbătute în intervalul de timp afectat întrebărilor, cu condiția ca instituția vizată să fie de acord.

Întrebările declarate admisibile se distribuie deputaților și se transmit instituțiilor vizate.

B. Recomandări

(extras din Rezoluția Parlamentului din 13 noiembrie 1986)

Parlamentul European,

- (1) dorește o aplicare mai strictă a orientărilor privind desfășurarea timpului afectat întrebărilor prevăzut la articolul 43²⁷ din regulament, în special a punctului 1 din aceste orientări, privind admisibilitatea;

²⁷ În prezent articolul 116.

(2) recomandă să se recurgă mai frecvent la posibilitatea conferită Președintelui Parlamentului European de articolul 43 alineatul (3)²⁸ din Regulamentul de procedură de a grupa tematic întrebările pentru timpul afectat întrebărilor; consideră totuși că numai întrebările prevăzute în prima jumătate a listei de întrebări adresate pentru o anumită perioadă de sesiune ar trebui să facă obiectul unei grupări de acest tip;

(3) recomandă, în ceea ce privește întrebările suplimentare, ca Președintele să autorizeze, ca regulă generală, o întrebare suplimentară din partea autorului întrebării principale și una sau cel mult două întrebări suplimentare din partea membrilor aparținând, de preferință, unui grup politic și/sau unui stat membru diferit de cel al autorului întrebării principale; reamintește că întrebările suplimentare trebuie să fie concise și prezentate sub formă interogativă și sugerează ca acestea să nu depășească 30 de secunde;

(4) invită Comisia și Consiliul să facă tot posibilul, în conformitate cu punctul (7) din orientări, pentru ca răspunsurile să fie concise și pertinente.

²⁸În prezent articolul 116 alineatul (3).

ANEXA III

Orientări privind întrebările cu solicitare de răspuns scris adresate în temeiul articolelor 117 și 118

- (1) Întrebările cu solicitare de răspuns scris trebuie:
 - să precizeze în mod clar destinatarul căruia îi sunt transmise prin intermediul canalelor interinstituționale clasice;
 - să intre în competența și sfera de responsabilitate a destinatarilor și să fie de interes general;
 - să fie concise și să cuprindă o interogație explicită;
 - să nu conțină un limbaj ofensator;
 - să nu se refere la o chestiune strict personală.
- (2) În cazul în care o întrebare nu respectă aceste orientări, secretariatul oferă autorului întrebării consiliere privind modul în care aceasta poate fi formulată pentru a fi admisibilă.
- (3) În cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja adresată și a primit un răspuns în cursul ultimelor șase luni, sau în măsura în care o întrebare urmărește doar obținerea de informații cu privire la măsurile întreprinse în urma unei rezoluții specifice a Parlamentului, dacă informațiile respective au fost deja furnizate de Comisie într-o comunicare scrisă, secretariatul trimite autorului o copie a întrebării precedente și a răspunsului. Noua întrebare nu este transmisă destinatarilor decât dacă autorul acesteia invocă elemente noi importante sau dacă dorește să obțină informații suplimentare.
- (4) Dacă întrebarea urmărește obținerea unor informații de fapt sau statistice care sunt deja disponibile la biblioteca Parlamentului, acesta îl informează pe autor, care își poate retrage întrebarea.
- (5) Întrebările privind chestiuni conexe pot primi un răspuns comun.

ANEXA IV

Orientări și criterii generale pentru alegerea subiectelor care urmează a fi înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept prevăzute la articolul 122

Principii fundamentale

(1) Se consideră prioritară orice propunere de rezoluție prin care i se permite Parlamentului să se pronunțe prin vot, la adresa Consiliului, a Comisiei, a statelor membre, a altor state sau organizații internaționale, asupra unui eveniment prevăzut, înainte ca acesta să se producă, în cazul în care singura perioadă de sesiune a Parlamentului European în cursul căreia poate avea loc votul în timp util este perioada de sesiune în curs.

(2) Propunerile de rezoluție nu pot depăși 500 de cuvinte.

(3) Subiectele privind competențele Uniunii Europene prevăzute de tratate trebuie considerate prioritare, cu condiția să aibă o importanță majoră.

(4) Numărul de subiecte alese, care ar trebui să se limiteze la trei, inclusiv subpunctele, trebuie să permită o dezbatere adaptată la importanța subiectelor selectate în prealabil.

Modalități de aplicare

(5) Criteriile de prioritate urmate pentru întocmirea listei de subiecte care trebuie înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se comunică Parlamentului și grupurilor politice.

Limitarea și repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt

(6) Pentru o mai bună utilizare a timpului disponibil, Președintele Parlamentului European, după consultarea președinților grupurilor politice, convine, împreună cu Consiliul și Comisia, cu privire la limitarea timpului afectat luărilor de cuvânt, rezervat eventualelor intervenții ale acestor două instituții în dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Termenul pentru depunerea amendamentelor

(7) Termenul pentru depunerea amendamentelor la propunerile de rezoluție trebuie stabilit astfel încât, între distribuirea textelor amendamentelor în limbile oficiale și dezbaterile propunerilor de rezoluție, să existe un interval de timp suficient pentru a se permite o examinare adecvată a acestor amendamente de către deputați și grupurile politice.

ANEXA V
eliminată

ANEXA VI

Procedura care se aplică pentru examinarea și adoptarea deciziilor privind acordarea descărcării de gestiune

Articolul 1

Documente

- (1) Se tipăresc și se distribuie:
 - (a) contul de venituri și cheltuieli, analiza gestiunii financiare și bilanțul financiar furnizate de Comisie;
 - (b) raportul anual și rapoartele speciale ale Curții de Conturi, însoțite de răspunsurile instituțiilor;
 - (c) declarația de asigurare privind fiabilitatea conturilor, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, furnizată de Curtea de Conturi în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - (d) recomandarea Consiliului.
- (2) Aceste documente se trimit comisiei competente. Orice comisie interesată poate emite un aviz.
- (3) Președintele stabilește termenul până la care comisiile care intenționează să emită un aviz trebuie să-l comunice comisiei competente.

Articolul 2

Examinarea raportului

- (1) Parlamentul examinează raportul comisiei competente privind descărcarea de gestiune până la data de 30 aprilie a anului următor adoptării raportului anual al Curții de Conturi, în conformitate cu Regulamentul financiar.
- (2) Cu excepția cazului în care prezenta anexă prevede altfel, se aplică articolele Regulamentului de procedură al Parlamentului privind amendamentele și votarea.

Articolul 3

Conținutul raportului

- (1) Raportul privind descărcarea de gestiune, întocmit de comisia competentă trebuie să cuprindă:
 - (a) o propunere de decizie de acordare a descărcării de gestiune sau de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie) sau o propunere de decizie de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie);
 - (b) o propunere de decizie de închidere a conturilor pentru toate veniturile și cheltuielile, precum și pentru activul și pasivul Uniunii;
 - (c) o propunere de rezoluție cu observațiile care însoțesc propunerea de decizie prevăzută la litera (a), precum și o evaluare a gestiunii bugetare a Comisiei în cursul

exercițiului financiar și observații privind execuția cheltuielilor în exercițiile financiare următoare;

- (d) în anexă, o listă a documentelor primite de la Comisie, precum și o listă a documentelor solicitate, dar nefurnizate;
- (e) avizele comisiilor interesate.

(2) În cazul în care comisia competentă propune amânarea deciziei privind descărcarea de gestiune, propunerea de rezoluție referitoare la aceasta va mai preciza, printre altele:

- (a) motivele amânării;
- (b) acțiunile suplimentare pe care Comisia trebuie să le realizeze și termenele stabilite în acest scop;
- (c) documentele de care trebuie să dispună Parlamentul în vederea luării unei decizii în cunoștință de cauză.

Articolul 4

Examinare și vot în Parlament

(1) Orice raport al comisiei competente privind descărcarea de gestiune se înscrie pe ordinea de zi a primei perioade de sesiune de după depunerea acestuia.

(2) Sunt admisibile numai amendamentele la propunerea de rezoluție depusă în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c).

(3) Propunerile de decizie și propunerea de rezoluție se supun la vot în ordinea indicată la articolul 3, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolul 5.

(4) Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate, în conformitate cu articolul 231 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 5

Variante de procedură

(1) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie

Într-o primă etapă, raportul privind descărcarea de gestiune propune fie aprobarea descărcării de gestiune, fie amânarea deciziei privind descărcarea de gestiune.

(a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră amânată, iar comisia competentă prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune.

(b) În cazul în care se adoptă o propunere de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune, comisia competentă prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune. În acest caz, închiderea conturilor se amână, de asemenea, și este propusă din nou în noul raport.

În cazul în care o propunere de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră aprobată. În acest caz, decizia

constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluție poate fi supusă la vot.

(2) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie

În această a doua etapă, raportul de descărcare de gestiune propune fie acordarea, fie refuzarea descărcării de gestiune.

(a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, acest lucru constituie refuzarea descărcării de gestiune. În cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul căreia Comisia este invitată să facă o declarație, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exercițiul financiar în cauză.

(b) În cazul în care o propunere de refuzare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, în cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul căreia Comisia este invitată să facă o declarație, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exercițiul financiar în cauză.

În cazul în care o propunere de refuzare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră acordată. În acest caz, decizia constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluție poate fi supusă la vot.

(3) În cazul în care propunerea de rezoluție sau propunerea privind încheierea conturilor conțin dispoziții care se află în contradicție cu votul Parlamentului privind descărcarea de gestiune, Președintele, după consultarea președintelui comisiei competente, poate amâna votul și poate stabili un nou termen pentru depunerea de amendamente.

Articolul 6

Aplicarea deciziilor privind descărcarea de gestiune

(1) Președintele transmite Comisiei și fiecăreia dintre celelalte instituții orice decizie și orice rezoluție a Parlamentului adoptată în conformitate cu articolul 3. Președintele asigură publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria „Legislație”.

(2) Comisia competentă prezintă Parlamentului, cel puțin o dată pe an, un raport privind măsurile luate de instituții ca urmare a observațiilor care însoțesc deciziile privind descărcarea de gestiune și celelalte observații conținute în rezoluțiile Parlamentului privind execuția cheltuielilor.

(3) Președintele, acționând în numele Parlamentului, pe baza unui raport al comisiei competente în domeniul controlului bugetar, poate introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva instituției în cauză, în conformitate cu articolul 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru neexecutarea obligațiilor care decurg din observațiile care însoțesc decizia privind descărcarea de gestiune sau din celelalte rezoluții privind executarea cheltuielilor.

ANEXA VII

Atribuțiile comisiilor parlamentare permanente²⁹

I. Comisia pentru afaceri externe

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica externă și de securitate comună (PESC) și politica europeană de securitate și de apărare (PESA). În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru securitate și apărare;
- (2) relațiile cu celelalte instituții și organe ale Uniunii Europene, cu Organizația Națiunilor Unite și cu celelalte organizații internaționale și adunări interparlamentare pentru domeniile sale de competență;
- (3) consolidarea relațiilor politice cu țările terțe, în special cu cele situate în imediata vecinătate a Uniunii, prin programe de cooperare și asistență sau prin acorduri internaționale cum ar fi acordurile de asociere și de parteneriat;
- (4) deschiderea, monitorizarea și încheierea negocierilor privind aderarea statelor europene la Uniune;
- (5) drepturile omului, protecția minorităților și promovarea valorilor democratice în țările terțe. În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru drepturile omului. Fără a aduce atingere normelor aplicabile, membrii altor comisii și organe care exercită responsabilități în acest domeniu sunt invitați să asiste la reuniunile subcomisiei.

Comisia asigură coordonarea lucrărilor comisiilor parlamentare mixte și de cooperare, precum și ale delegațiilor interparlamentare, ale delegațiilor ad hoc și ale misiunilor de observare a alegerilor care intră în domeniul său de competență.

II. Comisia pentru dezvoltare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) promovarea, punerea în aplicare și controlul politicii de dezvoltare și de cooperare a Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește:
 - (a) dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul organizațiilor și organismelor interparlamentare internaționale pertinente,
 - (b) ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare și acordurile de cooperare cu acestea,
 - (c) promovarea valorilor democratice, a bunei guvernări și a drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare;
- (2) Acordul de parteneriat ACP-UE și relațiile cu organismele competente;
- (3) participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, dacă este necesar, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente.

²⁹Adoptată prin Decizia Parlamentului din 6 mai 2009.

Comisia asigură coordonarea lucrărilor delegațiilor interparlamentare și ad hoc care intră în atribuțiile sale.

III. Comisia pentru comerț internațional

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

definirea și punerea în aplicare a politicii comerciale comune a Uniunii și a relațiilor sale economice externe, în special:

- (1) relațiile financiare, economice și comerciale cu țări terțe și cu organizații regionale;
- (2) măsurile de armonizare sau de standardizare tehnică în domeniile reglementate de instrumentele de drept internațional;
- (3) relațiile cu organizațiile internaționale pertinente și cu organizațiile de promovare a integrării economice și comerciale regionale în afara granițelor Uniunii;
- (4) relațiile cu Organizația Mondială a Comerțului, inclusiv cu dimensiunea sa parlamentară.

Comisia asigură legătura cu delegațiile interparlamentare și ad hoc competente în ceea ce privește aspectele economice și comerciale în relațiile cu țările terțe.

IV. Comisia pentru bugete

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) cadrul financiar multianual de venituri și cheltuieli al Uniunii și sistemul resurselor proprii ale Uniunii;
- (2) competențele bugetare ale Parlamentului, adică bugetul Uniunii, precum și negocierea și aplicarea acordurilor interinstituționale în acest domeniu;
- (3) estimarea bugetului Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul de procedură;
- (4) bugetul organelor descentralizate;
- (5) activitățile financiare ale Băncii Europene de Investiții;
- (6) includerea în buget a Fondului European de Dezvoltare, fără a aduce atingere competențelor comisiei competente pentru Acordul de parteneriat ACP-UE;
- (7) implicațiile financiare ale tuturor actelor Uniunii și compatibilitatea acestora cu cadrul financiar multianual, fără a aduce atingere competențelor comisiilor pertinente;
- (8) monitorizarea și evaluarea execuției bugetului pentru exercițiul financiar curent, sub rezerva articolului 78 alineatul (1), transferurile de credite, procedurile privind organigramele, creditele de funcționare și avizele cu privire la proiecte imobiliare cu implicații financiare importante;
- (9) Regulamentul financiar, cu excepția chestiunilor privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

V. Comisia pentru control bugetar

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) controlul execuției bugetului Uniunii și al Fondului European de Dezvoltare, precum și deciziile privind descărcarea de gestiune care trebuie luate de Parlament, inclusiv procedura internă de descărcare de gestiune, și orice altă măsură de însoțire sau de executare a acestor decizii;
- (2) închiderea, prezentarea și controlul conturilor și bilanțurilor Uniunii, ale instituțiilor acesteia și ale oricărui organism care beneficiază de finanțarea acesteia, inclusiv stabilirea creditelor care urmează a fi reportate și fixarea soldurilor;
- (3) controlul activităților financiare ale Băncii Europene de Investiții;
- (4) evaluarea raportului costuri-beneficii al diferitelor finanțări ale Uniunii pentru executarea politicilor Uniunii;
- (5) examinarea fraudelor și neregulilor care aduc atingere execuției bugetului Uniunii, acțiunile care vizează prevenirea acestor acte și declanșarea procedurii judiciare, precum și protecția intereselor financiare ale Uniunii în general;
- (6) relațiile cu Curtea de Conturi, numirea membrilor și analizarea rapoartelor acesteia;
- (7) Regulamentul financiar pentru chestiunile privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

VI. Comisia pentru afaceri economice și monetare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politicile economice și monetare ale Uniunii, funcționarea Uniunii Economice și Monetare și Sistemul Monetar și Financiar European, inclusiv relațiile cu instituțiile sau organizațiile pertinente;
- (2) libera circulație a capitalurilor și plăților (plăți transfrontaliere, spațiul unic de plăți, balanța de plăți, fluxurile de capital și politicile de împrumut și creditare, controlul fluxurilor de capital provenite din țări terțe, măsuri de încurajare a exporturilor de capital din Uniunea Europeană);
- (3) sistemul monetar și financiar internațional, inclusiv relațiile cu instituțiile și organizațiile financiare și monetare;
- (4) regulile privind concurența, ajutoarele de stat sau ajutoarele publice;
- (5) reglementarea în domeniul fiscal;
- (6) reglementarea și supravegherea serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare, inclusiv rapoartele financiare, verificările contabile, normele contabile, conducerea întreprinderilor și alte chestiuni din domeniul dreptului societăților comerciale privind în special serviciile financiare.

VII. Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica ocupării forței de muncă și toate aspectele de politică socială, cum ar fi condițiile de muncă, securitatea socială și protecția socială;
- (2) măsurile de garantare a sănătății și securității la locul de muncă;
- (3) Fondul social european;

- (4) politica de formare profesională, inclusiv calificările profesionale;
- (5) libera circulație a lucrătorilor și pensionarilor;
- (6) dialogul social;
- (7) toate formele de discriminare la locul de muncă și pe piața muncii, altele decât cele fondate pe gen;
- (8) relațiile cu:
 - Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop),
 - Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă,
 - Fundația Europeană de Formare,
 - Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă,

precum și relațiile cu alte organisme ale Uniunii Europene și organizații internaționale pertinente.

VIII. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica de mediu și măsurile de protecție a mediului, privind în special:
 - (a) poluarea aerului, a solului și a apei, gestionarea și reciclarea deșeurilor, substanțele și preparatele periculoase, nivelul sonor, schimbarea climatică și protecția biodiversității,
 - (b) dezvoltarea durabilă,
 - (c) măsurile și convențiile internaționale și regionale în vederea conservării mediului,
 - (d) repararea prejudiciilor cauzate mediului,
 - (e) protecția civilă,
 - (f) Agenția Europeană de Mediu,
 - (g) Agenția Europeană pentru Produse Chimice;
- (2) sănătatea publică, privind în special:
 - (a) programele și acțiunile specifice în domeniul sănătății publice,
 - (b) produsele farmaceutice și cosmetice,
 - (c) aspectele sanitare ale terorismului biologic,
 - (d) Agenția Europeană pentru Medicamente și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor;
- (3) aspectele privind siguranța alimentară, în special:

- (a) etichetarea și siguranța produselor alimentare,
- (b) legislația veterinară privind protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană, controalele de sănătate publică ale produselor alimentare și sistemele de producție alimentară,
- (c) Agenția Europeană pentru Siguranța Alimentară și Oficiul Alimentar și Veterinar European.

IX. Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica industrială a Uniunii și aplicarea noilor tehnologii, în special în ceea ce privește măsurile privind întreprinderile mici și mijlocii;
- (2) politica de cercetare a Uniunii, inclusiv difuzarea și exploatarea rezultatelor cercetării;
- (3) politica spațială;
- (4) activitățile Centrului Comun de Cercetare și ale Biroului central de măsurări nucleare, JET, ITER și celelalte proiecte aparținând aceluiași domeniu;
- (5) măsurile de la nivelul Uniunii în domeniul politicii energetice în general, securitatea aprovizionării cu energie și eficiența energetică, în special stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor energetice;
- (6) Tratatul Euratom și Agenția de Aprovizionare a Euratom (AAE), securitatea nucleară, scoaterea din funcțiune a instalațiilor și eliminarea deșeurilor în domeniul nuclear;
- (7) societatea informațională și tehnologiile informației, inclusiv stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de telecomunicații.

X. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) coordonarea, la nivelul Uniunii, a legislațiilor naționale în domeniul pieței interne și privind Uniunea vamală, în special în ceea ce privește:
 - (a) libera circulație a mărfurilor, inclusiv armonizarea standardelor tehnice,
 - (b) libertatea de stabilire,
 - (c) libertatea de a presta servicii, cu excepția sectorului financiar și poștal;
- (2) măsurile de identificare și eliminare a potențialelor obstacole în calea funcționării pieței interne;
- (3) promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor, cu excepția chestiunilor privind sănătatea publică și siguranța alimentară, în cadrul creării pieței interne.

XI. Comisia pentru transport și turism

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) dezvoltarea unei politici comune privind transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile, precum și transportul maritim și aerian, în special:
 - (a) normele comune aplicabile transporturilor pe teritoriul Uniunii Europene,
 - (b) stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de transport,
 - (c) furnizarea serviciilor de transport și relațiile cu țările terțe în domeniul transporturilor,
 - (d) securitatea transporturilor,
 - (e) relațiile cu organizațiile internaționale de transport;
- (2) serviciile poștale;
- (3) turismul.

XII. Comisia pentru dezvoltare regională

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

politica regională și de coeziune, în special:

- (a) Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune și celelalte instrumente de politică regională ale Uniunii,
- (b) evaluarea efectelor celorlalte politici ale Uniunii asupra coeziunii economice și sociale,
- (c) coordonarea instrumentelor structurale ale Uniunii,
- (d) regiunile ultraperiferice și insulele, precum și cooperarea transfrontalieră și interregională,
- (e) relațiile cu Comitetul Regiunilor, organizațiile de cooperare interregională și autoritățile locale și regionale.

XIII. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) funcționarea și dezvoltarea politicii agricole comune;
- (2) dezvoltarea rurală, inclusiv activitățile instrumentelor financiare pertinente;
- (3) legislația în domeniile:
 - (a) veterinar și fitosanitar, alimentația animalelor, cu condiția ca aceste măsuri să nu aibă drept scop protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană,
 - (b) creșterea și bunăstarea animalelor;
- (4) îmbunătățirea calității produselor agricole;
- (5) aprovizionarea cu materii prime agricole;
- (6) Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;

- (7) silvicultura.

XIV. Comisia pentru pescuit

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) funcționarea și dezvoltarea politicii comune în domeniul pescuitului și gestionarea acesteia;
- (2) conservarea resurselor de pescuit;
- (3) organizarea comună a pieței produselor pescărești;
- (4) politica structurală în sectoarele pescuitului și acvaculturii, inclusiv instrumentele financiare de orientare în domeniul pescuitului;
- (5) acordurile internaționale privind pescuitul.

XV. Comisia pentru cultură și educație

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) aspectele culturale ale Uniunii Europene, în special:
 - (a) îmbunătățirea cunoașterii și difuzării culturii,
 - (b) protejarea și promovarea diversității culturale și lingvistice,
 - (c) conservarea și protejarea patrimoniului cultural, schimburile culturale și creația artistică;
- (2) politica educațională a Uniunii Europene, inclusiv în domeniul învățământului superior în Europa și promovarea sistemului de școli europene și de formare pe tot parcursul vieții;
- (3) politica în domeniul audiovizual și aspectele culturale și educative ale societății informaționale;
- (4) politica în domeniul tineretului și dezvoltarea unei politici în domeniul sportului și al activităților recreative;
- (5) politica informațională și politica în domeniul mass-media;
- (6) cooperarea cu țările terțe în domeniile culturii și al educației și relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale pertinente.

XVI. Comisia pentru afaceri juridice

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) interpretarea și aplicarea legislației Uniunii și conformitatea actelor Uniunii cu legislația primară, inclusiv alegerea temeiurilor juridice și respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
- (2) interpretarea și aplicarea dreptului internațional, cu condiția ca Uniunea Europeană să fie vizată;
- (3) simplificarea dreptului Uniunii, în special a propunerilor legislative în vederea codificării oficiale;

- (4) protecția juridică a drepturilor și competențelor Parlamentului, în special participarea Parlamentului la acțiunile introduse înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- (5) actele Uniunii care influențează ordinele juridice ale statelor membre, în special în domeniile următoare:
 - (a) dreptul civil și comercial,
 - (b) dreptul societăților comerciale,
 - (c) dreptul de proprietate intelectuală,
 - (d) dreptul procedural;
- (6) măsuri privind cooperarea judiciară și administrativă în materie civilă;
- (7) răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sancțiunile care se aplică în contextul infracțiunilor împotriva mediului;
- (8) chestiunile etice privind noile tehnologii, în aplicarea procedurii comisiilor asociate cu comisiile competente;
- (9) Statutul deputaților și Statutul personalului Uniunii Europene;
- (10) privilegiile și imunitățile, precum și verificarea prerogativelor deputaților;
- (11) organizarea și statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- (12) Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

XVII. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) protecția, pe teritoriul Uniunii Europene, a drepturilor cetățenilor, a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția minorităților, astfel cum sunt enunțate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- (2) măsurile necesare pentru combaterea oricăror forme de discriminare, altele decât cele pe fondate pe gen, sau cele care se produc la locul de muncă și pe piața forței de muncă;
- (3) legislația în domeniul transparenței și protecției persoanelor fizice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal;
- (4) aplicarea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, în special:
 - (a) prin măsuri privind intrarea și circulația persoanelor, politica privind azilul și migrația,
 - (b) prin măsuri privind gestionarea integrată a frontierelor externe,
 - (c) prin măsuri privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală;
- (5) Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie și Agenția Uniunii Europene pentru Drepturile Fundamentale, Europol, Eurojust, CEPOL, precum și alte organe și agenții care operează în aceste domenii;

- (6) constatarea unui risc evident de încălcare gravă, de către un stat membru, a principiilor comune statelor membre.

XVIII. Comisia pentru afaceri constituționale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) aspectele instituționale ale procesului de integrare europeană, în special în cadrul pregătirii și desfășurării convențiilor și conferințelor interguvernamentale;
- (2) aplicarea Tratatului UE și evaluarea funcționării acestuia;
- (3) consecințele instituționale ale negocierilor privind extinderea Uniunii Europene;
- (4) relațiile interinstituționale, inclusiv examinarea acordurilor interinstituționale prevăzute la articolul 127 alineatul (2) din prezentul regulament, în vederea aprobării acestora de către Parlament;
- (5) procedura electorală uniformă;
- (6) partidele politice la nivel european, fără a aduce atingere competențelor Biroului;
- (7) constatarea existenței unei încălcări grave și persistente, de către un stat membru a principiilor comune statelor membre;
- (8) interpretarea și aplicarea Regulamentului de procedură, precum și propunerile de modificare a regulamentului.

XIX. Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) definirea, promovarea și apărarea drepturilor femeii în Uniune și măsurile luate în acest scop de către Uniune;
- (2) promovarea drepturilor femeii în țările terțe;
- (3) politica de egalitate de șanse, inclusiv egalitatea între femei și bărbați în ceea ce privește șansele pe piața forței de muncă și tratamentul la locul de muncă;
- (4) eliminarea oricărei forme de discriminare fondate pe gen;
- (5) punerea în aplicare și continuarea integrării dimensiunii privind egalitatea de șanse în toate sectoarele;
- (6) controlul și aplicarea acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile femeii;
- (7) politica de informare cu privire la femei.

XX. Comisia pentru petiții

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) petițiile;
- (2) relațiile cu Ombudsmanul European.

ANEXA VIII

Documente și informații confidențiale și sensibile

A. Examinarea documentelor confidențiale transmise Parlamentului

Procedura care se aplică pentru examinarea documentelor confidențiale transmise Parlamentului European³⁰

(1) Prin documente confidențiale se înțeleg documentele și informațiile care pot fi refuzate accesului public în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și care conțin documente sensibile, astfel cum acestea au fost definite la articolul 9 din regulamentul menționat.

În cazul în care caracterul confidențial al documentelor primite de Parlament este pus la îndoială de către una dintre instituții, chestiunea se prezintă comisiei interinstituționale, creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

În cazul în care documentele confidențiale se transmit Parlamentului sub rezerva confidențialității, președintele comisiei competente a Parlamentului aplică din oficiu procedura de confidențialitate, astfel cum aceasta este prevăzută la punctul (3) de mai jos.

(2) Orice comisie a Parlamentului European este abilitată, pe baza unei cereri scrise sau orale a unuia dintre membrii acesteia, să aplice procedura de confidențialitate pentru o informație sau un document pe care îl precizează membrul în cauză. Este necesară o majoritate de două treimi dintre membrii prezenți pentru a decide aplicarea procedurii de confidențialitate.

(3) În cazul în care președintele comisiei a declarat aplicarea procedurii de confidențialitate, la dezbateri mai pot asista numai membrii comisiei, funcționarii și experții desemnați în prealabil de către președinte în limita strictului necesar.

Documentele se numerotează și se distribuie la începutul reuniunii și sunt adunate la sfârșitul acesteia. Se interzice luarea de notițe și, a fortiori, fotocopierea documentelor respective.

Procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate. Numai decizia, în cazul în care aceasta există, poate fi prevăzută în procesul-verbal.

(4) Examinarea cazurilor de violare a secretului poate fi cerută de un număr de trei membri ai comisiei care a deschis procedura și se înscrie pe ordinea de zi. Majoritatea membrilor comisiei poate decide ca examinarea violării secretului să figureze pe ordinea de zi a primei reuniuni de după depunerea cererii la președintele comisiei.

(5) Sancțiuni: în cazul unei încălcări, președintele comisiei acționează în conformitate cu dispozițiile de la articolul 9 alineatul (2) și de la articolele 152, 153 și 154.

³⁰Adoptată prin Decizia Parlamentului din 15 februarie 1989 și modificată prin Decizia din 13 noiembrie 2001.

B. Accesul Parlamentului la informații sensibile din domeniul politicii de securitate și de apărare

Acord interinstituțional din 20 noiembrie 2002 dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare³¹

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL,

întrucât:

(1) Articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Președinția Consiliului consultă Parlamentul European cu privire la principalele aspecte și opțiuni fundamentale de politică externă și de securitate comună și ia măsuri pentru a se ține seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale Parlamentului European. Același articol prevede că Parlamentul European este informat periodic de către Președinția Consiliului și Comisie cu privire la evoluția politicii externe și de securitate comună. Este necesară instituirea unui dispozitiv de garantare a aplicării acestor principii în domeniu.

(2) Ținând seama de natura specifică și de conținutul extrem de sensibil al anumitor informații cu un grad ridicat de confidențialitate în domeniul politicii de securitate și de apărare, se recomandă stabilirea unui regim special pentru tratarea documentelor care conțin informații de acest tip.

(3) În conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei³², Consiliul are obligația de a informa Parlamentul European cu privire la documentele sensibile, astfel cum acestea sunt definite la articolul 9 alineatul (1) din regulament, în conformitate cu dispozițiile convenite între aceste instituții.

(4) În majoritatea statelor membre există mecanisme specifice pentru transmiterea și tratarea informațiilor clasificate între guvernele și parlamentele naționale. Prezentul acord interinstituțional ar trebui să asigure Parlamentului European un tratament inspirat din cele mai bune practici în vigoare în statele membre.

ADOPTĂ PREZENTUL ACORD INTERINSTITUȚIONAL:

1. Domeniul de aplicare

1.1 Prezentul acord interinstituțional reglementează accesul Parlamentului European la informații sensibile, adică la informații clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”, „SECRET” sau „CONFIDENTIEL” oricare ar fi originea, suportul sau gradul de finalizare, deținute de Consiliu în domeniul politicii de securitate și de apărare, precum și al tratării documentelor astfel clasificate.

1.2 Informațiile provenite de la un stat terț sau de la o organizație internațională se transmit cu acordul acestora.

În cazul în care informațiile provenite de la un stat membru sunt transmise Consiliului fără mențiunea explicită de difuzare restrânsă către alte instituții, cu excepția celei privind clasificarea, se aplică regulile prevăzute la secțiunile 2 și 3 din prezentul acord interinstituțional. În caz contrar, aceste informații se transmit cu acordul statului membru în cauză.

³¹JO C 298, 30.11.2002, p. 1.

³²JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

În cazul în care refuză transmiterea informațiile provenite de la un stat terț, de la o organizație internațională sau de la un stat membru, Consiliul își motivează refuzul.

1.3 Dispozițiile prezentului acord interinstituțional se aplică în conformitate cu legislația aplicabilă, fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European³³ și fără a aduce atingere aranjamentelor existente, în special Acordului interinstituțional din 6 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și îmbunătățirea procedurii bugetare³⁴.

2. Reguli generale

2.1 Cele două instituții acționează în conformitate cu sarcinile reciproce de cooperare loială și în spirit de încredere reciprocă, precum și cu respectarea dispozițiilor pertinente din tratate. Transmiterea și tratarea informațiilor prevăzute de prezentul acord interinstituțional se efectuează cu respectarea intereselor protejate de clasificare, în special interesul public privind securitatea și apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară și nemilitară a crizelor.

2.2 La cererea uneia dintre personalitățile prevăzute la punctul 3.1, Președinția Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant le informează, cu promptitudinea necesară, cu privire la conținutul oricărei informații sensibile necesare pentru a permite Parlamentului European să-și exercite atribuțiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituțional, ținând seama de interesul public în ceea ce privește securitatea și apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară și nemilitară a crizelor, în conformitate cu modalitățile definite în secțiunea 3.

3. Modalități privind accesul la informațiile sensibile și tratarea acestora

3.1 În cadrul prezentului acord interinstituțional, Președintele Parlamentului European sau președintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare a Parlamentului European poate cere ca Președinția Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant să furnizeze acestei comisii informații privind evoluția în materie de politică europeană de securitate și de apărare, inclusiv informațiile sensibile în cazul cărora se aplică punctul 3.3.

3.2 În caz de criză sau la cererea Președintelui Parlamentului European sau a președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare a Parlamentului European, informațiile de acest tip se furnizează în cel mai scurt timp.

3.3 În acest cadru, Președintele Parlamentului European, precum și un comitet special prezidat de președintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare și compus din patru membri desemnați de Conferința președinților sunt informați de către Președinția Consiliului sau de către Secretarul General/Înaltul Reprezentant cu privire la conținutul informațiilor sensibile în cazul în care acestea sunt necesare pentru a permite Parlamentului European să-și exercite atribuțiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituțional. Președintele Parlamentului European și comitetul special pot cere consultarea documentelor în cauză la sediul Consiliului.

În cazul în care este posibil și adecvat, date fiind natura și conținutul informațiilor sau ale documentelor în cauză, acestea se pun la dispoziția Președintelui Parlamentului European, care va alege una dintre posibilitățile următoare:

³³JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

³⁴JO C 172, 18.6.1999, p. 1.

- (a) informații destinate președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare;
- (b) limitarea accesului la informații numai la membrii comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare;
- (c) examinarea în cadrul comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare, întrunită cu ușile închise, în conformitate cu modalități care pot varia în funcție de gradul de confidențialitate avut în vedere;
- (d) comunicarea documentelor filtrate în funcție de gradul de confidențialitate necesar.

Aceste posibilități sunt excluse în cazul informațiilor sensibile clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”.

În ceea ce privește informațiile sau documentele clasificate „SECRET” sau „CONFIDENTIEL”, Președintele Parlamentului European, înainte de a opta pentru una dintre aceste posibilități, se pune de acord cu Consiliul.

Informațiile sau documentele în cauză nu se publică și nu se transmit altor destinatari.

4. Dispoziții finale

4.1 Parlamentul European și Consiliul iau, fiecare în domeniul său de competență, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului acord interinstituțional, inclusiv cele necesare pentru anchetele de securitate privind persoanele în cauză.

4.2 Cele două instituții sunt dispuse să discute acorduri interinstituționale comparabile care ar putea reglementa informațiile clasificate în alte sectoare de activitate ale Consiliului, cu condiția ca dispozițiile prezentului acord interinstituțional să nu constituie un precedent pentru alte domenii de activitate ale Uniunii sau ale Comunității și nu aduce atingere conținutului altor eventuale acorduri interinstituționale.

4.3 Prezentul acord interinstituțional se reexaminează după doi ani, la cererea uneia dintre cele două instituții, în conformitate cu experiența dobândită în aplicarea acestuia.

Anexă

Prezentul acord interinstituțional se aplică în conformitate cu regulamentele pertinente în vigoare și, în special, cu principiul în conformitate cu care acordul autorității de origine este o condiție necesară pentru transmiterea de informații clasificate, prevăzută la punctul 1.2.

Consultarea documentelor sensibile de către membrii comitetului special al Parlamentului European se face într-o sală securizată, situată în localurile Consiliului.

Prezentul acord interinstituțional intră în vigoare după adoptarea de către Parlamentul European a măsurilor de securitate interne în conformitate cu principiile prevăzute la punctul 2.1 și comparabile cu cele ale altor instituții, în vederea garantării unui nivel de protecție echivalent pentru informațiile sensibile în cauză.

C. Aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului la informații sensibile din domeniul politicii de securitate și de apărare

Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 2002 privind aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare³⁵

PARLAMENTUL EUROPEAN,

având în vedere articolul 9, în special alineatele (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei³⁶,

având în vedere anexa VII³⁷ partea A punctul 1 din Regulamentul de procedură,

având în vedere articolul 20 din Decizia Biroului din 28 noiembrie 2001 privind accesul publicului la documentele Parlamentului European³⁸,

având în vedere Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare,

având în vedere propunerea Biroului,

având în vedere natura specifică și conținutul extrem de sensibil al anumitor informații cu un grad ridicat de confidențialitate în domeniul politicii de securitate și de apărare,

întrucât Consiliul este obligat să furnizeze Parlamentului European informații cu privire la documentele sensibile, în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții,

întrucât membrii Parlamentului European care fac parte din comitetul special, constituit în temeiul Acordului interinstituțional, trebuie să fie abilitați pentru a avea acces la informațiile sensibile în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște”,

având în vedere necesitatea de a stabili mecanisme specifice pentru primirea, tratarea și controlul informațiilor sensibile furnizate de Consiliu, de state membre, de țări terțe sau de organizații internaționale,

DECIDE:

Articolul 1

Prezenta decizie vizează adoptarea de măsuri suplimentare necesare aplicării Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informațiile sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare.

Articolul 2

Consiliul tratează cererile Parlamentului European de acces la informațiile sale sensibile în conformitate cu propriile reglementări. În cazul în care documentele solicitate au fost întocmite de alte instituții, state membre, țări terțe sau organizații internaționale, ele se transmit cu acordul acestora.

³⁵JO C 298, 30.11.2002, p. 4.

³⁶JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

³⁷În prezent anexa VIII.

³⁸JO C 374, 29.12.2001, p. 1.

Articolul 3

Președintele Parlamentului European răspunde de aplicarea, în cadrul acestei instituții, a Acordului interinstituțional.

În acest sens, Președintele ia toate măsurile care se impun pentru a garanta tratarea confidențială a informațiilor primite direct de la Președintele Consiliului sau de la Secretarul General/Înaltul Reprezentant, sau a informațiilor obținute cu ocazia consultării documentelor sensibile în localurile Consiliului.

Articolul 4

În cazul în care, la cererea Președintelui Parlamentului European sau a președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare, Președinția Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant sunt invitați să furnizeze informații sensibile comitetului special creat prin Acordul interinstituțional, acestea se vor furniza în cel mai scurt termen. În acest scop, Parlamentul European echipează o sală special concepută pentru aceasta. Alegerea sălii se face în vederea asigurării unui nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut de Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentului de securitate al Consiliului³⁹ pentru organizarea reuniunilor de acest tip.

Articolul 5

Reuniunea de informare prezidată de Președintele Parlamentului European sau de președintele comisiei menționate anterior are loc cu ușile închise.

Cu excepția celor 4 membri desemnați de Conferința președinților, numai funcționarii care, date fiind funcțiile lor sau necesitățile serviciului, au fost abilitați și autorizați să intre în sală sub rezerva „necesității de a cunoaște”, au acces în sala de reuniune.

Articolul 6

În aplicarea alineatului 3.3 din Acordul interinstituțional deja menționat, în cazul în care Președintele Parlamentului European sau președintele comisiei menționate anterior decide să solicite consultarea documentelor care conțin informații sensibile, consultarea se efectuează în localurile Consiliului.

Consultarea documentelor la fața locului se efectuează în versiunea sau versiunile disponibile.

Articolul 7

Membrii Parlamentului European care urmează să asiste la reuniunile de informare sau să ia cunoștință de documentele sensibile, fac obiectul unei proceduri de abilitare, asemeni membrilor Consiliului și membrilor Comisiei. În acest sens, Președintele Parlamentului European inițiază demersurile necesare pe lângă autoritățile naționale competente.

Articolul 8

Funcționarii care trebuie să aibă acces la informațiile sensibile sunt abilitați în conformitate cu dispozițiile stabilite pentru celelalte instituții. Funcționarii astfel abilitați, sub rezerva „necesității de a cunoaște”, sunt chemați să asiste la reuniunile de informare menționate anterior sau să ia cunoștință de conținutul acestora. În acest sens, Secretarul General acordă autorizația, după ce a primit avizul autorităților naționale competente ale statelor membre, pe baza anchetei de securitate întreprinse de aceste autorități.

³⁹JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

Articolul 9

Informațiile obținute cu ocazia acestor reuniuni sau cu ocazia consultării documentelor în localurile Consiliului nu fac obiectul divulgării, difuzării și reproducerii, totale sau parțiale, indiferent de suportul pe care se prezintă. De asemenea, nu se autorizează nici înregistrarea informațiilor sensibile furnizate de către Consiliu.

Articolul 10

Membrii Parlamentului European desemnați de Conferința președinților pentru a avea acces la informații sensibile sunt obligați să păstreze confidențialitatea. Cei care nu respectă această obligație sunt înlocuiți în cadrul comitetului special de un alt membru desemnat de Conferința președinților. În acest scop, membrul care nu respectă această obligație poate fi audiat, înainte de excluderea sa din comitetul special, de Conferința președinților, întrunită în reuniune extraordinară cu ușile închise. În afară de excluderea sa din comitetul special, membrul responsabil de scurgerea de informații poate face obiectul, dacă este cazul, unei proceduri judiciare în aplicarea legislației în vigoare.

Articolul 11

Funcționarii abilitați în mod corespunzător pentru a avea acces la informațiile sensibile, în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște”, sunt obligați să păstreze confidențialitatea. Orice funcționar care nu respectă această obligație face obiectul unei anchete întreprinse sub autoritatea Președintelui Parlamentului European și, dacă este cazul, al unei proceduri disciplinare, în conformitate cu Statutul funcționarilor. În cazul unei proceduri judiciare, Președintele ia toate măsurile care se impun pentru a permite autorităților naționale competente să declanșeze procedurile adecvate.

Articolul 12

Biroul este competent pentru a proceda la eventuale adaptări, modificări sau interpretări necesare pentru aplicarea acestei decizii.

Articolul 13

Prezenta decizie se va anexa la Regulamentul de procedură al Parlamentului European și va intra în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

D. Conflicte de interese personale

Unui deputat îi poate fi refuzat, cu acordul Biroului, printr-o decizie motivată corespunzător, dreptul de a consulta un document al Parlamentului, dacă Biroul, după audierea deputatului, ajunge la concluzia că această consultare ar compromite de o manieră inacceptabilă interesele instituționale ale Parlamentului sau interesul public și că acțiunea deputatului are la bază considerente private și personale. Împotriva unei astfel de decizii, deputatul poate introduce o cale de atac în scris, motivând-o corespunzător, în termen de o lună de la notificarea acesteia. Parlamentul ia o decizie cu privire la calea de atac respectivă, fără dezbateri, în cadrul perioadei de sesiune care urmează după introducerea acesteia.

E. Norme de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European

Decizia Biroului Parlamentului European din 6 iunie 2011 referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European⁴⁰

BIROUL PARLAMENTULUI EUROPEAN,

având în vedere articolul 23 alineatul (12) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European,

Întrucât:

(1) În lumina noului Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană⁴¹, semnat la 20 octombrie 2010 (denumit în continuare „Acordul-cadru”), este necesară revizuirea deciziei Biroului din 13 noiembrie 2006 referitoare la normele care reglementează prelucrarea administrativă a documentelor confidențiale.

(2) Tratatul de la Lisabona atribuie noi sarcini Parlamentului European și, pentru a dezvolta activitățile Parlamentului în acele domenii care necesită un grad de confidențialitate, este necesar să se stabilească principii de bază, standarde minime de securitate și proceduri adecvate pentru tratamentul informațiilor confidențiale, inclusiv al celor clasificate, de către Parlamentul European.

(3) Normele stabilite în prezenta decizie vizează să asigure standarde echivalente de protecție și compatibilitatea cu normele adoptate de alte instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau pe baza tratatelor sau de statele membre pentru a facilita buna funcționare a procesului decizional în Uniunea Europeană.

(4) Dispozițiile prezentei decizii sunt adoptate fără a aduce atingere articolului 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁴².

(5) Dispozițiile prezentei decizii sunt adoptate fără a aduce atingere articolului 16 din TFUE și Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁴³,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta decizie reglementează crearea, primirea, transmiterea și stocarea informațiilor confidențiale de către Parlamentul European în vederea unei protecții adecvate a naturii confidențiale a acestora. Prezenta decizie implementează în special anexa 2 la Acordul-cadru.

⁴⁰JO C 190, 30.6.2011, p. 2.

⁴¹JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁴²JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁴³JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii:

- (a) „informații” înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor;
- (b) „informații confidențiale” înseamnă „informații clasificate UE” (ICUE) și „alte informații confidențiale” neclasificate;
- (c) „informații clasificate UE” (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET”, „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor UE sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate în virtutea și în baza tratatelor sau este primită de la state membre, țări terțe sau organizații internaționale. În acest sens:
 - „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,
 - „SECRET UE/EU SECRET” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,
 - „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,
 - „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;
- (d) „alte informații confidențiale” înseamnă orice altă informație confidențială neclasificată, inclusiv informații vizate de normele privind protecția datelor sau de obligația de a respecta secretul profesional, creată în cadrul Parlamentului European sau transmisă Parlamentului European de alte instituții, organisme și agenții înființate în virtutea sau pe baza tratatelor sau de statele membre;
- (e) „document” înseamnă orice informație înregistrată, indiferent de forma sa fizică sau de caracteristicile sale;
- (f) „material” înseamnă orice document, aparat sau echipament, deja fabricat sau în curs de fabricație;
- (g) „nevoie de a cunoaște” înseamnă necesitatea unei persoane de a avea acces la informații confidențiale pentru a putea îndeplini o funcție sau o sarcină oficială;
- (h) „autorizație” înseamnă o decizie (decizie de autorizare) adoptată de Președinte, în cazul deputaților în Parlamentul European, sau de Secretarul General, în cazul funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului care

lucrează pentru grupurile politice, de a permite accesul unei persoane la ICUE până la un anumit nivel, pe baza rezultatului pozitiv al unei examinări de securitate (procedură de abilitare), efectuată de o autoritate națională în temeiul legislației naționale și în conformitate cu dispozițiile anexei I partea 2;

- (i) „declasare” înseamnă o reducere a nivelului de clasificare;
- (j) „declasificare” înseamnă eliminarea din orice sistem de clasificare;
- (k) „autoritate de origine” înseamnă autorul, autorizat corespunzător, al ICUE sau al oricărei alte informații confidențiale;
- (l) „reguli de securitate” înseamnă măsurile tehnice de implementare menționate în anexa II⁴⁴.

Articolul 3

Principii de bază și standarde minime

1. Tratatul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European se efectuează în conformitate cu principiile de bază și standardele minime menționate în anexa I partea 1.

2. Parlamentul European instituie un sistem de management al securității informațiilor (SMSI) în conformitate cu acele principii de bază și standarde minime care vizează facilitarea activităților parlamentare și administrative, garantând protecția oricărei informații confidențiale prelucrate de Parlamentul European, cu respectarea deplină a normelor stabilite de autoritatea de origine a unei astfel de informații astfel cum se prevede în regulile de securitate.

Prelucrarea informațiilor confidențiale cu ajutorul unor sisteme de informare (SI) automate ale Parlamentului European se desfășoară în conformitate cu conceptul de asigurare a informațiilor (AI) și se menționează în regulile de securitate.

3. Deputații în Parlamentul European pot consulta informații clasificate până la și incluzând nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” în absența unei autorizări de securitate. În cazul informațiilor clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, ei trebuie să semneze o declarație pe proprie răspundere că nu vor dezvălui vreunui terț conținutul informațiilor respective. Informațiile clasificate peste nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sunt puse doar la dispoziția deputaților în Parlamentul European care dispun de nivelul adecvat de autorizare de securitate.

4. Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice pot consulta informații confidențiale dacă s-a stabilit în cazul lor „nevoia de a cunoaște” și pot consulta informații clasificate peste nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” dacă dispun de nivelul adecvat de autorizare de securitate.

Articolul 4

Crearea de informații confidențiale și tratamentul administrativ de către Parlamentul European

2. Președintele Parlamentului European, președinții comisiilor parlamentare vizate și Secretarul General și/sau orice persoană autorizată de acesta sau aceasta în scris poate crea informații confidențiale și/sau clasifica informațiile în conformitate cu regulile de securitate.

⁴⁴Anexa urmează să fie adoptată.

3. Atunci când creează o informație clasificată, autoritatea de origine aplică nivelul adecvat de clasificare în conformitate cu standardele internaționale și definițiile menționate în anexa I. De asemenea, autoritatea de origine determină, ca regulă generală, destinatarii care urmează a fi autorizați să consulte informația în funcție de nivelul de clasificare. Informația respectivă se comunică Serviciului de Informații Confidențiale (SIC) atunci când documentul este depus la SIC.

4. Informațiile confidențiale care fac obiectul secretului profesional sunt tratate în conformitate cu instrucțiunile de tratament definite în regulile de securitate.

Articolul 5

Primirea de informații confidențiale de către Parlamentul European

1. Informațiile confidențiale primite de Parlamentul European se comunică după cum urmează:

- ICUE clasificate drept “RESTREINT UE/EU RESTRICTED” și alte informații confidențiale, secretariatului organului parlamentar/titularului de mandat care a înaintat cererea;
- ICUE clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” și superior, SIC.

2. Înregistrarea, stocarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale se asigură fie de secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat care a primit informațiile, fie de SIC.

3. În cazul informațiilor confidențiale comunicate de Comisie în conformitate cu Acordul-cadru din 20 octombrie 2010, măsurile convenite în sensul anexei 2 punctul 3.2 la Acordul-cadru (stabilite de comun acord și privind destinatarii, procedura de consultare, respectiv sală de lectură securizată și reuniuni cu ușile închise sau alte aspecte) destinate să protejeze confidențialitatea informațiilor, se depun împreună cu informația confidențială la secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat sau la SIC dacă informația este clasificată drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”.

4. Măsurile menționate la alineatul 3 pot fi aplicate *mutatis mutandis* și în cazul comunicării de informații confidențiale de către alte instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau de către statele membre.

5. ICUE clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sunt transmise Parlamentului European, făcând obiectul altor măsuri care urmează a fi convenite între organul parlamentar/titularul de mandat care a solicitat informațiile și instituțiile UE sau statele membre care le comunică. Se înființează un comitet de supraveghere de către Conferința președinților. Acesta vizează asigurarea unui nivel de protecție proporțional cu nivelul respectiv de clasificare.

Articolul 6

Comunicarea de ICUE de către Parlamentul European unor terți

Parlamentul European poate, sub rezerva consimțământului autorității de origine, să transmită ICUE altor instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau statelor membre, cu condiția ca acestea să asigure, la tratarea ICUE, că se respectă norme similare celor menționate în prezenta decizie în cadrul serviciilor și sediilor lor.

Articolul 7

Stocarea și consultarea informațiilor confidențiale în spații securizate (săli de lectură securizate)

1. Sălile de lectură securizate asigură stocarea sigură și nu conțin copiatoare, telefoane, faxuri, scanere sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau transmitere de documente.

2. Următoarele condiții reglementează accesul în sala de lectură securizată:

(a) accesul în sala de lectură securizată este permis exclusiv:

- deputaților în Parlamentul European, funcționarilor din cadrul Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice, identificați în mod corespunzător, în conformitate cu măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2) sau la articolul 5 alineatele (3) și (4);
- funcționarilor Parlamentului European responsabili cu gestionarea SIC;
- după caz, funcționarilor Parlamentului European responsabili cu securitatea și protecția împotriva incendiilor.

Curățenia în spațiul securizat se realizează doar în prezența unui funcționar care lucrează în cadrul SIC, sub atenta supraveghere a acestuia.

(b) fiecare persoană care dorește să aibă acces la informații confidențiale comunică în avans numele său SIC. SIC verifică identitatea fiecărei persoane care depune o cerere de consultare a respectivelor informații și controlează, după caz, dacă persoana respectivă dispune de nivelul necesar de autorizare de securitate și este autorizată în acest sens în conformitate cu măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2) sau la articolul 5 alineatele (3) și (4);

(c) SIC este abilitat să refuze accesul în sală oricărei persoane neautorizate în temeiul literelor (a) și (b). Toate contestațiile privind decizia SIC se transmit Președintelui, în cazul deputaților în Parlamentul European, și Secretarului General, în alte cazuri.

3. Următoarele condiții reglementează consultarea informațiilor confidențiale în sala de lectură securizată:

(a) persoanele autorizate să consulte informații și care au depus cererea menționată la alineatul (2) litera (b) se prezintă personal la SIC.

În afara cazurilor excepționale (de exemplu în cazul în care sunt depuse solicitări numeroase de consultare într-un interval scurt), doar câte o singură persoană este autorizată să consulte informații confidențiale în sala de lectură securizată, în prezența unui funcționar din cadrul SIC.

Funcționarul respectiv comunică persoanei astfel autorizate obligațiile care îi revin și, în special, îi solicită să semneze o declarație pe proprie răspundere, prin care aceasta se angajează să nu divulge vreunui terț conținutul informațiilor;

(b) în timpul consultării, se interzice contactul cu exteriorul (inclusiv prin intermediul telefonului sau al altor tehnologii), luarea de notițe și fotocopiarea sau fotografierea informațiilor confidențiale consultate.

- (c) înainte să se permită unei persoane să părăsească sala de lectură securizată, funcționarul SIC menționat la litera (a) verifică dacă informațiile confidențiale consultate sunt în continuare prezente, intacte și complete.

4. În situația unei încălcări a regulilor de mai sus, funcționarul responsabil cu SIC îl informează pe Secretarul General, care prezintă situația Președintelui în cazul în care făptuitorul este un deputat în Parlamentul European.

Articolul 8

Standarde minime pentru alte consultări ale informațiilor confidențiale

1. În ceea ce privește prelucrarea administrativă a informațiilor confidențiale la o reuniune cu ușile închise, secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat responsabil pentru reuniune asigură următoarele:

- doar persoanele desemnate să participe la reuniune și care dispun de nivelul necesar de autorizare de securitate pot intra în sala de reuniune;
- toate documentele sunt numerotate, distribuite la începutul reuniunii și colectate din nou la sfârșit, nu se iau notițe după respectivele documente și nu se fac fotocopii sau fotografii;
- procesul-verbal al reuniunii nu menționează conținutul discuției cu privire la informațiile discutate în procedură de confidențialitate;
- informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlamentul European se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca acela aplicat informațiilor confidențiale furnizate în scris. Această modalitate poate include o declarație pe proprie răspundere dată de destinatarii informațiilor respective de a nu divulga conținutul acestora niciunui terț.

2. Următoarele norme se aplică prelucrării administrative a informațiilor confidențiale de către secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat în afara reuniunilor cu ușile închise:

- documentele pe suport de hârtie se înmânează personal șefului secretariatului, care le înregistrează și furnizează o confirmare de primire;
- astfel de documente se păstrează sub cheie, sub răspunderea secretariatului, atunci când nu sunt folosite în mod efectiv;
- fără a aduce atingere prelucrării administrative a informațiilor confidențiale la o reuniune cu ușile închise, astfel cum se prevede la alineatul (1), nu este permisă, în niciun caz, duplicarea, salvarea pe un alt suport sau transmiterea informațiilor respective oricărei persoane;
- accesul la astfel de documente se limitează la destinatari și are loc, în conformitate cu măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2) sau la articolul 5 alineatul (3) sau (4), sub supravegherea secretariatului;
- secretariatul ține un registru al persoanelor care au consultat documentele, cuprinzând data și ora la care s-a efectuat consultarea. Respectivul registru se transmite SIC în vederea întocmirii raportului anual menționat la articolul 12.

Articolul 9

Arhivarea informațiilor confidențiale

1. În clădirile Parlamentului European se vor pune la dispoziție posibilități de arhivare securizată.

Informațiile confidențiale depozitate definitiv la SIC sau la secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat sunt transferate în arhiva securizată de la SIC după șase luni de la data ultimei consultări, dar nu mai târziu de un an de la data depozitării.

2. SIC este responsabil de gestionarea arhivelor securizate, în conformitate cu criteriile standard de arhivare.

3. Informațiile confidențiale păstrate în arhivele securizate pot fi consultate sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- singurele persoane autorizate să consulte aceste informații sunt cele menționate, nominal sau prin funcția deținută, în documentul însoțitor redactat în momentul depunerii informațiilor confidențiale;
- cererea de consultare a informațiilor confidențiale trebuie prezentată SIC, care asigură transferul documentului în cauză în sala de lectură securizată;
- se aplică procedurile și condițiile privind consultarea informațiilor confidențiale stabilite la articolul 7.

Articolul 10

Declasarea și declasificarea ICUE

1. Nu poate fi redus nivelul de clasificare și nici nu pot fi declasificate ICUE decât cu permisiunea autorității de origine și, dacă este necesar, după consultarea celorlalte părți în cauză. Declasarea sau declasificarea se confirmă în scris. Autoritatea de origine trebuie să comunice modificarea destinatarilor documentelor, iar aceștia din urmă trebuie să informeze cu privire la modificarea eventualii destinatari ulteriori, cărora le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora. Dacă este posibil, autoritățile de origine specifică pe documentele clasificate o dată, o perioadă sau un eveniment după care conținutul poate fi declasat sau declasificat. Altfel, acestea revizuiesc documentele cel târziu o dată la cinci ani, pentru a asigura necesitatea menținerii clasificării inițiale.

2. Declasificarea documentelor păstrate în arhivele securizate are loc cel târziu după 30 de ani, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice⁴⁵. Declasificarea se efectuează de către autoritatea de origine a informațiilor clasificate sau de către serviciul responsabil în momentul respectiv, în conformitate cu anexa I, partea 1, secțiunea 10.

Articolul 11

Nerespectarea confidențialității

1. Nerespectarea confidențialității în general și, în special, a prezentei decizii atrage după sine, în cazul deputaților în Parlamentul European, aplicarea dispozițiilor relevante privind sancțiunile stabilite în Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

⁴⁵JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

1. Nerespectarea confidențialității de către personal atrage după sine aplicarea procedurilor și sancțiunilor prevăzute de Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzut în Regulamentul (CEE, Euroatom, ECSC) nr. 259/68⁴⁶ („Statutul funcționarilor”).

2. Președintele și Secretarul General organizează eventualele anchete care se impun.

Articolul 12

Adaptarea prezentei decizii și a normelor sale de punere în aplicare și raportul anual privind aplicarea prezentei decizii

1. Secretarul General propune orice adaptare necesară a prezentei decizii și a anexelor care o pun în aplicare și transmite aceste propuneri Biroului în vederea adoptării unei decizii.

2. Secretarul General prezintă Biroului un raport anual privind aplicarea prezentei decizii.

Articolul 13

Dispoziții tranzitorii și finale

1. Informațiile confidențiale care sunt în SIC sau în arhive înainte de aplicarea prezentei decizii sunt clasificate implicit drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, cu excepția cazului în care autoritatea de origine decide fie să nu clasifice informațiile, fie să le clasifice cu un nivel mai înalt sau cu un marcaj, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

2. În cazul în care autoritatea de origine decide să aplice informațiilor confidențiale un nivel de clasificare mai ridicat, acestea sunt clasificate la cel mai scăzut nivel posibil de către autoritatea de origine sau de către delegații acesteia, în colaborare cu SIC și în conformitate cu criteriile stabilite în anexa I.

3. Se abrogă decizia Biroului din 13 noiembrie 2006 privind normele care reglementează prelucrarea administrativă a documentelor confidențiale.

4. Se abrogă decizia Biroului din 24 octombrie 2005 prin care se conferă Secretarului General mandatul de a înființa un comitet de declasificare și de a adopta decizii legate de procesul de declasificare.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

1. Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

2. Se aplică de la 1 iulie 2011.

ANEXA I

PARTEA 1 PRINCIPII DE BAZĂ ȘI STANDARDE MINIME DE SECURITATE PENTRU PROTEJAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE

1. INTRODUCERE

Prezentele dispoziții stabilesc principiile de bază și standardele minime de securitate care trebuie respectate de către Parlamentul European în toate punctele sale de lucru, precum și de către toți destinatarii ICUE și ai altor informații confidențiale, astfel încât să se garanteze securitatea, toate

⁴⁶JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

părțile interesate fiind asigurate în legătură cu stabilirea unui standard comun de protecție. Aceste dispoziții sunt completate de normele care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către comisiile parlamentare și de către alte organe parlamentare sau titulari de mandat.

2. PRINCIPII GENERALE

Politica de securitate a Parlamentului European face parte integrantă din politica sa de gestionare internă generală și, prin urmare, se bazează pe principiile care reglementează respectiva politică generală. Aceste principii includ legalitatea, transparența, răspunderea, precum și subsidiaritatea și proporționalitatea.

Principiul legalității presupune necesitatea de a menține strict în cadrul legal executarea funcțiilor de securitate și necesitatea de a respecta cerințele legale aplicabile. De asemenea, înseamnă că responsabilitățile din domeniul securității trebuie să se bazeze pe dispoziții legale adecvate. Se aplică integral dispozițiile din Statutul funcționarilor, în special articolul 17 privind obligația personalului de a se abține de la orice divulgare neautorizată a informațiilor care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale și titlul său VI privind măsurile disciplinare. În fine, acest principiu înseamnă că încălcările normelor de securitate în domeniile de responsabilitate ale Parlamentului European trebuie tratate în conformitate cu politica Parlamentului European privind măsurile disciplinare.

Principiul transparenței presupune nevoia de claritate în ceea ce privește toate normele și dispozițiile de securitate, pentru găsirea unui echilibru între diversele servicii și diversele domenii (securitatea fizică în comparație cu protecția informațiilor etc.) și nevoia unei politici coerente și structurate de conștientizare a securității. De asemenea, înseamnă că sunt necesare orientări scrise clare pentru punerea în aplicare a măsurilor de securitate.

Principiul răspunderii presupune că responsabilitățile din domeniul securității vor fi clar definite. În plus, presupune nevoia de a monitoriza cu regularitate corecta executare a acestor responsabilități.

Principiul subsidiarității înseamnă că securitatea este organizată la cel mai jos nivel posibil și cât mai aproape posibil de Direcțiile Generale și de serviciile Parlamentului European. Principiul proporționalității înseamnă că activitățile de securitate se limitează strict la ceea ce este absolut necesar și că măsurile de securitate sunt proporționale cu interesele care trebuie protejate și cu amenințările reale sau potențiale care planează asupra acestor interese, astfel încât să permită o apărare care să determine cât mai puține perturbări posibile.

3. FUNDAMENTELE SECURITĂȚII INFORMAȚIEI

Fundamentele unei bune securități a informației sunt:

- (a) în cadrul Parlamentului European, un serviciu INFOSEC (securitatea informațiilor) de asigurare, responsabil de colaborarea cu autoritatea de securitate în cauză pentru a furniza informații și sfaturi privind amenințările tehnice la adresa securității și mijloacele de protecție împotriva acestora;
- (b) cooperarea strânsă între serviciile responsabile ale Parlamentului European și serviciile de securitate ale altor instituții UE.

4. PRINCIPIILE SECURITĂȚII INFORMAȚIEI

4.1. Obiective

Principalele obiective ale securității informației sunt, după cum urmează:

- (a) salvardarea ICUE și a altor informații confidențiale împotriva spionajului, compromiterii sau divulgării neautorizate;
- (b) salvardarea ICUE prelucrate în sisteme și rețele informatice și de comunicații împotriva amenințărilor la adresa confidențialității, integrității și disponibilității acestora;
- (c) salvardarea sediilor Parlamentului European care adăpostesc ICUE împotriva sabotajelor și a actelor intenționate de deteriorare;
- (d) în caz de eșec al securității, evaluarea daunelor cauzate, limitarea consecințelor acestora, efectuarea unor anchete de securitate și adoptarea măsurilor necesare de remediere.

4.2. Clasificare

4.2.1. În ceea ce privește confidențialitatea, este nevoie de atenție și experiență pentru selectarea informațiilor și a materialelor care trebuie protejate și pentru evaluarea gradului de protecție necesar. Este foarte important ca nivelul de protecție să corespundă sensibilității, în termeni de securitate, a elementului individual de informație sau de materialului care trebuie salvardat. Pentru a asigura buna circulație a informațiilor, se evită atât clasificarea excesivă, cât și clasificarea insuficientă.

4.2.2. Sistemul de clasificare este instrumentul de aplicare a principiilor prevăzute în prezenta secțiune; un sistem similar de clasificare se aplică pentru planificarea și organizarea măsurilor de luptă împotriva spionajului, sabotajului, terorismului și a altor amenințări, astfel încât să se asigure cel mai înalt grad de protecție celor mai importante sedii care adăpostesc ICUE și celor mai sensibile puncte din interiorul acestora.

4.2.3. Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor îi revine exclusiv autorității de origine a informațiilor în cauză.

4.2.4. Nivelul de clasificare poate fi bazat exclusiv pe conținutul informațiilor în cauză.

4.2.5. În cazul în care mai multe elemente de informație sunt grupate împreună, nivelul de clasificare care trebuie aplicat grupului trebuie să fie cel puțin egal cu nivelul cel mai înalt de clasificare aplicat individual respectivelor elemente. Cu toate acestea, unui grup de informații i se poate alocă o clasificare mai înaltă decât cea a părților sale componente.

4.2.6. Clasificările sunt alocate doar atunci când este necesar și pentru cât timp este necesar.

4.3. Obiectivele măsurilor de securitate

Măsurile de securitate:

- (a) se aplică tuturor persoanelor care au acces la ICUE, la mijloacele de transmitere a ICUE și la alte informații confidențiale, precum și la toate sediile care conțin astfel de informații și la instalații importante;
- (b) sunt concepute pentru a detecta persoanele a căror poziție ar putea pune în pericol securitatea unor asemenea informații și a instalațiilor importante care adăpostesc astfel de informații și pentru a asigura excluderea și îndepărtarea acestora;
- (c) împiedică accesul oricărei persoane neautorizate la astfel de informații sau la instalațiile care le conțin;

- (d) asigură difuzarea unor astfel de informații exclusiv pe baza principiului nevoii de a cunoaște, principiu fundamental tuturor aspectelor securității;
- (e) asigură integritatea (prevenirea coruperii, a modificării neautorizate sau a ștergerii neautorizate) și disponibilitatea (accesul nu este refuzat celor care au nevoie de informații și au acces autorizat) tuturor informațiilor confidențiale, fie acestea clasificate sau neclasificate, și, în special, a informațiilor stocate, prelucrate sau transmise în formă electromagnetică.

5. STANDARDE MINIME COMUNE

Parlamentul European asigură respectarea unor standarde minime comune de securitate de către toți destinatarii ICUE, din cadrul instituției și care țin de competența sa, și anume de către toate serviciile și toți contractanții săi, astfel încât informațiile să poată fi transmise cu asigurarea că sunt prelucrate cu aceleași precauții. Aceste standarde minime includ criteriile de autorizare de securitate a funcționarilor Parlamentului European și a altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și procedurile de protecție a informațiilor confidențiale.

Parlamentul European permite accesul organismelor externe la aceste informații doar cu condiția ca acestea să asigure, la prelucrarea lor, respectarea unor dispoziții cel puțin strict echivalente cu aceste standarde minime comune.

Aceste standarde minime comune se aplică, de asemenea, atunci când, prin contract sau înțelegere privind subvențiile, Parlamentul conferă entităților industriale sau altor entități sarcini care implică informații confidențiale.

6. SECURITATEA PENTRU FUNCȚIONARIII PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI ALȚI ANGAJAȚI AI PARLAMENTULUI CARE LUCREAZĂ PENTRU GRUPURILE POLITICE

6.1. Instrucțiuni de securitate pentru funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și care ocupă un post care le poate permite accesul la ICUE primesc, atât la intrarea în funcție cât și ulterior, periodic, un instructaj amănunțit asupra măsurilor de securitate necesare și asupra procedurilor în vigoare în materie. Persoanele respective certifică în scris faptul că au citit și că înțeleg pe deplin dispozițiile de securitate aplicabile.

6.2. Responsabilitățile conducerii

Personalul de conducere are obligația de a ști care dintre membrii personalului propriu lucrează cu informații clasificate sau au acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și de a înregistra și raporta orice incidente sau vulnerabilități evidente care ar putea afecta securitatea.

6.3. Statutul de securitate al funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

Se instituie proceduri care să asigure, în momentul în care se obțin informații nefavorabile privind un funcționar al Parlamentului European sau un alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, luarea de măsuri pentru a determina dacă persoana în cauză ocupă un post care implică accesul la informații clasificate sau dacă are acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și informarea serviciului responsabil al Parlamentului European. Dacă se stabilește că această persoană constituie un risc de securitate, ea este exclusă sau îndepărtată de la sarcinile în cadrul cărora ar putea pune în pericol securitatea.

7. SECURITATEA FIZICĂ

„Securitatea fizică” înseamnă aplicarea unor măsuri de protecție fizice sau tehnice pentru a preveni accesul neautorizat la ICUE.

7.1. Nevoia de protecție

Nivelul măsurilor de securitate fizică ce trebuie aplicate pentru a asigura protecția ICUE este proporțional cu clasificarea și volumul informațiilor și materialelor deținute și cu amenințarea la care acestea sunt expuse. Toți deținătorii de ICUE trebuie să se conformeze unor reguli standardizate de clasificare și să respecte criteriile de protecție uniforme cu privire la deținerea, transmiterea și distrugerea informațiilor și materialelor care trebuie protejate.

7.2. Verificări

Înainte de a lăsa fără supraveghere un sector care cuprinde ICUE, persoanele care le dețin trebuie să se asigure că acestea sunt în siguranță și că toate dispozitivele de securitate (încuietori, alarme etc.) sunt activate. După orele de program se efectuează verificări suplimentare independente.

7.3. Securitatea clădirilor

Clădirile care adăpostesc ICUE sau sisteme informatice sau de comunicații securizate sunt protejate împotriva accesului neautorizat.

Natura protecției asigurate pentru ICUE (de exemplu ferestre cu gratii, uși care pot fi încuiate, prezența paznicilor la intrări, sisteme automate de control la intrare, inspecții și ronduri de securitate, sisteme de alarmă, sisteme de detectare a intrușilor și câini de pază) depinde de următorii parametri:

- (a) clasificarea, volumul și amplasarea în cadrul clădirii a informațiilor și a materialelor care trebuie protejate;
- (b) calitatea containerelor de securitate care conțin informațiile și materialele în cauză și
- (c) natura fizică și amplasarea clădirii.

Natura protecției asigurate sistemelor informatice și de comunicații depinde, în mod similar, de evaluarea valorii activelor în cauză și a eventualelor daune cauzate prin compromiterea securității, de natura fizică și amplasarea clădirii în care este adăpostit sistemul și de localizarea sistemului respectiv în clădire.

7.4. Planuri pentru situații de urgență

Se pregătesc anticipat planuri detaliate pentru protecția informațiilor clasificate în timpul unor situații de urgență.

8. IDENTIFICATORI DE SECURITATE, APLICARE, MĂRCI DE SECURITATE ȘI GESTIONAREA CLASIFICĂRII

8.1. Identificatori de securitate

Nu sunt permise alte clasificări decât cele definite la articolul 2 litera (c) din prezenta decizie.

Se poate utiliza un identificator de securitate convenit, pentru a stabili limitele valabilității unei clasificări (însemnând, pentru informațiile clasificate, momentul declasării sau al declasificării automate). Identificatorul este fie „PÂNĂ LA... (oră/dată)”, fie „PÂNĂ LA... (eveniment)”.

Se aplică identificatori suplimentari de securitate, precum CRYPTO sau orice alt identificator recunoscut în UE, în cazul în care sunt necesare o distribuție limitată și o utilizare specială suplimentare față de cele desemnate de clasificarea de securitate.

Identificatorii de securitate se utilizează doar în combinație cu o clasificare.

8.2. Mărci

Se poate utiliza o marcă pentru a specifica domeniul vizat de document sau o difuzare specială conform principiului nevoii de a cunoaște sau (pentru informații neclasificate) pentru a indica sfârșitul unei interdicții.

O marcă nu este o clasificare și nu trebuie să fie utilizată în locul unei clasificări.

8.3. Aplicarea clasificării și a identificatorilor de securitate

Clasificarea se aplică după cum urmează:

- (a) pe documentele clasificate drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, prin mijloace mecanice sau electronice;
- (b) pe documentele clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, prin mijloace mecanice, manual sau prin tipărire pe hârtie înregistrată și ștampilată în prealabil;
- (c) pe documente clasificate drept „SECRET UE/EU SECRET” și „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, prin mijloace mecanice sau cu mâna.

Identificatorii de securitate se aplică imediat sub clasificare, prin aceleași mijloace utilizate pentru aplicarea clasificărilor.

8.4. Administrarea clasificărilor

8.4.1 General

Informațiile se clasifică doar dacă este necesar. Clasificarea se indică clar și corect și se menține doar atât timp cât informația trebuie protejată.

Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor și pentru orice declasare sau declasificare ulterioară aparține exclusiv autorității de origine.

Funcționarii Parlamentului European clasifică, declasează sau declasifică informații la instrucțiunile secretarului general sau în virtutea competențelor delegate de acesta.

Normele metodologice amănunțite privind tratamentul aplicat documentelor clasificate sunt astfel concepute pentru a asigura faptul că acestea beneficiază de un tip de protecție corespunzător cu informațiile conținute.

Numărul de persoane autorizate să emită documente „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” este păstrat la minimum, iar numele persoanelor în cauză sunt înscrise pe o listă întocmită de SIC.

8.4.2 Aplicarea clasificărilor

Clasificarea unui document este determinată de nivelul de sensibilitate a conținutului său, în conformitate cu definiția de la articolul 2 litera (c). Este important ca aplicarea unui anumit nivel de clasificare să fie făcută în mod corect și proporțional, în special pentru nivelul de clasificare „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

Nivelul de clasificare al unei scrisori sau al unei note care conține documente însoțitoare este la fel de înalt ca cel mai înalt nivel de clasificare al documentelor însoțitoare. Autoritatea de origine indică clar la ce nivel ar trebui clasificată scrisoarea sau nota după separarea de documentele însoțitoare.

Autoritatea de origine a unui document care urmează a fi clasificat ține cont de normele stabilite anterior și limitează orice tendință de clasificare excesivă sau insuficientă.

Paginile individuale, paragrafele, secțiunile, anexele, apendicele și documentele însoțitoare ale unui anumit document pot necesita clasificări diferite și sunt clasificate în consecință. Clasificarea documentului per ansamblu este clasificarea de cel mai înalt nivel atribuită unei părți din document.

9. INSPECȚII

Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea, care poate fi asistată de SIC în îndeplinirea acestei sarcini, efectuează inspecții periodice ale aranjamentelor de securitate stabilite pentru protecția ICUE.

Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea și serviciile de securitate ale celorlalte instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor, care dețin ICUE pot, de asemenea, să convină asupra realizării unor evaluări reciproce ale aranjamentelor de securitate stabilite pentru protecția ICUE.

10. PROCEDURA DE DECLASIFICARE

10.1. SIC va examina ICUE și va prezenta autorității de origine propuneri de declasificare a unui document cu cel mult 25 de ani după data la care documentul a fost creat. Documentele care nu sunt declassificate după o primă examinare sunt reexamine periodice, dar cel puțin o dată la cinci ani.

10.2. Pe lângă documentele care se află în arhivele sigure și care sunt clasificate în mod adecvat, procesul de declasificare poate să acopere, de asemenea, alte informații confidențiale existente în arhivele sigure sau deținute de Centrul de Arhivistică și Documentare al Parlamentului European (CARDOC).

10.3. În numele autorității de origine, SIC îi revine responsabilitatea de a informa destinarii documentului cu privire la modificarea clasificării, iar aceștia din urmă sunt responsabili, la rândul lor, să informeze eventualii destinatari ulteriori, cărora le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora, cu privire la modificare.

10.4. Declasificarea nu afectează mărcile care pot apărea pe document.

10.5. Clasificarea originală, marcată în partea de sus și în cea de jos pe fiecare pagină este barată. Prima pagină a documentului (coperta) este șampilată și completată cu referința SIC.

10.6. Textul documentului declassificat este atașat fișei electronice sau sistemului echivalent în care acesta a fost înregistrat.

10.7. În cazul documentelor care fac obiectul unei excepții privind viața privată și integritatea persoanei sau interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice și în cazul documentelor sensibile se aplică dispozițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83.

10.8. În afară de prevederile de la punctele 10.1-10.7, se aplică următoarele norme:

- (a) în ceea ce privește documentele terților, SIC consultă terții în cauză înainte de a efectua declasificarea. Terții dispun de opt săptămâni pentru a-și prezenta observațiile;
- (b) în ceea ce privește excepția privind viața privată și integritatea persoanei, procedura de declasificare ține seama în special de acordul persoanei în cauză, de imposibilitatea identificării persoanei în cauză și/sau de faptul că respectiva persoană nu mai este în viață;
- (c) în ceea ce privește excepția privind interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, persoana în cauză poate fi notificată prin publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acordându-se un termen de patru săptămâni de la data publicării pentru a-și prezenta observațiile.

PARTEA 2 PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZĂRII DE SECURITATE

11. PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZĂRII DE SECURITATE PENTRU DEPUTAȚII ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

11.1 Ținând seama de prerogativele și competențele Parlamentului European, deputaților săi li se poate acorda accesul la ICUE cărora li s-a atribuit un nivel de clasificare până la și incluzând nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” fără autorizare de securitate. Pentru informațiile clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, deputații semnează o declarație pe proprie răspundere, prin care se angajează să nu divulge conținutul informațiilor respective niciunui terț.

11.2 Pentru a avea acces la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau „SECRET UE/EU SECRET”, deputații trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.3 și 11.4.

11.3 Autorizațiile se acordă doar deputaților care au fost supuși unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.9-11.14. Președintelui îi revine responsabilitatea de a acorda autorizația deputaților .

11.4 Președintele poate acorda autorizația după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 11.8 și 11.13.

11.5 Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea păstrează o listă actualizată a tuturor deputaților cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 11.15.

11.6 Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani, sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura stabilită la punctul 11.4.

11.7 Autorizația este retrasă de Președinte în cazul în care acesta consideră că există motive justificate în acest sens. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică deputatului în cauză, care poate cere să fie audiat de către Președinte înainte de intrarea în vigoare a retragerii, precum și autorităților naționale competente.

11.8 Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul deputatului vizat și la cererea Președintelui. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este deputatul în cauză.

11.9 În cadrul procedurii de verificare, deputatul în cauză trebuie să completeze un formular cu informații personale.

11.10 Președintele specifică în cererea sa către autoritățile naționale competente nivelul de clasificare al informațiilor care vor fi puse la dispoziția deputatului în cauză, astfel încât acestea să poată desfășura verificarea de securitate.

11.11 Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritățile naționale competente și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind căile de apel.

11.12 Dacă autoritățile naționale competente din statele membre dau un aviz favorabil, Președintele poate elibera autorizația deputatului în cauză.

11.13 Deputatul în cauză este informat în cazul unui aviz negativ al autorităților naționale competente și poate cere audierea sa de către Președinte. În cazul în care consideră necesar, Președintele se poate adresa autorităților naționale competente pentru a le solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.

11.14 Toți deputații autorizați în sensul punctului 11.3 primesc, la data autorizării și, ulterior, la intervale regulate, toate informațiile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele de a asigura această protecție. Deputații în cauză semnează o declarație prin care confirmă primirea informațiilor respective.

11.15 În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritățile naționale competente și în cazul în care acestea nu răspund în termen de o lună, Președintele poate să acorde unui deputat o autorizație provizorie, pentru o perioadă care nu poate depăși șase luni, în așteptarea rezultatului anchetei menționate la punctul 11.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

12. PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZĂRII DE SECURITATE PENTRU FUNCȚIONARIII PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI ALȚI ANGAJAȚI AI PARLAMENTULUI CARE LUCREAZĂ PENTRU GRUPURILE POLITICE

12.1 Doar funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice care, prin natura sarcinilor lor și pentru cerințe de serviciu, trebuie să cunoască sau să utilizeze informații clasificate deținute de Comisie au acces la astfel de informații.

12.2 Pentru a avea acces la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET” și „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, persoanele menționate la punctul 12.1 trebuie să fi fost autorizate în conformitate cu procedura stabilită la punctele 12.3 și 12.4.

12.3 Autorizațiile se acordă doar persoanelor menționate la punctul 12.1 care au fost supuse unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre (ANS) în conformitate cu procedura menționată la punctele 12.9-12.14. Secretarul general este responsabil pentru procedura prin care autorizația este acordată funcționarilor Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice.

12.4 Secretarul general poate acorda autorizația după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 12.8-12.13.

12.5 Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea păstrează o listă actualizată a tuturor posturilor pentru care este necesară o procedură de acordare a autorizării de securitate, furnizată de serviciile competente ale Parlamentului European, și a tuturor persoanelor cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 12.15.

12.6 Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura menționată la punctul 12.4.

12.7 Autorizația este retrasă de secretarul general în cazul în care acesta consideră că există motive justificate în acest sens. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică funcționarului Parlamentului European și angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie audiat de către secretarul general înainte ca retragerea autorizației să producă efecte, precum și autorității naționale competente.

12.8 Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul persoanei în cauză și la cererea secretarului general. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru

al cărui cetățean este persoana în cauză. În cazul în care acest lucru este permis de legislația și reglementările naționale, autoritățile naționale competente pot să supună persoane care nu sunt cetățeni ai statului membru respectiv unor investigații în cazul în care acestea solicită acces la informații clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau la informații cărora li s-a atribuit un nivel de clasificare mai înalt.

12.9 În cadrul procedurii de verificare, funcționarul Parlamentului European sau angajatul Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice completează un formular cu informații personale.

12.10 Secretarul general specifică în cererea sa către autoritățile naționale competente tipul și nivelul de clasificare al informațiilor de care persoana în cauză urmează să ia la cunoștință, astfel încât acestea să poată desfășura verificarea de securitate și furniza un aviz cu privire la nivelul de autorizare care ar fi potrivit să îi fie acordat persoanei în cauză.

12.11 Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritățile naționale competente și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind căile de apel.

12.12 Dacă autoritățile naționale competente din statul membru dau un aviz favorabil, secretarul general poate elibera autorizația persoanei în cauză.

12.13 Un aviz negativ al autorităților naționale competente se notifică funcționarului Parlamentului European sau altui angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie audiat de către secretarul general. În cazul în care consideră necesar, secretarul general se poate adresa autorităților naționale competente pentru a le solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.

12.14 Toți funcționarii Parlamentului European și angajații Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, autorizați în sensul punctelor 12.4 și 12.5 primesc, în momentul acordării autorizației și ulterior periodic, toate instrucțiunile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele prin care se asigură această protecție. Acești funcționari și angajați semnează o declarație prin care confirmă că au primit aceste instrucțiuni și că se obligă să le respecte.

12.15 În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritățile naționale competente și în cazul în care acestea nu răspund în termen de o lună, secretarul general poate să acorde o autorizație provizorie unui funcționar al Parlamentului European sau unui alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, pentru o perioadă care nu poate depăși șase luni, în așteptarea rezultatului verificării de securitate menționate la punctul 12.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

ANEXA IX

Modalități de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European

Decizia Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European⁴⁷

Parlamentul European, Consiliul și Comisia,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special articolul 20b,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 193,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 107b,

întrucât este necesar să se definească modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de tratatele de instituire a Comunităților Europene;

întrucât comisiile temporare de anchetă trebuie să poată dispune de mijloacele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor; întrucât, este necesar ca, în acest scop, statele membre, precum și instituțiile și organele Comunităților Europene, să ia toate măsurile pentru facilitarea îndeplinirii acestor funcții;

întrucât secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchetă trebuie să fie protejate;

întrucât, la cererea uneia dintre cele trei instituții în cauză, modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă vor putea fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, în conformitate cu experiența dobândită,

ADOPTĂ DE COMUN ACORD PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European sunt definite de prezenta decizie, în conformitate cu articolul 20b din Tratatul CECO, cu articolul 193 din Tratatul CE și cu articolul 107b din Tratatul CEEA.

Articolul 2

(1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele prevăzute la articolul 1 și în cadrul îndeplinirii misiunilor care îi revin, Parlamentul European poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii săi, o comisie temporară de anchetă pentru a examina pretinsele încălcări sau administrări defectuoase în aplicarea dreptului comunitar care ar fi imputabile fie unei instituții, fie unui organ al Comunităților Europene, fie unei administrații publice a unui stat membru, fie unor persoane mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

Parlamentul European stabilește componența și regulile interne de funcționare a comisiilor temporare de anchetă.

⁴⁷JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

Decizia privind constituirea unei comisii temporare de anchetă, prin care se precizează în special obiectul de activitate al acesteia și termenul de depunere a raportului acesteia, se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(2) Comisia temporară de anchetă își îndeplinește funcțiile respectând atribuțiile conferite de tratate instituțiilor și organelor Comunităților Europene.

Membrii comisiei temporare de anchetă, precum și orice altă persoană care, prin funcția pe care o deține a luat cunoștință cu privire la faptele, informațiile, cunoștințele, documentele sau obiectele asupra cărora trebuie păstrat secretul în temeiul dispozițiilor adoptate de un stat membru sau de o instituție a Comunității, sunt obligați, chiar și după încetarea funcțiilor, să păstreze secretul față de orice persoană neautorizată sau față de public.

Audierile și depozițiile au loc în cadrul unei ședințe publice. La cererea unui sfert dintre membrii comisiei de anchetă sau a autorităților comunitare sau naționale sau în cazul în care comisia temporară de anchetă este sesizată asupra unor informații secrete, ședința se desfășoară de drept cu ușile închise. Orice martor și orice expert au dreptul să facă depoziții sau să depună mărturie cu ușile închise.

(3) O comisie temporară de anchetă nu poate examina chestiuni pendinte în fața unei instanțe naționale sau comunitare atât timp cât procedura jurisdicțională nu s-a încheiat.

În termen de două luni, fie de la publicarea efectuată în conformitate cu alineatul (1), fie după ce Comisia a luat cunoștință de o acuzație, făcută în fața unei comisii temporare de anchetă, privind o încălcare a dreptului comunitar, comisă de un stat membru, Comisia poate notifica Parlamentului European că un fapt vizat de o comisie temporară de anchetă face obiectul unei proceduri comunitare precontencioase; în acest caz, comisia temporară de anchetă ia toate măsurile necesare pentru a permite Comisiei să își exercite pe deplin atribuțiile în conformitate cu tratatele.

(4) Existența unei comisii temporare de anchetă se încheie la depunerea raportului, în termenul stabilit la constituirea acesteia, sau, cel târziu, la expirarea unui termen de cel mult douăsprezece luni de la data constituirii acesteia și, în orice caz, la încheierea legislaturii.

Printr-o decizie motivată, Parlamentul poate proroga, de două ori, termenul de douăsprezece luni cu câte o perioadă de trei luni. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(5) O comisie temporară de anchetă nu poate fi constituită sau reconstituită, pentru fapte care au făcut deja obiectul unei anchete a unei comisii temporare de anchetă, înainte de expirarea unui termen minim de douăsprezece luni după depunerea raportului privind această anchetă sau de la sfârșitul misiunii acesteia, cu excepția cazului în care apar fapte noi.

Articolul 3

(1) Comisia temporară de anchetă procedează la anchetele necesare pentru a verifica pretensele încălcări sau administrări defectuoase în aplicarea dreptului comunitar, în condițiile prevăzute în continuare.

(2) Comisia temporară de anchetă poate adresa o invitație unei instituții sau unui organ al Comunităților Europene sau guvernului unui stat membru în vederea desemnării de către aceștia a unui membru care să participe la lucrările sale.

(3) La cererea motivată a comisiei temporare de anchetă, statele membre în cauză și instituțiile sau organele Comunităților Europene desemnează funcționarul sau agentul pe care îl autorizează să se înfățișeze înaintea comisiei temporare de anchetă, dacă nu se opun rațiuni care țin de secret sau de siguranța publică sau națională, în conformitate cu legislația națională sau cea comunitară.

Funcționarii sau agenții în cauză se exprimă în numele și pe baza instrucțiunilor guvernului sau instituției care i-a desemnat. Aceștia trebuie să respecte, în continuare, obligațiile care decurg din statutul lor.

(4) Autoritățile statelor membre și instituțiile sau organele Comunităților Europene furnizează unei comisii temporare de anchetă, la invitația acesteia sau din proprie inițiativă, documentele necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale, cu excepția cazului în care sunt împiedicate să facă acest lucru de rațiuni care țin de secret sau de siguranța publică sau națională, în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative interne sau comunitare.

(5) Alineatele (3) și (4) nu aduc atingere celorlalte dispoziții proprii statelor membre care se opun înfățișării funcționarilor sau transmiterii documentelor.

Orice dificultate determinată de rațiunile ce țin de secret sau de siguranța publică sau națională sau de dispozițiile prevăzute la primul paragraf este notificată Parlamentului European de către un reprezentant abilitat să angajeze guvernul statului membru în cauză sau instituția.

(6) Instituțiile sau organele Comunităților Europene furnizează comisiei temporare de anchetă documentele provenite de la un stat membru numai după informarea acestuia.

Acestea comunică comisiei temporare de anchetă documentele cărora li se aplică alineatul (5) numai după exprimarea acordului de către statul membru în cauză.

(7) Dispozițiile alineatelor (3), (4) și (5) se aplică în cazul persoanelor fizice sau juridice mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

(8) În măsura necesară îndeplinirii îndatoririlor care îi revin, comisia temporară de anchetă poate cere oricărei alte persoane să depună mărturie în fața ei. În cazul în care introducerea în cauză a unei persoane în cursul unei anchete poate cauza prejudicii acesteia, persoanei respective i se aduce la cunoștință acest lucru de către comisia temporară de anchetă care o audiază, în cazul în care aceasta solicită audierea.

Articolul 4

(1) Informațiile adunate de comisia temporară de anchetă sunt destinate exclusiv îndeplinirii îndatoririlor acesteia. Aceste informații pot fi făcute publice numai în cazul în care nu conțin elemente de natură secretă sau confidențială sau în cazul în care introduc în cauză persoane în mod nominal.

Parlamentul European adoptă actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a proteja secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchetă.

(2) Raportul comisiei temporare de anchetă se prezintă Parlamentului European, care poate decide să-l facă public, în conformitate cu dispozițiile alineatului (1).

(3) Parlamentul European poate transmite instituțiilor sau organelor Comunităților Europene sau statelor membre recomandările adoptate pe baza raportului comisiei temporare de anchetă. Acestea vor trage concluziile pe care le consideră adecvate.

Articolul 5

Orice comunicare la adresa autorităților naționale ale statelor membre în scopul aplicării prezentei decizii se face prin intermediul reprezentanțelor permanente ale acestora pe lângă Uniunea Europeană.

Articolul 6

La cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, modalitățile menționate anterior pot fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, pe baza experienței dobândite.

Articolul 7

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

ANEXA X

Registrul de transparență

A. Dispoziții de aplicare a articolului 9 alineatele (5)-(8)

Articol unic

Ecusoane de acces

(1) Ecusoanele de acces pe termen lung constau dintr-o cartelă plastifiată conținând o fotografie de identitate a titularului, numele și prenumele acestuia, precum și denumirea întreprinderii, a organizației sau numele persoanei pentru care acesta lucrează.

Ecusonul de acces trebuie purtat de titular în permanență și într-un mod vizibil, în orice incintă a Parlamentului. Nerespectarea acestei obligații poate conduce la retragerea ecusonului.

Ecusoanele de acces diferă, prin formă și culoare, de ecusoanele eliberate pentru vizitatorii ocazionali.

(2) Ecusoanele de acces se reînnoiesc numai în cazul în care titularii au respectat obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură.

Orice reclamație bazată pe fapte materiale și care se încadrează în domeniul de aplicare a codului de conduită anexat la Acordul privind înființarea unui registru de transparență⁴⁸ se trimite secretariatului comun al registrului de transparență. Secretarul General al Parlamentului comunică deciziile de radiere din registru chestorilor, iar aceștia se pronunță cu privire la retragerea ecusonului de acces.

Deciziile prin care chestorii notifică retragerea unuia sau a mai multor ecusoane de acces, invită posesorii sau entitățile pentru care lucrează aceștia să returneze Parlamentului ecusoanele de acces respective, în termen de 15 zile de la notificarea deciziei.

(3) Ecusoanele de acces nu autorizează în niciun caz accesul titularilor la reuniunile Parlamentului sau ale organelor sale, altele decât cele declarate publice și, în acest caz, nu le acordă titularilor nicio derogare de la regulile de acces care se aplică oricărui alt cetățean al Uniunii.

⁴⁸A se vedea anexa 3 la acord, preluată în partea B a prezentei anexe.

B. Acord între Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui registru de transparență pentru organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene⁴⁹

Parlamentul European și Comisia Europeană (denumite în continuare „părțile”),

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 11 alineatele (1) și (2), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (denumite în continuare „tratatele”),

întrucât factorii de decizie politică la nivel european nu acționează izolat de societatea civilă, ci păstrează un dialog deschis, transparent și sistematic cu asociațiile reprezentative și societatea civilă,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. Înființarea registrului de transparență

1. Respectând angajamentul lor de garantare a transparenței, părțile cad de acord să înființeze și să asigure funcționarea unui „registru de transparență” comun (denumit în continuare „registru”) pentru înregistrarea și monitorizarea organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene.

II. Principiile registrului

2. Înființarea și funcționarea registrului au la bază sistemele existente de înregistrare, instituite și lansate de Parlamentul European în anul 1996 și de Comisia Europeană în luna iunie 2008, completate cu rezultatele activității grupului de lucru comun al Parlamentului European și al Comisiei Europene, precum și cu adaptările decise în urma experienței acumulate și prin contribuțiile furnizate de părțile interesate, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei din 28 Octombrie 2009 intitulată „Inițiativa europeană în materie de transparență: Registrul reprezentanților grupurilor de interese, un an mai târziu”⁵⁰. Această abordare nu afectează și nu aduce atingere obiectivelor exprimate de Parlamentul European în rezoluția sa din 8 mai 2008 privind dezvoltarea cadrului de reglementare a activităților reprezentanților de interese (persoane care desfășoară activități de lobby) în instituțiile europene⁵¹.

3. Înființarea și funcționarea registrului respectă principiile generale ale dreptului Uniunii, inclusiv principiile proporționalității și nediscriminării.

4. Înființarea și funcționarea registrului respectă drepturile deputaților în Parlamentul European de a-și exercita mandatul parlamentar fără restricție și nu reprezintă un impediment în calea accesului alegătorilor la clădirile Parlamentului European.

5. Înființarea și funcționarea registrului nu aduc atingere competențelor sau prerogativelor părților și nu le afectează atribuțiile organizaționale.

6. Părțile se angajează să acorde tuturor operatorilor implicați în activități similare un tratament similar și să garanteze condiții echitabile de înregistrare a organizațiilor și a persoanelor

⁴⁹JO L 191, 22.7.2011, p. 29.

⁵⁰COM(2009)0612.

⁵¹JO C 271 E, 12.11.2009, p. 48.

care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii.

III. Structura registrului

7. Registrul include următoarele:

- (a) o serie de orientări privind:
 - domeniul de aplicare a registrului, activitățile eligibile și excepțiile;
 - secțiunile prevăzute pentru înregistrare (Anexa 1);
 - informațiile solicitate entităților înregistrate, inclusiv cerințele privind dezvăluirea informațiilor cu caracter financiar (Anexa 2);
- (b) un cod de conduită (Anexa 3);
- (c) un mecanism de soluționare a reclamațiilor și măsurile care se aplică în caz de nerespectare a codului de conduită, inclusiv procedura de anchetare și soluționare a reclamațiilor (Anexa 4).

IV. Domeniul de aplicare a registrului

Activități eligibile

8. Domeniul de aplicare a registrului cuprinde toate activitățile, altele decât cele excluse în prezenta secțiune IV, desfășurate în scopul de a influența direct sau indirect elaborarea sau punerea în aplicare a politicilor, precum și luarea deciziilor în cadrul instituțiilor Uniunii, indiferent de canalul sau mijlocul de comunicare utilizat, spre exemplu prin subcontractare, mijloace de comunicare în masă, contracte cu intermediari specializați, grupuri de reflecție, platforme, forumuri, campanii și inițiative la nivel local. Aceste activități pot include, printre altele, contactarea membrilor sau a funcționarilor sau a altor agenți ai instituțiilor Uniunii, întocmirea, difuzarea și comunicarea de scrisori, de material informativ sau de documente de dezbatere și de poziție, precum și organizarea de evenimente, de reuniuni sau de activități promoționale, de evenimente sociale sau de conferințe, atunci când se trimit invitații membrilor, funcționarilor sau altor agenți ai instituțiilor Uniunii. Sunt incluse, de asemenea, contribuțiile voluntare și participarea la consultări formale privind acte legislative sau alte acte juridice preconizate la nivelul Uniunii și la alte consultări deschise.

9. Se urmărește înscrierea tuturor organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente, indiferent de statutul lor juridic, implicate în activități care se încadrează în domeniul de aplicare a registrului⁵².

Activități excluse

10. Sunt excluse din domeniul de aplicare a registrului următoarele:

- (a) activitățile care au ca obiect acordarea de consultanță juridică și de alte tipuri de consultanță specializată, în măsura în care privesc exercitarea dreptului fundamental al clientului la un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare în cadrul procedurilor administrative, astfel cum sunt prestate aceste activități de avocați sau de orice alte persoane calificate. Nu intră în domeniul de aplicare a registrului (indiferent de părțile implicate în mod concret) următoarele: activități de consiliere

⁵²Guvernele statelor membre, guvernele țărilor terțe, organizațiile interguvernamentale internaționale, precum și misiunile diplomatice ale acestora nu se înregistrează.

și contacte cu organismele publice având drept scop o mai bună informare a clienților cu privire la o situație juridică generală sau cu privire la situația lor juridică specifică ori având drept scop sfătuirea lor cu privire la caracterul oportun sau admisibil al unui demers juridic sau administrativ concret din punctul de vedere al legislației în vigoare; consultanța acordată clienților pentru a garanta legalitatea activităților acestora; reprezentarea în contextul unei proceduri de conciliere sau de mediere având drept scop evitarea sesizării unui organ judiciar sau administrativ cu soluționarea litigiului. Aceleași considerații sunt valabile în privința tuturor sectoarelor comerciale din Uniune și nu se restrâng la anumite proceduri specifice (concurența). În cazul în care o societate și consultanții acesteia sunt parte într-o cauză sau procedură judiciară ori administrativă, nu intră în domeniul de aplicare a registrului activitățile legate direct de cauza respectivă, prin care nu se urmărește ca atare modificarea cadrului juridic existent.

- (b) activitățile partenerilor sociali exercitate în calitate de participanți la dialogul social (sindicate, asociații de angajatori etc.), atunci când își îndeplinesc misiunea care le este atribuită prin tratate. Aceasta se aplică *mutatis mutandis* oricărei entități desemnate în mod specific prin tratate să dețină un rol instituțional.
- (c) activități desfășurate ca răspuns la cererea adresată în mod direct și individual de o instituție a Uniunii sau de către un deputat în Parlamentul European, cum ar fi cereri ad hoc sau periodice de informații concrete, de date sau de consultanță specializată și/sau invitații individualizate de a participa la audieri publice sau la lucrările unor comitete consultative sau la forumuri similare.

Dispoziții specifice

11. Bisericile și comunitățile religioase nu fac obiectul registrului. Cu toate acestea, se urmărește înscrierea reprezentanțelor sau a entităților juridice ale acestora, a birourilor și a rețelelor înființate pentru a le reprezenta în fața instituțiilor Uniunii, precum și a asociațiilor acestora.

12. Partidele politice nu fac obiectul registrului. Cu toate acestea, se urmărește înscrierea tuturor organizațiilor înființate sau sprijinite de acestea, implicate în activități care se încadrează în domeniul de aplicare a registrului.

13. Autoritățile locale, regionale și municipale nu fac obiectul registrului. Cu toate acestea, se urmărește înscrierea reprezentanțelor sau a entităților juridice ale acestora, a birourilor și a rețelelor înființate pentru a le reprezenta în fața instituțiilor Uniunii, precum și a asociațiilor acestora.

14. Se urmărește înscrierea rețelelor, a platformelor și a altor forme similare de activitate colectivă fără statut legal sau personalitate juridică dar care, în realitate, constituie o sursă de influență organizată și care sunt implicate în activități care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului. În astfel de cazuri, este necesar ca membrii acestora să numească din rândul lor o persoană de contact care răspunde de relațiile cu administrația registrului.

15. Activitățile care trebuie luate în considerare pentru înscrierea în declarația financiară din cadrul registrului sunt activitățile care vizează toate instituțiile, agențiile și organismele Uniunii, precum și membrii, funcționarii sau ceilalți agenți ai instituțiilor Uniunii. Acestea includ, de asemenea, activitățile care vizează organisme din statele membre care activează la nivelul Uniunii, implicate în procesul decizional al Uniunii.

16. Rețelele, federațiile, asociațiile sau platformele europene sunt încurajate să redacteze orientări comune și transparente pentru membrii lor, prin care să identifice activitățile care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului. Este de dorit ca aceste orientări să fie făcute publice.

V. Reguli aplicabile entităților înregistrate

17. Prin înregistrare, organizațiile și persoanele în cauză:

- sunt de acord ca informațiile pe care le furnizează în vederea includerii în registru să fie publice;
- sunt de acord să acționeze în conformitate cu codul de conduită și, atunci când este necesar, să pună la dispoziție textul oricărui cod de conduită profesional ale cărui prevederi sunt obligate să le respecte;
- garantează că informațiile furnizate în vederea includerii în registru sunt corecte;
- acceptă ca orice reclamație îndreptată împotriva lor să fie soluționată în temeiul normelor din codul de conduită care stă la baza registrului;
- sunt de acord să respecte orice măsuri aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită și acceptă că măsurile prevăzute în Anexa 4 li se pot aplica în caz de nerespectare a normelor din codul de conduită;
- iau act de faptul că, la cerere și în temeiul dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁵³, părțile trebuie să facă publice corespondența sau alte documente privind activitățile entităților înregistrate.

VI. Măsuri în caz de nerespectare a codului de conduită

18. Nerespectarea codului de conduită de către entitățile înregistrate sau de către reprezentanții acestora poate conduce la aplicarea măsurilor menționate în anexa 4, cum ar fi suspendarea sau eliminarea din registru și, după caz, la retragerea ecusoanelor de acces în clădirile Parlamentului European eliberate pe numele persoanelor în cauză și, eventual, pentru firmele pe care le reprezintă, în urma unei anchete desfășurate cu respectarea principiului proporționalității și a dreptului la apărare. Decizia privind aplicarea unor astfel de măsuri poate fi publicată pe site-ul internet al registrului.

19. Oricine poate depune o reclamație, în susținerea căreia invocă fapte concrete, privind o posibilă nerespectare a codului de conduită, în conformitate cu procedura prevăzută în Anexa 4.

VII. Punerea în aplicare

20. Secretariatele generale ale Parlamentului European și Comisiei Europene răspund de supravegherea sistemului și de toate aspectele operaționale principale și iau, de comun acord, măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestui acord.

21. Pentru implementarea sistemului, serviciile Parlamentului European și ale Comisiei Europene înființează o structură operațională comună, denumită „secretariatul comun al registrului de transparență”. Acesta va fi alcătuit dintr-un grup de funcționari ai Parlamentului European și ai Comisiei Europene, potrivit termenilor unui acord care se va încheia între serviciile competente. Secretariatul comun al registrului de transparență funcționează sub coordonarea unui șef de unitate

⁵³JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

din cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene. Sarcinile secretariatului includ punerea în aplicare a măsurilor care să asigure conținutul registrului din punct de vedere calitativ.

22. Eliberarea și verificarea ecusoanelor care permit accesul pe termen lung în clădirile Parlamentului European constituie în continuare un proces gestionat de instituția în cauză. Aceste ecusoane se emit numai pentru persoane care reprezintă sau care lucrează pentru organizații care se încadrează în domeniul de aplicare a registrului, dacă respectivele organizații sau persoane s-au înregistrat. Cu toate acestea, înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unor astfel de ecusoane.

23. Sistemul este administrat în comun, dar părțile rămân libere să utilizeze registrul în mod independent în scopuri proprii specifice, cum ar fi acordarea de stimulente, de exemplu transmiterea de informații către entitatea înregistrată privind lansarea de consultări publice sau organizarea de evenimente.

24. Părțile organizează proiecte corespunzătoare în materie de instruire și comunicare internă pentru a face mai bine cunoscute membrilor și personalului instituțiilor Uniunii registrul și procedura privind reclamațiile.

25. Părțile iau măsuri corespunzătoare pentru a face mai bine cunoscut registrul pe plan extern și pentru a promova utilizarea acestuia.

26. Prin intermediul unui motor de căutare ușor de utilizat, o serie de statistici esențiale provenite din baza de date a registrului se vor publica regulat pe site-ul internet Europa. Conținutul public al acestei baze de date va fi valabil, la cerere, într-un format electronic care poate fi citit automat.

27. În urma consultărilor cu părțile interesate, Secretariatul general al Parlamentului European și cel al Comisiei Europene vor prezenta vicepreședinților Parlamentului European și ai Comisiei Europene un raport anual privind funcționarea registrului.

VIII. Implicarea altor instituții și organisme

28. Consiliul European și Consiliul sunt invitate să se alăture la acest registru. Celelalte instituții, organisme și agenții ale Uniunii sunt încurajate să utilizeze acest sistem drept instrument de referință pentru propria interacțiune cu organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii.

IX. Dispoziții finale

29. Trecerea de la registrele existente ale părților la noul registru comun se va organiza de-a lungul unei perioade de tranziție de douăsprezece luni de la data punerii în funcțiune a registrului comun. Organizațiile și persoanele deja înregistrate în oricare din sistemele existente sunt invitate să își reînnoiască înregistrarea în cadrul sistemului comun.

După punerea în funcțiune a registrului comun:

- entitățile înregistrate vor avea posibilitatea de a-și transfera înregistrarea existentă în registrul comun la o dată la alegere, dar cel mai târziu la data reînnoirii înregistrării lor în registrul Comisiei Europene sau, pentru cei înregistrați doar pe lista Parlamentului European, cel mai târziu la sfârșitul unei perioade de douăsprezece luni de la punerea în funcțiune;
- orice înregistrare nouă sau actualizare a datelor existente va fi posibilă doar prin intermediul registrului comun.

30. Registrul comun va fi revizuit după cel mult doi ani de la data punerii sale în funcțiune.

Anexa 1: Registrul de transparență – Organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene

Secțiunea I - Societăți de consultanță specializată/cabinete de avocatură/consultanți independenți

- Subsecțiune: Societăți de consultanță specializată
Caracteristici/remarci: Societăți care desfășoară, în baza unui contract, activități de lobby, de promovare, de afaceri publice și întreținere de relații cu autoritățile publice
- Subsecțiune: Cabinete de avocatură
Caracteristici/remarci: Cabinete de avocați care desfășoară, în baza unui contract, activități de lobby, de promovare, de afaceri publice și de întreținere de relații cu autoritățile publice
- Subsecțiune: Consultanți independenți
Caracteristici/remarci: Consultanți independenți sau avocați care desfășoară, în baza unui contract, activități de lobby, de promovare, de afaceri publice și de întreținere de relații cu autoritățile publice

Secțiunea II - Reprezentanți „interni” cu activități de lobby și asociații comerciale/profesionale

- Subsecțiune: Companii și grupuri
Caracteristici/remarci: Companii individuale sau grupuri de companii (cu sau fără personalitate juridică), care desfășoară activități interne de lobby, de promovare, de afaceri publice și de întreținere de relații cu autoritățile publice
- Subsecțiune: Asociații comerciale, de afaceri și profesionale
- Subsecțiune: Organizații sindicale
- Subsecțiune: Alte organizații similare

Secțiunea III - Organizații neguvernamentale

- Subsecțiune: Organizații neguvernamentale, platforme și rețele și alte organizații similare
Caracteristici/remarci: Organizații non-profit (cu sau fără personalitate juridică), independente de autoritățile publice, de partidele politice sau de organizațiile comerciale. Include fundații, organizații de caritate etc.

Secțiunea IV - Grupuri de reflecție, instituții academice și de cercetare

- Subsecțiune: Grupuri de reflecție și instituții de cercetare
Caracteristici/remarci: Grupuri de reflecție specializate și instituții de cercetare care se preocupă, printre altele, de activitățile și politicile Uniunii Europene
- Subsecțiune: Instituții academice

Caracteristici/remarci: Instituții a căror activitate principală este învățământul, dar care privește activitățile și politicile Uniunii Europene

Secțiunea V - Organizații care reprezintă biserici și comunități religioase (NB: Registrul nu are ca obiect bisericile în sine.)

- Subsecțiune: Organizații care reprezintă biserici și comunități religioase

Caracteristici/remarci: Entități juridice, birouri sau rețele înființate pentru activități de reprezentare

Secțiunea VI - Organizații reprezentând autorități locale, regionale și municipale, alte entități publice și mixte (NB: Registrul nu are ca obiect autoritățile publice în sine.)

- Subsecțiune: Autorități locale și regionale (la nivel subnațional)

Caracteristici/remarci: Entități juridice, reprezentanțe, asociații sau rețele înființate pentru a reprezenta autoritățile locale și regionale (la nivel subnațional)

- Subsecțiune: Alte entități publice sau mixte etc.

Caracteristici/remarci: Include alte organizații cu statut public sau mixt (public/privat).

Anexa 2 : Informații furnizate de către entitățile înregistrate

I. INFORMAȚII GENERALE ȘI DE BAZĂ

- denumirea (denumirile) organizației, adresă, număr de telefon, adresa de e-mail, site internet;
- (a) identitatea persoanei care răspunde legal în numele organizației, și (b) numele directorului, al administratorului asociat sau, după caz, al principalului punct de contact al organizației în ceea ce privește activitățile care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului; numele persoanelor pentru care sunt solicitate ecusoane de acces în clădirile Parlamentului European⁵⁴;
- numărul de persoane (membri, personal etc.) implicate în activități care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului;
- obiective/mandat – domenii de interes – activități, țări în care desfășoară operațiuni – afilieri la rețele – informații generale care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului;
- dacă este cazul: numărul de membri (persoane fizice sau organizații membre).

II. INFORMAȚII SPECIFICE

A. ACTIVITĂȚI

Principalele propuneri legislative care au făcut în anul anterior obiectul activităților entităților înregistrate, care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului.

B. INFORMAȚII FINANCIARE

Toate datele financiare furnizate trebuie să acopere un an întreg de operațiuni și să se refere la cel mai recent exercițiu financiar încheiat de la data înregistrării sau a reînnoirii înregistrării.

Dubla contabilizare nu este exclusă. Declarația financiară făcută de către societățile de consultanță specializată/cabinetele de avocatură/consultanți independenți privind clienții proprii (listă și grilă) nu îi scutește pe respectivii clienți de obligația de a include activitățile contractuale în cauză în propriile declarații, pentru a evita subestimarea anvergurii financiare declarate.

- Societățile de consultanță specializată/cabinetele de avocatură/consultanți independenți (Secțiunea I din Anexa 1): trebuie oferite detalii cu privire la cifra de afaceri provenită din activitățile care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului, precum și ponderea relativă a clienților acestor firme conform următoarei grile:

Cifra de afaceri în euro: 0 – 499 999 – Tranșă în euro: 50 000

Cifra de afaceri în euro: 500 000 – 1 000 000 – Tranșă în euro: 100 000

⁵⁴Entităților înregistrate li se va solicita să furnizeze aceste informații la finalul procesului de înregistrare, pentru depunere la Parlamentul European. Numele persoanelor cărora le-au fost emise ecusoane de acces vor fi ulterior introduse automat de sistem în baza actualizărilor din sistemul informatic al Parlamentului European, după decizia Parlamentului European de acordare a ecusoanelor de acces. Înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unui ecuson de acces în Parlamentul European.

Cifra de afaceri în euro: > 1 000 000 – Tranșă în euro: 250 000.

- Reprezentanți „interni” cu activități de lobby, asociații comerciale/profesionale (Secțiunea II din Anexa 1): trebuie oferită o estimare a costurilor activităților care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului
- ONG-uri, grupuri de reflecție, instituții academice și de cercetare – organizații de reprezentare a bisericilor și a comunităților religioase – asociații de reprezentare a autorităților locale, regionale și municipale, alte entități publice sau mixte etc. (Secțiunile III - VI din Anexa 1): trebuie precizat bugetul general, împreună cu principalele surse de finanțare, defalcate.

În plus, pentru toate entitățile înregistrate: valoarea și sursa finanțării primite de la instituțiile Uniunii în cel mai recent exercițiu financiar închis, de la data de înregistrare sau de reînnoire.

Anexa 3: Codul de conduită

În contextul relațiilor pe care le întrețin cu instituțiile Uniunii, precum și cu membrii, funcționarii sau alți agenți ai instituțiilor Uniunii, entitățile înregistrate:

- (a) se identifică întotdeauna folosind denumirea proprie și prin indicarea entității sau a entităților pentru care lucrează sau pe care le reprezintă; își declară interesele, obiectivele sau scopurile promovate și, atunci când este cazul, specifică clienții sau membrii pe care îi reprezintă;
- (b) nu obțin și nu încearcă să obțină informații sau decizii în mod necinstit sau folosind mijloace de presiune necorespunzătoare sau un comportament inadecvat;
- (c) nu pretind că dețin raporturi formale cu Uniunea sau cu oricare dintre instituțiile Uniunii în relațiile lor cu părți terțe și nu prezintă efectele înregistrării obținute într-o lumină falsă pentru a induce în eroare terții sau funcționarii ori alți agenți ai Uniunii;
- (d) garantează că, după cunoștința lor, informațiile furnizate la înregistrare și ulterior în cadrul activităților care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului sunt complete, actualizate și nu sunt înșelătoare;
- (e) nu vând terților copii ale documentelor obținute de la instituțiile Uniunii;
- (f) nu determină membrii instituțiilor Uniunii, funcționarii sau alți agenți ai Uniunii, asistenții ori stagiarii acestor membri să încalce normele și standardele în materie de conduită care li se aplică;
- (g) în cazul în care angajează foști funcționari sau alți agenți ai Uniunii sau asistenți ori stagiari ai membrilor instituțiilor Uniunii, respectă obligația acestora de a nu încălca normele și cerințele de confidențialitate care li se aplică;
- (h) respectă toate normele privind drepturile și responsabilitățile foștilor deputați în Parlamentul European și ale foștilor membri ai Comisiei Europene;
- (i) informează entitățile pe care le reprezintă despre obligațiile pe care le au față de instituțiile Uniunii.

Persoanele care reprezintă sau care lucrează pentru entități care s-au înregistrat la Parlamentul European în scopul de a li se emite un ecuson nominal, netransferabil de acces în clădirile Parlamentului European:

- (j) respectă strict dispozițiile articolului 9 și ale Anexei X, precum și cele ale articolului 2 al doilea paragraf⁵⁵ din Anexa I la Regulamentul de procedură al Parlamentului European;
- (k) se asigură că orice asistență furnizată în contextul articolului 2⁵⁶ din Anexa I la Regulamentul de procedură al Parlamentului European este declarată în registrul prevăzut în acest scop;
- (l) obțin, pentru evitarea unor eventuale conflicte de interese, acordul prealabil al deputatului sau deputaților în Parlamentul European interesați în ceea ce privește

⁵⁵Noul articol 5 din Anexa I la Regulamentul de procedură.

⁵⁶Noul articol 32 alineatul (2) din Regulamentul de procedură și noul articol 4 alineatul (2) primul paragraf litera (g) din Anexa I la Regulamentul de procedură.

orice legătură contractuală cu un asistent al unui deputat sau angajarea unui astfel de asistent și declară apoi această legătură în registru.

ANEXA 4 Procedura de anchetare și soluționare a reclamațiilor

Etapa 1: Depunerea reclamației

1. Reclamațiile pot fi depuse pe site-ul internet al registrului, prin completarea unui formular tip. Respectivul formular include informații despre entitatea înregistrată împotriva căreia se face reclamația, despre numele și datele de contact ale reclamantului și detalii despre reclamație, incluzând, în principiu, documente sau alte materiale în sprijinul reclamației. Reclamațiile anonime nu se iau în considerare.
2. În reclamație se specifică una sau mai multe clauze din codul de conduită care, în opinia reclamantului, au fost încălcate. Reclamațiile care se referă la informațiile înscrise în registru sunt considerate drept afirmații în sensul încălcării literei (d) din codul de conduită⁵⁷.
3. În principiu, reclamantii trebuie să furnizeze documente justificative și/sau alte materiale în sprijinul reclamației depuse.

Etapa 2: Decizia privind admisibilitatea

4. Secretariatul comun al Registrului de transparență:
 - (a) se asigură că au fost prezentate dovezi suficiente în susținerea reclamației, sub formă de documente, alte materiale sau declarații personale; pentru a fi admisibile, probele materiale trebuie, în principiu, să provină fie de la entitatea împotriva căreia se depune reclamația, fie dintr-un document provenind de la un terț;
 - (b) pe baza acestei verificări, decide cu privire la admisibilitatea reclamației;
 - (c) dacă reclamația este considerată admisibilă, o înregistrează și stabilește un termen limită (20 de zile lucrătoare) pentru adoptarea deciziei privind temeinicia reclamației.
5. În cazul în care reclamația este considerată inadmisibilă, reclamantul este informat printr-o scrisoare prin care se menționează motivele deciziei. În cazul în care reclamația este considerată admisibilă, este investigată în conformitate cu procedura menționată mai jos.

Etapa 3: Ancheta

6. După înregistrarea reclamației, secretariatul comun al registrului de transparență informează în scris entitatea înregistrată despre reclamația formulată împotriva sa și despre conținutul acesteia și o invită să prezinte explicații, argumente sau alte elemente în apărarea sa în termen de 10 zile lucrătoare.
7. Toate informațiile culese în decursul anchetei sunt examinate de către secretariatul comun al registrului de transparență.
8. Secretariatul comun al registrului de transparență poate decide să audieze entitatea înregistrată împotriva căreia este formulată reclamația sau pe reclamant.

⁵⁷Litera (d) impune entităților înregistrate obligația ca, în relațiile lor cu instituțiile Uniunii și cu membrii, funcționarii și alți agenți ai instituțiilor Uniunii, „să se asigure că, după cunoștința lor, informațiile furnizate la înregistrare și ulterior în cadrul activităților care se înscriu în domeniul de aplicare a registrului sunt complete, actualizate și nu sunt înșelătoare”.

Etapa 4: Decizia privind reclamația

9. În cazul în care, în urma anchetei, reclamația este considerată neîntemeiată, secretariatul comun al registrului de transparență informează părțile cu privire la această decizie. În cazul în care reclamația este admisă, entitatea înregistrată în cauză poate fi suspendată temporar din registru până la luarea de măsuri în vederea soluționării problemei (a se vedea paragrafele 11-14) sau poate face obiectul unor măsuri care pot merge de la suspendarea pe termen lung din registru până la eliminarea din registru și retragerea, după caz, a oricărui ecuson de acces în clădirile Parlamentului European (a se vedea etapele 6 și 7).

Etapa 5: Măsuri în caz de nerespectare a codului de conduită

10. Măsurile aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită variază de la suspendarea temporară până la eliminarea din registru (a se vedea mai jos grila).

11. În cazul în care se constată că informațiile înscrise în registru sunt eronate sau incomplete, entitatea înregistrată în cauză este invitată ca, în termen de opt săptămâni, să corecteze informațiile, perioadă în care înregistrarea este suspendată. Ecusonul (ecusoanele) de acces în incinta Parlamentului European, dacă există, nu sunt retrase în perioada de suspendare.

12. În cazul în care entitatea înregistrată corectează informațiile în perioada de opt săptămâni menționată la paragraful 11, înregistrarea corespunzătoare acelei entități înregistrate este reactivată. În cazul în care entitatea înregistrată nu acționează în perioada de opt săptămâni menționată la paragraful 11, se pot impune măsuri.

13. În cazul în care entitatea înregistrată are nevoie de mai mult timp pentru a acționa și prezintă motive justificate în acest sens, perioada de suspendare poate fi prelungită.

14. În caz de nerespectare a codului de conduită pentru alte motive, înregistrarea entității în cauză se suspendă pentru opt săptămâni, perioadă în care Parlamentul European și Comisia Europeană iau decizia finală privind aplicarea uneia sau a mai multor măsuri, după caz.

15. Orice decizie de a elimina o entitate înregistrată în registru prevede și interdicția de înregistrare viitoare pentru o perioadă de unul sau doi ani.

Etapa 6: Decizia privind măsura aplicabilă

16. Serviciile competente ale Parlamentului European și ale Comisiei Europene redactează în comun un proiect de decizie privind măsura aplicabilă, care este trimis secretariatelor generale ale instituțiilor respective în vederea adoptării deciziei finale. Sunt informați vicepreședinții responsabili ai Parlamentului European și ai Comisiei Europene.

17. Secretariatul comun al registrului de transparență informează de îndată părțile (reclamantul și entitatea înregistrată împotriva căreia este îndreptată reclamația) cu privire la măsura adoptată și pune în aplicare respectiva măsură.

Etapa 7: Retragerea (dacă este cazul) a ecusonului de acces în clădirile Parlamentului European

18. Dacă decizia privind eliminarea din registru are drept consecință retragerea ecusonului (ecusoanelor) de acces în clădirile Parlamentului European, aceasta este comunicată de către Secretarul General al Parlamentului European chestorului responsabil, care este invitat să autorizeze retragerea oricărui (oricăror) ecuson (ecusoane) de acces în clădirile Parlamentului European deținute de organizație sau de persoana în cauză.

19. Entitatea înregistrată este invitată să returneze toate sau o parte din ecusoanele de acces în clădirile Parlamentului European în termen de 15 zile.

Grila măsurilor aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită

Tipul abaterii 1: Nerespectarea involuntară a codului, remediată imediat

Măsura: Notificare scrisă de acceptare a faptelor constatate și remedierea acestora

Înscrierea măsurii în registru: Nu

Retragerea ecusonului de acces în Parlamentul European: Nu

Tipul abaterii 2: Nerespectarea intenționată a codului, ce implică necesitatea modificării comportamentului sau corectarea de informații în registru în termenul limită stabilit

Măsura: Suspendarea temporară pe o perioadă de până la șase luni sau până la executarea măsurii de corectare impuse în termenul stabilit

Înscrierea măsurii în registru: Da, în perioada de suspendare

Retragerea ecusonului de acces în Parlamentul European: Nu

Tipul abaterii 3: Nerespectarea continuată a codului de conduită (Lipsa unei modificări de comportament/Necorectarea informațiilor în termenul stabilit)

Măsura: Eliminarea din registru timp de un an

Înscrierea măsurii în registru: Da

Retragerea ecusonului de acces în Parlamentul European: Da

Tipul abaterii 4: Încălcarea gravă și intenționată a codului de conduită

Măsura: Eliminarea din registru timp de doi ani

Înscrierea măsurii în registru: Da

Retragerea ecusonului de acces în Parlamentul European: Da

ANEXA XI

Exercitarea funcțiilor Ombudsmanului

A. Decizia Parlamentului European privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului⁵⁸

Parlamentul European,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special articolul 195 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

având în vedere avizul Comisiei,

având în vedere aprobarea Consiliului,

întrucât este necesar să se stabilească statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Tratatul de instituire a Comunităților Europene;

întrucât este necesară determinarea condițiilor în care Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere, precum și a relațiilor dintre exercitarea funcțiilor Ombudsmanului și procedurile juridictionale sau administrative;

întrucât Ombudsmanul, care poate acționa și din proprie inițiativă, trebuie să poată dispune de toate elementele necesare exercitării funcțiilor sale; întrucât, în acest scop, instituțiile și organele comunitare sunt obligate să îi furnizeze Ombudsmanului, la cererea acestuia, informațiile pe care le solicită și fără a aduce atingere obligației Ombudsmanului de a nu le divulga; întrucât accesul la informații sau documente clasificate, în special la documentele sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁵⁹, ar trebui să respecte normele de securitate ale instituțiilor sau organelor comunitare în cauză; întrucât instituțiile și organele care furnizează informații sau documente clasificate, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf, ar trebui să informeze Ombudsmanul cu privire la o astfel de clasificare; întrucât pentru aplicarea normelor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf, Ombudsmanul ar trebui să ajungă în prealabil la un acord cu instituția sau organul vizat asupra condițiilor de tratare a informațiilor și documentelor clasificate și a altor informații care fac obiectul obligației de secret profesional; întrucât, în cazul în care nu i se acordă asistența dorită, Ombudsmanul informează Parlamentul European cu privire la aceasta, iar Parlamentului European îi revine sarcina de a întreprinde demersurile adecvate;

întrucât este necesar să se prevadă procedurile de urmat în cazul în care rezultatele anchetelor Ombudsmanului conduc la descoperirea unor cazuri de administrare defectuoasă; întrucât ar trebui să se prevadă, de asemenea, prezentarea unui raport global al Ombudsmanului în fața Parlamentului European, la sfârșitul fiecărei sesiuni anuale;

întrucât Ombudsmanul și personalul acestuia sunt obligați să păstreze confidențialitatea cu privire la informațiile de care au luat cunoștință în timpul exercitării funcțiilor lor; întrucât Ombudsmanul

⁵⁸ Adoptată de Parlament la 9 martie 1994 (JO L 113, 4.5.1994, p. 15) și modificată prin deciziile sale din 14 martie 2002 (JO L 92, 9.4.2002, p. 13) și din 18 iunie 2008 (JO L 189, 17.7.2008, p. 25).

⁵⁹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

are, în schimb, obligația de a informa autoritățile competente cu privire la faptele pe care le consideră aflate sub incidența dreptului penal și de care a luat cunoștință în timpul unei anchete;

întrucât este necesar să se prevadă posibilitatea unei cooperări între Ombudsman și autoritățile similare din anumite state membre, cu respectarea legislațiilor naționale aplicabile;

întrucât revine Parlamentului European să numească Ombudsmanul la începutul și pe durata fiecărei legislaturi dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii și prezintă toate garanțiile de independență și de competență necesare;

întrucât ar trebui să se prevadă condițiile de încetare a funcțiilor Ombudsmanului;

întrucât Ombudsmanul trebuie să-și exercite funcțiile în deplină independență, în conformitate cu angajamentul solemn pe care îl ia în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene încă de la intrarea în funcție; întrucât este necesar să se determine incompatibilitățile cu funcția de Ombudsman, precum și remunerația, privilegiile și imunitățile acordate acestuia;

întrucât ar trebui să se prevadă dispoziții privind funcționarii și agenții secretariatului care asistă Ombudsmanul și bugetul acestuia; întrucât sediul Ombudsmanului trebuie să fie același cu sediul Parlamentului European;

întrucât revine Ombudsmanului să adopte dispozițiile de punere în aplicare a prezentei decizii; întrucât este, de asemenea, necesar să se stabilească anumite dispoziții tranzitorii care se aplică primului Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană,

DECIDE:

Articolul 1

(1) Statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului se stabilesc prin prezenta decizie, în conformitate cu articolul 195 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.

(2) Ombudsmanul își îndeplinește funcțiile cu respectarea competențelor conferite de tratate instituțiilor și organelor comunitare.

(3) Ombudsmanul nu poate interveni într-o procedură pe rolul unei instanțe și nici nu poate pune la îndoială temeinicia unei hotărâri judiciare.

Articolul 2

(1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele menționate anterior, Ombudsmanul contribuie la identificarea cazurilor de administrare defectuoasă din activitatea instituțiilor și organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora, și la formularea de recomandări în vederea remedierii situației. Acțiunea oricărei alte autorități sau persoane nu poate face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(2) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru al Uniunii poate sesiza Ombudsmanul, direct sau prin intermediul unui membru al Parlamentului European, printr-o plângere referitoare la un caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora. Ombudsmanul informează instituția sau organul în cauză de îndată ce a fost sesizat printr-o plângere.

- (3) Plângerea trebuie să precizeze obiectul acesteia, precum și identitatea persoanei căreia îi aparține; această persoană poate cere ca plângerea să rămână confidențială.
- (4) Plângerea trebuie să fie introdusă în termen de doi ani de la data la care faptele care o justifică sunt aduse la cunoștința autorului acesteia și să fi fost precedată de demersurile administrative corespunzătoare pe lângă instituțiile și organele în cauză.
- (5) Ombudsmanul poate recomanda autorului plângerii să se adreseze altei autorități.
- (6) Plângerile prezentate Ombudsmanului nu întrerup termenele căilor de atac în procedurile jurisdicționale sau administrative.
- (7) În cazul în care Ombudsmanul, în conformitate cu o procedură jurisdicțională în curs sau încheiată cu privire la faptele reclamate, trebuie să declare inadmisibilă o plângere sau să pună capăt examinării acesteia, rezultatele eventualelor anchete pe care le-a întreprins înainte se clasează.
- (8) Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere cu privire la raporturile de muncă între instituțiile și organele comunitare și funcționarii acestora sau alți agenți numai în cazul în care posibilitățile privind cererile sau plângerile administrative interne, în special procedurile prevăzute la articolul 90 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor au fost epuizate de persoana interesată și după expirarea termenelor de răspuns din partea autorității sesizate în acest mod.
- (9) Ombudsmanul informează autorul plângerii în cel mai scurt timp cu privire la cursul dat plângerii.

Articolul 3

- (1) Ombudsmanul efectuează, din proprie inițiativă sau ca urmare a unei plângeri, toate anchetele pe care le consideră justificate pentru a clarifica orice posibil caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor și organelor comunitare. Ombudsmanul informează, cu privire la aceasta, instituția sau organul în cauză, care poate să-i transmită orice observație utilă.
- (2) Instituțiile și organele comunitare sunt obligate să furnizeze Ombudsmanului informațiile pe care acesta le solicită și îi permit accesul la dosarele în cauză. Accesul la informații sau documente clasificate, în special la documentele sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, respectă normele de securitate ale instituției sau organului comunitar în cauză.

Instituțiile sau organele care furnizează informații sau documente clasificate, astfel cum se menționează la paragraful anterior, informează Ombudsmanul cu privire la o astfel de clasificare.

Pentru aplicarea normelor prevăzute la primul paragraf, Ombudsmanul ajunge în prealabil la un acord cu instituția sau organul în cauză asupra condițiilor de tratare a informațiilor și documentelor clasificate și a altor informații care fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

Instituțiile și organele în cauză acordă accesul la documentele care emană de la un stat membru, clasificate secrete în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, numai după obținerea acordului prealabil al statului membru respectiv.

Acestea acordă accesul la alte documente care emană de la un stat membru după informarea statului membru în cauză.

În ambele cazuri, în conformitate cu articolul 4, Ombudsmanul nu poate divulga conținutul documentelor.

Funcționarii și ceilalți agenți ai instituțiilor și organelor comunitare sunt obligați să depună mărturie la cererea Ombudsmanului; aceștia sunt obligați să respecte dispozițiile pertinente din Statutul funcționarilor, în special obligația de a păstra secretul profesional.

(3) La cererea Ombudsmanului, autoritățile statelor membre sunt obligate să-i furnizeze, prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene, toate informațiile care ar putea contribui la clarificarea cazurilor de administrare defectuoasă din partea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția cazului în care aceste informații sunt reglementate fie de acte cu putere de lege sau norme administrative privind secretul, fie de acte care împiedică transmiterea acestora. Cu toate acestea, în ultimul caz menționat, statul membru interesat poate permite Ombudsmanului consultarea informațiilor, cu condiția ca acesta să-și ia angajamentul de a nu le divulga conținutul.

(4) În cazul în care Ombudsmanului nu i se acordă asistența pe care o solicită, acesta informează Parlamentul European care întreprinde demersurile adecvate.

(5) În măsura posibilului, Ombudsmanul încearcă să găsească, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție care să elimine cazurile de administrare defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.

(6) În cazul în care Ombudsmanul descoperă un caz de administrare defectuoasă, acesta sesizează instituția sau organul în cauză și, dacă este necesar, îi prezintă mai multe proiecte de recomandări. Instituția sau organul sesizat îi transmite un aviz detaliat în termen de trei luni.

(7) Ombudsmanul transmite apoi un raport Parlamentului European și instituției sau organului în cauză. De asemenea, acesta poate include în respectivul raport o serie de recomandări. Autorul plângerii este informat, prin grija Ombudsmanului, cu privire la rezultatul anchetei, la avizul emis de instituția sau organul în cauză și la eventualele recomandări prezentate de Ombudsman.

(8) La încheierea fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport privind rezultatele anchetelor întreprinse.

Articolul 4

(1) Ombudsmanul și personalul acestuia – căruia i se aplică dispozițiile articolului 287 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și ale articolului 194 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice – sunt obligați să nu divulge informațiile și documentele care le-au fost aduse la cunoștință în timpul anchetelor efectuate. În special, Ombudsmanul și personalul acestuia au obligația de a nu divulga nicio informație clasificată și niciun document furnizat Ombudsmanului, în special documente sensibile în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sau documente care intră în domeniul de aplicare al legislației comunitare privind protecția datelor cu caracter personal, și nicio informație care ar putea cauza prejudicii autorului plângerii sau oricărei alte persoane în cauză, fără a aduce atingere alineatului (2).

(2) În cazul în care, în cadrul unei anchete, Ombudsmanul ia cunoștință de fapte pe care le consideră că ar putea intra sub incidența dreptului penal, acesta informează imediat autoritățile naționale competente prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene și, în măsura în care cazul este de competența lor, instituția, organul sau serviciul comunitar responsabil cu combaterea fraudei; dacă este necesar, Ombudsmanul informează, de asemenea, instituția sau organul comunitar cu autoritate asupra funcționarului sau agentului în cauză, acestea putând pune în aplicare articolul 18 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene. De asemenea, Ombudsmanul poate informa instituția sau organul comunitar în cauză cu privire la faptele care pun în discuție, din punct de vedere disciplinar, comportamentul unuia dintre funcționarii sau agenții acestora.

Articolul 4a

Ombudsmanul și personalul său se ocupă de cererile de acces public la documente, altele decât cele menționate la articolul 4 alineatul (1), în conformitate cu condițiile și limitele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 5

(1) În măsura în care această cooperare poate contribui la întărirea eficienței anchetelor și la mai buna protecție a drepturilor și intereselor persoanelor care îi adresează plângeri, Ombudsmanul poate coopera cu autoritățile de același tip, existente în anumite state membre, cu respectarea legislației naționale aplicabile. Ombudsmanul nu poate solicita, pe această cale, documente la care nu ar avea acces în conformitate cu dispozițiile articolului 3.

(2) Fără a-și depăși atribuțiile stabilite la articolul 195 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și la articolul 107d din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și evitând orice suprapunere cu activitățile celorlalte instituții sau organe, Ombudsmanul poate, în aceleași condiții, să coopereze cu instituțiile și organele statelor membre responsabile de promovarea și protecția drepturilor fundamentale.

Articolul 6

(1) Ombudsmanul este numit de Parlamentul European după fiecare alegere a acestuia și pe durata întregii legislaturi. Mandatul acestuia se poate reînnoi.

(2) Ombudsmanul este ales dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii, se bucură de toate drepturile civile și politice, prezintă toate garanțiile de independență și îndeplinesc condițiile necesare în țara de origine pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale sau posedă o experiență și o competență recunoscute pentru îndeplinirea funcțiilor de Ombudsman.

Articolul 7

(1) Funcțiile Ombudsmanului încetează fie la încheierea mandatului acestuia, fie în cazul demisiei sau destituirii.

(2) Cu excepția cazului destituirii, Ombudsmanul rămâne în funcție până la înlocuirea sa.

(3) În cazul încetării anticipate a exercitării funcțiilor de Ombudsman, succesorul acestuia este numit în termen de trei luni de la momentul în care locul a devenit vacant, pentru restul perioadei rămase până la încheierea legislaturii.

Articolul 8

La cererea Parlamentului European, Curtea de Justiție a Comunităților Europene îl poate destitui pe acel Ombudsman care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sau care a comis o abatere gravă.

Articolul 9

(1) Ombudsmanul își exercită funcțiile în condiții de independență totală, în interesul general al Comunităților Europene și al cetățenilor Uniunii. În vederea îndeplinirii acestor funcții, acesta nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern și de la niciun organism. Ombudsmanul se abține de la orice act incompatibil cu caracterul funcțiilor sale.

(2) La preluarea funcției, Ombudsmanul își ia angajamentul solemn, în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene, să își exercite funcțiile în deplină independență și imparțialitate și să respecte, pe toată durata exercitării mandatului și după încheierea acestuia, obligațiile care decurg

din funcția sa, în special obligația de onestitate și de discreție în cazul acceptării anumitor funcții sau avantaje după încetarea funcției de Ombudsman.

Articolul 10

(1) Pe durata exercitării funcțiilor, Ombudsmanul nu poate exercita nicio altă funcție politică sau administrativă sau o activitate profesională, indiferent dacă este remunerată sau nu.

(2) În ceea ce privește remunerația, indemnizațiile și pensia pentru vechime în muncă, Ombudsmanul este asimilat unui judecător de la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.

(3) Articolele 12-15 și articolul 18 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică în cazul Ombudsmanului, funcționarilor și agenților care compun secretariatul acestuia.

Articolul 11

(1) Ombudsmanul este asistat de un secretariat, al cărui responsabil principal este numit de acesta.

(2) Funcționarii și agenții din secretariatul Ombudsmanului se supun regulamentelor și normelor care se aplică în cazul funcționarilor și al celorlalți agenți ai Comunităților Europene. Numărul acestora se stabilește anual în cadrul procedurii bugetare.

(3) Funcționarii Comunităților Europene și ai statelor membre, care sunt numiți agenți în cadrul secretariatului Ombudsmanului sunt detașați în interes de serviciu, cu garanția reintegrării cu drepturi depline în instituția de origine.

(4) Pentru chestiuni privind personalul de care dispune, Ombudsmanul este asimilat instituțiilor în sensul articolului 1 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

Articolul 12

eliminat

Articolul 13

Sediul Ombudsmanului este sediul Parlamentului European.

Articolul 14

Ombudsmanul adoptă dispozițiile de punere în aplicare a prezentei decizii.

Articolul 15

Primul Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană este numit pentru perioada care rămâne până la încheierea legislaturii.

Articolul 16

eliminat

Articolul 17

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării.

B. Decizia Ombudsmanului European privind adoptarea dispozițiilor de executare⁶⁰.

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentelor norme de aplicare,

- (a) „instituție în cauză” reprezintă instituția sau organul comunitar care face obiectul unei plângeri sau al unei anchete din proprie inițiativă;
- (b) „statut” reprezintă statutul și condițiile generale privind exercitarea funcțiilor de către Ombudsman;
- (c) referitor la documente și informații, „confidențial” înseamnă „care nu poate fi dezvăluit”.

Articolul 2

Primirea plângerilor

- 2.1 Plângerile primite sunt identificate, înregistrate și numerotate.
- 2.2 Reclamantului i se trimite o confirmare de primire în care sunt indicate numărul de înregistrare a plângerii și coordonatele juristului responsabil cu soluționarea cazului.
- 2.3 O petiție trimisă Ombudsmanului de către Parlamentul European cu acordul petiționarului se tratează ca o plângere.
- 2.4 Dacă este necesar, Ombudsmanul poate trimite o plângere, cu acordul reclamantului, la Parlamentul European pentru a fi tratată ca o petiție.
- 2.5 Dacă este necesar, Ombudsmanul poate trimite o plângere, cu acordul reclamantului, unei alte autorități competente.

Articolul 3

Admisibilitatea plângerilor

- 3.1 Pe baza criteriilor prevăzute de tratat și de statut, Ombudsmanul stabilește dacă o plângere este de competența sa și, în caz afirmativ, dacă este admisibilă; înainte de a lua decizia, Ombudsmanul poate solicita reclamantului să furnizeze informații sau documente suplimentare.
- 3.2 Dacă o plângere se situează în afara mandatului sau nu poate fi admisă, Ombudsmanul închide dosarul referitor la plângere. Îl informează pe reclamant cu privire la decizia sa și la motivele acesteia. Ombudsmanul îl poate sfătui pe reclamant să facă apel la o altă autoritate.

⁶⁰Adoptată la 8 iulie 2002 și modificată prin Deciziile Ombudsmanului din 5 aprilie 2004 și din 3 decembrie 2008.

Articolul 4

Anchete efectuate pe baza plângerilor admisibile

4.1 Ombudsmanul hotărăște dacă există suficiente elemente care să justifice începerea unei anchete pe baza unei plângeri admisibile.

4.2 În cazul în care consideră că nu sunt suficiente motive pentru a justifica începerea unei anchete, Ombudsmanul închide dosarul referitor la plângere și îl informează pe reclamant cu privire la aceasta. De asemenea, Ombudsmanul poate informa instituția în cauză.

4.3 În cazul în care consideră că sunt suficiente motive pentru a justifica începerea unei anchete, Ombudsmanul îl informează pe reclamant și instituția în cauză. Ombudsmanul trimite o copie a plângerii instituției în cauză și o invită pe aceasta să-și prezinte avizul într-un termen stabilit, care, în mod normal, nu depășește trei luni. Invitația adresată instituției în cauză poate menționa anumite aspecte ale plângerii sau probleme specifice la care trebuie să se refere avizul.

4.4 Avizul nu trebuie să includă informații sau documente pe care instituția în cauză le consideră confidențiale.

4.5 Instituția în cauză poate solicita ca anumite fragmente din avizul său să fie dezvăluite numai reclamantului. Aceasta va preciza în mod clar care sunt fragmentele avute în vedere și va explica motivul sau motivele cererii sale.

4.6 Ombudsmanul trimite reclamantului avizul instituției în cauză. Reclamantul are posibilitatea să-i trimită Ombudsmanului observațiile sale, într-un termen stabilit care, în mod normal, nu depășește o lună.

4.7 Dacă consideră că este necesar, Ombudsmanul efectuează investigații suplimentare. Alineatele 4.3 - 4.6 se aplică pentru investigațiile suplimentare, doar că termenul limită pentru ca instituția în cauză să răspundă este în mod normal de o lună.

4.8 În cazul în care consideră că este necesar, Ombudsmanul poate utiliza o procedură simplificată pentru a obține o soluție rapidă.

4.9 Când își încheie ancheta, Ombudsmanul încheie cazul printr-o decizie motivată și îl informează pe reclamant, precum și instituția în cauză.

Articolul 5

Competențe de investigare

5.1 Sub rezerva condițiilor prevăzute în statut, Ombudsmanul poate solicita instituțiilor și organelor comunitare, precum și autorităților statelor membre să furnizeze, într-un termen rezonabil, informațiile sau documentele necesare anchetei. Acestea trebuie să identifice în mod clar orice informații sau documente pe care le consideră confidențiale.

5.2 Ombudsmanul poate consulta dosarul din arhiva instituției comunitare în cauză. Instituția în cauză trebuie să identifice în mod clar orice documente din dosar pe care le consideră confidențiale. Ombudsmanul poate face copii ale întregului dosar sau doar ale anumitor documente incluse în dosar. Ombudsmanul îl informează pe reclamant cu privire la consultarea arhivei.

5.3 Ombudsmanul poate solicita funcționarilor sau agenților instituțiilor sau organelor comunitare să depună mărturie în condițiile prevăzute în statut. Ombudsmanul poate decide asigurarea confidențialității persoanei care depune mărturie.

5.4 Ombudsmanul poate solicita instituțiilor și organelor comunitare să ia măsurile necesare pentru ca acesta să își poată derula anchetele la fața locului.

5.5 Ombudsmanul poate dispune efectuarea studiilor sau expertizelor pe care le consideră necesare pentru finalizarea unei anchete.

Articolul 6

Soluții amiabile

6.1 În cazul în care constată un caz de administrare defectuoasă, Ombudsmanul cooperează cât mai îndeaproape cu instituția în cauză pentru a găsi o soluție amiabilă, cu scopul de a elimina cazul de administrare defectuoasă și de a oferi o soluție favorabilă reclamantului.

6.2 În cazul în care consideră că o astfel de cooperare a reușit, Ombudsmanul clasează cazul printr-o decizie motivată. Reclamantul și instituția în cauză sunt informați de către Ombudsman cu privire la decizia luată.

6.3 În cazul în care Ombudsmanul consideră că o soluție amiabilă este imposibilă sau în cazul în care căutarea acestei soluții nu a dat niciun rezultat, acesta clasează cazul printr-o decizie motivată care poate include un comentariu critic sau întocmește un raport conținând proiecte de recomandări.

Articolul 7

Comentarii critice

7.1 Ombudsmanul formulează un comentariu critic în cazul în care consideră că:

- (a) instituția în cauză nu mai poate elimina cazul de administrare defectuoasă și
- (b) nu există implicații generale ale cazului de administrare defectuoasă.

7.2 În cazul în care clasează cazul formulând un comentariu critic, Ombudsmanul îl informează pe reclamant și instituția în cauză cu privire la aceasta.

Articolul 8

Rapoarte și recomandări

8.1 Ombudsmanul întocmește un raport conținând proiecte de recomandări la adresa instituției în cauză în cazul în care consideră că:

- (a) instituția în cauză poate elimina cazul de administrare defectuoasă sau
- (b) există implicații generale ale cazului de administrare defectuoasă.

8.2 Ombudsmanul trimite instituției în cauză și reclamantului câte un exemplar al raportului și al proiectelor de recomandări.

8.3 Instituția în cauză trimite Ombudsmanului un aviz detaliat în termen de trei luni. Avizul detaliat poate include acceptarea deciziei Ombudsmanului și poate prezenta în detaliu măsurile luate în vederea aplicării proiectelor de recomandări.

8.4 În cazul în care Ombudsmanul consideră că avizul detaliat nu este satisfăcător, acesta poate întocmi și trimite Parlamentului European un raport special privind cazul de administrare defectuoasă. Raportul poate conține recomandări. Ombudsmanul trimite instituției în cauză și reclamantului câte un exemplar al raportului.

Articolul 9

Anchete din proprie inițiativă

9.1 Ombudsmanul poate hotărî începerea unei anchete din proprie inițiativă.

9.2 Ombudsmanul dispune de aceleași competențe de investigare pentru anchetele din proprie inițiativă ca și pentru anchetele inițiate în baza unei plângeri.

9.3 Procedura privind anchetele inițiate în baza unei plângeri se aplică, în mod analog, în cazul anchetelor din proprie inițiativă.

Articolul 10

Elemente de procedură

10.1 O plângere este clasificată confidențială de către Ombudsman la cererea reclamantului. Dacă Ombudsmanul consideră că este necesară protejarea intereselor reclamantului sau ale terților, acesta poate clasifica plângerea confidențială din proprie inițiativă.

10.2 Ombudsmanul poate lua măsuri de tratare prioritara a unei plângeri în cazul în care consideră oportun acest lucru.

10.3 În cazul în care este demarată o procedură jurisdicțională cu privire la faptele aflate în curs de anchetare de către Ombudsman, acesta clasează cazul. Rezultatele eventualelor anchete efectuate în prealabil se clasează fără a li se da curs.

10.4 Ombudsmanul informează autoritățile naționale competente și, dacă este cazul, o instituție sau un organ comunitar cu privire la faptele care intră sub incidența dreptului penal de care poate avea cunoștință în cursul unei anchete. De asemenea, Ombudsmanul poate informa o instituție sau un organ comunitar cu privire la faptele care, în opinia sa, ar putea justifica demararea unei proceduri disciplinare.

Articolul 11

Rapoartele prezentate Parlamentului European

11.1 Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport anual privind ansamblul activităților sale și, în special, rezultatele anchetelor efectuate.

11.2 În afară de rapoartele speciale prevăzute la articolul 8.4, Ombudsmanul poate adresa Parlamentului European orice alt raport special pe care îl consideră oportun pentru îndeplinirea mandatului în conformitate cu tratatele și cu statutul.

11.3 Raportul anual și rapoartele speciale ale Ombudsmanului pot conține toate recomandările pe care acesta le consideră oportune pentru îndeplinirea mandatului în conformitate cu tratatele și cu statutul.

Articolul 12

Cooperarea cu ombudsmanii și cu organele similare din statele membre

Ombudsmanul poate coopera cu ombudsmanii și cu organele similare din statele membre în scopul eficientizării atât a propriilor anchete, cât și a anchetelor acestor mediatori și organe similare din statele membre, precum și în vederea organizării mai eficiente a protejării drepturilor și intereselor care decurg din dreptul Comunității Europene și al Uniunii Europene.

Articolul 13

Dreptul reclamantului de a-și consulta dosarul

13.1 Reclamantul are dreptul să-și consulte dosarul constituit de Ombudsman pe baza plângerii sale, în conformitate cu articolul 13.3.

13.2 Autorul plângerii își poate exercita pe loc dreptul de a consulta dosarul. Autorul plângerii poate solicita Ombudsmanului să-i furnizeze o copie a întregului dosar sau a anumitor acte conținute de acesta.

13.3 Reclamantul nu are acces la:

- (a) documentele sau informațiile obținute în baza articolelor 5.1 sau 5.2 care i-au fost semnalate Ombudsmanului ca fiind confidențiale;
- (b) dovezile furnizate sub rezerva confidențialității, în conformitate cu articolul 5.3.

Articolul 14

Accesul public la documentele deținute de Ombudsman

14.1 Publicul are acces la documentele deținute de Ombudsman, care nu au legătură cu anchetele, sub rezerva aceluiași condiții și limite ca și cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁶¹ pentru accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

14.2 Publicul poate solicita accesul la documentele anchetei deținute de către Ombudsman, cu condiția ca plângerea să nu fi fost clasificată confidențială la cererea reclamantului sau de către Ombudsman, în conformitate cu articolul 10.1. Nu se acordă accesul la:

- (a) documentele sau informațiile obținute în baza articolelor 5.1 sau 5.2 care i-au fost semnalate Ombudsmanului ca fiind confidențiale;
- (b) dovezile furnizate sub rezerva confidențialității, în conformitate cu articolul 5.3;
- (c) acele fragmente din avizul său și din răspunsurile la orice investigații ulterioare pentru care instituția în cauză, în conformitate cu articolul 4.5, a solicitat accesul strict al reclamantului. Solicitantul este informat cu privire la motivul sau motivele pe care instituția în cauză le-a oferit pentru cererea sa;
- (d) un document a cărui dezvăluire ar aduce atingere integrității unei anchete în curs de desfășurare.

14.3 Cererile de acces la documente se formulează în scris (corespondență obișnuită, fax sau poștă electronică) și într-un mod suficient de precis pentru a permite identificarea documentelor în cauză.

14.4 Se acordă accesul pe loc sau prin furnizarea unei copii. Ombudsmanul poate impune plata unor taxe rezonabile pentru furnizarea de copii. Metoda de calculare a taxelor este explicată.

14.5 Deciziile privind cererile de acces al publicului sunt emise în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii. În cazuri excepționale, termenul limită poate fi prelungit cu 15 zile

⁶¹Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

lucrătoare; solicitantul este notificat în avans cu privire la extinderea termenului și se furnizează motive detaliate în acest sens.

14.6 Respingerea totală sau parțială a unei cereri de acces la un document se motivează.

Articolul 15

Regimul lingvistic

15.1 O plângere poate fi prezentată Ombudsmanului în oricare dintre limbile tratatului. Ombudsmanul nu are obligația de a examina plângerile care îi sunt prezentate în alte limbi.

15.2 Limba de procedură a Ombudsmanului este una dintre limbile tratatului; în cazul unei plângeri, limba de procedură este limba în care a fost redactată aceasta.

15.3 Ombudsmanul stabilește care sunt documentele care trebuie redactate în limba de procedură.

Articolul 16

Publicarea rapoartelor

16.1 Ombudsmanul European publică în Jurnalul Oficial avizele prin care anunță adoptarea rapoartelor anuale și a rapoartelor speciale și indică mijloacele prin care orice persoană interesată poate avea acces la textele integrale ale acestor documente.

16.2 Orice raport al Ombudsmanului și orice rezumat al deciziilor sale privind o plângere confidențială se publică sub o formă care să nu permită identificarea reclamantului.

Articolul 17

Intrarea în vigoare

17.1 Normele de aplicare adoptate la 16 octombrie 1997 se abrogă.

17.2 Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2003.

17.3 Președintele Parlamentului European este informat cu privire la adoptarea prezentei decizii. De asemenea, se publică un anunț în Jurnalul Oficial.

ANEXA XII

Investigațiile interne în domeniul prevenirii fraudei, corupției și oricărei activități ilegale care prejudiciază interesele Comunităților

Decizia Parlamentului European privind condițiile pentru investigațiile interne privind prevenirea fraudei, corupției și oricăror activități ilegale care prejudiciază interesele Comunităților⁶²

Parlamentul European,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 199,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special articolul 25,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 112,

având în vedere Regulamentul de procedură și, în special, articolul 186 litera (c)⁶³,

întrucât Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁴, precum și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului⁶⁵ privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă prevăd că Oficiul inițiază și conduce investigațiile administrative în cadrul instituțiilor, organelor și organismelor create de Tratatul CE și Euratom sau instituite pe baza acestora;

întrucât responsabilitatea Oficiului European de Luptă Antifraudă, astfel cum a fost acesta instituit de către Comisie, pe lângă protecția intereselor financiare, cuprinde și ansamblul activităților legate de protejarea intereselor comunitare împotriva comportamentelor ilegale care ar putea face obiectul unor proceduri administrative sau penale;

întrucât este necesar să se extindă domeniul de aplicare și să sporească eficacitatea luptei împotriva fraudei folosind expertiza existentă în domeniul investigațiilor administrative;

întrucât, în consecință, ar trebui ca toate instituțiile, toate organele și organismele, în temeiul autonomiei administrative de care dispun, să încredințeze Oficiului misiunea de a efectua în cadrul lor investigațiile administrative destinate să descopere fapte grave, legate de exercitarea activităților profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligațiilor funcționarilor și agenților Comunităților, cum ar fi cele menționate la articolul 11, articolul 12 alineatele (2) și (3), articolele 13, 14, 16 și articolul 17 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene și regimul aplicabil altor agenți ai Comunităților Europene (denumit în continuare „statut”), fapte care ar putea aduce atingere intereselor Comunităților Europene și care ar putea face obiectul unor proceduri disciplinare, sau, după caz, penale, sau o abatere personală gravă prevăzută la articolul 22 din statut, sau o neîndeplinire a obligațiilor analoage ale deputaților sau ale personalului Parlamentului European care nu se află sub incidența acestui statut;

întrucât aceste investigații ar trebui efectuate cu respectarea deplină a dispozițiilor pertinente din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special Protocolul privind privilegiile și imunitățile, a textelor adoptate pentru aplicarea acestora, precum și a statutului;

⁶²Adoptată la 18 noiembrie 1999.

⁶³În prezent articolul 215 litera (c).

⁶⁴JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁶⁵JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

întrucât aceste investigații ar trebui efectuate în condiții echivalente în toate instituțiile, organele și organismele comunitare, fără ca atribuirea acestei sarcini Oficiului să afecteze responsabilitatea proprie a instituțiilor, organelor sau organismelor și fără să diminueze cu nimic protecția juridică a persoanelor în cauză;

întrucât, până la modificarea statutului, ar trebui determinate modalitățile practice de colaborare între membrii instituțiilor și organelor, conducătorii organismelor și funcționarii și agenții acestora în vederea bunei desfășurări a investigațiilor interne,

DECIDE:

Articolul 1

Obligația de a coopera cu Oficiul

Secretarul General, serviciile, precum și orice funcționar sau agent al Parlamentului European sunt obligați să coopereze pe deplin cu agenții Oficiului și să le acorde toată asistența necesară pe parcursul investigației. În acest scop, aceștia furnizează agenților Oficiului toate elementele de informație și toate explicațiile utile.

Fără a aduce atingere dispozițiilor pertinente din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special Protocolului privind privilegiile și imunitățile, precum și textelor adoptate în vederea aplicării acestora, deputații cooperează pe deplin cu Oficiul.

Articolul 2

Obligația de a furniza informații

Orice funcționar sau agent al Parlamentului European care ajunge să cunoască elemente de fapt care conduc la prezumția că există eventuale cazuri de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor Comunităților sau fapte grave, legate de exercitarea unor activități profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligațiilor funcționarilor și agenților Comunităților sau ale personalului care nu se află sub incidența statutului, susceptibile de a face obiectul unor proceduri disciplinare sau, după caz, penale, își informează fără întârziere cu privire la aceasta șeful de serviciu sau directorul general sau, dacă i se pare util, Secretarul General sau direct Oficiul, în cazul în care este vorba despre un funcționar, un agent sau un membru al personalului care nu se află sub incidența acestui statut sau, în cazul neîndeplinirii obligațiilor analoge ale deputaților, Președintele Parlamentului European.

Președintele, Secretarul General, directorii generali și șefii de serviciu ai Parlamentului European transmit imediat Oficiului orice element de fapt de care au cunoștință, care ar presupune existența neregulilor prevăzute la primul paragraf.

Funcționarii și agenții Parlamentului European nu trebuie în niciun caz să fie tratați inechitabil sau discriminatoriu ca urmare a faptului că au comunicat informațiile menționate la primul și la al doilea paragraf.

Deputații care ajung să ia la cunoștință faptele menționate la primul paragraf informează Președintele Parlamentului European sau, în cazul în care consideră că acest lucru este util, direct Oficiul.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerințelor de confidențialitate prevăzute de legislație sau de Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

Articolul 3

Asistența biroului de securitate

La cererea directorului Oficiului, biroul de securitate al Parlamentului European asistă agenții Oficiului la efectuarea concretă a investigațiilor.

Articolul 4

Imunitatea și dreptul de a nu depune mărturie

Normele privind imunitatea deputaților în Parlament și dreptul acestor deputați de a refuza depunerea mărturiei rămân neschimbate.

Articolul 5

Informarea părții interesate

În cazul în care apare posibilitatea unei implicări personale a unui deputat, a unui funcționar sau a unui agent, partea interesată este informată rapid, atât timp cât acest lucru nu dăunează mersului investigației. În orice caz, la sfârșitul investigației nu pot fi trase concluzii care privesc nominal un deputat, un funcționar sau un agent al Parlamentului European fără ca partea interesată să fi avut posibilitatea să își exprime punctul de vedere asupra tuturor faptelor care o privesc.

În cazurile în care este necesară menținerea unui secret absolut în scopul investigației și recurgerea la modalități de investigare care intră în competența unei autorități judiciare naționale, obligația de a invita deputatul, funcționarul sau agentul Parlamentului European să se exprime poate fi amânată cu acordul Președintelui, în cazul unui deputat, sau al Secretarului General, în cazul unui funcționar sau al unui agent.

Articolul 6

Informarea privind încheierea investigației fără a se da curs acesteia

În cazul în care, în urma unei investigații interne, nu poate fi reținut niciun element împotriva unui deputat, a unui funcționar sau a unui agent al Parlamentului European împotriva căruia s-au formulat acuzații, investigația internă cu privire la acesta este încheiată fără a i se da curs pe baza deciziei directorului Oficiului, care informează, în scris, persoana interesată cu privire la aceasta.

Articolul 7

Ridicarea imunității

Orice cerere provenind de la o autoritate polițienească sau judiciară națională privind ridicarea imunității de jurisdicție a unui funcționar sau agent al Parlamentului European în legătură cu eventuale cazuri de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală se transmite directorului Oficiului spre avizare. În cazul în care o cerere de ridicare a imunității se referă la un deputat al Parlamentului European, Oficiul este informat cu privire la aceasta.

Articolul 8

Data intrării în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării de către Parlamentul European.

ANEXA XIII

Acord între Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, modificată prin Decizia 2006/512/CE

Informarea Parlamentului European

(1) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE⁶⁶, Parlamentul European trebuie să fie informat periodic de Comisie cu privire la lucrările comitetelor⁶⁷ prin intermediul unor modalități prin care se asigură transparența și eficiența sistemului de transmitere, precum și identificarea informațiilor comunicate și a diverselor etape ale procedurii. În acest scop, Parlamentul European primește, în același timp cu membrii comitetelor și în aceleași condiții, proiectele de ordine de zi a reuniunilor comitetelor, proiectele de măsuri de executare care sunt supuse atenției acestor comitete în temeiul actelor de bază adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, precum și rezultatele voturilor, rezumatele proceselor-verbale ale reuniunilor și listele autorităților cărora le aparțin persoanele desemnate de statele membre pentru a le reprezenta.

Registru

(2) Comisia instituie un registru care va conține toate documentele pe care le transmite Parlamentului European⁶⁸. Parlamentul European are acces direct la acest registru. În conformitate cu articolul 7 alineatul (5) din Decizia 1999/468/CE, referințele tuturor documentelor transmise Parlamentului European sunt făcute publice.

(3) În conformitate cu angajamentele asumate de Comisie în declarația sa privind articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE⁶⁹ și după realizarea condițiilor tehnice corespunzătoare, registrul prevăzut la punctul 2 va permite, în special:

- identificarea clară a documentelor care fac obiectul aceleiași proceduri și indicarea tuturor modificărilor care afectează măsurile de executare, în fiecare etapă a procedurii;
- identificarea etapelor procedurii și a calendarului;
- diferențierea clară între proiectul de măsuri primit de Parlamentul European în același timp cu membrii comitetului, în conformitate cu dreptul la informare, și proiectul final care reflectă avizului comitetului, transmis Parlamentului European;
- identificarea clară a oricărei modificări intervenite cu privire la documentele deja transmise Parlamentului European.

(4) În cazul în care, la sfârșitul unei perioade de tranziție care începe de la intrarea în vigoare a prezentului acord, Parlamentul European și Comisia ajung la concluzia că acest sistem este operațional și satisfăcător, documentele sunt transmise Parlamentului European prin notificare electronică care conține o legătură la registrul prevăzut la punctul 2. Decizia în cauză se ia prin

⁶⁶JO C 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁶⁷În cuprinsul prezentului acord, cuvântul „comitet” se înțelege ca făcând trimitere la comitetele instituite în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.

⁶⁸Data prevăzută pentru instituirea registrului este 31 martie 2008.

⁶⁹JO C 171, 22.7.2006, p. 21.

intermediul unui schimb de scrisori între președinții celor două instituții. În cursul perioadei de tranziție, documentele sunt transmise Parlamentului European sub formă de fișiere atașate la un mesaj electronic.

(5) De asemenea, Comisia este de acord să transmită Parlamentului European, spre informare și la cererea comisiei parlamentare competente, anumite proiecte de măsuri de executare a unor acte de bază care, deși nu au fost adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, prezintă o importanță deosebită pentru Parlamentul European. Aceste măsuri sunt înregistrate în registrul prevăzut la punctul 2, iar Parlamentul European este informat cu privire la aceasta.

(6) În plus față de rezumatele proceselor-verbale ale reuniunilor menționate la punctul 1, Parlamentul European poate solicita accesul la procesele-verbale ale reuniunilor comitetelor⁷⁰. Comisia va analiza fiecare cerere separat, cu respectarea normelor privind confidențialitatea prevăzute în anexa 1 la Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie⁷¹.

Documente confidențiale

(7) Documentele confidențiale vor fi prelucrate în conformitate cu procedurile administrative interne stabilite de fiecare instituție, astfel încât să se ofere toate garanțiile necesare.

Rezoluțiile Parlamentului European adoptate în temeiul articolului 8 din Decizia 1999/468/CE

(8) În conformitate cu articolul 8 din Decizia 1999/468/CE, Parlamentul European poate declara, printr-o rezoluție motivată, că un proiect de măsuri de executare a unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat depășește competențele de executare prevăzute în respectivul act de bază.

(9) Parlamentul European adoptă o astfel de rezoluție motivată în conformitate cu Regulamentul său de procedură; în acest scop, Parlamentul European are la dispoziție un termen de o lună de la primirea proiectului final de măsuri de executare în versiunile lingvistice transmise membrilor comitetului respectiv.

(10) Parlamentul European și Comisia sunt de acord că este oportun să se stabilească, cu titlu permanent, un termen mai scurt pentru anumite tipuri de măsuri de executare urgente în privința cărora trebuie să se ia o decizie într-un termen mai scurt, în interesul unei bune gestionări. Acesta este cazul unor anumite tipuri de măsuri care vizează acțiunile externe, în special ajutoarele umanitare și de urgență, protecția sănătății și a siguranței, securitatea și siguranța transporturilor și derogări de la normele privind achizițiile publice. Un acord încheiat între comisarul competent și președintele comisiei parlamentare competente va stabili tipurile de măsuri în cauză și termenele aplicabile. Un astfel de acord poate fi revocat în orice moment de oricare dintre părți.

(11) Fără a aduce atingere cazurilor prevăzute la punctul 10, termenul este mai scurt în cazuri urgente, precum și în cazul măsurilor administrative curente și/sau al măsurilor având o durată de valabilitate limitată. Acest termen poate fi foarte scurt în cazuri deosebit de urgente, în special pentru motive de sănătate publică. Comisarul competent stabilește termenul adecvat și îl motivează. În astfel de cazuri, Parlamentul European poate recurge la o procedură prin intermediul căreia aplicarea articolului 8 din Decizia 1999/468/CE este delegată comisiei parlamentare competente, care poate transmite Comisiei un răspuns în termenul relevant.

⁷⁰A se vedea hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 19 iulie 1999 în cauza T-188/97, *Rothmans/Comisia* [1999] Rec., p. II-2463.

⁷¹JO C 117 E, 18.5.2006, p. 123.

(12) De îndată ce constată că s-ar putea să fie nevoie ca unui comitet să i se prezinte proiecte de măsuri care intră sub incidența punctelor 10 și 11, serviciile Comisiei informează secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la aceasta. De îndată ce proiectul inițial de măsuri a fost prezentat membrilor comitetului, serviciile Comisiei informează secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la caracterul urgent al măsurilor și la termenele aplicabile după transmiterea proiectului final.

(13) După adoptarea de către Parlamentul European a unei rezoluții, astfel cum se menționează la punctul 8, sau a unui răspuns, astfel cum se menționează la punctul 11, comisarul competent informează Parlamentul European sau, după caz, comisia parlamentară competentă, cu privire la acțiunile pe care Comisia intenționează să le întreprindă în considerarea acestora.

(14) Informațiile menționate la punctele 10-13 se înregistrează în registru.

Procedura de reglementare cu control

(15) Atunci când se aplică procedura de reglementare cu control, Comisia informează Parlamentul European, după votul din cadrul comitetului, asupra termenelor aplicabile. Sub rezerva punctului 16, termenele în cauză încep să curgă din momentul în care Parlamentul European primește toate versiunile lingvistice.

(16) Atunci când se aplică termene reduse (articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE) și din motive imperative de urgență (articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE), termenele încep să curgă de la data la care Parlamentul European primește proiectul final de măsuri de executare în versiunile lingvistice transmise membrilor comitetului, cu excepția cazului în care președintele comisiei parlamentare ridică obiecții. În orice caz, Comisia depune eforturi pentru a transmite Parlamentului European toate versiunile lingvistice cât mai curând posibil. De îndată ce se constată că, eventual, ar fi necesar ca unui comitet să i se prezinte proiecte de măsuri care intră sub incidența articolului 5a alineatul (5) litera (b) sau a articolului 5a alineatul (6), serviciile Comisiei informează, cu titlu neoficial, secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la aceasta.

Servicii financiare

(17) În conformitate cu declarația sa privind articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE, Comisia se angajează, cu privire la serviciile financiare:

- să se asigure că reprezentantul Comisiei care prezidează o reuniune a unui comitet informează Parlamentul European, la cererea acestuia, după fiecare reuniune, asupra oricăror discuții privind proiectul de măsuri de executare care a fost supus atenției comitetului în cauză;
- să răspundă, verbal sau în scris, la orice întrebări asupra discuții privind proiectul de măsuri de executare supus atenției unui comitet.

De asemenea, Comisia se asigură că angajamentele asumate în cadrul ședinței plenare a Parlamentului din 5 februarie 2002⁷² și reiterate în ședința sa plenară din 31 martie 2004⁷³, precum și cele menționate la punctele 1-7 din scrisoarea din 2 octombrie 2001⁷⁴ adresată de Comisarul Bolkestein președintelui Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European sunt onorate în ceea ce privește întregul sector al serviciilor financiare (inclusiv valori mobiliare, bănci, asigurări, pensii și contabilitate).

⁷²JO C 284 E, 21.11.2002, p. 19.

⁷³JO C 103 E, 29.4.2004, p. 446 și stenograma (CRE) ședinței plenare a Parlamentului din 31 martie 2004, secțiunea „Vot”.

⁷⁴JO C 284 E, 21.11.2002, p. 83.

Calendarul lucrărilor parlamentare

(18) Cu excepția cazurilor în care se aplică termene reduse și a cazurilor de urgență, Comisia ține seama de perioadele de vacanță ale Parlamentului European (vacanța de iarnă, vacanța de vară și alegerile europene) atunci când îi transmite acestuia proiectele măsurilor de executare în conformitate cu prezentul acord, pentru a asigura că Parlamentul își poate exercita prerogativele în termenele stabilite prin Decizia 1999/468/CE și prin prezentul acord.

Cooperarea dintre Parlamentul European și Comisie

(19) Cele două instituții își exprimă disponibilitatea de a-și oferi reciproc asistență pentru a asigura o cooperare deplină în ceea ce privește măsurile de executare specifice. În acest scop, se vor stabili contacte corespunzătoare la nivel administrativ.

Acorduri anterioare

(20) Acordul din 2000 dintre Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului⁷⁵ se înlocuiește cu prezentul acord. Parlamentul European și Comisia consideră următoarele acorduri drept caduce și, în consecință, lipsite de efecte în ceea ce le privește: acordul Plumb/Delors din 1988, acordul Samland/Williamson din 1996 și *modus vivendi*-ul din 1994⁷⁶.

⁷⁵JO C 256, 10.10.2000, p. 19.

⁷⁶JO C 102, 4.4.1996, p. 1.

ANEXA XIV

Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană⁷⁷

Parlamentul European⁷⁸ și Comisia Europeană, denumite în continuare „cele două instituții”,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 295 și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, denumite în continuare „tratatele”,
- având în vedere acordurile interinstituționale și textele care reglementează relațiile dintre cele două instituții,
- având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului⁷⁹, în special articolele 105, 106 și 127, precum și anexele VIII și XIV,
- având în vedere orientările politice și declarațiile aferente din 15 septembrie 2009 și 9 februarie 2010 ale Președintelui ales al Comisiei, precum și declarațiile fiecărui candidat la funcția de membru al Comisiei, cu ocazia audierilor lor de către comisiile parlamentare,

A. întrucât Tratatul de la Lisabona consolidează legitimitatea democratică a procesului decizional în cadrul Uniunii,

B. întrucât cele două instituții acordă cea mai mare importanță transpunerii și aplicării eficiente a dreptului Uniunii,

C. întrucât prezentul acord-cadru nu aduce atingere nici competențelor și prerogativelor Parlamentului și nici celor ale Comisiei sau ale oricărei alte instituții sau ale oricărui alt organ al Uniunii, ci are drept scop garantarea exercitării cât mai eficiente și transparente a acestor competențe și prerogative,

D. întrucât prezentul acord-cadru ar trebui interpretat în conformitate cu cadrul instituțional instituit prin tratate,

E. întrucât Comisia va ține seama în mod corespunzător de rolurile conferite prin tratate Parlamentului și, respectiv, Consiliului, mai ales în ceea ce privește principiul fundamental al egalității de tratament prevăzut la punctul 9,

F. întrucât este necesară actualizarea dispozițiilor acordului-cadru încheiat în mai 2005⁸⁰ și înlocuirea acestuia cu următorul text,

adoptă următorul acord:

I. DOMENIUL DE APLICARE

1. Pentru a reflecta mai bine noul „parteneriat special” dintre Parlament și Comisie, cele două instituții adoptă următoarele măsuri în vederea consolidării responsabilității politice și a legitimității Comisiei, a extinderii dialogului constructiv și a îmbunătățirii circulației informațiilor între cele două instituții, precum și a îmbunătățirii cooperării privind procedurile și programarea.

⁷⁷JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁷⁸Decizia Parlamentului din 20 octombrie 2010.

⁷⁹JO L 44, 15.2.2005, p. 1.

⁸⁰JO C 117 E, 18.5.2006, p. 125.

De asemenea, ele aprobă dispoziții specifice:

- referitoare la reuniunile Comisiei cu experți naționali, astfel cum se menționează în anexa 1;
- referitoare la transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament, astfel cum se menționează în anexa 2;
- referitoare la negocierea și încheierea acordurilor internaționale, astfel cum se menționează în anexa 3; și
- referitoare la calendarul aferent programului de lucru al Comisiei, astfel cum se menționează în anexa 4.

II. RESPONSABILITATEA POLITICĂ

2. Președintele desemnat al Comisiei, după numirea sa de către Consiliul European, va prezenta Parlamentului orientările politice pentru mandatul său pentru a permite un schimb de opinii în cunoștință de cauză cu Parlamentul înaintea votului de alegere al acestuia.

3. În conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, Parlamentul se consultă în timp util cu Președintele ales al Comisiei înainte de inițierea procedurilor privind alegerea noii Comisii. Parlamentul ține seama de observațiile formulate de Președintele ales.

Membrii desemnați ai Comisiei garantează divulgarea, fără rezerve, a tuturor informațiilor pertinente, în conformitate cu obligația de independență enunțată la articolul 245 din TFUE.

Procedurile sunt concepute astfel încât întreaga Comisie desemnată să fie evaluată în mod deschis, echitabil și coerent.

4. Fiecare membru al Comisiei își asumă responsabilitatea politică pentru acțiunea efectuată în domeniul de care răspunde, fără a aduce atingere principiului colegialității Comisiei.

Președintele Comisiei are întreaga responsabilitate privind identificarea oricărui conflict de interese care i-ar putea împiedica pe membrii Comisiei să se achite de funcțiile care le revin.

De asemenea, Președintele Comisiei este responsabil cu privire la orice măsură ulterioară adoptată în astfel de circumstanțe și informează imediat în scris Președintele Parlamentului cu privire la aceasta.

Participarea membrilor Comisiei la campanii electorale este reglementată de Codul de conduită al comisarilor.

Membrii Comisiei care participă activ la campanii electorale în calitate de candidați la alegerile în Parlamentul European ar trebui să își ia concediu electoral fără plată, cu începere de la încheierea ultimei perioade de sesiune care precede alegerile.

Președintele Comisiei informează Parlamentul în timp util cu privire la decizia sa de a acorda acest concediu, indicând, de asemenea, și membrul Comisiei care va prelua portofoliul în cauză pe perioada concediului.

5. În cazul în care Parlamentul solicită Președintelui Comisiei să retragă încrederea acordată unui membru al Comisiei, Președintele Comisiei va analiza cu mare atenție dacă îi solicită membrului respectiv demisia, în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din TUE. Președintele fie solicită demisia membrului respectiv, fie explică în fața Parlamentului refuzul său de a lua această decizie, în cadrul următoarei perioade de sesiune.

6. În cazul în care este necesar să se prevadă înlocuirea unui membru al Comisiei în cursul exercitării mandatului, în aplicarea articolului 246 al doilea paragraf din TFUE, Președintele Comisiei va analiza cu atenție rezultatul consultării Parlamentului, înainte să își exprime acordul cu decizia Consiliului.

Parlamentul asigură desfășurarea cu cea mai mare rapiditate a procedurilor sale, astfel încât Președintele Comisiei să poată ține seama în mod serios de avizul Parlamentului, înainte ca respectivul nou membru să fie numit.

În mod similar, în conformitate cu articolul 246 al treilea paragraf din TFUE, atunci când perioada rămasă din mandatul Comisiei este scurtă, Președintele Comisiei va examina cu mare atenție poziția Parlamentului.

7. În cazul în care Președintele Comisiei intenționează să refacă alocarea responsabilităților între membrii Comisiei în timpul mandatului său, în conformitate cu articolul 248 din TFUE, acesta informează Parlamentul în timp util pentru a permite consultarea parlamentară corespunzătoare cu privire la respectivele schimbări; decizia Președintelui de a redistribui portofoliile poate intra în vigoare imediat.

8. Atunci când Comisia prezintă o revizuire a Codului de conduită al comisarilor în materie de conflict de interese sau deontologie, aceasta solicită avizul Parlamentului.

III. DIALOGUL CONSTRUCTIV ȘI CIRCULAȚIA INFORMAȚIILOR

(i) Dispoziții generale

9. Comisia garantează aplicarea principiului fundamental al egalității de tratament în cazul Parlamentului și Consiliului, în special în ceea ce privește accesul la reuniuni și prezentarea contribuțiilor sau a altor informații, cu precădere în domeniul legislativ și bugetar.

10. În limita competențelor sale, Comisia ia măsurile necesare în vederea îmbunătățirii implicării Parlamentului, astfel încât să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului în domeniul politicii externe și de securitate comune.

11. Se iau o serie de măsuri pentru a pune în aplicare „parteneriatul special” dintre Parlament și Comisie, după cum urmează:

- la cererea Parlamentului, Președintele Comisiei se va întâlni cu Conferința președinților cel puțin de două ori pe an pentru a discuta aspecte de interes comun;
- Președintele Comisiei va întreține un dialog periodic cu Președintele Parlamentului cu privire la aspectele-cheie orizontale și la propunerile legislative importante; acest dialog include și invitații adresate Președintelui Parlamentului de a participa la reuniuni ale Colegiului comisarilor;
- Președintele Comisiei sau Vicepreședintele responsabil pentru relații interinstituționale urmează să fie invitat să participe la reuniunile Conferinței președinților și ale Conferinței președinților de comisie atunci când se discută probleme specifice legate de stabilirea ordinii de zi a ședințelor plenare, relațiile interinstituționale dintre Parlament și Comisie, precum și chestiuni legislative și bugetare;
- se vor organiza reuniuni anuale între Conferința președinților, Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor pentru a se discuta chestiuni relevante, inclusiv pregătirea și punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei;
- Conferința președinților și Conferința președinților de comisie informează Comisia în timp util cu privire la rezultatele discuțiilor lor care au o dimensiune interinstituțională. Parlamentul informează, de asemenea, Comisia, în totalitate și periodic, cu privire la rezultatul reuniunilor ce

vizează pregătirea perioadelor de sesiune, luând în considerare punctele de vedere ale Comisiei. Acest lucru se face fără a aduce atingere punctului 45;

- pentru a asigura circulația periodică de informații relevante între cele două instituții, secretarii generali ai Parlamentului și Comisiei se întâlnesc periodic.

12. Fiecare membru al Comisiei se asigură că informațiile circulă periodic și direct între membrul Comisiei și președintele comisiei parlamentare competente.

13. Comisia nu publică nicio inițiativă legislativă și nicio inițiativă sau decizie importantă înainte de a fi informat în scris Parlamentul cu privire la aceasta.

Pe baza programului de lucru al Comisiei, cele două instituții identifică în prealabil și de comun acord inițiatiile-cheie care urmează să fie prezentate în plen. În principiu, Comisia va prezenta aceste inițiative pentru prima dată în plen și doar apoi publicului larg.

În mod similar, acestea identifică propunerile și inițiatiile pentru care vor fi furnizate informații în fața Conferinței președinților sau care vor fi comunicate, în conformitate cu modalitățile adecvate, comisiei parlamentare competente sau președintelui acesteia.

Aceste decizii se iau în cadrul dialogului periodic dintre cele două instituții, astfel cum este prevăzut la punctul 11, și se actualizează periodic, ținând seama în mod corespunzător de orice evoluție politică.

14. În cazul în care un document intern al Comisiei – despre care Parlamentul nu a fost informat în temeiul prezentului acord-cadru – este difuzat în exteriorul instituțiilor, Președintele Parlamentului poate solicita ca documentul respectiv să fie transmis de îndată Parlamentului, în vederea comunicării acestuia deputaților care îl solicită.

15. Comisia va furniza informații și documente complete cu privire la reuniunile sale cu experții naționali în cadrul lucrărilor sale pentru pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate. La solicitarea Parlamentului, Comisia poate să invite la aceste reuniuni și experți din partea Parlamentului.

Dispozițiile relevante sunt prevăzute în anexa 1.

16. În termen de trei luni de la adoptarea unei rezoluții parlamentare, Comisia furnizează în scris Parlamentului informații cu privire la măsurile luate ca urmare a cererilor specifice care i-au fost adresate prin rezoluțiile Parlamentului, inclusiv în cazul în care nu a urmat punctul de vedere al acestuia. Termenul respectiv poate fi redus în cazul cererilor urgente. Acesta poate fi prelungit cu o lună atunci când o cerere necesită lucrări mai complexe, iar acest fapt este justificat corespunzător. Parlamentul se va asigura că aceste informații sunt difuzate pe larg în întreaga instituție.

Parlamentul se va strădui să evite să adreseze întrebări cu solicitare de răspuns scris sau oral referitoare la aspecte despre care Comisia a informat deja Parlamentul cu privire la poziția sa, prin intermediul unei comunicări ulterioare de urmărire, scrise.

Comisia se angajează să raporteze cu privire la măsurile ulterioare de urmărire concrete a oricărei cereri de prezentare a unei propuneri în conformitate cu articolul 225 din TFUE (raport de inițiativă legislativă) în termen de trei luni de la adoptarea rezoluției corespunzătoare în plen. Comisia prezintă o propunere legislativă în termen de un an sau include propunerea în programul său de lucru pentru anul următor. În cazul în care nu prezintă propuneri, Comisia îi furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la motivele sale.

Comisia se angajează, de asemenea, să întrețină o cooperare strânsă și din timp cu Parlamentul cu privire la orice solicitare de propuneri legislative adresată prin intermediul inițiativei cetățenilor.

În ceea ce privește procedura de descărcare de gestiune, se aplică dispozițiile specifice prevăzute la punctul 31.

17. În cazul în care sunt prezentate inițiative, recomandări sau solicitări de acte legislative în temeiul articolului 289 alineatul (4) din TFUE, Comisia informează Parlamentul, dacă este invitată, cu privire la poziția sa în legătură cu aceste propuneri, în fața comisiei parlamentare competente.

18. Cele două instituții convin să coopereze în domeniul relațiilor cu parlamentele naționale.

Parlamentul și Comisia cooperează în privința punerii în aplicare a Protocolului nr. 2 din TFUE privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Această cooperare include dispoziții privind orice traducere necesară a avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale.

Atunci când pragurile menționate la articolul 7 din Protocolul nr. 2 din TFUE sunt atinse, Comisia efectuează traducerile tuturor avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale împreună cu poziția sa referitoare la acestea.

19. Comisia comunică Parlamentului lista grupurilor sale de experți constituite pentru a acorda asistență Comisiei în exercitarea dreptului de inițiativă. Lista se actualizează periodic și este publică.

În acest cadru, Comisia informează în mod corespunzător comisia parlamentară competentă, la cererea specifică și motivată a președintelui acesteia, cu privire la activitățile și componența acestor grupuri.

20. Prin intermediul unor mecanisme adecvate, cele două instituții poartă un dialog constructiv privind chestiunile importante de ordin administrativ, în special problemele care au o incidență directă asupra administrației Parlamentului.

21. Parlamentul va solicita avizul Comisiei atunci când inițiază o revizuire a Regulamentului său de procedură în ceea ce privește relațiile cu Comisia.

22. În cazul invocării principiului confidențialității privind oricare dintre informațiile comunicate în conformitate cu prezentul acord-cadru, se aplică dispozițiile din anexa 2.

(ii) Acorduri internaționale și extindere

23. Parlamentul este informat imediat și în totalitate în toate etapele de negociere și de încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv la definirea directivelor de negociere. Comisia acționează astfel încât să își respecte integral obligațiile prevăzute la articolul 218 din TFUE, respectând totodată rolul fiecărei instituții în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din TUE.

Comisia aplică modalitățile prevăzute în anexa 3.

24. Informațiile prevăzute la punctul 23 se transmit Parlamentului în timp util, astfel încât acesta să își poată exprima, dacă este cazul, punctul de vedere, iar Comisia să poată ține seama, în măsura posibilului, de opiniile Parlamentului. Aceste informații se furnizează, ca regulă generală, Parlamentului prin intermediul comisiei parlamentare competente și, dacă este cazul, în ședință plenară. În cazuri justificate corespunzător, aceste informații se furnizează mai multor comisii parlamentare.

Parlamentul și Comisia se angajează să instituie procedurile și garanțiile adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale de la Comisie către Parlament, în conformitate cu dispozițiile din anexa 2.

25. Cele două instituții recunosc faptul că, datorită rolurilor lor instituționale diferite, Comisia reprezintă Uniunea Europeană în negocierile internaționale, cu excepția celor privind Politica externă și de securitate comună și a altor cazuri prevăzute în tratate.

În cazul în care reprezintă Uniunea la conferințe internaționale, Comisia, la cererea Parlamentului, facilitează includerea unei delegații a deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori în delegațiile Uniunii, pentru ca Parlamentul să fie informat imediat și integral cu privire la lucrările conferinței. Comisia se angajează, dacă este cazul, să informeze sistematic delegația Parlamentului cu privire la rezultatul negocierilor.

Deputații în Parlamentul European nu pot participa direct la aceste negocieri. Sub rezerva posibilităților de ordin juridic, tehnic și diplomatic, acestora li se poate acorda statut de observator de către Comisie. În caz de refuz, Comisia va informa Parlamentul cu privire la motivele pentru acesta.

În plus, Comisia facilitează participarea deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori, la toate reuniunile relevante organizate sub responsabilitatea sa înainte și după sesiunile de negociere.

26. În aceleași condiții, Comisia facilitează și ține sistematic la curent Parlamentul cu privire la accesul în calitate de observator al deputaților în Parlamentul European, ca parte din delegația Uniunii la reuniunile organismelor instituite prin acordurile internaționale multilaterale care implică Uniunea, ori de câte ori aceste organisme sunt chemate să ia decizii care presupun aprobarea Parlamentului European sau a căror punere în aplicare ar presupune adoptarea de acte legislative în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

27. Comisia permite, de asemenea, delegației Parlamentului incluse în delegațiile Uniunii la conferințele internaționale să utilizeze toate dotările delegației Uniunii la aceste evenimente, în conformitate cu principiul general al bunei cooperări între instituții și ținând seama de logistica disponibilă.

Președintele Parlamentului transmite Președintelui Comisiei o propunere privind includerea unei delegații a Parlamentului în delegația Uniunii cel târziu cu patru săptămâni înainte de începerea conferinței, precizând șeful delegației Parlamentului și numărul de deputați în Parlamentul European care urmează să compună delegația respectivă. În cazuri justificate corespunzător, acest termen poate fi redus în mod excepțional.

Numărul de deputați în Parlamentul European incluși în delegația Parlamentului și de membri ai personalului auxiliar este proporțional cu mărimea totală a delegației Uniunii.

28. Comisia furnizează Parlamentului informații complete cu privire la derularea negocierilor de aderare și, în special, cu privire la principalele aspecte și evoluții, astfel încât acesta să își poată formula în timp util punctul de vedere în cadrul procedurilor parlamentare adecvate.

29. În cazul în care Parlamentul adoptă, în conformitate cu articolul 90 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, o recomandare privind chestiunile menționate la punctul 28 și dacă, din motive importante, Comisia decide că nu poate susține recomandarea respectivă, aceasta își expune motivele în fața Parlamentului în ședință plenară sau cu ocazia următoarei reuniuni a comisiei parlamentare competente.

(iii) Execuția bugetară

30. Înainte de a face, în cadrul conferințelor donatorilor, promisiuni financiare care implică angajamente financiare noi și necesită acordul autorității bugetare, Comisia informează autoritatea bugetară și examinează observațiile acesteia.

31. În cadrul descărcării anuale de gestiune, reglementate de articolul 319 din TFEU, Comisia transmite orice informație necesară controlului execuției bugetare pentru exercițiul în cauză, care îi este solicitată de președintele comisiei parlamentare responsabile cu procedura de descărcare de gestiune în conformitate cu dispozițiile anexei VII la Regulamentul de procedură al Parlamentului.

În cazul în care apar elemente noi privind exercițiile anterioare, pentru care descărcarea a fost deja acordată, Comisia transmite toate informațiile necesare cu privire la aceasta astfel încât să se ajungă la o soluție acceptabilă pentru ambele instituții.

(iv) Relația cu agențiile de reglementare

32. Persoanele nominalizate pentru postul de director executiv al agențiilor de reglementare ar trebui să fie audiate de comisiile parlamentare.

În plus, în contextul discuțiilor grupului de lucru interinstituțional privind agențiile, instituit în martie 2009, Comisia și Parlamentul vor urmări adoptarea unei abordări comune cu privire la rolul și poziția agențiilor descentralizate în peisajul instituțional al Uniunii, însoțită de orientări comune pentru crearea, structurarea și funcționarea acestor agenții, precum și aspecte legate de finanțare, aspecte bugetare, de supraveghere și de gestionare.

IV.COOPERAREA ÎN DOMENIUL PROCEDURILOR ȘI PROGRAMĂRII LEGISLATIVE

(i) Programul de lucru al Comisiei și programarea Uniunii Europene

33. Comisia inițiază programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii unor acorduri interinstituționale.

34. În fiecare an, Comisia își prezintă programul de lucru.

35. Cele două instituții colaborează în conformitate cu calendarul din anexa 4.

Comisia ia în considerare prioritățile formulate de Parlament.

Comisia oferă detalii suficiente cu privire la fiecare punct din programul său de lucru.

36. Comisia prezintă explicații atunci când nu poate prezenta anumite propuneri prevăzute în programul său de lucru pentru anul în cauză sau când se îndepărtează de la acesta. Vicepreședintele Comisiei, responsabil cu relațiile interinstituționale, se angajează să evalueze periodic, în fața Conferinței președinților de comisie, liniile principale privind aplicarea politică a programului de lucru al Comisiei pentru anul în curs .

(ii) Proceduri pentru adoptarea actelor

37. Comisia se angajează să examineze cu atenție amendamentele adoptate de Parlament la propunerile sale legislative, cu scopul de a le lua în considerare în cadrul propunerilor revizuite.

La formularea avizului privind amendamentele Parlamentului în temeiul articolului 294 din TFUE, Comisia se angajează să țină seama în cea mai mare măsură de amendamentele adoptate în a doua lectură; în cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să nu reia sau să nu aprobe amendamentele respective, aceasta se justifică în fața

Parlamentului și, în orice caz, în avizul pe care îl emite în temeiul articolului 294 alineatul (7) litera (c) din TFUE cu privire la amendamentele Parlamentului.

38. Atunci când analizează o inițiativă prezentată de cel puțin o pătrime din statele membre, în conformitate cu articolul 76 din TFEU, Parlamentul se angajează să nu adopte niciun raport în comisia competentă înainte să primească avizul Comisiei cu privire la inițiativă.

Comisia se angajează să își emită avizul cu privire la o astfel de inițiativă cel târziu la 10 săptămâni de la prezentarea acesteia.

39. Comisia furnizează explicații detaliate în timp util înainte de a-și retrage orice propunere asupra căreia Parlamentul și-a exprimat deja o poziție în primă lectură.

Comisia efectuează o examinare a tuturor propunerilor pendinte la începutul noului mandat al Comisiei pentru a le confirma din punct de vedere politic sau a le retrage, ținând seama de punctele de vedere exprimate de Parlament.

40. Pentru procedurile legislative speciale în cadrul cărora Parlamentul urmează să fie consultat, inclusiv pentru alte proceduri cum ar fi cea prevăzută la articolul 148 din TFEU, Comisia:

(i) ia măsurile necesare pentru a implica mai mult Parlamentul, astfel încât aceasta să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului și, în special, pentru ca Parlamentul să dispună de timp suficient pentru a examina propunerea Comisiei;

(ii) ia măsuri pentru a reaminti în timp util organelor Consiliului să nu ajungă la un acord politic cu privire la propunerile sale atât timp cât Parlamentul nu își dă avizul. Aceasta solicită ca discuțiile să se încheie la nivel de miniștri după acordarea unui termen rezonabil membrilor Consiliului pentru examinarea avizului Parlamentului;

(iii) veghează la respectarea de către Consiliu a principiilor stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene privind reconsultarea Parlamentului în cazul în care Consiliul modifică substanțial o propunere a Comisiei. Comisia informează Parlamentul dacă este necesar să i se reamintească, eventual, Consiliului necesitatea unei reconsultări;

(iv) se angajează să retragă, dacă este cazul, propunerile legislative respinse de Parlament. În cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să își mențină propunerea, aceasta va expune motivele acestei decizii printr-o declarație în fața Parlamentului.

41. În ceea ce-l privește, în vederea îmbunătățirii programării legislative, Parlamentul se angajează:

(i) să programeze părțile legislative de pe ordinea de zi, adaptându-le la programul de lucru al Comisiei și la rezoluțiile adoptate cu privire la acesta, în special având în vedere planificarea îmbunătățită a dezbaterilor prioritare;

(ii) să respecte un termen rezonabil, în măsura în care este util procedurii, pentru adoptarea poziției în primă lectură în cadrul procedurii legislative ordinare și a avizului din cadrul procedurii de consultare;

(iii) să numească, în măsura posibilului, încă din momentul adoptării programului de lucru al Comisiei, raportori cu privire la viitoarele propuneri;

(iv) să examineze cu prioritate absolută cererile de reconsultare, în cazul în care au fost transmise toate informațiile utile.

(iii) Aspecte legate de o mai bună legiferare

42. Comisia se asigură că evaluările sale de impact se efectuează sub responsabilitatea sa, urmând o procedură transparentă care garantează o evaluare independentă. Evaluările de impact se publică în timp util, ținând cont de o serie de scenarii diferite, inclusiv de opțiunea „inacțiunii”, și se prezintă, în principiu, comisiei parlamentare competente în cursul fazei de informare a parlamentelor naționale, în conformitate cu Protocoalele nr. 1 și nr. 2 la TFUE.

43. În domeniile în care Parlamentul este de regulă implicat în procesul legislativ, Comisia utilizează instrumente juridice neobligatorii, după caz și dacă se justifică, după ce i s-a oferit Parlamentului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. Comisia furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la modul în care a ținut seama de punctul său de vedere la adoptarea propunerii.

44. Pentru a asigura o mai bună monitorizare a transpunerii și aplicării legislației Uniunii, Comisia și Parlamentul fac eforturi să includă tabele de corespondență obligatorii și un termen limită obligatoriu pentru transpunere, care, în cazul directivelor, în mod normal nu ar trebui să depășească doi ani.

În plus față de rapoartele specifice și raportul anual privind aplicarea legislației Uniunii, Comisia pune la dispoziția Parlamentului informații rezumative cu privire la toate procedurile de încălcare a dreptului Uniunii încă din faza scrisorii oficiale de punere în întârziere, inclusiv, dacă Parlamentul solicită acest lucru, de la caz la caz și cu respectarea normelor de confidențialitate, în special cele confirmate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, privind aspectele vizate de procedura de încălcare a dreptului Uniunii.

V. PARTICIPAREA COMISIEI LA LUCRĂRILE PARLAMENTARE

45. Comisia acordă prioritate participării sale, dacă este solicitată, la ședințele plenare sau la reuniunile altor organe ale Parlamentului, în cazul în care acestea coincid cu alte evenimente sau invitații.

Ca regulă generală, ori de câte ori Parlamentul solicită acest lucru, Comisia se asigură în special că membri ai Comisiei sunt prezenți la ședințele plenare în vederea examinării punctelor de pe ordinea de zi care intră în competența acestora. Acest lucru se aplică proiectelor preliminare de ordine de zi aprobate de Conferința președinților în timpul perioadei de sesiune anterioare.

Ca regulă generală, Parlamentul face eforturi să regrupeze punctele de pe ordinea de zi a perioadelor de sesiune care intră în competența unui membru al Comisiei.

46. La cererea Parlamentului, se va prevedea periodic un timp afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei. Acest timp afectat întrebărilor va cuprinde două părți: prima parte cu liderii grupurilor politice sau cu reprezentanții acestora se desfășoară complet spontan; a doua parte este dedicată unei tematici politice stabilite în prealabil, cel târziu în ziua de joi de dinaintea perioadei de sesiune în cauză, dar fără întrebări pregătite în prealabil.

În plus, se introduce un timp afectat întrebărilor adresate membrilor Comisiei, inclusiv Vicepreședintelui pentru relații externe/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, după modelul timpului afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei, în scopul reformării actualului timp afectat întrebărilor. Acest timp afectat întrebărilor se referă la portofoliul respectivilor membri ai Comisiei.

47. Membrii Comisiei sunt audiați la cerere.

Fără a aduce atingere articolului 230 din TFUE, cele două instituții se pun de acord asupra unor norme generale privind alocarea între instituții a timpului afectat luărilor de cuvânt.

Cele două instituții convin că alocarea orientativă a timpului afectat luărilor de cuvânt trebuie respectată.

48. În vederea garantării prezenței membrilor Comisiei, Parlamentul se angajează să depună toate diligențele pentru a-și menține proiectele definitive de ordine de zi.

În cazul în care modifică proiectul definitiv de ordine de zi sau deplasează anumite puncte de pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune, Parlamentul informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia depune toate diligențele pentru a asigura prezența membrului competent din cadrul Comisiei.

49. Comisia poate propune includerea de puncte pe ordinea de zi cel mai târziu la întrunirea Conferinței președinților la care se aprobă proiectul final de ordine de zi a perioadei de sesiune. Parlamentul ține seama în cea mai mare măsură de aceste propuneri.

50. Comisiile parlamentare fac eforturi pentru menținerea proiectelor de ordine de zi și a ordinii de zi stabilite.

În cazul în care o comisie parlamentară își modifică proiectul de ordine de zi sau ordinea de zi, Comisia este de îndată informată cu privire la aceasta. Comisiile parlamentare fac în special eforturi să respecte un termen rezonabil pentru a asigura prezența membrilor Comisiei la reuniunile lor.

În cazul în care prezența unui membru al Comisiei la o reuniune a comisiei parlamentare nu este solicitată în mod expres, Comisia ia măsuri pentru a fi reprezentată de un funcționar competent de nivel adecvat.

Comisiile parlamentare vor depune eforturi pentru a-și coordona activitatea, inclusiv evitând reuniunile paralele pe aceeași temă și se vor strădui să nu se abată de la proiectul de ordine de zi, astfel încât Comisia să poată asigura un nivel adecvat de reprezentare.

Dacă a fost solicitată prezența unui înalt funcționar (director general sau director) la o reuniune de comisie în care se dezbate o propunere a Comisiei, reprezentantul Comisiei are posibilitatea să intervină.

VI. DISPOZIȚII FINALE

51. Comisia își confirmă angajamentul de a examina cât mai curând cu putință actele legislative care nu au fost adaptate la procedura de reglementare cu control înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona pentru a evalua dacă instrumentele respective trebuie să fie adaptate la regimul actelor delegate introdus de articolul 290 din TFUE.

Ca obiectiv final, ar trebui să se ajungă la un sistem coerent de acte delegate și de acte de punere în aplicare, pe deplin compatibil cu tratatul, prin intermediul unei evaluări progresive a naturii și conținutului măsurilor supuse în prezent procedurii de reglementare cu control pentru a le adapta în timp util la dispozițiile articolului 290 din TFUE.

52. Dispozițiile prezentului acord-cadru completează Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare⁸¹ fără a-l afecta și nu aduc atingere niciunei revizuirii ulterioare a acestuia. Fără a aduce atingere negocierilor viitoare dintre Parlament, Comisie și Consiliu, cele două instituții se angajează să se pună de acord asupra modificărilor-cheie cu ocazia pregătirii viitoarelor negocieri

⁸¹JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

privind adaptarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare la noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona, ținând seama de practicile actuale și de prezentul acord-cadru.

Acestea convin, de asemenea, asupra necesității de a consolida actualul mecanism interinstituțional de contact, la nivel politic și tehnic, în legătură cu o mai bună legiferare pentru a asigura o cooperare interinstituțională eficientă între Parlament, Comisie și Consiliu.

53. Comisia se angajează să demareze rapid programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii de acorduri interinstituționale în conformitate cu articolul 17 din TUE.

Programul de lucru al Comisiei reprezintă contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii. După adoptarea acestuia de către Comisie, ar trebui să aibă loc un trilog între Parlament, Consiliu și Comisie în vederea ajungerii la un acord cu privire la programarea Uniunii.

În acest context și de îndată ce Parlamentul, Consiliul și Comisia ajung la un acord comun cu privire la programarea Uniunii, cele două instituții fac o revizuire a dispozițiilor prezentului acord-cadru referitoare la programare.

Parlamentul și Comisia invită Consiliul să lanseze cât mai curând cu putință dezbateri cu privire la programarea Uniunii, în conformitate cu dispozițiile articolului 17 din TUE.

54. Cele două instituții procedează periodic la o evaluare a aplicării practice a prezentului acord-cadru, precum și a anexelor la acesta. Se realizează o revizuire până la sfârșitul lui 2011, pe baza experienței practice.

Anexa 1 Reuniunile Comisiei cu experți naționali

Prezenta anexă definește modalitățile de punere în aplicare a punctului 15 din acordul-cadru.

1 Domeniul de aplicare

Dispozițiile punctului 15 din acordul-cadru se referă la următoarele reuniuni:

- (a) reuniunile Comisiei care se desfășoară în cadrul grupurilor de experți instituite de Comisie și la care sunt invitate autorități naționale din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;
- (b) reuniunile ad hoc ale Comisiei la care sunt invitați experți naționali din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației UE, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;

Sunt excluse reuniunile comitetelor de comitologie, fără a aduce atingere actualelor sau viitoarelor acorduri specifice referitoare la informarea Parlamentului European cu privire la exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁸².

⁸²Informarea Parlamentului cu privire la lucrările comitetelor de comitologie și prerogativele Parlamentului în cadrul procedurilor de comitologie sunt clar definite în alte instrumente: (1) Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p.23), (2) Acordul interinstituțional dintre Parlament și Comisie din 3 iunie 2008 privind procedurile de comitologie, și (3) instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a articolului 291 din TFUE.

2 Informații care trebuie transmise Parlamentului

Comisia se angajează să transmită Parlamentului aceeași documentație pe care o transmite autorităților naționale în legătură cu reuniunile menționate anterior. Comisia va transmite respectivele documente, inclusiv ordinele de zi, către o cutie poștală funcțională a Parlamentului tot atunci când acestea sunt trimise și experților naționali.

3 Invitarea experților din partea Parlamentului

La cererea Parlamentului, Comisia poate decide să invite Parlamentul să trimită experți de-ai săi pentru a participa la reuniuni ale Comisiei cu experți naționali, așa cum sunt identificate la punctul 1).

Anexa 2 Transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament

1 Domeniul de aplicare

1.1. Prezenta anexă reglementează transmiterea către Parlament și tratarea informațiilor confidențiale, astfel cum sunt definite la punctul 1.2, din partea Comisiei, în cadrul exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții acționează în conformitate cu îndatoririle reciproce de cooperare loială, în spirit de încredere reciprocă deplină și respectând cu strictețe dispozițiile pertinente din tratate.

1.2. „Informații” înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor.

1.2.1. „Informații confidențiale” înseamnă „informații clasificate UE” (ICUE) și „alte informații confidențiale” neclasificate.

1.2.2. „Informații clasificate UE” (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET”, „SECRET UE”, „CONFIDENTIEL UE” sau „RESTREINT UE” sau care poartă un marcaj național sau internațional echivalent de clasificare, a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor Uniunii sau la adresa unuia sau a mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul Uniunii sau este primită de la state membre, state terțe sau organizații internaționale.

- (a) TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (b) SECRET UE: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (c) CONFIDENTIEL UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (d) RESTREINT UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

1.2.3. „Alte informații confidențiale” înseamnă orice altă informație confidențială, inclusiv informații vizate de obligația de a respecta secretul profesional impusă de Parlament și/sau informații transmise de Comisie.

1.3. Comisia garantează Parlamentului accesul la informații confidențiale în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe, în cazul în care primește o cerere de această natură de la unul dintre organele parlamentare sau titularii de mandat indicați la punctul 1.4, privind transmiterea informațiilor confidențiale. În plus, Comisia poate transmite Parlamentului orice informație confidențială din proprie inițiativă, în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.

1.4. În contextul prezentei anexe, pot solicita Comisiei informații confidențiale:

- Președintele Parlamentului,
- președinții comisiilor parlamentare interesate,
- Biroul și Conferința președinților, și

- șeful delegației Parlamentului care face parte din delegația Uniunii la o conferință internațională.

1.5. Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei anexe informațiile referitoare la procedurile privind încălcarea dreptului Uniunii și la procedurile în materie de concurență, în măsura în care acestea nu au fost încă reglementate, în momentul primirii unei cereri din partea unui organ parlamentar/titular de mandat menționat la punctul 1.4, printr-o decizie definitivă a Comisiei sau printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, și informațiile privind protecția intereselor financiare ale Uniunii. Acest fapt nu aduce atingere punctului 44 din acordul-cadru și dreptului de control bugetar al Parlamentului.

1.6. Aceste dispoziții se aplică fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European⁸³, precum și dispozițiilor pertinente din Decizia 1999/352/CE, CECA, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁸⁴.

2 Reguli generale

2.1. La cererea unuia dintre organele parlamentare/ titularii de mandat indicați la punctul 1.4, Comisia îi transmite respectivului organ parlamentar/ titular de mandat în cel mai scurt timp orice informație confidențială necesară exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții respectă, în cadrul competențelor și responsabilităților care le revin:

- drepturile fundamentale ale omului, inclusiv dreptul la apărare și dreptul la protecția vieții private;
- dispozițiile care reglementează procedurile judiciare și disciplinare;
- protecția secretului comercial și a relațiilor comerciale;
- protecția intereselor Uniunii, în special a celor referitoare la siguranța publică, apărare, relațiile internaționale, stabilitatea monetară și interesele financiare.

În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

Informațiile confidențiale provenite de la un stat, de la o instituție sau de la o organizație internațională se transmit numai cu acordul acestora.

2.2. ICUE sunt transmise Parlamentului, sunt tratate și protejate de acesta în conformitate cu standardele minime comune de securitate aplicate de alte instituții ale Uniunii, în special de Comisie.

Atunci când clasifică informații a căror autoritate de origine este, Comisia se asigură că aplică nivelurile adecvate de clasificare în conformitate cu standardele și definițiile internaționale și cu normele sale interne, ținând totodată seama în mod corespunzător de faptul că Parlamentul trebuie să poată avea acces în orice moment la documente clasificate pentru a-și exercita eficient competențele și prerogativele.

2.3. În cazul în care există îndoieli cu privire la natura confidențială a unei informații sau la nivelul adecvat de clasificare al acesteia sau dacă este necesar să se stabilească modalități adecvate de transmitere a acesteia în funcție de posibilitățile indicate la punctul 3.2, cele două instituții se consultă fără întârziere reciproc înainte de transmiterea documentului. În cadrul acestor consultări,

⁸³JO L 113, 19.5.1995, p. 2.

⁸⁴JO L 136, 31.5.1999, p. 20.

Parlamentul este reprezentat de președintele organului parlamentar, însoțit, dacă este cazul, de raportorul sau de titularul de mandat care a solicitat informația. Comisia este reprezentată de membrul Comisiei competent în materie, după consultarea membrului Comisiei responsabil cu aspectele legate de securitate. În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

2.4. În cazul în care, la încheierea procedurii prevăzute la punctul 2.3, dezacordul persistă, Președintele Parlamentului, la cererea motivată a organului parlamentar/titularului de mandat care a solicitat informația, invită Comisia să transmită, în termenul adecvat indicat în mod corespunzător, informația confidențială în cauză, precizând care dintre modalitățile prevăzute la punctul 3.2 din prezenta anexă se aplică. Înainte de expirarea acestui termen, Comisia informează în scris Parlamentul cu privire la poziția sa finală, asupra căreia Parlamentul își rezervă, dacă este cazul, posibilitatea exercitării dreptului la o cale de atac.

2.5. Accesul la informații ICUE se acordă în conformitate cu normele aplicabile în materie de autorizare personală de securitate.

2.5.1. Accesul la informații clasificate TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET, SECRET UE și CONFIDENTIEL UE poate fi acordat doar funcționarilor Parlamentului și angajaților Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, în caz de strictă necesitate, care au fost desemnați în prealabil de organul parlamentar/ titularul de mandat ca având nevoie să cunoască informațiile și care dispun de autorizarea de securitate adecvată.

2.5.2. Având în vedere prerogativele și competențele Parlamentului, deputații care nu dispun de o autorizare personală de securitate beneficiază de acces la documente clasificate drept „CONFIDENTIEL UE” în conformitate cu anumite dispoziții definite de comun acord, inclusiv semnarea unei declarații pe proprie răspundere că nu vor divulga niciunui terț conținutul respectivelor documente.

Accesul la documente clasificate SECRET UE se acordă deputaților cărora li s-a acordat o autorizare personală de securitate adecvată.

2.5.3. Cu sprijinul Comisiei, se găsesc modalități pentru a se garanta că Parlamentul poate să obțină cât mai rapid posibil contribuția necesară din partea autorităților naționale în cadrul procedurii de acordare a autorizării de securitate.

Categoria sau categoriile de persoane care au acces la informații confidențiale se comunică concomitent cu cererea.

Înainte să i se acorde acces la aceste informații, fiecare persoană este informată cu privire la nivelul de confidențialitate al acestora și la obligațiile de securitate aferente.

Chestiunea acordării de autorizare de securitate va fi reexaminată în contextul revizuirii prezentei anexe și al viitoarelor reguli de securitate menționate la punctele 4.1 și 4.2.

3 Modalități de acces și de tratare a informațiilor confidențiale

3.1. Informațiile confidențiale comunicate în conformitate cu procedurile prevăzute la punctul 2.3 și, dacă este cazul, la punctul 2.4, sunt puse la dispoziție, sub responsabilitatea Președintelui sau a unui membru al Comisiei, organului parlamentar/ titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu următoarele condiții:

Parlamentul și Comisia vor asigura înregistrarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale.

Mai precis, ICUE clasificate drept „Confidentiel UE” și „SECRET UE” se transmit de la registratura centrală a Secretariatului General al Comisiei la serviciul competent echivalent al

Parlamentului care va fi responsabil cu punerea lor la dispoziția organului parlamentar/ titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu dispozițiile convenite.

Transmiterea ICUE clasificate drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET” este supusă altor dispoziții convenite între Comisie și organul parlamentar/ titularul de mandat care le-a solicitat, dispoziții destinate să asigure un nivel de protecție proporțional cu clasificarea respectivă.

3.2. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctele 2.2 și 2.4, precum și viitoarelor reguli de securitate menționate la punctul 4.1., accesul și modalitățile de păstrare a confidențialității informațiilor se stabilesc de comun acord înainte de transmiterea informațiilor. Acest acord între membrul Comisiei responsabil cu domeniul de politică respectiv și organul parlamentar (reprezentat de președintele său)/ titularul de mandat care a solicitat informațiile prevede selectarea uneia dintre opțiunile menționate la punctele 3.2.1. și 3.2.2. pentru a asigura nivelul adecvat de confidențialitate.

3.2.1. În ceea ce privește destinatarii informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzută una dintre următoarele opțiuni:

- informații destinate doar Președintelui Parlamentului, în cazuri justificate de motive cu totul excepționale;
- Biroul și/sau Conferința președinților;
- președintele și raportorul comisiei parlamentare competente;
- toți membrii (titulari și supleanți) comisiei parlamentare competente;
- toți deputații în Parlamentul European.

Este interzis ca informațiile confidențiale să fie făcute publice sau să fie transmise unui alt destinatar fără acordul Comisiei.

3.2.2. În ceea ce privește dispozițiile de tratare a informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzute următoarele opțiuni:

- (a) examinarea documentelor într-o sală de lectură securizată în cazul în care informațiile sunt clasificate drept „ConfidentiEl UE” sau la un nivel de confidențialitate superior;
- (b) desfășurarea cu ușile închise a reuniunii, la aceasta participând doar membrii Biroului, membrii Conferinței președinților sau membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei parlamentare competente, precum și funcționari ai Parlamentului și angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, desemnați în prealabil de președinte ca având nevoie să cunoască informațiile și a căror prezență este absolut necesară, cu condiția ca aceștia să dispună de nivelul necesar de autorizare de securitate, ținând cont de următoarele condiții:
 - documentele pot fi numerotate, distribuite la începutul reuniunii și strânse din nou la final; nu se pot lua notițe sau face fotocopii ale acestora;
 - procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate.

Înainte de transmitere, este posibil ca toate datele personale să fie extrase din documente.

Informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlament se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca cel pentru informațiile furnizate în scris. Această

modalitate include o declarație pe proprie răspundere dată de destinatarii informațiilor respective de a nu divulga conținutul acestora niciunui terț.

3.2.3. Atunci când informațiile scrise urmează să fie examinate într-o sală de lectură securizată, Parlamentul se asigură că sunt instituite următoarele măsuri:

- un sistem de stocare sigur pentru informațiile confidențiale;
- o sală de lectură securizată fără copiatoare, telefon, fax, scanner sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau retransmitere de documente etc.;
- dispoziții de securitate privind accesul în sala de lectură pe bază de semnătură într-un registru de acces și de declarație pe propria răspundere de a nu difuza informațiile confidențiale examinate.

3.2.4. Cele de mai sus nu împiedică convenirea unor alte măsuri echivalente între instituții.

3.3. În cazul nerespectării acestor modalități, se aplică dispozițiile privind sancțiunile la adresa deputaților prevăzute în anexa VIII la Regulamentul de procedură al Parlamentului și, în privința funcționarilor și a altor angajați ai Parlamentului, dispozițiile aplicabile de la articolul 86 din Statutul funcționarilor⁸⁵ sau de la articolul 49 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene.

4 Dispoziții finale

4.1. Comisia și Parlamentul iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei anexe.

În acest scop, serviciile competente ale Comisiei și Parlamentului colaborează îndeaproape la punerea în aplicare a prezentei anexe. Această colaborare cuprinde verificarea trasabilității informațiilor confidențiale și monitorizarea periodică în comun a regulilor și a standardelor de securitate aplicate.

Parlamentul se angajează să își adapteze, dacă este necesar, dispozițiile interne pentru a pune în aplicare normele de securitate pentru informații confidențiale prevăzute în prezenta anexă.

Parlamentul se angajează să își adopte cât mai curând cu putință viitoarele reguli de securitate și să le verifice de comun acord cu Comisia în vederea stabilirii echivalenței standardelor de securitate. Acest lucru va însemna punerea în execuție a prezentei anexe în ceea ce privește:

- dispozițiile și standardele tehnice de securitate privind tratarea și stocarea informațiilor confidențiale, inclusiv măsuri de securitate în domeniul securității fizice, informatice, a personalului și a documentelor;
- instituirea unui comitet special de supraveghere alcătuit din deputați ce dețin autorizările adecvate, pentru tratarea ICUE clasificate drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET”.

4.2. Parlamentul și Comisia vor revizui prezenta anexă și, dacă este necesar, o vor adapta nu mai târziu de momentul revizuirii menționat la punctul 54 din acordul-cadru, ținând cont de evoluțiile privind:

- viitoarele reguli de securitate care implică Parlamentul și Comisia;

⁸⁵Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului de instituire a Statutului funcționarilor și a Regimul aplicabil celorlalți agenți ai comunităților precum și Dispozițiilor speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei.

- alte acorduri sau acte legislative relevante pentru transmiterea informațiilor între instituții.

Anexa 3 Negocierea și încheierea acordurilor internaționale

Prezenta anexă prezintă modalitățile detaliate pentru informarea Parlamentului cu privire la negocierile și încheierea acordurilor internaționale menționate la punctele 23, 24 și 25 din acordul-cadru.

1. Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune începerea negocierilor în același timp în care informează și Consiliul.
2. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, atunci când propune proiecte de directive de negociere în vederea adoptării lor de către Consiliu, Comisia le prezintă concomitent Parlamentului.
3. Comisia ține seama în mod corespunzător, pe parcursul negocierilor, de observațiile Parlamentului.
4. Potrivit dispozițiilor de la punctul 23 din acordul-cadru, Comisia informează Parlamentul periodic și cu promptitudine cu privire la derularea negocierilor până la parafarea acordului și precizează dacă și cum au fost integrate observațiile Parlamentului în textele aflate în curs de negociere, iar dacă nu au fost integrate, de ce.
5. În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere necesită aprobarea Parlamentului, Comisia furnizează Parlamentului, pe parcursul procesului de negociere, toate informațiile relevante pe care le furnizează și Consiliului (sau comitetului special instituit de Consiliu). Aceste informații includ proiectele de amendamente la directivele de negociere adoptate, proiectele de texte de negociere, articolele convenite, data convenită pentru parafarea acordului și textul acordului care urmează să fie parafat. Comisia transmite Parlamentului, așa cum procedează și cu Consiliul (sau cu comitetul special instituit de Consiliu) toate documentele relevante primite de la terți, sub rezerva acordului autorilor acestora. Comisia ține la curent comisia parlamentară competentă cu privire la evoluția negocierilor și, în special, oferă explicații cu privire la modul în care s-a ținut cont de punctele de vedere ale Parlamentului.
6. În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere nu necesită aprobarea Parlamentului, Comisia se asigură că Parlamentul este informat imediat și complet, cel puțin privind proiectele de directive de negociere, directivele de negociere adoptate, derularea ulterioară a negocierilor și încheierea negocierilor.
7. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, Comisia furnizează Parlamentului în timp util informații detaliate privind momentul parafării unui acord internațional și îl informează cât mai devreme posibil cu privire la momentul în care intenționează să propună Consiliului aplicarea provizorie a acordului și motivele acestei decizii, cu excepția cazului în care motive urgente nu îi permit Comisiei să facă acest lucru.
8. Comisia informează concomitent și în timp util Consiliul și Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune Consiliului suspendarea unui acord internațional, precum și motivele acestuia.
9. De asemenea, pentru acordurile internaționale care intră sub incidența procedurii de aprobare prevăzute în TFUE, Comisia informează pe deplin Parlamentul înainte de a aproba modificări la un acord, conform autorizării primite din partea Consiliului, prin derogare, în conformitate cu articolul 218 alineatul (7) din TFUE.

Anexa 4 Calendarul aferent programului de lucru al Comisiei

Programul de lucru al Comisiei este însoțit de o listă de propuneri legislative și fără caracter legislativ pentru anii următori. Programul de lucru al Comisiei vizează anul următor în cauză și cuprinde precizări cu privire la prioritățile Comisiei pentru anii viitori. Programul de lucru al Comisiei poate astfel constitui baza pentru un dialog structurat cu Parlamentul în vederea ajungerii la un consens.

Programul de lucru al Comisiei include, de asemenea, inițiative planificate pentru instrumente juridice neobligatorii, retrageri și simplificare.

1. În primul semestru al unui anumit an, membrii Comisiei întrețin un dialog periodic permanent cu comisiile parlamentare corespondente cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei pentru anul în cauză și cu privire la pregătirea viitorului program de lucru al Comisiei. Pe baza acestui dialog, fiecare comisie parlamentară prezintă rapoarte Conferinței președinților de comisie referitoare la rezultatele acestui dialog.

2. În paralel, Conferința președinților de comisie organizează periodic schimburi de opinii cu Vicepreședintele Comisiei responsabil cu relațiile interinstituționale pentru a evalua situația aplicării programului de lucru în curs al Comisiei și pentru a discuta despre pregătirea viitorului program al Comisiei și întocmirea unui bilanț al dialogului bilateral permanent dintre comisiile parlamentare implicate și membrii competenți ai Comisiei.

3. În luna iunie, Conferința președinților de comisie prezintă Conferinței președinților un raport rezumativ care ar trebui să prezinte rezultatele analizei aplicării programului de lucru al Comisiei, precum și prioritățile Parlamentului pentru viitorul program de lucru al Comisiei, iar Conferința președinților informează Comisia cu privire la acest raport.

4. Pe baza acestui raport rezumativ, în cursul perioadei de sesiune din luna iulie, Parlamentul adoptă o rezoluție în care își prezintă poziția, în special privind cererile care au la bază rapoarte de inițiativă legislativă.

5. În fiecare an, în prima perioadă de sesiune din luna septembrie, are loc o dezbatere privind situația Uniunii, în care Președintele Comisiei susține o alocuțiune prin care prezintă un bilanț al anului în curs și schițează prioritățile pentru anii următori. În acest sens, Președintele prezintă în paralel Parlamentului, în formă scrisă, elementele principale care stabilesc direcția elaborării programului de lucru al Comisiei pentru anul următor.

6. Încă de la începutul lunii septembrie, comisiile parlamentare competente și membrii competenți ai Comisiei pot să se întâlnească pentru un schimb de opinii mai detaliat cu privire la prioritățile viitoare pentru fiecare domeniu de politică. Aceste reuniuni se încheie cu o reuniune între Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor și cu o reuniune între Conferința președinților și Președintele Comisiei, după caz.

7. În luna octombrie, Comisia își adoptă programul de lucru pentru anul următor. Ulterior, Președintele Comisiei prezintă Parlamentului, la nivelul corespunzător, acest program de lucru.

8. Parlamentul poate organiza o dezbatere și adopta o rezoluție în cursul perioadei de sesiune din luna decembrie.

9. Prezentul calendar se aplică în cadrul fiecărui ciclu de programare periodic, cu excepția anilor în care alegerea Parlamentului coincide cu sfârșitul mandatului Comisiei.

10. Prezentul calendar nu afectează niciunul din viitoarele acorduri în domeniul programării interinstituționale.

ANEXA XV

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁸⁶

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special articolul 255 alineatul (2) al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei⁸⁷,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat⁸⁸,

întrucât:

(1) Tratatul privind Uniunea Europeană consacră noțiunea de transparență în articolul 1 al doilea paragraf, în conformitate cu care tratatul marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.

(2) Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(3) Concluziile reuniunilor Consiliului European de la Birmingham, Edinburgh și Copenhaga au subliniat necesitatea asigurării unei mai mari transparențe în activitatea instituțiilor Uniunii. Prezentul regulament întărește inițiativele deja avute de instituții în vederea îmbunătățirii transparenței procesului decizional.

(4) Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și definirea principiilor generale și a limitelor, în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE.

(5) Întrucât problema accesului la documente nu face obiectul dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și nici ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui, în conformitate cu Declarația nr. 41 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam, să se inspire din prezentul regulament în cazul documentelor privind activitățile reglementate de cele două tratate.

(6) Ar trebui autorizat un acces mai larg la documente în cazurile în care instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul delegării atribuțiilor, păstrându-se totodată eficacitatea procesului decizional la nivelul instituțiilor. Aceste documente ar trebui să fie direct accesibile în cea mai mare măsură posibilă.

⁸⁶JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁸⁷JO C 177 E, 27.6.2000, p. 70.

⁸⁸Avizul Parlamentului European din 3 mai 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 mai 2001

(7) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) din Tratatul UE, dreptul de acces se aplică și în cazul documentelor privind politica externă și de securitate comună și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală. Fiecare instituție ar trebui să respecte regulile proprii de securitate.

(8) În scopul garantării deplinei aplicări a prezentului regulament în toate domeniile de activitate ale Uniunii, toate agențiile create de instituții ar trebui să pună în aplicare principiile definite de prezentul regulament.

(9) Dat fiind conținutul extrem de sensibil, unele documente ar trebui supuse unui regim special. Modalitățile de informare a Parlamentului European privind conținutul acestor documente ar trebui reglementate pe baza acordului interinstituțional.

(10) În scopul îmbunătățirii transparenței activității instituțiilor, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să autorizeze accesul nu numai la documentele care provin de la instituții, ci și la documentele primite de acestea. În acest context, trebuie amintit că Declarația nr. 35 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam prevede că un stat membru poate solicita Comisiei sau Consiliului să nu comunice unor terți un document furnizat de acest stat fără acordul său.

(11) În principiu, publicul ar trebui să aibă acces la toate documentele instituțiilor. Cu toate acestea, anumite interese publice și private ar trebui protejate printr-un regim de excepții. Ar trebui să li se permită instituțiilor să-și protejeze consultările și deliberările interne, în cazul în care este necesar pentru păstrarea capacității lor de a-și îndeplini misiunile. La evaluarea necesității unei excepții, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii.

(12) Este necesar ca toate dispozițiile care reglementează accesul la documentele instituțiilor să fie în conformitate cu prezentul regulament.

(13) În scopul asigurării unei respectări depline a dreptului de acces, este necesar să se prevadă punerea în aplicare a unei proceduri administrative în două faze, însoțită de posibilitatea de introducere a unei acțiuni în justiție sau de formulare a unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(14) Este necesar ca fiecare instituție să ia măsurile adecvate pentru a informa publicul cu privire la noile dispoziții în vigoare și pentru a-și forma personalul în vederea asistării cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament. Pentru a facilita exercitarea acestor drepturi, ar trebui ca fiecare instituție să autorizeze accesul la un registru de documente.

(15) Chiar dacă prezentul regulament nu are nici ca obiect, nici ca efect modificarea legislațiilor naționale în materie de acces la documente, cu toate acestea, este evident că, în temeiul principiului de cooperare loială care reglementează relațiile între instituții și statele membre, statele membre ar trebui să ia măsuri astfel încât să nu aducă atingere punerii în aplicare corecte a prezentului regulament și să respecte normele de securitate ale instituțiilor.

(16) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces la documente al statelor membre, al autorităților judiciare sau al organelor de anchetă.

(17) În temeiul articolului 255 alineatul (3) din Tratatul CE, fiecare instituție elaborează, în cadrul propriului regulament de procedură, dispoziții speciale privind accesul la documente. Decizia 93/731/CE a Consiliului din 20 decembrie 1993 privind accesul public la documentele Consiliului⁸⁹, Decizia 94/90/CECO, CE, Euratom a Comisiei din 8 februarie 1994 privind accesul

⁸⁹JO L 340, 31.12.1993, p. 43, decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2000/527/CE (JO L 212, 23.8.2000, p. 9).

public la documentele Comisiei⁹⁰, Decizia 97/632/CE, CECO, Euratom a Parlamentului European din 10 iulie 1997 privind accesul public la documentele Parlamentului European⁹¹, precum și dispozițiile privind caracterul confidențial al documentelor referitoare la sistemul Schengen ar trebui, dacă este necesar, modificate sau abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1 Obiectul

Prezentul regulament urmărește:

- (a) definirea principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care cârmuiesc dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumite în continuare „instituții”), prevăzut la articolul 255 din Tratatul CE în vederea garantării unui acces cât mai larg la documente;
- (b) stabilirea regulilor care să garanteze o exercitare cât mai ușoară a acestui drept;
- (c) promovarea bunelor practici administrative privind accesul la documente.

Articolul 2 Beneficiarii și domeniul de aplicare

(1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.

(2) Instituțiile pot, sub rezerva aceluiași principii, condiții și limite, să permită accesul la documente pentru orice persoană fizică sau juridică care nu are reședința sau sediul social într-un stat membru.

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.

(4) Fără a aduce atingere articolelor 4 și 9, documentele devin accesibile publicului fie printr-o cerere scrisă, fie direct, în formă electronică, sau prin intermediul unui registru. În special, documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.

(5) Documentele sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (1), sunt supuse unui regim special, în conformitate cu respectivul articol.

(6) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces al publicului la documentele deținute de instituții, care decurge, eventual, din instrumentele de drept internațional sau din actele adoptate de instituții de punere în aplicare a acestor instrumente.

Articolul 3 Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) prin „document” se înțelege orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală) privind

⁹⁰JO L 46, 18.2.1994, p. 58, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/567/CE, CECO, Euratom (JO L 247, 28.9.1996, p. 45).

⁹¹JO L 263, 25.9.1997, p. 27.

un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care țin de competența instituției;

- (b) prin „terț” se înțelege orice persoană fizică sau juridică ori entitate exterioară instituției în cauză, inclusiv statele membre, celelalte instituții și organe comunitare sau necomunitare și țările terțe.

Articolul 4 Excepții

(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

- (a) interesului public, în ceea ce privește:
- siguranța publică,
 - apărarea și chestiunile militare,
 - relațiile internaționale,
 - politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru,
- (b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

- intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală,
- procedurilor judiciare și consultanței juridice,
- obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit,

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(3) Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție și referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nicio decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(4) În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

(5) Un stat membru poate solicita unei instituții să nu divulge conținutul unui document emis de acesta fără acordul său prealabil.

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

(7) Excepțiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică doar în perioada în care protecția se justifică prin conținutul documentului. Excepțiile se pot pune în aplicare în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la excepțiile privind viața privată sau interesele comerciale și documentele sensibile, excepțiile pot continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade.

Articolul 5 Documente aflate în posesia statelor membre

În cazul în care un stat membru primește o cerere privind un document aflat în posesia sa, document care emană de la o instituție, cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat, statul membru consultă instituția în cauză cu scopul de a lua o decizie care să nu compromită realizarea obiectivelor prezentului regulament.

În loc de aceasta, statul membru poate prezenta cererea instituției în cauză.

Articolul 6 Cereri de acces

(1) Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 din Tratatul CE și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să-și motiveze cererea.

(2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția invită solicitantul să o clarifice și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente.

(3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă.

(4) Instituțiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

Articolul 7 Soluționarea cererilor inițiale

(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția.

(3) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(4) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.

Articolul 8 Soluționarea cererilor de confirmare

(1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune, și anume introducerea unei acțiuni în justiție împotriva instituției și/sau formularea unei plângeri adresate Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 și 195 din Tratatul CE.

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(3) Lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit se consideră răspuns negativ și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Tratatul CE.

Articolul 9 Regimul aplicabil documentelor sensibile

(1) Documentele sensibile sunt documente emise de instituții sau agențiile create de către acestea, de statele membre, de țările terțe sau de organizațiile internaționale, clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET” (Strict secret), „SECRET” (Secret) sau „CONFIDENTIEL” (Confidențial) în temeiul normelor în vigoare în cadrul instituției în cauză, care protejează interesele fundamentale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre în domeniile definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și, în special, în domeniile siguranței publice, apărării și chestiunilor militare.

(2) În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 7 și 8, cererile de acces la documente sensibile sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să ia cunoștință de conținutul acestor documente. Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (2), aceste persoane trebuie să precizeze informațiile care pot apărea în registrul public privind aceste documente sensibile.

(3) Documentele sensibile se înscriu în registru și se furnizează numai cu acordul autorității de origine.

(4) Orice decizie a unei instituții de a refuza accesul la un document sensibil se întemeiază pe motive care nu aduc atingere intereselor protejate în conformitate cu articolul 4.

(5) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul soluționării cererilor privind documentele sensibile, respectarea principiilor enunțate de prezentul articol și la articolul 4.

(6) Normele instituțiilor cu privire la documentele sensibile sunt făcute publice.

(7) Comisia și Consiliul informează Parlamentul European cu privire la documentele sensibile în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții.

Articolul 10 Accesul pe baza unei cereri

(1) Accesul la documente se exercită fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, inclusiv, dacă este necesar, a unei copii electronice, în funcție de preferința solicitantului. Costurile legate de realizarea și trimiterea copiilor pot fi suportate de către solicitant. Acestea nu pot depăși costurile reale pentru realizarea și trimiterea copiilor. Este gratuită consultarea la fața

locului sau în cazul în care numărul de copii nu depășește 20 de pagini A4, precum și în cazul accesului direct sub formă electronică sau prin intermediul registrului.

(2) În cazul în care conținutul unui document a fost deja divulgat de instituția în cauză și acesta este ușor accesibil pentru solicitant, instituția își poate îndeplini obligația de a acorda accesul la documente prin informarea solicitantului cu privire la modalitățile de obținere a documentului solicitat.

(3) Documentele se furnizează într-o versiune și o formă care există deja (inclusiv varianta electronică sau sub altă formă: scriere Braille, caractere mărite sau înregistrare pe bandă magnetică), ținând seama pe deplin de preferința solicitantului.

Articolul 11 Registre

(1) Pentru a permite cetățenilor să își exercite efectiv drepturile care decurg din prezentul regulament, fiecare instituție permite accesul public la un registru de documente. Registrul ar trebui să fie accesibil în format electronic. Referințele documentelor se înscriu de îndată în registru.

(2) Pentru fiecare document, registrul conține un număr de referință (inclusiv, după caz, referința interinstituțională), subiectul abordat și/sau o scurtă descriere a conținutului documentului, precum și data la care acesta a fost primit sau elaborat și înscris în registru. Referințele sunt concepute astfel încât să nu aducă atingere protecției intereselor prevăzute la articolul 4.

(3) Instituțiile iau imediat măsurile necesare pentru crearea unui registru care să fie disponibil până la 3 iunie 2002.

Articolul 12 Accesul direct sub formă electronică sau prin intermediul unui registru

(1) În măsura posibilului, instituțiile pun la dispoziția directă a publicului documentele, în formă electronică sau prin intermediul unui registru, în conformitate cu regulile în vigoare în cadrul instituției în cauză.

(2) În special documentele legislative, adică documentele întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor cu forță juridică obligatorie pe teritoriul statelor membre sau pentru acestea, ar trebui să devină direct accesibile, sub rezerva articolelor 4 și 9.

(3) Celelalte documente, în special documentele privind evoluția politicilor publice sau a strategiilor, sunt, în măsura posibilului, direct accesibile.

(4) În cazul în care accesul direct nu este permis prin intermediul registrului, acesta trebuie să indice, pe cât posibil, unde se află documentul.

Articolul 13 Publicarea în Jurnalul Oficial

(1) Se publică în Jurnalul Oficial, pe lângă actele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE și la articolul 163 alineatul (1) din Tratatul Euratom, sub rezerva articolelor 4 și 9 din prezentul regulament, următoarele documente:

- (a) propunerile Comisiei;
- (b) pozițiile comune adoptate de Consiliu în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE, precum și expunerea de motive și pozițiile adoptate de Parlamentul European în cadrul acestor proceduri;
- (c) deciziile-cadru și deciziile prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

- (d) convențiile stabilite de Consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
 - (e) convențiile semnate între statele membre în temeiul articolului 293 din Tratatul CE;
 - (f) acordurile internaționale încheiate de Comunitate sau în conformitate cu articolul 24 din Tratatul UE.
- (2) Se publică în Jurnalul Oficial, în măsura posibilului, următoarele documente:
- (a) inițiativele prezentate Consiliului de către un stat membru în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Tratatul CE sau în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
 - (b) pozițiile comune prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
 - (c) directivele, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE, deciziile, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE, recomandările și avizele.
- (3) Fiecare instituție are libertatea de a-și defini în propriul regulament de procedură celelalte documente eventuale care trebuie publicate în Jurnalul Oficial.

Articolul 14 Informarea

- (1) Fiecare instituție ia măsurile necesare pentru informarea publicului cu privire la drepturile de care beneficiază în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Statele membre cooperează cu instituțiile pentru informarea cetățenilor.

Articolul 15 Practica administrativă în cadrul instituțiilor

- (1) Instituțiile dezvoltă bune practici administrative cu scopul de a facilita exercitarea dreptului de acces garantat de prezentul regulament.
- (2) Instituțiile creează o comisie interinstituțională însărcinată să studieze cele mai bune practici, să abordeze eventualele diferende și să țină seama de evoluțiile în domeniul accesului public la documente.

Articolul 16 Reproducerea documentelor

Prezentul regulament nu aduce atingere reglementărilor în vigoare în domeniul dreptului de autor, care pot limita dreptul terților de a reproduce sau de a utiliza documentele divulgate.

Articolul 17 Rapoarte

- (1) Fiecare instituție publică un raport anual privind anul anterior, în care se menționează numărul de respingeri ale cererilor de acces la documente și motivele acestora, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru.
- (2) Până la 31 ianuarie 2004, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a principiilor prezentului regulament și formulează recomandări, inclusiv, dacă este necesar, propuneri de revizuire a prezentului regulament și a unui program de acțiune conținând măsurile care trebuie luate de instituții.

Articolul 18 Măsuri de aplicare

(1) Fiecare instituție își adaptează regulamentul de procedură la dispozițiile din prezentul regulament. Aceste adaptări intră în vigoare la 3 decembrie 2001.

(2) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice⁹², în vederea asigurării celor mai bune condiții de păstrare și arhivare a documentelor.

(3) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a normelor în vigoare privind accesul la documente.

Articolul 19 Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Acesta se aplică începând cu 3 decembrie 2001.

⁹²JOL 43, 15.2.1983, p. 1.

ANEXA XVI

Orientări privind interpretarea regulilor de conduită aplicabile deputaților

(1) Este necesar să se facă distincție între comportamentele de natură vizuală, care pot fi tolerate în măsura în care nu sunt injurioase și/sau difamatoare, păstrează limite rezonabile și nu generează conflicte și cele care provoacă o perturbare efectivă a oricărei activități parlamentare.

(2) Deputații răspund în cazul în care, persoanele pe care le angajează sau cărora le facilitează accesul în Parlament, nu respectă, în interiorul clădirilor Parlamentului, regulile de conduită aplicabile deputaților.

Președintele sau reprezentanții săi exercită competențe disciplinare cu privire la aceste persoane sau la orice altă persoană din exteriorul Parlamentului care se găsește în incintele acestuia.

ANEXA XVII

Orientări pentru aprobarea Comisiei

(1) Se aplică următoarele principii, criterii și măsuri pentru a supune întregul colegiu al Comisiei votului de aprobare al Parlamentului:

(a) Temeiuri pentru evaluare

Parlamentul evaluează comisarii desemnați pe baza competenței generale, a angajamentului european și a independenței personale a acestora. Parlamentul evaluează cunoștințele legate de portofoliul potențial, precum și abilitățile de comunicare ale acestora.

Parlamentul acordă o atenție deosebită echilibrului de gen. Acesta își poate exprima punctul de vedere cu privire la alocarea diferitelor portofolii de către Președintele ales.

Parlamentul poate solicita toate informațiile relevante pentru luarea unei decizii cu privire la aptitudinile comisarilor desemnați. Parlamentul se așteaptă la divulgarea în întregime a informațiilor privind interesele financiare ale acestora. Declarațiile de interes ale comisarilor desemnați se trimit spre examinare comisiei competente pentru chestiuni juridice.

(b) Audieri

Fiecare comisar desemnat este invitat să se prezinte în fața comisiei sau a comisiilor competente pentru o audiere unică. Audierile sunt publice.

Audierile sunt organizate de către Conferința președinților, la recomandarea Conferinței președinților de comisie. Președintele comisiei și coordonatorii din cadrul fiecărei comisii sunt responsabili de stabilirea procedurilor detaliate. Pot fi desemnați raportori.

În cazul portofoliilor mixte, se iau măsurile necesare pentru asocierea comisiilor competente. Există trei situații:

- (i) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează în domeniul de competență al unei singure comisii, comisarul desemnat este audiat doar de această comisie (comisia competentă);
- (ii) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează, în proporții relativ egale, în domeniul de competență al mai multor comisii, comisarul desemnat este audiat în comun de comisiile respective (comisii comune), precum și
- (iii) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează cu precădere în domeniul de competență al unei comisii și doar într-o mică măsură în domeniul de competență al cel puțin uneia dintre celelalte comisii, comisarul desemnat este audiat de comisia competentă în principal, cu asocierea celeilalte sau celorlalte comisii (comisii asociate).

Președintele ales al Comisiei este consultat pe deplin cu privire la aceste măsuri.

Comisiile prezintă comisarilor desemnați întrebări scrise, în timp util înainte de audieri. Fiecărui comisar desemnat i se adresează două întrebări comune formulate de Conferința președinților de comisie, prima întrebare în legătură cu aspecte legate de competența generală, angajamentul european și independența personală, iar a doua întrebare în legătură cu gestionarea portofoliului și cooperarea cu Parlamentul. Comisia competentă formulează alte trei întrebări. În cazul comisiilor comune, fiecare dintre acestea are dreptul de a formula două întrebări.

Fiecare audiere este programată să dureze trei ore. Audierile se desfășoară în circumstanțe și în condiții care le oferă comisarilor desemnați posibilități egale și echitabile de a se prezenta și de a-și exprima opiniile.

Comisarii desemnați sunt invitați să facă o expunere orală introductivă, de cel mult cincisprezece minute. În măsura posibilului, întrebările adresate în timpul audierii se grupează pe teme. Cea mai mare parte a timpului afectat luărilor de cuvânt le revine grupurilor politice, aplicându-se mutatis mutandis articolul 149. Desfășurarea audierilor vizează dezvoltarea unui dialog politic pluralist între comisarii desemnați și deputați. Înainte de încheierea audierii, comisarilor desemnați li se acordă posibilitatea de a face o scurtă declarație finală.

Audierile sunt transmise audio/video în direct. O înregistrare numerotată a audierilor este pusă la dispoziția publicului în termen de 24 de ore.

(c) Evaluare

Președintele comisiei și coordonatorii se reunesc imediat după audiere pentru a proceda la evaluarea fiecărui comisar desemnat. Aceste reuniuni se desfășoară cu ușile închise. Coordonatorii sunt invitați să se pronunțe dacă, în opinia lor, comisarii desemnați au competențele necesare atât pentru a fi membri ai colegiului, cât și pentru a îndeplini sarcinile specifice care le-au fost atribuite. Conferința președinților de comisie elaborează un șablon pro forma care să faciliteze evaluarea.

În cazul comisiilor comune, președinții și coordonatorii din cadrul comisiilor implicate acționează în comun pe parcursul procedurii.

Pentru fiecare comisar desemnat, se realizează o singură declarație de evaluare. Se includ avizele tuturor comisiilor asociate audierii.

În cazul în care comisiile au nevoie de mai multe informații pentru a-și finaliza evaluarea, Președintele adresează, în numele comisiilor respective, o scrisoare Președintelui ales al Comisiei. Coordonatorii iau în considerare răspunsul primit de la Președintele ales.

În cazul în care coordonatorii nu pot să ajungă la un consens cu privire la evaluare, ori la solicitarea unui grup politic, președintele comisiei convoacă o reuniune plenară a comisiei. În ultimă instanță, președintele comisiei supune cele două decizii la vot secret.

Declarațiile de evaluare ale comisiilor sunt adoptate și făcute publice în termen de 24 de ore de la audiere. Declarațiile sunt examinate de Conferința președinților de comisie și sunt transmise apoi Conferinței președinților. În cazul în care nu mai dorește să solicite informații suplimentare, Conferința președinților, în urma unui schimb de opinii, declară audierile încheiate.

Președintele ales al Comisiei prezintă întregul colegiu al comisarilor desemnați și programul acestuia în cadrul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului. Prezentarea este urmată de o dezbatere. La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 110 alineatele (3), (4) și (5).

După votul asupra propunerii de rezoluție, Parlamentul decide prin vot dacă aprobă sau nu numirea, în calitate de organ, a Președintelui ales și a comisarilor desemnați. Parlamentul decide cu majoritatea voturilor exprimate, prin apel nominal. Acesta poate amâna votul pentru următoarea ședință.

(2) Următoarele dispoziții se aplică în cazul unei modificări în componența colegiului comisarilor sau a unei modificări substanțiale de portofoliu în cursul mandatului său:

(a) în cazul unui loc vacant, apărut în urma unei demisii, pensionări obligatorii sau a unui deces, Parlamentul, acționând prompt, invită comisarul desemnat să participe la o audiere, în condițiile prevăzute la alineatul (1);

(b) în cazul aderării unui nou stat membru, Parlamentul invită comisarul desemnat să participe la o audiere, în condițiile prevăzute la alineatul (1);

(c) în cazul unei modificări substanțiale de portofoliu, comisarii în cauză sunt invitați să se prezinte în fața comisiilor interesate înainte de preluarea noilor lor responsabilități.

Prin derogare de la procedura prevăzută la alineatul (1) litera (c) al optulea paragraf, atunci când votul în plen privește numirea unui singur comisar, votul este secret.

ANEXA XVIII

Procedura de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă

DECIZIA CONFERINȚEI PREȘEDINȚILOR DIN 12 DECEMBRIE 2002⁹³

Conferința președinților,

având în vedere articolele 25, 27, 119, 120, 35, 42, 45, 47, 48, 50, articolul 202 alineatul (2) și articolul 205 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,

având în vedere propunerea Conferinței președinților de comisie și a Grupului de lucru privind reforma parlamentară,

întrucât, ca urmare a deciziei Conferinței președinților din 12 decembrie 2007, decizia Conferinței din 12 decembrie 2002 ar trebui modificată;

DECIDE

Articolul 1

Dispoziții generale

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta decizie se aplică următoarelor categorii de rapoarte din proprie inițiativă:
 - (a) rapoartele din proprie inițiativă cu caracter legislativ, întocmite în temeiul articolului 192 din Tratatul CE și al articolului 42 din Regulamentul de procedură;
 - (b) rapoartele strategice, întocmite pe baza unor inițiative fără caracter legislativ strategice și prioritare incluse în programul legislativ și de lucru anual al Comisiei;
 - (c) rapoartele din proprie inițiativă fără caracter legislativ care nu sunt întocmite pe baza unui document provenind de la o altă instituție sau un alt organ al Uniunii Europene, sau care sunt întocmite pe baza unui document transmis Parlamentului spre informare, fără a se aduce atingere articolului 2 alineatul (3);
 - (d) rapoartele de activitate și de monitorizare anuale (menționate în anexa 1)⁹⁴⁹⁵;

⁹³Această decizie a fost modificată prin Deciziile Conferinței președinților din 26 iunie 2003 și a fost consolidată la 3 mai 2004. A fost din nou modificată ca urmare a deciziilor adoptate în ședință plenară la 15 iunie 2006 și 13 noiembrie 2007, precum și prin deciziile Conferinței președinților din 14 februarie 2008 și 15 decembrie 2011.

⁹⁴Comisiile parlamentare care intenționează să elaboreze rapoarte de activitate și de monitorizare anuale în temeiul articolului 119 alineatul (1) din Regulamentul de procedură sau în temeiul altor dispoziții juridice (enumerată în anexa 2) informează în prealabil Conferința președinților de comisie, indicând, în special, temeiul juridic pertinent ce decurge din tratate și din alte dispoziții juridice, inclusiv Regulamentul de procedură. Conferința președinților de comisie le notifică apoi Conferinței președinților. Aceste rapoarte se autorizează în mod automat și nu fac obiectul cotei menționate la articolul 1 alineatul (2).

⁹⁵În decizia sa din 7 aprilie 2011 Conferința președinților a afirmat că rapoartele din proprie inițiativă redactate pe baza rapoartelor de activitate și de monitorizare anuale enumerate în anexele 1 și 2 la prezenta decizie trebuie considerate drept rapoarte strategice, în sensul articolului 48 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură.

- (e) rapoartele de punere în aplicare privind transpunerea legislației UE în legislația națională și punerea în aplicare și asigurarea respectării acesteia în statele membre.

Cota

(2) Fiecare comisie parlamentară poate întocmi simultan până la șase rapoarte din proprie inițiativă. Pentru comisiile cu subcomisii, această cotă este mărită cu trei rapoarte pentru fiecare subcomisie. Aceste rapoarte suplimentare se întocmesc de către subcomisii.

Această limită nu se aplică:

- rapoartelor din proprie inițiativă cu caracter legislativ;
- rapoartelor de punere în aplicare; fiecare comisie poate întocmi un astfel de raport o dată pe an.

Perioada minimă înainte de adoptare

(3) Comisia parlamentară care solicită o autorizare nu poate adopta raportul în cauză în termen de mai puțin de trei luni de la data autorizării sau, în caz de notificare, de la data reuniunii Conferinței președinților de comisie în cursul căreia a fost notificat raportul.

Articolul 2

Condiții de autorizare

(1) Raportul propus nu trebuie să trateze subiecte care să implice în principal activități de analiză și de cercetare, care pot fi realizate prin alte mijloace, cum ar fi studiile.

(2) Raportul propus nu trebuie să trateze subiecte care au făcut deja obiectul unui raport adoptat în ședință plenară în ultimele douăsprezece luni, decât în cazul în care acest lucru este justificat, în mod excepțional, de informații noi.

(3) În ceea ce privește rapoartele care trebuie întocmite pe baza unui document transmis Parlamentului spre informare, se aplică următoarele condiții:

- documentul de bază trebuie să fie un document oficial emis de o instituție sau de un organ al Uniunii Europene și
 - (a) să fi fost transmis în mod oficial Parlamentului European spre consultare sau informare, sau
 - (b) să fi fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în cadrul consultărilor cu părțile interesate, sau
 - (c) să fie un document al unei instituții sau al unui organ al Uniunii Europene, care a fost prezentat în mod oficial Consiliului European sau un document emis de către acesta din urmă;
- documentul trebuie să fie transmis în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene;
- cererea de autorizare trebuie prezentată în termen de patru luni de la data la care documentul respectiv a fost transmis Parlamentului sau de la data la care acesta a fost publicat în Jurnalul Oficial.

Articolul 3

Procedură

Autorizarea automată

(1) Autorizarea se acordă în mod automat după notificarea cererii Conferinței președinților de comisie pentru:

- rapoartele de punere în aplicare;
- rapoartele de activitate și de monitorizare, menționate în anexa 1.

Rolul Conferinței președinților de comisie

(2) Cererile de autorizare, motivate corespunzător, se adresează Conferinței președinților de comisie, care verifică dacă au fost respectate criteriile menționate la articolele 1 și 2, precum și cota stabilită la articolul 1. Cererile trebuie să specifice tipul raportului și titlul exact al acestuia și, dacă este cazul, să indice documentul (documentele) de bază.

(3) Conferința președinților de comisie dă curs cererilor de autorizare a întocmirii de rapoarte strategice după soluționarea eventualelor conflicte de competență. Conferința președinților poate, la cererea specială a unui grup politic, să revoce autorizația în termen de cel mult patru săptămâni de activitate parlamentară.

(4) Conferința președinților de comisie transmite Conferinței președinților, spre autorizare, cererile de întocmire a rapoartelor din proprie inițiativă cu caracter legislativ și a rapoartelor din proprie inițiativă fără caracter legislativ care sunt considerate conforme cu criteriile și cota alocată. Conferința președinților de comisie notifică în același timp Conferinței președinților toate rapoartele de activitate sau de monitorizare anuale enumerate în anexele 1 și 2, rapoartele de punere în aplicare și rapoartele strategice care au fost autorizate.

Autorizarea de către Conferința președinților și soluționarea conflictelor de competență

(5) Conferința președinților adoptă o decizie în privința cererilor de autorizare a întocmirii unor rapoarte din proprie inițiativă cu caracter legislativ și a unor rapoarte din proprie inițiativă fără caracter legislativ în termen de cel mult patru săptămâni de activitate parlamentară de la data transmiterii acestora de către Conferința președinților de comisie, cu excepția cazului în care acest termen este prelungit, în mod excepțional, printr-o decizie a Conferinței președinților.

(6) În cazul în care unei comisii îi este contestată competența de a întocmi un raport, Conferința președinților hotărăște într-un termen de șase săptămâni de activitate parlamentară în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisii sau, în lipsă, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care, în acest termen, Conferința președinților nu a adoptat o decizie, recomandarea este considerată ca fiind adoptată⁹⁶.

Articolul 4

Aplicarea articolului 50 din Regulamentul de procedură – procedura comisiilor asociate⁹⁷

(1) Cererile de aplicare a articolului 50 din Regulamentul de procedură sunt prezentate cel târziu în ziua de luni de dinaintea reuniunii lunare a Conferinței președinților de comisie în cursul căreia se analizează cererile de autorizare a întocmirii de rapoarte din proprie inițiativă.

⁹⁶Acest alineat a fost introdus ca urmare a deciziei privind interpretarea articolului 48 din Regulamentul de procedură, adoptată în ședință plenară la 15 iunie 2006.

⁹⁷Acest articol a fost inserat printr-o decizie a Conferinței președinților din 26 iunie 2003.

(2) Conferința președinților de comisie examinează cererile de autorizare a întocmirii de rapoarte din proprie inițiativă și de aplicare a articolului 50 în cursul reuniunii sale lunare.

(3) În cazul în care comisiile interesate nu ajung la un acord privind cererea de aplicare a articolului 50, Conferința președinților hotărăște în termen de șase săptămâni de activitate parlamentară, pe baza unei recomandări a Conferinței președinților de comisie sau, în lipsa unei astfel de recomandări, a președintelui acesteia. În cazul în care Conferința președinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată⁹⁸.

Articolul 5

Dispoziții finale

(1) La sfârșitul legislaturii, cererile de autorizare a întocmirii de rapoarte din proprie inițiativă trebuie să fie depuse cel târziu în luna iulie a anului dinaintea alegerilor. După acest termen, se autorizează doar cererile excepționale, justificate corespunzător.

(2) Conferința președinților de comisie prezintă Conferinței președinților, la fiecare doi ani și jumătate, un raport privind stadiul rapoartelor din proprie inițiativă.

(3) Prezenta decizie intră în vigoare la 12 decembrie 2002. Aceasta anulează și înlocuiește următoarele decizii:

- Decizia Conferinței președinților din 9 decembrie 1999 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă în sensul articolului 48 din Regulamentul de procedură și deciziile Conferinței președinților din 15 februarie și din 17 mai 2001 de actualizare a anexei la respectiva decizie;
- Decizia Conferinței președinților din 15 iunie 2000 privind procedura de autorizare a întocmirii de rapoarte elaborate pe baza documentelor transmise Parlamentului European spre informare de către alte instituții sau organe ale Uniunii Europene.

Anexa 1 Rapoartele de activitate și de monitorizare anuale care fac obiectul autorizării automate și sunt supuse limitei de șase rapoarte întocmite în mod simultan (în temeiul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 3 din decizie)

Raport privind drepturile omului în lume și politica UE în acest domeniu - (Comisia pentru afaceri externe)

Raport anual al Consiliului întocmit în conformitate cu punctul 8 din partea dispozitivă a Codului de conduită al Uniunii Europene privind exportul de armament - (Comisia pentru afaceri externe)

Raport privind monitorizarea și punerea în aplicare a legislației comunitare - (Comisia pentru afaceri juridice)

O mai bună legiferare – Aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității - (Comisia pentru afaceri juridice)

Raport privind lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE - (Comisia pentru dezvoltare)

Raport privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană - (Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne)

⁹⁸Acest alineat a fost introdus ca urmare a deciziei privind interpretarea articolului 48 din Regulamentul de procedură, adoptată în ședință plenară la 15 iunie 2006.

Raport privind egalitatea dintre bărbați și femei în Uniunea Europeană - (Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen)

Abordare integrată a egalității dintre bărbați și femei în cadrul lucrărilor comisiilor (raport anual) - (Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen)

Raport privind coeziunea - (Comisia pentru dezvoltare regională)

Protejarea intereselor financiare ale Comunităților – lupta împotriva fraudei - (Comisia pentru control bugetar)

Raport anual privind BEI - (Comisia pentru control bugetar/Comisia pentru afaceri economice și monetare – la fiecare doi ani)

Finanțele publice în UEM - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Situația economică europeană: raport preliminar privind orientările politice integrate pentru 2007, în special orientările generale ale politicilor economice - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Raportul anual al BCE - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Raport privind politica în domeniul concurenței - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Raport anual privind tabloul de bord al pieței interne - (Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor)

Raport anual privind protecția consumatorilor - (Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor)

Raport anual privind Solvit - (Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor)

Anexa 2 Rapoartele de activitate și de monitorizare anuale care fac obiectul autorizării automate și care conțin o trimitere specifică la Regulamentul de procedură (nu fac obiectul limitei de șase rapoarte întocmite în mod simultan)

Raport anual privind accesul publicului la documentele Parlamentului, articolul 104 alineatul (7) - (Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne)

Raport privind partidele politice europene, articolul 210 alineatul (6) - (Comisia pentru afaceri constituționale)

Raport privind deliberările Comisiei pentru petiții, articolul 202 alineatul (8) - (Comisia pentru petiții)

Raport privind raportul anual al Ombudsmanului, articolul 205 alineatul (2) – a doua parte - (Comisia pentru petiții)

ANEXA XIX

Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

Obiective și principii

(1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană acordă o importanță majoră îmbunătățirii comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană pentru a permite cetățenilor europeni să își exercite dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii, în cadrul căreia deciziile sunt luate în modul cel mai deschis posibil și cât mai aproape cu putință de cetățeni, respectând principiul pluralismului, al participării, al deschiderii și al transparenței.

(2) Cele trei instituții doresc să încurajeze convergența de opinii cu privire la prioritățile de comunicare ale Uniunii Europene în ansamblu, să promoveze valoarea adăugată a unei abordări europene a comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană, să faciliteze schimburile de informații și de cele mai bune practici și să dezvolte sinergii între instituții atunci când se desfășoară activități de comunicare care țin de aceste priorități, precum și să faciliteze cooperarea între instituții și statele membre, după caz.

(3) Cele trei instituții recunosc necesitatea unui angajament politic al instituțiilor UE și al statelor membre, pentru a asigura comunicarea cu privire la Uniunea Europeană, precum și faptul că statele membre le revine responsabilitatea de a comunica cu cetățenii în ceea ce privește UE.

(4) Cele trei instituții consideră că activitățile de informare și comunicare cu privire la chestiuni europene ar trebui să ofere tuturor accesul la informații corecte și diverse referitoare la Uniunea Europeană și ar trebui să permită cetățenilor exercitarea dreptului de a își exprima opiniile și de a participa activ la dezbaterile publice cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană.

(5) Cele trei instituții promovează respectarea multilingvismului și a diversității culturale în cadrul punerii în aplicare a acțiunilor de informare și de comunicare.

(6) Cele trei instituții și-au asumat angajamentul din punct de vedere politic să îndeplinească obiectivele menționate anterior. Acestea încurajează celelalte instituții și organe ale UE să sprijine eforturile depuse și să contribuie, dacă doresc acest lucru, la această abordare.

O abordare pe bază de parteneriat

(7) Cele trei instituții recunosc importanța abordării provocării legate de comunicarea pe teme privind UE în cadrul unui parteneriat între statele membre și instituțiile UE, pentru a asigura, la un nivel corespunzător, comunicarea eficientă cu publicul cel mai larg posibil și informarea obiectivă a acestuia.

Cele trei instituții doresc să dezvolte sinergii cu autoritățile naționale, regionale și locale, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

În acest scop, cele trei instituții ar dori să promoveze o abordare bazată pe un parteneriat pragmatic.

(8) În această privință, acestea reamintesc rolul-cheie jucat de Grupul interinstituțional pentru informare (GII), în calitate de cadru la nivel înalt care permite instituțiilor să încurajeze dezbaterile politice referitoare la activitățile de informare și de comunicare cu privire la UE, pentru a promova sinergia și complementaritatea. În acest scop, GII, prezidat în comun de reprezentanți ai

Parlamentului European, ai Consiliului și ai Comisiei Europene și cu participarea Comitetului Regiunilor și a Comitetului Economic și Social European în calitate de observatori, se reunește, în principiu, de două ori pe an.

Un cadru pentru cooperare

Cele trei instituții intenționează să coopereze având ca bază următoarele:

(9) Cele trei instituții vor identifica anual, în cadrul GII, un număr limitat de priorități comune de comunicare, respectând, în același timp, responsabilitatea individuală a fiecărei instituții UE și a fiecărui stat membru pentru propriile sale strategii și priorități de comunicare.

(10) Aceste priorități se vor baza pe prioritățile de comunicare identificate de instituțiile și organele UE în conformitate cu procedurile lor interne și vor completa, după caz, opiniile și eforturile strategice ale statelor membre în acest domeniu, luând în considerare așteptările cetățenilor.

(11) Cele trei instituții și statele membre vor lua măsuri pentru a promova sprijinul corespunzător pentru a asigura comunicarea privind prioritățile identificate.

(12) Serviciile responsabile de comunicare din statele membre și din instituțiile UE ar trebui să colaboreze strâns pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a priorităților comune de comunicare, precum și a altor activități legate de comunicarea cu privire la UE, după caz pe baza unor acorduri administrative adecvate.

(13) Instituțiile și statele membre sunt invitate să efectueze un schimb de informații cu privire la alte activități de comunicare referitoare la UE, în special cu privire la activitățile sectoriale de comunicare avute în vedere de către instituții și organe, atunci când au drept rezultat campanii de informare în statele membre.

(14) Comisia este invitată să prezinte celorlalte instituții ale UE, la începutul fiecărui an, un raport cu privire la principalele progrese înregistrate în punerea în aplicare a priorităților comune de comunicare din anul precedent.

(15) Prezenta declarație politică a fost semnată la data de douăzeci și doi octombrie a anului două mii opt.

ANEXA XX

Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie (articolul 251 din Tratatul CE)⁹⁹

PRINCIPII GENERALE

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia, denumite în cele ce urmează în mod colectiv „instituțiile”, observă că practica actuală, care implică discuții între Președinția Consiliului, Comisie și președinții comisiilor competente și/sau raportorii Parlamentului European, precum și între copreședinții Comitetului de conciliere și-a demonstrat eficacitatea.

2. Instituțiile confirmă faptul că această practică, care s-a dezvoltat în toate etapele procedurii de codecizie, trebuie să fie încurajată în continuare. Instituțiile se angajează să își examineze metodele de lucru, astfel încât să utilizeze cu și mai multă eficiență toate posibilitățile oferite de procedura de codecizie prevăzută în Tratatul CE.

3. Prezenta declarație comună clarifică aceste metode de lucru, precum și aspectele practice prin care acestea pot fi realizate. Declarația completează Acordul interinstituțional privind „O mai bună legiferare”¹⁰⁰, în special dispozițiile acestuia privind procedura de codecizie. Instituțiile se angajează să respecte în totalitate aceste angajamente, în conformitate cu principiile transparenței, responsabilității și eficienței. În acest sens, instituțiile ar trebui să acorde o atenție deosebită promovării unor propuneri de simplificare cu respectarea în același timp a acquis-ului comunitar.

4. Instituțiile cooperează cu bună credință pe întreaga durată a procedurii, pentru a-și apropia pozițiile cât mai mult posibil, permițând astfel, dacă este cazul, adoptarea actului legislativ într-o etapă timpurie a procedurii.

5. În acest scop, instituțiile cooperează prin intermediul contactelor interinstituționale corespunzătoare pentru a monitoriza progresul înregistrat și pentru a analiza gradul de convergență pe parcursul tuturor etapelor procedurii de codecizie.

6. Instituțiile se angajează, în conformitate cu regulamentele lor de procedură, să schimbe informații în mod periodic cu privire la evoluția dosarelor de codecizie. Acestea se asigură că există, în măsura posibilului, o coordonare a calendarelor lor de lucru, astfel încât să permită derularea procedurilor într-un mod coerent și convergent. Prin urmare, instituțiile vor încerca să stabilească un calendar estimativ al diferitelor etape care duc la adoptarea finală a diverse propuneri legislative, în deplină conformitate cu natura politică a procesului decizional.

7. Cooperarea între instituții în contextul codeciziei ia adesea forma unor reuniuni tripartite („triloguri”). Acest sistem al trilogului și-a demonstrat vitalitatea și flexibilitatea, creând un număr semnificativ mai mare de posibilități de a ajunge la un acord în prima sau în a doua lectură și contribuind, de asemenea, la pregătirea lucrărilor Comitetului de conciliere.

8. În general, aceste triloguri se desfășoară într-un cadru informal. Acestea pot avea loc în toate etapele procedurii și la diferite niveluri de reprezentare, în funcție de natura discuțiilor prevăzute. Fiecare instituție, în conformitate cu propriul său regulament de procedură, își desemnează participanții la fiecare reuniune, își definește mandatul de negociere și informează în timp util celelalte instituții cu privire la aspectele practice ale reuniunilor.

9. În măsura posibilului, toate proiectele de text de compromis supuse dezbaterii la o reuniune ulterioară sunt distribuite în prealabil tuturor participanților. Pentru a consolida transparența,

⁹⁹JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

¹⁰⁰JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

trilogurile care se desfășoară în cadrul Parlamentului European și al Consiliului sunt anunțate, în măsura în care acest lucru este posibil.

10. Președinția Consiliului se va strădui să asiste la reuniunile comisiilor parlamentare. Aceasta va examina cu atenție, în mod corespunzător, orice solicitare primită de a furniza informații privind poziția Consiliului.

PRIMA LECTURĂ

11. Instituțiile cooperează cu bună credință pentru a-și apropia pozițiile în cea mai mare măsură, astfel încât actele legislative să poată fi adoptate în prima lectură, ori de câte ori acest lucru este posibil.

Acordul în etapa primei lecturi în Parlamentul European

12. Se stabilesc contacte adecvate pentru a facilita derularea procedurilor în primă lectură.

13. Comisia facilitează astfel de contacte și își exercită dreptul de inițiativă într-un mod constructiv, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, ținând cont în mod corespunzător de echilibrul interinstituțional și de rolul care îi este conferit acesteia prin tratat.

14. Atunci când se ajunge la un acord prin negocieri informale în cadrul trilogurilor, Președintele Coreper transmite, într-o scrisoare adresată președintelui comisiei parlamentare competente, detaliile privind conținutul acordului, sub forma unor amendamente la propunerea Comisiei. Scrisoarea în cauză indică disponibilitatea Consiliului de a accepta acordul respectiv, sub rezerva verificării din punct de vedere juridic și lingvistic, în cazul în care acesta este confirmat prin vot în ședință plenară. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

15. În acest context, atunci când este iminentă finalizarea unui dosar în prima lectură, informațiile privind intenția de a încheia un acord ar trebui să fie puse la dispoziție cât mai curând posibil.

Acordul în etapa poziției comune a Consiliului

16. În cazul în care nu se ajunge la un acord înainte de prima lectură a Parlamentului European, contactele pot continua în vederea încheierii unui acord în etapa poziției comune.

17. Comisia facilitează astfel de contacte și își exercită dreptul de inițiativă într-un mod constructiv, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, ținând cont în mod corespunzător de echilibrul interinstituțional și de rolul care îi este conferit prin tratat.

18. În cazul în care se ajunge la un acord în această etapă, președintele comisiei parlamentare competente recomandă, într-o scrisoare adresată Președintelui Coreper, acceptarea în ședință plenară și fără amendamente a poziției comune a Consiliului, sub rezerva confirmării poziției comune de către Consiliu și a verificării din punct de vedere juridic și lingvistic. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

A DOUA LECTURĂ

19. În expunerea sa de motive, Consiliul descrie cât mai clar posibil motivele care l-au condus la adoptarea poziției comune. În cea de a doua lectură, Parlamentul European ține cont, în cea mai mare măsură posibilă, de motivele respective și de poziția Comisiei.

20. Înainte de a transmite poziția comună, Consiliul se străduiește să stabilească, cu consultarea Parlamentului European și a Comisiei, data posibilă pentru transmiterea acesteia pentru a asigura eficiența maximă a procedurii legislative în a doua lectură.

Acordul în etapa celei de-a doua lecturi în Parlamentul European

21. Imediat ce poziția comună a Consiliului este transmisă Parlamentului European, se vor relua contactele adecvate, pentru a ajunge la o mai bună înțelegere a pozițiilor respective și pentru a permite astfel finalizarea procedurii legislative cât mai curând posibil.

22. Comisia facilitează astfel de contacte și își dă avizul, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, cu respectarea echilibrului interinstituțional și a rolului care îi este conferit prin tratat.

23. Atunci când se ajunge la un acord prin negocieri informale în cadrul trilogurilor, Președintele Coreper transmite, într-o scrisoare adresată președintelui comisiei parlamentare competente, detaliile privind conținutul acordului, sub forma unor amendamente la poziția comună a Consiliului. Scrisoarea respectivă indică disponibilitatea Consiliului de a accepta acordul respectiv, sub rezerva verificării din punct de vedere juridic și lingvistic, în cazul în care acesta este confirmat prin vot în ședință plenară. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

CONCILIAREA

24. În cazul în care devine evident că nu vor putea fi acceptate de către Consiliu toate amendamentele depuse de Parlamentul European în a doua lectură și atunci când Consiliul este pregătit să-și prezinte poziția, se organizează un prim trilog. Fiecare instituție își desemnează participanții la fiecare reuniune și își definește mandatul de negociere, în conformitate cu propriul său regulament de procedură. Comisia indică ambelor delegații, cât mai devreme posibil, intențiile pe care le are în legătură cu avizul său privind amendamentele depuse de Parlamentul European în a doua lectură.

25. Trilogurile se desfășoară pe toată durata procedurii de conciliere, cu scopul de a soluționa aspectele încă nerezolvate și de a pregăti terenul pentru a se ajunge la un acord în cadrul Comitetului de conciliere. Rezultatele trilogurilor sunt discutate și, dacă este cazul, aprobate în cadrul reuniunilor instituțiilor respective.

26. Comitetul de conciliere este convocat de către Președintele Consiliului, de comun acord cu Președintele Parlamentului European, cu respectarea dispozițiilor tratatului.

27. Comisia participă la procedurile de conciliere și ia toate inițiativele necesare în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului. Aceste inițiative pot include proiecte de text de compromis, luând în considerare pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, cu respectarea rolului conferit Comisiei prin tratat.

28. Președinția Comitetului este exercitată în comun de către Președintele Parlamentului European și de către Președintele Consiliului. Reuniunile Comitetului de conciliere sunt prezidate, alternativ, de fiecare copreședinte.

29. Datele și ordinea de zi ale reuniunilor Comitetului de conciliere sunt stabilite în comun de către copreședinți în vederea funcționării eficiente a Comitetului de conciliere pe toată durata procedurii de conciliere. Comisia este consultată cu privire la datele preconizate. Parlamentul European și Consiliul rezervă, cu titlu indicativ, date adecvate pentru procedurile de conciliere și le comunică Comisiei.

30. La fiecare reuniune a Comitetului de conciliere, copreședinții pot introduce mai multe dosare pe ordinea de zi. Pe lângă tema principală („punct B”), asupra căreia nu s-a ajuns încă la un

acord, se pot deschide și/sau închide fără dezbateri proceduri de conciliere privind alte subiecte („punct A”).

31. Parlamentul European și Consiliul, respectând dispozițiile din tratat privind termenele, țin cont, în măsura posibilului, de imperativele legate de calendar, în special de cele determinate de întreruperi ale activităților instituțiilor și de alegerile Parlamentului European. În orice caz, întreruperile activităților trebuie să dureze cât mai puțin posibil.

32. Reuniunile Comitetului de conciliere se desfășoară, alternativ, în localurile Parlamentului European și în localurile Consiliului, în vederea partajării echitabile a serviciilor, inclusiv a celor de interpretare.

33. Comitetului de conciliere i se pun la dispoziție propunerea Comisiei, poziția comună a Consiliului, avizul emis de Comisie asupra acesteia, amendamentele propuse de Parlamentul European, avizul emis de Comisie asupra acestora și un document de lucru comun al delegațiilor Parlamentului European și Consiliului. Acest document de lucru ar trebui să permită utilizatorilor să identifice cu ușurință aspectele supuse discuției și să le abordeze într-un mod eficient. În general, Comisia își prezintă avizul în termen de trei săptămâni de la primirea oficială a rezultatului votului Parlamentului European, până la data începerii lucrărilor de conciliere.

34. Copreședinții pot supune unele texte aprobării Comitetului de conciliere.

35. Acordul privind un text comun este constatat în cadrul unei reuniuni a Comitetului de conciliere sau, ulterior, prin intermediul unui schimb de scrisori între copreședinți. Copii ale scrisorilor respective sunt transmise Comisiei.

36. În cazul în care Comitetul de conciliere ajunge la un acord privind un text comun, textul este supus aprobării formale a copreședinților după ce este finalizat din punct de vedere juridic și lingvistic. Cu toate acestea, în cazuri excepționale, pentru a respecta termenele, un proiect de text comun poate fi supus aprobării formale a copreședinților.

37. Copreședinții transmit textul comun astfel aprobat Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului prin intermediul unei scrisori semnate în comun. În cazul în care Comitetul de conciliere nu este în măsură să adopte un text comun, copreședinții notifică acest lucru Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului prin intermediul unei scrisori semnate în comun. Scrisorile respective sunt considerate acte oficiale. Copii ale acestor scrisori sunt transmise Comisiei spre informare. Documentele de lucru utilizate în cursul procedurii de conciliere vor putea fi accesate în registrul fiecărei instituții odată ce procedura a fost încheiată.

38. Secretariatul General al Parlamentului European și Secretariatul General al Consiliului asigură în comun funcțiile de secretariat al Comitetului de conciliere, în asociere cu Secretariatul General al Comisiei.

DISPOZIȚII GENERALE

39. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul consideră că este absolut necesară prorogarea termenelor prevăzute la articolul 251 din tratat, acestea notifică președintele celeilalte instituții și Comisia în mod corespunzător.

40. Atunci când se ajunge la un acord, în primă sau a doua lectură, sau pe durata concilierii, textul astfel convenit este finalizat de către serviciile juridico/lingvistice ale Parlamentului European și ale Consiliului, care acționează în strânsă cooperare și de comun acord.

41. Nu se pot aduce modificări nici unui text convenit, fără acordul explicit, la nivel corespunzător, al Parlamentului European și al Consiliului.

42. Finalizarea este realizată cu respectarea diferitelor proceduri ale Parlamentului European și ale Consiliului, în special în ceea ce privește termenele pentru încheierea procedurilor interne. Instituțiile se angajează să nu redeschidă discuții privind anumite probleme de fond în cursul termenelor stabilite pentru finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic a actelor legislative.
43. Parlamentul European și Consiliul convin asupra unei prezentări comune a textelor pregătite de aceste instituții în comun.
44. În măsura posibilului, instituțiile se angajează să utilizeze clauze standard, acceptate de comun acord, pe care să le încorporeze în documentele adoptate în codecizie, în special în ceea ce privește dispozițiile privind exercitarea competențelor de executare (în conformitate cu decizia privind „comitologia”¹⁰¹), intrarea în vigoare, transpunerea și aplicarea actelor legislative, precum și respectarea dreptului de inițiativă al Comisiei.
45. Instituțiile vor încerca să organizeze o conferință de presă comună pentru a anunța rezultatul pozitiv al procesului legislativ în prima sau a în doua lectură ori în timpul concilierii. De asemenea, vor încerca să emită comunicate de presă comune.
46. După ce Parlamentul European și Consiliul adoptă un act legislativ în codecizie, textul se prezintă spre semnare Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului, precum și secretarilor generali ai acestor instituții.
47. Președinții Parlamentului European și al Consiliului primesc textul spre semnare în limbile lor respective și, în măsura posibilului, semnează textul împreună, în cadrul unei ceremonii comune care urmează a fi organizată lunar, în vederea semnării unor acte legislative importante în prezența mass-media.
48. Textul semnat în comun este transmis spre publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În general, publicarea are loc în termen de două luni de la adoptarea actului legislativ de către Parlamentul European și Consiliu.
49. În cazul în care una dintre instituții identifică o eroare materială sau evidentă într-un text (sau într-una din versiunile sale lingvistice), aceasta informează imediat celelalte instituții. În cazul în care eroarea privește un act legislativ care încă nu a fost adoptat fie de către Parlamentul European, fie de către Consiliu, serviciile juridico/lingvistice ale Parlamentului European și ale Consiliului pregătesc, în strânsă cooperare, rectificarea necesară. În cazul în care eroarea privește un act legislativ care a fost adoptat deja de una dintre instituții sau de ambele instituții, fie că a fost publicat sau nu, Parlamentul European și Consiliul adoptă, de comun acord, o rectificare redactată în conformitate cu procedurile lor respective.

¹⁰¹Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23). Decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11)

ANEXA XXI

Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare¹⁰²

(1) Introducere

Prezentul cod de conduită stabilește principiile generale, aplicate în cadrul Parlamentului, privind modul de desfășurare a negocierilor în toate etapele procedurii legislative ordinare, cu scopul de spori transparența și responsabilitatea acestora, în special în etapele timpurii ale procedurii¹⁰³. Acesta completează „Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie”, convenită între Parlament, Consiliu și Comisie¹⁰⁴ și care se axează mai mult pe relația dintre aceste instituții.

În cadrul Parlamentului, comisia competentă este principalul organism responsabil în cadrul negocierilor, atât în prima, cât și în a doua lectură.

(2) Decizia de a iniția negocieri

Ca regulă generală, Parlamentul utilizează toate posibilitățile existente în toate etapele procedurii legislative ordinare. Decizia de a urmări ajungerea la un acord timpuriu în cadrul procesului legislativ se ia de la caz la caz, ținând seama de particularitățile fiecărui dosar. Aceasta este justificată din punct de vedere politic în ceea ce privește, de exemplu, prioritățile politice, natura necontrovertată sau „tehnică” a propunerii, o situație urgentă și/sau poziția unei președinții față de un anumit dosar.

Posibilitatea de a iniția negocieri cu Consiliul este prezentată de raportor în cadrul reuniunii plenare a comisiei și decizia de a negocia este luată fie printr-un consens larg, fie, dacă este necesar, prin recurgerea la vot.

(3) Componenta echipei de negociere

Decizia luată de comisie de a iniția negocieri cu Consiliul și Comisia în vederea ajungerii la un acord include, de asemenea, o decizie privind componenta echipei de negociere a Parlamentului European. Ca principiu general, se respectă echilibrul politic și toate grupurile politice sunt reprezentate cel puțin la nivel de personal în cadrul acestor negocieri.

Serviciul competent al Secretariatului General al PE este responsabil de organizarea practică a negocierilor.

(4) Mandatul echipei de negociere

Ca regulă generală, amendamentele adoptate în comisie sau în ședință plenară stau la baza mandatului încredințat echipei de negociere a PE. Comisia poate determina, de asemenea, prioritățile și termenele-limită ale negocierilor.

În cazul excepțional al negocierilor pentru ajungerea la un acord în prima lectură înainte de votul în comisie, aceasta oferă orientări echipei de negociere a PE.

(5) Organizarea trilogurilor

¹⁰² Astfel cum a fost aprobat de Conferința președinților la 18 septembrie 2008.

¹⁰³ Trebuie să se acorde o atenție deosebită negocierilor care au loc în etapele procedurii cu o vizibilitate foarte redusă în cadrul Parlamentului. Este cazul negocierilor care au loc: înainte de votul în comisie în etapa primei lecturi, în vederea obținerii unui acord în prima lectură; după prima lectură a Parlamentului, în vederea obținerii unui acord timpuriu în a doua lectură.

¹⁰⁴ A se vedea anexa XX

În principiu și pentru a spori transparența, trilogurile care au loc în cadrul Parlamentului European și al Consiliului sunt anunțate.

Negocierile în cadrul trilogurilor se bazează pe un document comun care indică poziția instituției respective cu privire la fiecare amendament individual și care include, de asemenea, toate textele de compromis distribuite în cadrul trilogurilor (de exemplu, documentul pe patru coloane folosit în mod curent). În măsura posibilului, textele de compromis supuse dezbaterii la o reuniune sunt distribuite în prealabil tuturor participanților.

Dacă este necesar, ar trebui oferite echipei de negociere a PE servicii de interpretare.¹⁰⁵

(6) Opinii și decizii privind acordul la care s-a ajuns

După fiecare trilog, echipa de negociere prezintă comisiei un raport privind rezultatul negocierilor și pune la dispoziția comisiei toate textele distribuite. În cazul în care, din lipsă de timp, acest lucru nu este posibil, echipa de negociere se întâlnește cu raportorii alternativi și, dacă este necesar, cu coordonatorii, pentru a le prezenta un raport complet.

Comisia examinează acordul la care s-a ajuns sau actualizează mandatul echipei de negociere dacă sunt necesare negocieri ulterioare. În cazul în care, din lipsă de timp, acest lucru nu este posibil, în special în etapa celei de a doua lecturi, decizia privind acordul este luată de raportor și de raportorii alternativi, dacă este necesar împreună cu președintele comisiei și cu coordonatorii. Se prevede un interval suficient între încheierea negocierilor și votul în ședință plenară pentru a permite grupurilor politice să-și pregătească poziția finală.

(7) Asistență

Echipei de negociere i se pun la dispoziție toate resursele necesare pentru a-și desfășura activitatea în condiții optime. Acest lucru include o „echipă de sprijin administrativ” formată din membri ai secretariatului comisiei, consilierul politic al raportorului, membri ai secretariatului unității responsabile de codecizie și ai serviciului juridic. În funcție de fiecare dosar și de etapa în care se află negocierile, această echipă poate fi lărgită.

(8) Finalizare

Acordul dintre Parlament și Consiliu este confirmat în scris printr-o scrisoare oficială. Nu se pot aduce modificări nici unui text convenit fără acordul explicit, la nivelul adecvat, atât al Parlamentului European, cât și al Consiliului.

(9) Conciliere

Principiile enunțate în prezentul cod de conduită se aplică și în cazul procedurii de conciliere, delegația PE fiind principalul organism responsabil în cadrul Parlamentului.

¹⁰⁵În conformitate cu decizia adoptată de Birou la 10 decembrie 2007.

INDICE ANALITIC

Cifrele arabe se referă la articole; cifrele romane se referă la anexe, iar cifrele arabe sau romane sau literele care le urmează desemnează secțiunile, articolele sau alineatele din aceste anexe.

- A -

Accesul în sala de ședințe	145, 152
Accesul la documente	5, 29, 39, 103 - 104, 148, VIII.E, XV
Accesul publicului la	
- decizii	29
- dezbateri în plen	103
- documente	104
- lucrări	193
- petiții	203
Acordul-cadru PE-Comisie	VIII.E, XIV
Acorduri interinstituționale	127, 215, VIII.B, VIII.C, XIV.4
Acorduri internaționale	81, 90 - 91, XIV
Acorduri în a doua lectură	72, II, XXI
Acorduri în primă lectură	71, II, XXI
Acorduri voluntare	85
ACP	VII.II
Acte delegate	39, 87 a, 88 a
Acte de punere în aplicare	88 - 88 a, 128
Acte legislative	36 - 37, 38, 39, 43, 45, 53 - 55, 72 - 73, 74 g, 81, 87, 88, 138, 167, 170, 214
Acțiuni introduse la Curtea de Justiție a Uniunii Europene	128, 206, VI.6
Admisibilitate	
- amendamente	20, 66, 157, 161
- întrebări	II
- întrebări cu solicitare de răspuns scris	117
A doua lectură	43, 61 - 66, 72, 158
- acorduri	72, XX, XXI
- concluzii	64
- examinarea în comisie	51, 61 - 63
- examinarea în plen	64 - 66, 72, 158
- prelungirea termenelor	62
- propunere de respingere în comisie	63
- recomandare pentru	63 - 64
- reuniuni comune ale comisiilor	51
- vot, procedură	158
Adunarea parlamentară a Consiliului Europei	199
Agenții europene	
- consultare	126
Al doilea raport	56 - 57
Alegerea	
- chestorilor	13, 16, 18
- Comisiei	106, XVII
- Ombudsmanului	204
- Parlamentului	1, 214
- Președintelui	13 - 14, 18
- Președintelui Comisiei	105
- vicepreședinților	13, 15, 18

Amânarea dezbaterei și a votului	172, 177
Amânarea votului	57, 106, 177
Amendamente	57, 66, 71, 156 - 157, 161
- admisibilitate	20, 49, 66, 87, 157, 161
- adoptare	57
- aprobarea de către Consiliu	71
- caducitate	156 - 158
- de compromis	57, 63, 66, 160 - 161
- depunere	156, 195
- depunerea a peste 50 de amendamente	162
- distribuire	156
- identificare într-un text consolidat	180
- în comisie	162, 195
- la buget	75 b
- la poziția Consiliului	66 - 67
- limbi	146, 156
- orale	97, 156, 195
- ordinea de votare	161
- poziția Comisiei	54, 57 - 58, 61, 66, XIV
- preluare (de către un alt deputat)	156
- prezentare	156
- prima lectură	55, 57
- procedura fără amendamente	46, 138
- proiectul comun (a treia lectură)	69
- propunere de act legislativ	37, 43, 45 - 46, 87
- retragere	156
- termene	156, 161
- tipărire	156
- vot în bloc	160
- vot prioritar	160
Anexe	212, 215
Aplicarea dreptului Uniunii	185, IX, XIV
Aprobare	74 a - 74 e, 75, 81, 90
Aprobarea poziției Consiliului	72
Arhive	179, 203
Asistenți	9, 193, X
A treia lectură	43, 67 - 69
- conciliere	67 - 68, XX
- în plen	69, 73
- prelungirea termenelor	62
- proiect comun	69
- reuniuni comune ale comisiilor	51
- vot, procedură	69
Atribuțiile comisiilor	25, 188, VII
Audieri	23, 185, 192 - 193, 197 a, 202, 203 a, XVII
Audieri publice privind inițiativa cetățenească	197 a
Avize	
- ale comisiilor	37, 38, 46, 49 - 50, 120 - 121, 188, 202 - 203, VI.1, VII
- ale Parlamentului	55, 83, 90, 96, 105, 108 - 109, 142, 195
- cerere de aviz	43 - 44
- motivate (ale parlamentelor naționale)	38 a
- recomandări ale Consiliului (articolul 140 din TFUE)	83
- urmărire	58 - 59

- B -

Banca Centrală Europeană	
- declarații	113
- întrebări	118
- numirea Comitetului Director	109
Biroul	
- comisiilor	185, 191, VIII.A
- delegațiilor	198
- Parlamentului	
. accesul publicului la decizii	29
. componentă	17, 22
. funcții 8, 23, 25 - 29, 33, 79, 104, 135, 146 - 147, 154, 168, 197 a, 200, 207, 209, I, VIII.A	
. întrebări	29
Buget	75, 75 b - 78, VI, VII.V
- adoptarea definitivă	75 e
- cheltuieli	80
- comisii competente	VII.III, VII.IV
- controlul execuției	78, 112
- descărcare de gestiune	76 - 77, VI, VII.V
- estimarea bugetului	79 - 79 a
- general	75 - 75 f, 78, VII.III, VII.IV
Buletinul Parlamentului	29

- C -

Cadouri sau avantaje similare	I
Cadru financiar multianual	75
Caducitatea	
- amendamentelor	156 - 158
- textelor (la sfârșit de legislatură)	214
Candidaturi	
- Banca Centrală Europeană	109
- chestori	13, 16
- comisii	186
- Ombudsman	204
- președinte	13 - 14
- vicepreședinți	13, 15
Carta drepturilor fundamentale	36, 103
Cartonaș albastru	149
Căi de atac interne	154
Călătorii de studiu și de informare	23, 188
Cerere de aviz	43
Cheltuieli	
- angajare	80
- lichidare	80
Chestiunea preliminară	172, 174
Chestiuni de ordin personal	151
Chestiuni pendinte	214
Chestori	
- accesul publicului la decizii	29
- alegere și mandat	13, 16 - 19

- ecusoane de acces	9, X
- funcții	9, 22 - 23, 26
- întrebări	29
Cod de conduită	9, 19, I, X, XIV
Codificare, legislația Uniunii	86
Combaterea fraudei	10, XII
Comisia	
- acord-cadru	VIII.E, XIV
- alegerea Comisiei	106
- alegerea Președintelui	105
- amendamente la o propunere	57
- cereri de aviz, consultații	43
- competențe de punere în aplicare	XIV.2
- declarații	110
- demisia unui membru	XIV
- descărcarea de gestiune	76
- explicarea deciziilor	111
- informarea Parlamentului	VIII.E, XIV
- invitație	96
- întrebări (timpul afectat întrebărilor)	116, II
- întrebări cu solicitare de răspuns scris și întrebări cu solicitare de răspuns oral	115, 117
- mandat de negociere	90
- măsuri de punere în aplicare	88, 128, XIV.1
- membrii	XIV
- demisia	XIV
- modificarea unei propuneri	53
- moțiuni de cenzură	107
- poziție asupra amendamentelor	54, 57 - 58, 61, 66, XIV
- program	106
- program de lucru	35
- respingerea unei propuneri	56, 87
- retragerea unei propuneri	39, 56, 58, 65
- timpul afectat luărilor de cuvânt	149
- urmărire	58
Comisii de anchetă	25, 185 - 186, 188, IX
Comisii parlamentare	45 - 50, 52, 183 - 191, 193 - 197, VII
- a doua lectură	61 - 63
- asociate	50, 56, 88 a, 197 a, XVII, XVIII
- atribuții, competențe	25, 50, 183, 188, 200, VII
- aviz	46, 49
- birou	185, 191, VIII.A
- comitetul de conciliere	67 - 69
- competente	42 - 43, 63, 88
- competențe	183 - 184, 188, VII
- componența	25, 186
- comune	XVII
- conflict de competențe	188
- constituire	183 - 185, IX
- convocare	193
- de anchetă	25, 185 - 186, 188, IX
- dialog cu Consiliul	63
- drepturi	186 - 187
- examinare în comun	188

- întrunirea de urgență	97
- membri	186, 191
- mixte	200
- pentru subiectul în cauză	37, 38
- permanente	183
- președinte	27, 52, 88, 185, 191
- prima lectură	37, 38, 39, 53 - 54
- procedură	63, 193 - 197
- procedură de conciliere	67 - 69
- proces-verbal	103, 194
- raport	45, 47 - 48, 50, 52, 56 - 57
- rectificări	216
- retrimiteră la	175
- reuniuni	23, 46, 63, 96, 103, 135, 162, 187, 190 - 191, 193 - 194, VIII.A
- reuniuni comune	51, 88 a
- sesizare	43, 49, 188
- sesizare pentru aviz	49, 188, 195
- speciale	184, 188, 190
- subcomisii	188, 190
- supleanți	187
- temporare (a se vedea comisii speciale)	
- timpul afectat întrebărilor	197
- verificarea prerogativelor	3, 189, VII.XVI
- votul	195 - 196
Comitet compus din personalități independente	210
Comitet consultativ pentru conduita deputaților	I
Comitetul de conciliere	
- convocare	67, 75 d
- delegație	68 - 69
Comitetul Economic și Social European	9, 124
Comitetul Regiunilor	9, 125
Comitologie	
Compatibilitatea financiară a unui act	38, 45, 47
Competență de control	86, 88, 128
Competențele comisiilor	25, 50, 200, 210
- conflict de competențe	188
Componenta Parlamentului	3 - 4, 74 f
Compromisuri, amendamente	57, 63, 66, 160 - 161
Comunicare, poziția Consiliului	61 - 63
Conciliere	
- a treia lectură	67 - 69
- bugetară	75 d
- comitetul de	67 - 68
Conduită (cod, reguli)	9, X
Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)	131
Conferința președinților	
- accesul publicului la decizii	29
- componentă	24
- funcții 19, 25, 48, 50, 68, 97, 113 - 116, 120, 122, 134, 137, 149, 159, 185 - 186, 188, 190, 198 - 199, 210, 214, VIII.A	
- întrebări	29
Conferința președinților de comisie	27, 197 a
Conferința președinților de delegație	28

Conferințe ale parlamentelor	132
Confidențialitate	5, 9, 23, 29, 103, 185, 205, VIII.A, VIII.B, VIII.C, VIII.E, IX, XV
Conflicte de interes	I
Consiliu	
- consultare	43, 45
- declarații	110
- dialogul unei comisii competente cu	58, 63
- invitație	96
- întrebări (întrebări cu solicitare de răspuns oral și întrebări cu solicitare de răspuns scris)	115, 117
- întrebări (timpul afectat întrebărilor)	116, II
- poziția Consiliului	61 - 67, 72
- proiect comun	69
- recomandări pentru	97, 121
- respingerea poziției Consiliului	65
- reuniuni	40
- timpul afectat luărilor de cuvânt	149
Consiliul European	110, 114
Consiliul Europei	199
Consultare	
- agenții europene	126
- Comitetul Economic și Social European	124
- Comitetul Regiunilor	125
- inițiative prezentate de state membre	44
- PESC	96
- rapoarte	45, 48
- recomandări ale Consiliului (articolul 140 din TFUE)	83
Contabilitate	79, 80, VII.III, VII.IV, VII.V
Convenția ACP-CE	VII.II
Convocarea	
- comisiilor	97, 193
- Parlamentului	134
Cooperare	
- consolidată	50
. între statele membre	74 g, 81
- procedură de	37, 39, 53 - 59, 61 - 66, 71 - 72, 158 - 159
Coordonatori în cadrul comisiei	192, I, XVII
COSAC	131
Curtea de Conturi	VI.1, VII.V
- declarații	112
- numirea membrilor	108
Curtea de Justiție a Uniunii Europene	
- introducerea unei acțiuni	128, 204, 206, VI.6
- numiri	107 a
Cvorum	155, 195

- D -

Declarații

- Banca Centrală Europeană	109, 113
- Comisia	53, 110 - 111
- Consiliul	110
- Consiliul European	110

- Curtea de Conturi	108, 112
- de interes financiar	19, 32, I
- Președintele propus al Comisiei	105
Declarații scrise	
- anexate stenogramei	149
- înscrise în registru	123
Delegațiile	23, 146, 200
- ad hoc	25
- Conferința parlamentelor	132
- Conferința președinților de delegație	28
- interparlamentare	198, VII.II
- la comisiile parlamentare mixte	200
- permanente	25, 198
Demisia	
- unui deputat	4
- unui membru al Comisiei	XIV
Democrație	36, 74 e, 81, 122, 209 - 210, IV
Deputați	1 - 9, 136
- asistenți	X
- foști deputați	6, 9, I, X
- neafiliați	33, 186 - 187, 192
- statut	8 - 9, 48, I, VII.XVI
Descărcarea de gestiune	VI
- a Comisiei	76 - 77
- a Parlamentului	80
- a Președintelui Parlamentului	77
- decizie	VI
- declarația Curții de Conturi	112
Desfășurarea ședințelor	145 - 154
Destituirea Ombudsmanului	206
Deviză	213
Dezbatere	
- amânare	172, 177
- ca urmare a unei declarații	110
- dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului	122, 137, IV
- dialogul comisiei competente cu Consiliul	63
- extraordinară	141
- încheiere	172, 176
- în comun	143
- procedură fără dezbateri	46, 138, 149, 153
- raportul unei comisii temporare de anchetă	185
Dezbaterea în regim de urgență	142
Dialog cu Consiliul	58, 63
Dialog social	84
Discurs inaugural	14
Distribuire	144, 148, 179, IV
Documente	
- acces	103 - 104, 148, VIII, XV
- caduce	214
- chestiuni pendente	214
- confidențiale	VIII
- distribuie	144, 148
- legislative	43

Documente legislative	43
Douăsprezecimea provizorie	75 f
Drapel	213
Dreptul de anchetă	185, IX
Dreptul de consultare a dosarelor	5
Dreptul de petiționare	201
Dreptul de vot	164
Dreptul Uniunii, aplicare	128, 185, VII.XVI, IX, XIV, XIV.2
Drepturi fundamentale	36, 74 e, 81, VII.XVII
Drepturile omului	74 e, 81, 98, 122, 209 - 210, IV
Durata mandatelor	4, 17

- E -

Ecusoane de acces	9, X
Egalitate de voturi	14 - 15, 22, 159, 191
Estimarea bugetului	79 - 79 a
Eurogrup	II
Europol	VII.XVII
Examinarea	
- bugetului	75 b
- deciziilor privind descărcare de gestiune	VI
- documentelor confidențiale	185, 201, VIII
- documentelor legislative	35 - 36, 39, 43, 53
Execuția bugetară	76 - 78, VI
Explicații privind votul	20, 110, 170
Expunerea de motive a unui raport	41, 45, 47, 52, 64, 121, 158

- F -

Finalizare juridico-lingvistică	71, 74, 180, XX
Fișa financiară	41, 45, 47
Foaia de prezență	136
Fraudă	10, XII
Funcțiile	
- Biroului	23
- chestorilor	26
- Conferinței președinților	25
- încetarea funcțiilor înainte de termen	19
- președintelui	20
- vicepreședinților	21

- G -

Grupări neoficiale ale deputaților	32, I
Grupuri de interese	9, X
Grupuri politice	30 - 31, 33 - 34
- activități	31
- constituire	30
- modificări	186 - 187
- neafiliați	33, 192
- președinți	122

- situația juridică	31
---------------------------	----

- I -

Imn	213
Implicații financiare	36, 38, 96
Imunitate	5 - 7, 207, VII.VII, VII.XVI
Inadmisibilitate	37, 86 - 87 a, 157, 172, 174
Incompatibilități	4
Indemnizații	8
Informarea Parlamentului	
- încălcarea principiilor comune	74 e
- PESC	96
Informații sensibile	VIII.E
Inițiativa cetățenească	197 a, 203 a, XIV
Inițiativă	
- cetățenească	197 a, 203 a, XIV
- legislativă	35, 41 - 42
- prevăzută la articolul 225 din TFUE	42
- prezentate de state membre	44
- raport din proprie inițiativă	41, 48, 50
Inițiativă legislativă	41
Instituții	35, 105 - 107, 108 - 119, 185, 214, II, IV, VI.6, VII.XV, IX
Interese financiare	3, I, XII
Intergrupurile	32, I
Interimar, raport	81
Interpretare	146
Intervenții	149
- asupra procedurii	172 - 178
- asupra unei chestiuni politice importante	150
- cu durata de un minut	150, 172 - 173
- în momentul votului	158
- pentru chestiuni de ordin personal	151

- Î -

Înaltul Reprezentant - a se vedea Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant	
Încălcarea drepturilor omului	74 e, 98, 122, 137, IV
Încălcarea principiilor Tratatului UE (articolul 7 alineatul (1))	74 e, 81
Închiderea dezbaterii	172, 176
Întrebări	
- Banca Centrală Europeană	118, III
- Biroul, Conferința președinților, chestorii	29
- cu solicitare de răspuns oral	115
- cu solicitare de răspuns scris	117, III
- prioritare	117
- scurte și precise, timp de 30 minute	110
- timpul afectat întrebărilor	116, II

- J -

Jurnalul Oficial23, 30, 72 - 74, 75 e, 104, 117 - 118, 179 - 181, 185, 204, VI, VIII, IX, XI, XV, XVIII, XX

- L -

Lecturi (texte legislative)	37, 38, 39 - 40, 42 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73
- a doua	61 - 66, 72
- a treia	67 - 69, 73
- prima	37, 38, 39, 53 - 59
Legislatură	133
Legislația Uniunii	
- codificare	86
- reformare	86
- simplificare	86 - 87
Legitimație	5
Libertate	14, VII.X, VII.XVIII
Limbi	23, 87 a, 146 - 147, 185, 201, XI
Lista vorbitorilor	176
Lobby (persoane care desfășoară activități de lobby)	9, X
Locul reuniunii	135
Loc vacant	4, 17 - 18, 186
Luarea de cuvânt	
- acordare	149
- autorizare	172 - 178
- timpul afectat luărilor de cuvânt ...	110, 115, 140 - 142, 149 - 151, 153, 172 - 173, 179, IV, XVII

- M -

Majoritate/număr minim necesar de membri	
- acte delegate	87 a
- acte de punere în aplicare	88
- amendamente și modificări	
. buget (prima etapă)	75 b
. depunerea amendamentelor	156
. examinarea în comisie	162
. opoziție față de votul asupra unui amendament nedistribuit în toate limbile	146 - 147, 156
. proiectul de ordine de zi definitiv	140
. regulament	212
- anexe la regulament	215
- cereri privind	
. amânarea dezbaterii	177
. amânarea votului	177
. constatarea cvorumului	155
. constituirea unei comisii de anchetă	185, IX.2
. convocarea Parlamentului	134
. dezbaterile extraordinare	141
. dezbaterile privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	122
. închiderea dezbaterii	176

. ordinea de zi	
- autorizarea depunerii de amendamente	138
- dezbateri extraordinară	141
- dezbateri fără amendamente	138
. procedura de urgență	142
. retrimiteră la comisie	175
. sesizarea repetată	59
. suspendarea sau ridicarea ședinței	178
. ședință plenară în alt loc decât sediul	135
. vot prin apel nominal	167
- constituirea comisiilor și a grupurilor politice	
. comisii	185 - 186
. grupuri politice	30
- decizii ale Parlamentului	
. acord internațional sau protocol financiar (aviz sau aprobare)	90
. acorduri internaționale	81
. aderare	74 c
. a doua lectură (poziția Consiliului)	
. asentiment pentru supunerea la vot a amendamentelor de compromis	161
- amendamente	66
- propunere de respingere	65
. a treia lectură (proiect comun)	69
. inițiativă legislativă (propunere de rezoluție)	42
. încălcarea principiilor comune	74 e
. menținerea unei acțiuni înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene	128
. moțiuni de cenzură (adoptare)	107
. procedura de aprobare	81
- drepturile omului	74 e, 81, IV
- mandate	
. candidaturi	13
. chestori	16
. durata	17
. încetarea exercitării funcției înainte de termen	19
. președintele	14
. vicepreședinți	15
- numiri	
. Banca Centrală (cerere de amânare a votului)	109
. Curtea de Conturi (cerere de amânare a votului)	108
. Ombudsmanul (candidaturi)	204
. Ombudsmanul (demisie)	206
. Ombudsmanul (vot)	204
- opoziție la	
. interpretarea regulamentului	211
. procedura fără amendamente și dezbateri	138
. recomandări în cadrul PESC	97
. votul asupra unui amendament care nu a fost distribuit în toate limbile	156
- partide politice la nivel european	210
- proiect definitiv de ordine de zi	138, 140
- propuneri și moțiuni	
. moțiuni de cenzură	107
. noua rată maximă (propunere de decizie)	
. propunere de respingere globală a bugetului	
. propuneri de rezoluție	

- ca urmare a declarațiilor Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European ..	110
- ca urmare a întrebărilor cu solicitare de răspuns oral	115
- dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	122
- încălcarea principiilor Tratatului UE (articolul 7 alineatul (1))	74 e
- refuzarea descărcării de gestiune	VI.4
Mandat de negociere	90
Mandate	12 - 18, 20 - 21, I, VII.XVI
- încetare înainte de termen	19
Mandatul deputaților	2, VII.VII
- durată	4
- verificarea prerogativelor	3, 12, 189
Măsurile de punere în aplicare	88 - 88 a, 128
Membri	
- Banca Centrală Europeană	109
- Comisia	106, XIV
- comisii	185 - 186, IX
- comisii de anchetă	185
- comitetul de conciliere	68
- Curtea de Conturi	108
- interese financiare	9
- neafiliați	33, 192
- statut	8 - 9, 48, I, VII.XVI
- subcomisii	190
- supleanți	3, 45, 47, 63, 68, 156, 185, 187, 190, II
Misiuni de studiu și de informare	23, 188
Modificare	
- propunere legislativă	36, 53
- Regulamentul de procedură	211 - 212
Moțiunea de cenzură (Comisie)	107
Moțiuni de procedură	172, 195

- N -

Neafiliați	33, 192
Negocieri de aderare	74 c, 200, XIV.4
Negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative	70
Numiri (vezi și „Alegeri”)	105 - 107, 108 - 109
- Banca Centrală Europeană	109
- comisari desemnați	106, XVII
- Curtea de Conturi	108
- Curtea de Justiție a Uniunii Europene	107 a
- reprezentanți speciali	93
- șefii delegațiilor externe	95

- O -

Observatori	11
OLAF	10, XII
Ombudsmanul	204 - 206, XI.A
- activitate	205, XI
- alegere	204

- destituire	206
Opinia minorității	52, 134, 185
Opoziția	
- amendamente nedistribuite în toate limbile	156
- contestarea unui vot	171
- interpretarea regulamentului	211
Ordinea de zi	
- adoptare	140 - 141
- comisie	4, 63, 117, 141, 193, VIII.A
- modificare	140, 175, 177
- proiect	25, 137 - 138
- proiect definitiv	122, 138, 140, XIV
- ridicarea imunității	7
- stabilire ..6, 29, 52, 57 - 58, 64, 69, 87 a, 97, 115, 122, 137 - 138, 141 - 142, 175, 188, 204, II, IV, VI.4	
Ordinea în hemiciclu	145, 152 - 154
Ordinea lucrărilor	137, 144
Organe	
- ale Parlamentului	22 - 29, VII.XV, IX
- alte organe	77
Organigramă (Secretariatul General)	23, 207, VII.III
Orientări generale ale politicilor economice (recomandarea Comisiei)	114

- P -

Parlamente naționale	25, 35, 38 a, 130 - 132
- cooperare cu	130
Partide politice la nivel european	208, 210
- asistență tehnică	209
- comitet compus din personalități independente	210
- competențele Biroului	209
- competențele comisiei competente	210
- competențele Președintelui	208
- excluderea de la finanțare	209
- modalități de aplicare	23
- program	209 - 210
- recuperarea sumelor acordate necorespunzător	209
Perioade de sesiune	133, 135, 188
Petiții	201 - 203 a, 214, VII.XX
- dreptul de petiționare	
Politica economică	114, VII.VI
Politica externă și de securitate comună (PESC)	93, 95 - 97, VII.I, VIII.B
Politica monetară	113
Poziția	
- Comisiei	44, 54, 57 - 58, 61, 66, XIV
- Consiliului	54, 58
- Parlamentului	58
Poziția Consiliului	61, 63 - 66, 72
- amendamente	66
- aprobare fără amendamente	72
- comunicare	61 - 63
- respingere	63, 65, 158, 179
- retrimiterea la comisie	43

- trimiterea la comisie	43
- vot, procedură	158
Prerogative (verificare)	3, 12, 189
Președintele Comisiei, alegere	105
Președintele Consiliului	63, 72, 107, VIII, XVII, XX
Președintele Consiliului European	106, 110, 117, 149
Președintele Parlamentului	73
- alegere	13 - 14, 18
- funcții ... 19 - 20, 22 - 23, 73, 111, 122, 126, 128, 135, 149 - 150, 156 - 157, 171, 173, 179, 197 a, 208, 210, 216, I, IV, XVI	
Președintele provizoriu	12
Prezentarea de amendamente	156
Prima lectură	37, 39, 43, 53 - 59
- acorduri	71, XX, XXI
- concluzie	55
- estimarea bugetului	79 - 79 a
- examinare în comisie	37, 39, 45 - 50, 52 - 54
- examinare în plen	55 - 57
- urmărire	58
- vot, procedură	55
Principii fundamentale	74 e, VII.XVIII
Principiul subsidiarității	36, 38 a, 42, 44, 88
Privilegii	5 - 7, 9, 207, VII.VII, VII.XVI
Procedura prezentării succinte	48, 139
Procedură	
- acțiune (Curtea de Justiție a Uniunii Europene)	128, 204, 206, VI.6
- bugetară	75 - 76, 78, VII.III, VII.IV
- de aprobare	74 c, 81, 90
- de aviz (recomandări ale Consiliului)	83
- de conciliere	67 - 69, 75 d, XX
- de cooperare	37, 39, 53 - 59, 61 - 66, 71 - 72, 81
- de cooperare consolidată	74 g, 81
- de descărcare de gestiune	76 - 77, 80, VI
- de examinare a acordurilor voluntare	85
- de urgență	142
- de urmărire	58, 185
- de vot	138, 158 - 159, 169, 195
- dialog social	84
- fără amendamente și dezbateri	46, 138
- intervenții asupra	172 - 178
- în comisie	45 - 50, 52, 63, 67 - 68, 162, 191, 193 - 195, 197, 216, VIII.A
- legislativă . 35 - 37, 38, 39 - 40, 42 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73, 81, 83 - 87, 88, 128, 179, 216, XIV.2, XX	
- legislativă ordinară	38, 59, 70, 73 - 74, 81, 180, 192
- moțiuni de	20, 55, 140, 142, 153, 155, 171 - 172, 174 - 178
- simplificată (fără raport)	46, 86, 138, 142
Proceduri în instanță	128
Proces-verbal	
- Birou	29
- comisii	194, VIII.A
- Conferința președinților	29
- plen	87 a, 148, 159, 179
Programul legislativ și de lucru al Comisiei	35, 42 - 43

Proiect	
- comun	69
- de ordine de zi	25, 57 - 58, 137 - 138
- de ordine de zi definitivă	138, 140
- de rezoluție legislativă	45, 55 - 57, 158
Proportionalitate	36, 44
Propunerea Comisiei	
- adoptarea de amendamente	54 - 55, 57 - 58
- modificare	45, 53, 57, 59, 81
- neacceptarea amendamentelor de către Comisie	54
- respingere	56, 87, 179
- retragere	39, 56, 58
Propuneri de modificare	49
Propuneri de rezoluție	47 - 49, 58, 74 e, 78, 85, 98, 110, 115, 120, 122, 202, 214, IV
- comune	110, 115, 122
- depunere	
. ca urmare a declarațiilor	110
. ca urmare a întrebărilor cu solicitare de răspuns oral	115
. în cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	98
. înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ	157
. refuzarea descărcării de gestiune	VI.4
Protocol financiar	90
Protocolul privind aplicarea principiilor de subsidiaritate și proporționalitate	38 a
Publicare	30, 73, 75 e, 179, 181, VI.6

- R -

Rambursări	8
Rapoarte	
- al doilea raport	56 - 57
- al unei comisii de anchetă	185, IX.2, IX.4
- anuale și alte rapoarte ale altor instituții	119
- aplicarea legislației Uniunii	119
- aprobare	81
- asupra unei inițiative prezentate de state membre	44
- asupra verificării prerogativelor	3
- din proprie inițiativă	25, 41 - 42, 48, 50, 74 e, 119 - 120, XVIII
- fără caracter legislativ	47 - 48
- interimare	81
- legislative	45, 55
- opinii minoritare	52, 185
- orale	52, 56 - 57, 142
- pe baza unei propuneri de rezoluție	120
- procedură simplificată (fără raport)	46, 86, 142
- proiect	46, 52
- strategice	48, XVIII
Raportori alternativi	192
Raportor și raportor pentru aviz	4, 19, 23, 43, 45 - 47, 49, 52, 57 - 58, 61, 63, 65 - 68, 86, 87 a - 88, 142, 158 - 161, 172, 185, 195, XVII
Recomandări	
- ale comisiei de anchetă	185
- formulate de Consiliu în conformitate cu articolul 140 din TFUE	83
- inițiativă prevăzută la articolul 225 din TFUE	42

- la adresa Consiliului	97, 121
- mandat de negociere	90
- orientări generale ale politicilor economice	114
- pentru a doua lectură	63 - 64
- PESC	95 - 97
- tratat de aderare	74 c, 81, 200
Rectificări	180, 216
Reformare a legislației Uniunii	87
Registru	
- declarații scrise	123
- de documente ale Parlamentului	104
- de sprijin al intergrupurilor	32
- de transparență	9, X
- grupuri de interese	9, X
- petiții	201 - 202
Registru de sprijin al intergrupurilor	32
Regulamentul financiar	80
Regulamentul Parlamentului	
- acorduri interinstituționale	127
- aplicare, interpretare	211, VII.XVIII
- modificare	127, 211 - 212, VII.XV, VII.XVIII
- solicitarea de respectare	173
Reguli de conduită	9, I
Relații cu	
- alte instituții	25, 105 - 107, 108 - 117, 119, 121, 124 - 125, 127, 215
- parlamentele naționale	23, 25, 130 - 132
- țări terțe	25
Repartizarea locurilor	25, 34
Reprezentanții grupurilor de interese	9, X
Reprezentarea externă a Uniunii	
- Reprezentanți speciali	93
- Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant	96
Reprezentarea Parlamentului	20, 40
- la reuniunile Consiliului	40
- Președintele	20
Respingere	
- poziția Consiliului	63, 65, 158, 179
- propunerea Comisiei	56, 87, 179
Resurse financiare	36
Retragerea din Uniune	74 d
Reuniuni comune ale comisiilor	51, 88 a, 197 a
Reuniuni de urgență	
- ale Parlamentului	134
- ale unei comisii	97
Reuniunile Consiliului	40
Rezoluții	42, 48
- legislative	44 - 45, 55 - 57, 158
Ridicarea ședinței	172, 178

- S -

Sala de ședințe	
- acces	145

- perturbări în afara sălii de ședințe	153
- repartizarea locurilor	34
Sanctiuni	153 - 154, I, VIII.A
Schengen, acquis	74 g
Secretariat	
- deputați neafiliați	33, 192
- grupuri politice	31
Secretariatul General	23, 147, 179, 207, 209
Secretarul General	4, 9, 23, 73, 79, 145, 147, 152, 179, 207, 209, I, X
Secretul	5, 29, 185, VIII.A, VIII.B, VIII.C, VIII.E, IX, XV
Secretul profesional	VIII.E
Securitatea informației	VIII.E
Semnarea	
- actelor adoptate	73
- procesului-verbal	179
Sesiune	4, 133
Sesizarea	
- cerere de aviz	37, 38, 39, 43 - 44, 49, 53 - 54
- consultare	48, 80, 96, 119
- repetată	58 - 59
- unei comisii	43, 49, 188
Simbolurile Uniunii	213
Simplificarea legislației Uniunii	86 - 87
Sistem electronic de votare	165, 167 - 168
Site internet	29, 32, 104, 182, I, X
Solicitare de respectare a regulamentului	20, 171, 173
State asociate	200
Statul de drept	36, 74 e, 81, 122, 209 - 210, IV
Stenograma	113, 181
Subcomisii	188, 190
Subsidiaritate	38 a
Suspendarea ședinței	172, 178

- § -

Ședință cu ușile închise	96, 103
Ședințe plenare	3 - 4, 20, 133, 136
- a doua lectură	43, 61 - 66, 72
- amendamente	49 - 50, 156
- a treia lectură	43, 69, 73
- buget	75 b, 75 d - 75 e
- prezența	136
- prima lectură	43, 55 - 57
- procesul-verbal	179
- stenograma	181
Ședințe și reuniuni	
- accesul public la dezbateri	96, 193 - 194, VIII.A
- comisii	23, 46, 63, 96, 106, 108 - 109, 135, 187, 190 - 191, 193 - 194, VIII.A
- desfășurare	20, 145 - 146, 148 - 154, 179, 181
- înregistrare audiovizuală	182
- înregistrare pusă la dispoziția publicului	182
- locul reuniunii	67, 135
- suspendare sau ridicare	140, 154, 172, 178

- T -

Temeiul juridic	37, 59, 90, VII.VII
- acorduri internaționale	90
- comisie competentă	VII.VII, VII.XVI
- inițiativa legislativă prevăzută la articolul 225 din TFUE	42
- propunerea Comisiei (modificare)	59
- verificare	37
Termene	
- amendamente	156, 161
- comitetul de conciliere	67
- declarații scrise	123
- dezbateră și votarea	144
- prelungirea pentru a doua și a treia lectură	62, 69
- raport	52
- registru	I
- vot pe părți	163
- vot separat/prin apel nominal	167
Texte adoptate	180
Timpu l afectat întrebărilor	116, II
- comisie	197
- plen	116
Timpu l afectat luărilor de cuvânt	110, 115, 140 - 142, 151, 153, 172 - 173, 179, XVII
- repartizare	122, 141, 149, IV
Transmiterea informațiilor sensibile	VIII.B, VIII.E
Transparență	
- activitățile Parlamentului	29, 103 - 104, XVII
- interesele financiare ale deputaților	I
- procesul legislativ	39
- registru	9, X
Tratate	74 c, 81, VII.XV, VII.XVIII
- revizuire ordinară	74 a, II
- revizuire simplificată	74 b, II
Tratate de aderare	74 c, 81, 200
Tribune	145
Trilogul financiar	75 c
Trimiterea/Retrimite rea la comisie	63, 175
- buget	75 - 75 f
- descărcarea de gestiune	VI.4
- egalitatea voturilor	159
- moțiuni de procedură	172
- poziția Consiliului (a doua lectură)	43, 63
- proiect comun (a treia lectură)	43
- propuneri ale Comisiei (prima lectură)	43, 55 - 57
. amânarea votului (amendamente neaprobat e de către Comisie)	57
. respingere	56
- rectificări	216
Tulburarea Parlamentului	152 - 153, 164
- sancțiuni	153 - 154

- T -

Țări terțe	35, 81, 198, 200
------------------	------------------

- ACP	VII.II
- delegații	28, 198, 200
- negocieri de aderare	74 c, 200, XIV.4
- relații cu	25, 35, 200
- tratate de aderare	74 c, 81
- țări asociate la Uniune	200

- U -

Urgență

- dezbateri și votare	144
- procedură de urgență	142
- reuniune de urgență	
. în comisie	97
. în plen	134
Urmărire, procedură de	58
Urmărirea poziției Parlamentului	58 - 59

- V -

Verificare

- prerogative	3, 12, 189, VII.XVI
- temei juridic	37
Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru politica externă și de securitate comună	96, 116, II
Vicepreședinți	197 a
- alegere și mandat	13, 15, 17 - 19
- funcții	21 - 22, 25, 68, 75 c - 75 d, 104, 131
Votul	155, 157, 176
- a doua lectură	64 - 66, 72
- amânarea	37, 54, 56, 106, 172, 179
- amendamente	156, 160 - 162
- a treia lectură	
- baza de votare	160
- contestarea votului	171
- dreptul de vot	164
- egalitatea de voturi	14 - 15, 22, 159, 191
- electronic	165, 167 - 168
- explicații privind votul	20, 110, 170
- final	54, 166
- în bloc	83, 160 - 161
- în comisie	187, 195
- ordinea de votare	20, 55, 158, 161
- pe părți	20, 160, 163
- prima lectură	55 - 57
- prin apel nominal	20, 48, 75 d, 160, 167 - 169, 195
- prin ridicarea mâinii	165
- prin vot secret	13, 15, 108, 169, 186, 191
- prin „ridicare în picioare”	165
- procedura de vot	158 - 159, 195
- procedura fără votare	56, 72
- raport	37, 54, 56, 106

- raport cu peste 50 de amendamente	162
- separat	160
- validitate	155, 171